

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.34.2020.ACY(78)

RM-10-34-20

UD81

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister – Członek Rady Ministrów Łukasz Schreiber.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zasady, warunki oraz tryb oferowania przedsiębiorcom, na zasadach rynkowych, wsparcia niezbędnego dla utrzymania i kontynuacji prowadzonej

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 28 listopada 2004 r. Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzeniu kryzysowym, ustawę z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, ustawę z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, ustawę z

działalności gospodarczej, zagrożonej na skutek ekonomicznych następstw dla przedsiębiorcy, wynikających z wprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów zakazów oraz ograniczeń w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19).

Art. 2. 1. Ustawę stosuje się do przedsiębiorców, w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. , poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców, których trudna sytuacja finansowa nie jest następstwem okoliczności, o których mowa w art. 1.

3. Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców, wobec których ogłoszono upadłość, oraz przedsiębiorców, wobec których otwarte zostało postępowanie restrukturyzacyjne. W przypadku przedsiębiorców, względem których złożono wnioski w postępowaniach, o których mowa w zdaniu pierwszym, do czasu ich prawomocnego rozpatrzenia procedura udzielenia wsparcia określona w ustawie ulega zawieszeniu.

Art. 3. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o:

- 1) wsparciu – należy przez to rozumieć wszelkie formy oferowania przedsiębiorcom na warunkach rynkowych instrumentów finansowego wsparcia zwrotnego udzielanego przez Instytucję na rzecz przedsiębiorców, w tym w szczególności pożyczki, gwarancje, poręczenia oraz inne instrumenty, których przedmiotem jest finansowanie działalności gospodarczej, z wyłączeniem instrumentów zastrzeżonych dla podmiotów wykonujących działalność bankową oraz ubezpieczeniową; szczegółowy wykaz instrumentów finansowych oferowanych przez Instytucję jest publikowany na stronie internetowej Agencji Rozwoju Przemysłu S.A.;
- 2) trudnej sytuacji finansowej – należy przez to rozumieć sytuację, w której nastąpił spadek obrotów gospodarczych przedsiębiorcy w następstwie COVID-19;

dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

- 3) spadku obrotów gospodarczych – należy przez to rozumieć spadek sprzedaży towarów lub usług w rozumieniu art. 15g ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 374, 567, 568 i ...);
- 3) Instytucji – należy przez to rozumieć Agencję Rozwoju Przemysłu Spółkę Akcyjną (ARP S.A.) oraz spółkę zależną ARP S.A., w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288, 568 i ...), której ARP S.A. powierzyła wykonywanie zadań, o których mowa w niniejszej ustawie; w takim przypadku przepisy dotyczące wykonywania tych zadań przez Instytucję stosuje się odpowiednio do tej spółki zależnej;
- 4) beneficjencie – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, który otrzymał wsparcie na podstawie ustawy;
- 5) stanie zagrożenia epidemicznego albo stanie epidemii – należy przez to rozumieć stan zagrożenia epidemicznego oraz stan epidemii, w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) oraz inne stany nadzwyczajne, o ile konieczność ich wprowadzenia związana będzie z zapobieganiem oraz zwalczaniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i rozprzestrzenianiem się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej tym wirusem.

Art. 4. Celem oferowanego przez Instytucję wsparcia jest przeciwdziałanie skutkom gospodarczym COVID-19 poprzez zapewnienie beneficjentowi płynności finansowej przez okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz przez okres 12 miesięcy następujący po odwołaniu tego stanu, do czasu ustania negatywnych skutków ekonomicznych dla przedsiębiorców.

Art. 5. 1. Przedsiębiorcy, którzy w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, mogą ubiegać się o udzielenie im wsparcia, na zasadach i w trybie określonych w ustawie.

2. Wielkość oraz rodzaj wsparcia są uzależnione od faktycznych skutków finansowych, jakie przedsiębiorca poniósł na skutek ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, jak również skali prowadzonej działalności.

Art. 6. 1. Wsparcie może być przyznane w szczególności w formie pożyczek, gwarancji lub poręczenia oraz leasingu lub innych instrumentów związanych z finansowaniem prowadzonej działalności gospodarczej, na warunkach rynkowych.

2. Wsparcie może być również udzielone w formie innych zwrotnych finansowych instrumentów dłużnych, o ile strony umowy tak postanowią.

3. Wsparcie udzielane jest w sposób sukcesywny, przez wypłatę poszczególnych transz pożyczki lub innych form finansowania, mając na względzie cel ustawy.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku, gdy udzielenie wsparcia polega na zawarciu umowy leasingu lub innej umowy, która wymaga przekazania finansowania w całości, lub gdy jest to uzasadnione okolicznościami jego udzielenia.

Art. 7. 1. Instytucja określa w umowie z beneficjentem cel, na jaki może być przeznaczone wsparcie.

2. Udzielone wsparcie nie może być przeznaczone na regulowanie zobowiązań beneficjenta wobec podmiotów dominujących i zależnych w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, wspólników, akcjonariuszy, członków rodziny oraz osób bliskich beneficjentów.

Art. 8. 1. Postępowanie związane z udzieleniem wsparcia, w tym w szczególności złożenie wniosku, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, uzupełnienie braków formalnych wniosku, odrzucenie wniosku oraz inne czynności w toku postępowania związanego z udzieleniem wsparcia, z wyjątkiem zawarcia umowy wsparcia, może być prowadzone za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności, mając na względzie interes strony oraz konieczność sprawnego prowadzenia postępowania.

2. Określone w art. 11 terminy rozpatrzenia przez Instytucję wniosku o udzielenie wsparcia oraz zawarcia umowy wsparcia mają charakter instrukcyjny. Terminy te mogą być przedłużone przez Instytucję w przypadku, gdy liczba składanych wniosków oraz rozpatrywanych spraw to uzasadnia.

Art. 9. Przez okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, a także przez okres kolejnych trzech miesięcy od dnia odwołania tego stanu, do zamówień których przedmiotem są towary lub usługi nabywane przez Instytucję, niezbędne do zapewnienia realizacji procesu udzielania wsparcia, o którym mowa w niniejszej ustawie można nie

stosować przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843).

Art. 10. 1. W celu uzyskania wsparcia, przedsiębiorca składa do Instytucji wniosek o udzielenie wsparcia.

2. Wraz z wnioskiem o udzielenie wsparcia przedsiębiorca składa oświadczenie potwierdzające trudną sytuację finansową, stanowiącą podstawę przyznania wsparcia oraz dane dotyczące sytuacji finansowej. Oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Do wniosku o udzielenie wsparcia przedsiębiorca dołącza informację zawierającą opis planowanych przez przedsiębiorcę działań w celu ustabilizowania jego sytuacji ekonomicznej.

4. We wniosku o udzielenie wsparcia przedsiębiorca wyraża zgodę na pozyskiwanie przez Instytucję danych dotyczących jego sytuacji finansowej, gromadzonych przez upoważnione do tego organy oraz instytucje, o których mowa w ust. 5.

5. W celu weryfikacji danych oraz informacji udzielonych przez przedsiębiorcę, Instytucja jest uprawniona do pozyskiwania danych dotyczących sytuacji finansowej przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie, w szczególności pochodzących z Krajowego Rejestru Sądowego, organów administracji skarbowej oraz innych dostępnych źródeł uprawnionych do gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących przedsiębiorców.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 5, są obowiązane do niezwłocznego udostępnienia Instytucji danych dotyczących wskazanego przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie.

7. ARP S.A. określi, w formie komunikatu zamieszczonego na swojej stronie internetowej, wzór wniosku wraz z objaśnieniami co do sposobu jego wypełnienia i złożenia, a także informacją o konieczności dołączenia dokumentów potwierdzających dane i informacje dotyczące przedsiębiorcy i jego sytuacji finansowej oraz tryb jego składania, a także pouczeniem o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, kierując się w szczególności potrzebą rzetelnego udokumentowania danych niezbędnych do przyznania wsparcia.

Art. 11. 1. Wniosek przedsiębiorcy o udzielenie wsparcia rozpatrywany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jego złożenia wraz z wymaganymi załącznikami. W przypadku braków formalnych wniosku Instytucja wzywa przedsiębiorcę do jego uzupełnienia w terminie nie dłuższym niż 5 dni.

2. Wsparcie udzielane jest po dokonaniu weryfikacji zasadności wniosku o udzielenie wsparcia, na podstawie umowy wsparcia zawieranej przez Instytucję z beneficjentem.

3. Jeżeli dla ważności czynności prawnej zastrzeżono formę pisemną, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz jednego miesiąca po jego ustaniu, wsparcie finansowe może być udzielane przez Instytucję, na podstawie umowy zawieranej z beneficjentem w formie dokumentowej.

4. W przypadku niespełnienia przez przedsiębiorcę warunków udzielenia wsparcia, o których mowa w ustawie, Instytucja odrzuca wniosek i niezwłocznie informuje o tym przedsiębiorcę. Wniosek odrzucony przez Instytucję nie podlega ponownemu rozpoznaniu, o ile oparty jest na tych samych przesłankach.

5. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku Instytucja przystępuje niezwłocznie do zawarcia umowy wsparcia z beneficjentem.

6. Umowa wsparcia zawierana jest w terminie 5 dni od dnia uzgodnienia warunków umowy z beneficjentem.

7. Umowa wsparcia zawierana jest z zastrzeżeniem warunku zawieszającego w postaci ustanowienia i przekazania Instytucji przez beneficjenta wymaganych zabezpieczeń.

8. Umowa wsparcia określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) przedmiot i cel umowy, w tym formę oraz wartość udzielonego wsparcia;
- 3) zasady oraz terminy przekazywania udzielonego wsparcia;
- 4) zasady i terminy zwrotu wsparcia;
- 5) uprawnienia Instytucji w zakresie kontroli należytego wykonywania umowy oraz obowiązki beneficjenta w zakresie informowania oraz raportowania na temat sposobu wykorzystania wsparcia oraz bieżącej sytuacji finansowej beneficjenta;
- 6) formy zabezpieczenia umowy;
- 7) zasady raportowania z wykorzystania wsparcia;
- 8) zasady odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy;
- 9) warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

9. Wzór wniosku o udzielenie wsparcia wraz z wykazem załączników oraz wzór umowy wsparcia udostępnia ARP S.A. na swojej stronie internetowej.

Art. 12. 1. Instytucja wykonuje zadania, o których mowa w niniejszej ustawie, w tym oferuje wsparcie przedsiębiorcom, ze środków pochodzących z budżetu państwa lub środków

pomocowych Unii Europejskiej, przekazanych z przeznaczeniem na pomoc przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19.

2. Instytucja prowadzi wyodrębnioną ewidencję dla zadań finansowanych ze środków publicznych oraz dla zadań realizowanych w ramach wykonywanej, pozostałej działalności gospodarczej, w tym jest obowiązana do prawidłowego przypisywania przychodów i kosztów na podstawie metod mających obiektywne uzasadnienie.

3. Zasady prowadzenia wyodrębnionej ewidencji oraz metody przypisywania przychodów i kosztów zgodnie z podziałem środków, o którym mowa w ust. 2 Instytucja określa w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz 2020 r. poz. 568).

4. W przypadku, gdy Instytucja wykonuje zadania, o których mowa w ustawie, poprzez swoją spółkę zależną, wówczas środki na udzielanie wsparcia przekazywane są tej spółce poprzez podwyższenie jej kapitału zakładowego, w zamian za obejmowane przez ARP S.A. udziały lub akcje.

5. Zwalnia się z podatku od czynności cywilnoprawnych czynności, o których mowa w ust. 5.

6. W przypadku niewykorzystania wszystkich środków, o których mowa w ust. 1, na cel wskazany w art. 1, z uwagi na brak nowych, pozytywnie rozpatrzonych wniosków w terminie kolejnych 90 dni, Instytucja jest obowiązana przeznaczyć pozostałe środki na wsparcie przedsiębiorców, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w art. 2 ust. 3.

7. Instytucja sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do dnia 30 miesiąca następującego po danym kwartale kalendarzowym, kwartalne informacje na temat:

- 1) przedsiębiorców, którym udzielono w danym kwartale wsparcia, wraz z informacją o wysokości udzielonego wsparcia;
- 2) przedsiębiorców, którym odmówiono w danym kwartale udzielenia wsparcia z przyczyn formalnych lub merytorycznych i odrzucono wniosek;
- 3) realizacji w danym kwartale umów wsparcia przez beneficjentów.

Art. 13. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) po art. 39² dodaje się art. 39³ w brzmieniu:

„Art. 39³ § 1. W przypadku pism wydanych przez organ administracji publicznej w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, które zostały opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym

albo podpisem osobistym, zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną, doręczenie może polegać na doręczeniu wydruku pisma uzyskanego z tego systemu odzwierciedlającego treść tego pisma, jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania nie złożyła podania w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej, nie wystąpiła do organu administracji publicznej o takie doręczenie lub nie wyraziła zgody na doręczanie pism w taki sposób.

§ 2. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, zawiera:

- 1) informację, że pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która je podpisała, albo opatrzone zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną;
- 2) identyfikator tego pisma, nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane.

§ 3. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, może zawierać mechanicznie odtwarzany podpis osoby, która podpisała pismo.

§ 4. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2069) w art. 12 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, zwolnione są także przedsiębiorstwa za okres roku obrotowego, w którym wystąpił stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, oraz za okres roku obrotowego poprzedzającego rok obrotowy, w którym wystąpił którykolwiek z wyżej wymienionych stanów.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾) po art. 52u dodaje się art. 52v w brzmieniu:

„Art. 52v. 1. Kwotę na rzecz organizacji pożytku publicznego, o której mowa w art. 45c, naczelnik urzędu skarbowego przekazuje również na podstawie wniosku wypełnionego w:

- 1) w zeznaniu podatkowym złożonym do dnia 1 czerwca 2020 r. albo w korekcie tego zeznania złożonej do dnia 30 czerwca 2020 r.;
- 2) oświadczeniu, o którym mowa w art. 45c ust. 3a, złożonym do dnia 1 czerwca 2020 r.

2. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1, do kwoty na rzecz organizacji pożytku publicznego przekazywanej na podstawie wniosku lub oświadczenia wypełnionego w terminach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 45c.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.³⁾) po art. 38m dodaje się art. 38n w brzmieniu:

„Art. 38n. 1. Warunek określony w art. 1a ust. 2 pkt 1 lit. d lub pkt 4 uważa się za spełniony, jeżeli podatnik poniósł w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19.

2. Przepis ust. 1. stosuje się do roku podatkowego, który rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2020 r. a zakończy się po dniu 31 grudnia 2019 r., lub rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2019 r. a przed dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166, 2170 oraz z 2020 r. poz. 148) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przenośnym wolno stojącym maszcie antenowym – należy przez to rozumieć wszelkie konstrukcje metalowe bądź kompozytowe, samodzielne bądź w połączeniu z przyczepą, rusztem, kontenerem technicznym, lub szafami telekomunikacyjnymi, posadowione na gruncie, wraz z odciągami, balastami i innymi elementami

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288 i 568.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183, 288 i 568.

konstrukcji, instalacją radiokomunikacyjną i infrastrukturą zasilającą, przeznaczone do wielokrotnego montażu i demontażu bez utraty wartości technicznej;”;

2) w art. 29 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 12, polegających na budowie i przebudowie przenośnych wolno stojących masztów antenowych, w przypadku, gdy inwestorem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374).”;

3) w art. 30 po ust. 5e dodaje się ust. 5f–5h w brzmieniu:

„5f. Do wykonywania robót budowlanych polegających na budowie lub przebudowie przenośnych wolno stojących masztów antenowych w przypadku, gdy inwestorem jest podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 5, można przystąpić w terminie jednego dnia roboczego następującego po dniu doręczenia organowi administracji architektoniczno-budowlanej zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

5g. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może wnieść sprzeciw do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5f, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zgłoszenia wyłącznie w przypadku, gdy wykonanie robót budowlanych lub obiektu objętego zgłoszeniem może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia.

5h. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 5g, organ administracji architektoniczno-budowlanej zobowiązuje inwestora do wstrzymania wykonywania robót budowlanych lub do rozbiórki obiektu.”;

Art. 18. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 67 i 148) po art. 33d dodaje się art. 33e w brzmieniu:

„Art. 33e. 1. Jeżeli w trakcie trwania kadencji organów Polskiego Związku Łowieckiego oraz organów koła łowieckiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzony został stan zagrożenia epidemicznego, stan epidemii lub stan nadzwyczajny kadencja tych organów ulega przedłużeniu o okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego.

2. Wybory do organów Polskiego Związku Łowieckiego oraz organów koła łowieckiego nie mogą odbyć się wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia zakończenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanów, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171 oraz z 2020 r. poz. 568) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Podmiot wykonujący zadania publiczne udostępnia Prezesowi Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub pełnomocnikowi Prezesa Rady Ministrów właściwemu do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych na ich wnioski dane zgromadzone w zbiorach i rejestrach tego podmiotu.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, przed udostępnieniem podlegają anonimizacji lub pseudonimizacji.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 są przetwarzane w celu projektowania polityk publicznych i działań Rady Ministrów. W tym celu dane te mogą być łączone.

4. W ramach realizacji celu, o którym mowa w ust. 3, Prezes Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów właściwy do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych mogą udostępniać dane uzyskane w sposób określony w ust. 1 innej osobie lub podmiotom, we współpracy z którymi realizują prace, o których mowa w ust. 3.

5. Przepisy odrębne nie ograniczają uprawnień Prezesa Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub pełnomocnika Prezesa Rady Ministrów właściwego do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64e:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pojazdu dostarczającego do szpitali wyposażenie i zaopatrzenie niezbędne do zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku przejazdu pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, podmiot wykonujący przejazd informuje o nim zarządców dróg właściwych dla trasy przejazdu.”

- 2) w art. 80d po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Sprawozdania, o których mowa w ust. 3a pkt 2, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, przekazuje się za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej ministra właściwego do spraw informatyzacji.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 119zha dodaje się art. 119zhb w brzmieniu:

„Art. 119zhb. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zlecać izbie rozliczeniowej dokonanie analizy skutków zachodzących zjawisk gospodarczych, w tym w szczególności ich wpływu na płynność finansową przedsiębiorców i innych podmiotów.

§ 2. W zleceniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych wskazuje zakres danych, o których mowa w ust. 3, podlegających przekazaniu oraz sposób i termin ich przekazania.

§ 3. Izba rozliczeniowa dokonuje nieodpłatnie analizy, o której mowa w ust. 1, na podstawie posiadanych danych, w tym danych, o których mowa w art. 119zu § 1, i danych przetwarzanych w systemach płatności w rozumieniu art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212).”;

- 2) w art. 297c dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Udostępnienie, o którym mowa w § 1, może następować za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;

- 3) w art. 298 po pkt 6a dodaje się pkt 6aa w brzmieniu:

„6aa) wojewodzie – w zakresie kontroli celno-skarbowych przestrzegania przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567);”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285 i 568.

Art. 22. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2020 r. poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 41 otrzymuje brzmienie:

„§ 41. Interwenientem jest podmiot, który nie będąc podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, zgłosił w tym postępowaniu roszczenie do przedmiotów podlegających przepadkowi, a zgłoszenie to zostało przyjęte.”;

2) w art. 122 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przez wyrażenie „prokurator” w art. 18 § 2, art. 19 § 1 zdanie pierwsze, § 2 i 4, art. 20 § 1 i 1b, art. 23, art. 71 § 2, art. 87 § 3, art. 93 § 3, art. 135, art. 156 § 5, art. 158, art. 160 § 4, art. 192 § 2, art. 198 § 1, art. 215, art. 218 § 1 zdanie pierwsze, art. 231 § 1, art. 232 § 1, art. 232a § 2, art. 232b § 2, art. 236, art. 281, art. 282 § 1 pkt 1, art. 285 § 1a, art. 288 § 1, art. 290 § 1 i 2, art. 293 § 1 i 4, art. 299 § 3, art. 308 § 1, art. 317 § 2, art. 323 § 1 i 3, art. 324 § 1 i 2, art. 325e § 2 zdanie drugie, art. 327 § 1 i 3, art. 333 § 2, art. 336 § 1 i 3, art. 340 § 2, art. 341 § 1 i 2, art. 343a § 2 zdanie drugie, art. 387 § 2, art. 441 § 4, art. 446, art. 448, art. 505, art. 526 § 2, art. 527 § 1, art. 530 § 4 i 5, art. 545 § 2, art. 550 § 2, art. 570, art. 571 § 2, art. 611fs, art. 618 § 1 pkt 2 oraz art. 626a Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”;

3) w art. 127:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Interwencję zgłasza się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej albo ustnie do protokołu. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i wnosi za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346) lub przez portal podatkowy, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Do zgłoszenia dołącza się dowody wskazujące na spełnienie warunków do wystąpienia z interwencją.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W postępowaniu przygotowawczym, w razie zgłoszenia interwencji przez podmiot nieuprawniony lub przy braku podstaw do jej zgłoszenia, organ postępowania przygotowawczego lub prokurator wydaje postanowienie o odmowie jej przyjęcia.

§ 2b. Na postanowienie o odmowie przyjęcia interwencji przysługuje zażalenie do organu nadrzędnego, a gdy postępowanie prowadzi prokurator – do prokuratura nadrzędnego.”;

4) w art. 142 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wniosek sprawcy, o którym mowa w § 1, może być złożony na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej albo ustnie do protokołu. Do wniosku dołącza się dowody wykonania czynności wymienionych w art. 143 § 1–3. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i wnosi za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346) lub przez portal podatkowy, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1519 i 1901) w art. 9 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) sprzedaż i zamianę walut wirtualnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy z dnia 1 marca 2018 o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2019 r. poz. 1115 z późn. zm.⁵⁾);”.

Art. 24. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 222 po § 4 dodaje się § 4¹ w brzmieniu:

„§ 4¹. Rada nadzorcza może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość także w

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienione ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, 1655, 1798 i 2088 oraz z 2020 r. poz. 288 i 568.

sprawach, dla których umowa spółki przewiduje głosowanie tajne, o ile żaden z członków rady nadzorczej nie zgłosi sprzeciwu.;

2) w art. 388 po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

„§ 3¹. Rada nadzorcza może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość także w sprawach, dla których statut spółki przewiduje głosowanie tajne, o ile żaden z członków rady nadzorczej nie zgłosi sprzeciwu.”;

3) w art. 437:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zapis na akcje sporządza się w formie pisemnej na formularzu przygotowanym przez spółkę co najmniej w dwóch egzemplarzach na każdego subskrybenta; jeden egzemplarz przeznaczony jest dla subskrybenta, drugi dla spółki. Zapis na akcje w postaci elektronicznej wymaga wypełnienia formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym i opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zapis subskrypcji powinien być złożony spółce albo osobie przez nią upoważnionej w terminie podanym w ogłoszeniu, prospekcie albo w liście poleconym, o którym mowa w art. 434 § 3.”,

b) po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. W przypadku złożenia zapisu na akcje w postaci elektronicznej przepisu § 2 pkt 4 nie stosuje się.”,

c) w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przyjęcie zapisu w postaci elektronicznej wymaga poświadczenia przez podmiot przyjmujący zapis.”,

d) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Nieważne jest oświadczenie subskrybenta, które nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w § 2, a w przypadku złożenia zapisu na akcje w postaci elektronicznej nieważne jest oświadczenie subskrybenta, które nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w § 2 pkt 1–3 i 5, oraz nieopatrzone podpisem, o którym mowa w § 1 zdaniu drugim. Dodatkowe postanowienia nieprzewidziane w formularzu nie wywołują skutków prawnych.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. 1. W posiedzeniu zarządu oraz rady nadzorczej banku spółdzielczego oraz jednostki zarządzającej systemem ochrony można również uczestniczyć przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

2. Zarząd oraz rada nadzorcza banku spółdzielczego i jednostki zarządzającej systemem ochrony mogą podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

3. Członek banku spółdzielczego i jednostki zarządzającej systemem ochrony może uczestniczyć w walnym zgromadzeniu, zebraniu przedstawicieli albo grup członkowskich również przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

4. Posiedzenia walnego zgromadzenia, zebrania przedstawicieli albo grup członkowskich banków spółdzielczych i jednostek zarządzających systemami ochrony mogą być zwoływane przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

5. Uchwały walnego zgromadzenia, zarządu, rady nadzorczej, zebrań grup członkowskich banków spółdzielczych i jednostek zarządzających systemami ochrony mogą być podejmowane w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu lub regulaminów nie stosuje się.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu wyjątkowego albo stanu klęski żywiołowej oraz w okresie do 90 dni następujących po ich odwołaniu.

7. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu wyjątkowego albo stanu klęski żywiołowej oraz w okresie do 90 dni następujących po ich odwołaniu do formy i trybu zwoływania posiedzeń organów, o których mowa w ust. 5, przepisów art. 37 § 3 i art. 39 § 4 ustawy – Prawo spółdzielcze nie stosuje się.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd województwa, w terminie nie później niż 14 dni, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91. Zarząd województwa przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni, ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o uchwaleniu przez sejmik województwa planu działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92.”;

2) w art. 122 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla instalacji i urządzeń będących instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, które:

- 1) w miejscach dostępnych dla ludności muszą dotrzymywać dopuszczalnych wartości parametrów fizycznych pól elektromagnetycznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1,
- 2) objęte są obowiązkiem wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, o którym mowa w art. 122a ust. 1

– nie przeprowadza się ocen oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 122a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bezpośrednio przed rozpoczęciem użytkowania nowo zbudowanej instalacji lub urządzenia;”;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815, 2087 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia będących przenośnym wolnostojącym masztem antenowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;”;
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
 - „1b. W przypadku wprowadzenia na części albo całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 228 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z 2001 r. poz. 319, z 2006 r. poz. 1471 oraz z 2009 r. poz. 946), lub stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w art. 46 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, pomiarów, o których mowa w ust. 1, nie przeprowadza się w lokalach mieszkalnych oraz w lokalach użytkowych zlokalizowanych na terytorium objętym stanem nadzwyczajnym, stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii.”;
- 4) w art. 152:
 - a) w ust. 2 w pkt 9 skreśla się wyrazy „lub 2”;
 - b) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:
 - „4c. Do rozpoczęcia eksploatacji instalacji lub urządzenia, o którym mowa w art. 122a ust. 1, zmienionego w sposób istotny lub będącego przenośnym wolnostojącym masztem antenowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane można przystąpić bezpośrednio po doręczeniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia wniesie sprzeciw w drodze decyzji w zakresie, o którym mowa w ust. 4a, prowadzący tę instalację lub użytkownik tego urządzenia wstrzymuje jego eksploatację.”;
- 5) w art. 152b w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) sprzeciw, o którym mowa w art. 152 ust. 4 lub 4c, a w przypadku jego braku zaświadczenie, o którym mowa w art. 152 ust. 4b.”;
- 6) w art. 411:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) udzielanie oprocentowanych pożyczek, w tym pożyczek przeznaczonych na zachowanie płynności finansowej;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pożyczki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem pożyczek przeznaczonych na zachowanie płynności finansowej, mogą być częściowo umarżane, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.”,

c) po ust. 3b dodaje się ust. 3c i 3d w brzmieniu:

„3c. W przypadku gdy pożyczka na zachowanie płynności finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi pomoc publiczną, może być udzielana jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91 I z 20.03.2020, str.1).

3d. Pomoc publiczna w formie zmiany warunków lub terminów spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub w formie umorzenia pożyczki zgodnie z ust. 3 może być udzielana jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01).”.

Art. 27. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9a:

a) w ust. 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) metadanych, o których mowa w ust.2, w przypadku gdy zasób informacyjny jest przez podmiot udostępniany w repozytorium powszechnie dostępnym w sieci teleinformatycznej innym niż centralne repozytorium i umożliwiającym zastosowanie automatyzacji procesów.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa i 2ab w brzmieniu:

„2aa. Do przekazania, w celu udostępnienia w centralnym repozytorium, posiadanych zasobów informacyjnych oraz metadanych opisujących ich strukturę są obowiązane podmioty reprezentujące osoby prawne samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego, podmioty reprezentujące lub inne osoby prawne, w których jednostki samorządu terytorialnego mają pozycję

dominującą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667).

2ab. Udostępnieniu w centralnym repozytorium podlegają zasoby informacyjne będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2aa, w szczególności w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia;
- 2) transportu drogowego;
- 3) pomocy społecznej;
- 4) edukacji publicznej;
- 5) kultury oraz ochrony zabytków;
- 6) kultury fizycznej i turystyki;
- 7) ochrony środowiska i przyrody;
- 8) gospodarki komunalnej.”;

2) w art. 9c:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W centralnym repozytorium mogą być również udostępnione treści utrwalone w postaci elektronicznej oraz metadane będące w posiadaniu innych podmiotów niż podmioty zobowiązane określone w art. 4 ustawy.”,

b) w ust. 2 po wyrazach „oraz metadane” dodaje się wyrazy „lub inne treści”,

c) w ust. 3 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „lub treści określonych w ust. 1a”,

d) w ust. 4 po wyrazach „zasoby informacyjne” dodaje się wyrazy „lub inne treści”;

3) po art. 9c dodaje się art. 9d i 9e w brzmieniu:

„Art. 9d. Podmioty, o których mowa w art. 9a ust. 2 oraz 2aa i art. 9c ust. 1a, które przekazują do centralnego repozytorium zasoby informacyjne lub inne treści oraz metadane opisujące ich strukturę, odpowiadają za zgodność z przepisami prawa udostępnionych zasobów informacyjnych lub treści oraz metadanych.

Art. 9e. 1. W celu zwiększenia ilości oraz poprawy jakości zasobów informacyjnych i treści oraz metadanych opisujących ich strukturę udostępnianych w centralnym repozytorium, minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje Program Otwierania Danych, zwany dalej „programem” uwzględniając w szczególności:

- 1) aktualny stan udostępniania otwartych danych;
- 2) obowiązujący stan prawny;
- 3) kierunki rozwoju w zakresie otwartości danych;

- 4) wyniki przeglądu prowadzonej polityki otwartych danych;
- 5) możliwości finansowania projektowanych rozwiązań;
- 6) potrzebę wsparcia nowoczesnych technologii wykorzystujące otwarte dane;
- 7) potrzebę współpracy z interesariuszami otwartych danych.

2. Program ustalany jest na okres siedmioletni, z możliwością wprowadzenia zmian w okresie jego obowiązywania.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przyjmuje program w drodze uchwały.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawia Radzie Ministrów końcowe sprawozdanie z realizacji programu w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 22g dodaje się art. 22h w brzmieniu:

„Art. 22h. 1. Prezes UTK z urzędu, w przypadku pilnych, nieprzewidzianych okoliczności mających wpływ na funkcjonowanie transportu kolejowego, w drodze decyzji administracyjnej, może czasowo ustalić odstępstwa od wymagań określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22a ust. 11 pkt 1, 4–7, 9–11 i pkt 12 lit. a oraz b oraz ust. 13, art. 22b ust. 21 pkt 1–4 i ust. 22 pkt 3 i art. 22d ust. 3 oraz określić ich warunki.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UTK zgodnie z art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadamia o decyzjach i innych czynnościach podjętych w toku postępowania wyłącznie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowej wykonalności.”;

- 2) w art. 59 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe obowiązujące na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1214, 1979 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284, 400 i 462.

kolejowego na dworcach kolejowych, uwzględniając warunki i wymagania funkcjonowania transportu kolejowego.”;

3) w art. 60:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zadań straży ochrony kolei należy:

- 1) kontrola przestrzegania przepisów porządkowych na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych;
- 2) ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykonywanie przez straż ochrony kolei zadań, o których mowa w ust. 1, w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych następuje na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy strażą ochrony kolei a podmiotem zarządzającym dworcem kolejowym.”,

c) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) legitymowania i ujęcia osób, u których występują objawy chorób zakaźnych, oraz osób, które przebywały z osobami, u których wystąpiły takie objawy, w celu ustalenia ich tożsamości i zapobieżenia rozprzestrzenieniu chorób zakaźnych;”;

4) w art. 65 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kto wykracza przeciwko nakazom lub zakazom zawartym w przepisach porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych, wydanych na podstawie art. 59 ust. 8, podlega karze grzywny.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87a po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Udział w zgromadzeniu uczestników może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu uczestników w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.

3b. Udział w zgromadzeniu uczestników przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

- 1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w zgromadzeniu uczestników, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia uczestników, przebywając w miejscu innym niż miejsce obrad zgromadzenia uczestników;
- 2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia uczestników.

3c. Udział w zgromadzeniu uczestników przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji uczestników i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

3d. Protokół z przebiegu zgromadzenia uczestników podpisują przewodniczący zgromadzenia uczestników i osoba sporządzająca protokół. Do protokołu dołącza się listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia uczestników oraz listę uczestników głosujących przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

2) w art. 87c w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) informację o sposobie uczestniczenia w zgromadzeniu uczestników i wykonywania głosu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

3) w art. 113a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Udział w zgromadzeniu uczestników może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, na zasadach, o których mowa w art. 87a ust. 3b–3d, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu uczestników w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.”;

4) w art. 114 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Udział w posiedzeniu rady inwestorów może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w posiedzeniu rady inwestorów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący posiedzenie.

2b. Udział w posiedzeniu rady inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

- 1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w posiedzeniu rady inwestorów, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku posiedzenia rady inwestorów, przebywając w miejscu innym niż miejsce posiedzenia rady inwestorów;
- 2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku posiedzenia.

2c. Udział w posiedzeniu rady inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji członków rady inwestorów i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.”;

5) w art. 140 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Udział w posiedzeniu rady inwestorów może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na zasadach, o których mowa w art. 114 ust. 2b–2c, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w posiedzeniu rady inwestorów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący posiedzenie.”;

6) w art. 142 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Udział w zgromadzeniu inwestorów może odbywać się również przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu inwestorów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.

1b. Udział w zgromadzeniu inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

- 1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w zgromadzeniu inwestorów, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia inwestorów, przebywając w miejscu innym niż miejsce obrad zgromadzenia inwestorów;

- 2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia.

1c. Udział w zgromadzeniu inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji uczestników i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

1d. Protokół z przebiegu zgromadzenia inwestorów podpisują przewodniczący zgromadzenia inwestorów i osoba sporządzająca protokół. Do protokołu dołącza się listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia inwestorów oraz listę uczestników głosujących przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) w art. 63a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Korzystanie przez użytkownika końcowego ze stron internetowych jednostek sektora finansów publicznych lub innych stron internetowych, określonych w wykazie prowadzonym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 67 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw zdrowia może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres prawa do świadczeń opieki zdrowotnej osób, o których mowa w ust. 2 i 3, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej i zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego.”;

- 2) w art. 142 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ofertę sporządza się w języku polskim oraz podpisuje w przypadku postaci:

- 1) papierowej – podpisem własnoręcznym;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

- 2) elektronicznej – kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”;
- 3) w art. 155 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej podpisuje się w przypadku postaci:
 - 1) papierowej – podpisem własnoręcznym;
 - 2) elektronicznej – kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 28 listopada 2004 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 463) w art. 144 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dnia 1 stycznia 2023 r. karta urodzenia i karta martwego urodzenia oraz karta zgonu mogą zostać przekazane kierownikowi urzędu stanu cywilnego w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15a:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Podmiot publiczny udostępnia dane gromadzone w prowadzonym rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym innemu podmiotowi publicznemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 19c ust. 1, z uwzględnieniem zasad przewidzianych w przepisach szczególnych dotyczących odpowiednio tego rejestru lub danych gromadzonych w tym systemie teleinformatycznym, wyłącznie na potrzeby usługi online, która jest świadczona na rzecz osoby albo podmiotu przy użyciu systemu teleinformatycznego.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, kieruje się do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem podmiotu udostępniającego usługę online.”;
- 2) w art. 20ca:
 - a) w ust. 5 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) weryfikacji danych zawartych w warstwie graficznej dowodu osobistego albo paszportu wnioskodawcy okazanego przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, oraz”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza nagranie audiowizualne z transmisji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, i przechowuje je przez okres 6 lat.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180, 284 i 568) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Decyzje administracyjne i postanowienia Komisji Nadzoru Finansowego, wydawane w drodze uchwał, mogą być wydawane w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 i 568) i opatrywane przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego lub Zastępcę Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym także w przypadkach innych niż przewidziane w przepisach ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

1b. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio także do decyzji administracyjnej i postanowień wydawanych na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3.

1c. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 1b, stronie lub stronom doręcza się, w sposób określony dla dokumentów w formie pisemnej, odpis decyzji lub postanowienia, bez podpisu i z adnotacją o opatrzeniu decyzji lub postanowienia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym wraz z danymi osoby podpisującej, w aktach postępowania zamieszczając odpowiednią adnotację.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1967) w art. 7 w ust. 5 wyraz „50 000” zastępuje się wyrazem „500 000”.

Art. 36. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. 148, 284 i 374) w art. 21b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza wykaz szczególnych form udzielania pomocy dla lokalnej społeczności oraz informuje, w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w tłumaczeniu na język migowy, mieszkańców o warunkach korzystania z pomocy.”

Art. 37. W ustawie z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2160 oraz z 2019 r. poz. 1318 i 1824) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Fundusze promocji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–10, realizując cele, o których mowa w ust. 1, wspierają działania mające na celu przywrócenie normalnych warunków rynkowych w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów.”;

2) w art. 9 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku niezrealizowania przez podmiot wykorzystujący środki funduszy promocji zadania, o którym mowa w art. 2 ust. 2–4, lub jego etapu w związku z wystąpieniem siły wyższej rozumianej jako zdarzenie zewnętrzne, niemożliwe do przewidzenia oraz którego skutkiem nie można było zapobiec, środki finansowe z tytułu udzielonego wsparcia finansowego wypłaca się do wysokości faktycznie poniesionych kosztów kwalifikowalnych pod warunkiem:

1) wykazania, że do niezrealizowania zadania lub jego etapu doszło w wyniku wyżej wskazanego zdarzenia, a poniesione koszty kwalifikowalne miały bezpośredni związek z planowanym do zrealizowania zadaniem lub jego etapem, oraz

2) braku możliwości odzyskania zwrotu poniesionych kosztów kwalifikowalnych.”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie obowiązywania stanu nadzwyczajnego w przypadku jego wprowadzenia w związku z zakażeniami tym wirusem, a także w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów:

1) nie nalicza się odsetek z tytułu nieterminowego regulowania należności przypadających na rzecz danego funduszu promocji;

2) bieg terminów wykonania określonych czynności przez podmioty ubiegające się o wsparcie finansowe ze środków funduszy promocji oraz przez podmioty, którym to wsparcie zostało udzielone, związanych z udzieleniem tego wsparcia, albo z wypłatą

środków finansowych z tytułu tego wsparcia ulega zawieszeniu; terminy te nie mogą upłynąć wcześniej niż po upływie 60 dni od dnia odwołania tych stanów;

- 3) dokumenty składane do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka w związku z funkcjonowaniem funduszy promocji, w szczególności dotyczące wsparcia finansowego udzielanego ze środków funduszy promocji, mogą być składane w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.⁹⁾) w art. 209 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od należności, o których mowa w ust. 1, których spłata została odroczone lub rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, włącznie z tym dniem.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2019 r. poz. 1183, 1655 i 2227) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach uzasadnionych nadzwyczajnymi okolicznościami zagrażającymi życiu lub zdrowiu członków Akademii, osób działających lub uczestniczących w pracach organów lub korporacji uczonych Akademii lub pracowników jednostek naukowych Akademii, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, może czasowo ograniczyć lub czasowo zawiesić funkcjonowanie korporacji uczonych lub jednostek naukowych Akademii na obszarze kraju lub jego części, uwzględniając stopień zagrożenia na danym obszarze.”;

- 2) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Posiedzenia organów Akademii, o których mowa w art. 13 pkt 1 i 2, oraz komisji i zespołów doradczych, o których mowa w art. 20, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568.

3) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Posiedzenia gremiów kolegialnych podmiotów, o których mowa w art. 27 pkt 1 i 2, oraz posiedzenia podmiotów, o których mowa w art. 27 pkt 3–7, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiającą zapewnienie tajności głosowań.”;

4) w art. 56 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Posiedzenia rad naukowych mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiającą zapewnienie tajności głosowań.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1770 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284) po art. 44a dodaje się art. 44b i art. 44c w brzmieniu:

„Art. 44b. 1. Dyrektor, za zgodą Ministra, może zarządzić realizację zadań Centrum, z wyłączeniem zadań realizowanych w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, w trybie uproszczonym, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą weryfikacji nowego modelu realizacji przyszłych programów lub ochroną porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub szczególnym interesem gospodarczym.

2. W konkursie na wykonanie projektów w programie realizowanym w trybie uproszczonym mogą brać udział podmioty, o których mowa w art. 37 ust. 1, oraz nieposiadające osobowości prawnej jednostki sektora finansów publicznych i podmioty lecznicze.

3. Wybór wykonawców projektów w programie realizowanym w trybie uproszczonym następuje w sposób przejrzysty i obiektywny.

4. Do realizacji zadań Centrum w trybie uproszczonym nie stosuje się przepisów art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 i 3 oraz art. 39 ust. 2 pkt 5 i 7.

Art. 44c. 1. Jeżeli badania naukowe lub prace rozwojowe dotyczą metod prewencji rozprzestrzeniania się zakażenia lub zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej będącej przyczyną ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Dyrektor może, w drodze decyzji, za zgodą Ministra, przyznać środki finansowe na wykonanie projektów obejmujących te badania naukowe lub prace rozwojowe poza realizowanymi przez Centrum programami, z pominięciem procedury konkursowej.

2. Przyznanie środków finansowych w trybie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 37 ust. 1, oraz nieposiadających osobowości prawnej jednostek sektora finansów publicznych i podmiotów leczniczych.

3. Do przyznawania środków finansowych w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 35 ust. 2, art. 38 i art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7.

4. Dyrektor zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centrum informację o zawarciu umowy z podmiotem wybranym w trybie, o którym mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem danych wykonawcy projektu, ogólnym opisem projektu i uzasadnieniem wyboru tego projektu.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2020 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inne podmioty – jeżeli wykażą w tym interes faktyczny;”;

2) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia udostępniania danych w trybie ograniczonej teletransmisji danych lub cofa zgodę na udostępnianie danych w tym trybie, jeżeli podmioty nie spełniają wymogów określonych w art. 68 ust. 3 i ust. 4 pkt 2.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397 i 2294) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1, po wykazaniu interesu faktycznego, udostępnia się, w sposób i na warunkach określonych w ust. 1, dane dotyczące adresu.

2a. Podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1, po wykazaniu interesu faktycznego, udostępnia się, w sposób i na warunkach określonych w ust. 1, dane potwierdzające zgon.”;

2) w art. 51 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odmawia wyrażenia zgody na udostępnianie danych w drodze weryfikacji danych albo cofa zgodę na ich udostępnianie w drodze weryfikacji, jeżeli nie zostały spełnione warunki określone w art. 48 ust. 1 lub art. 49 ust. 2 i 2a.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 374) w art. 13 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Zmiany planu finansowego Agencji dokonywane zgodnie z art. 21 ust. 5 ustawy o finansach publicznych, dotyczące realizacji zadań związanych z utworzeniem, udostępnieniem i odtwarzaniem rezerw strategicznych, nie wymagają uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1942) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W przypadku czasowego ograniczenia lub czasowego zawieszenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty na obszarze kraju lub jego części na podstawie art. 30b ustawy – Prawo oświatowe minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, może wyłączyć stosowanie niektórych przepisów niniejszej ustawy w odniesieniu do wszystkich lub niektórych jednostek systemu oświaty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 30b ustawy – Prawo oświatowe, w szczególności w zakresie terminów i sposobu przekazywania danych do bazy danych SIO, a także wprowadzić w tym zakresie odrębne unormowania, tak aby zapewnić prawidłowość i kompletność danych systemu informacji oświatowej.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 2, 4a i 4b nie naruszają przepisów innych ustaw dotyczących sposobu, zasad i trybu doręczeń.”,

b) w ust. 4 w zdaniu pierwszym kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4a”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, przesyłka listowa będąca przesyłką rejestrowaną może być doręczona w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, bez konieczności składania wniosku, o którym mowa w ust. 4.

4b. W stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, zawieszają się wykonywanie przez operatora

pocztowego obowiązku uzyskania pokwitowania odbioru przesyłki kurierskiej wynikającego z art. 3 pkt 19 lit. e.”;

2) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Prezes UKE na wniosek operatora wyznaczonego, w drodze decyzji, ustanawia dla operatora wyznaczonego odstępstwo od obowiązku świadczenia usług powszechnych, w razie szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania wniosku w postaci elektronicznej od operatora wyznaczonego. Decyzja może być wydana także ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw łączności zapewnia operatorowi wyznaczonemu środki finansowe z budżetu państwa w związku z poniesioną przez tego operatora stratą.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1077) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28a wyraz „wpływie” zastępuje się wyrazem „upływie”;

2) w art. 28b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 2 i dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności wystąpienia choroby szczególnie niebezpiecznej lub wysoce zakaźnej, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, zadanie szkolenia i egzaminowania operatorów numerów alarmowych, o którym mowa w art. 18, jest realizowane przez organ prowadzący centrum powiadamiania ratunkowego, w którym są oni zatrudnieni, z wykorzystaniem zasobów kadrowych i sprzętowych tego centrum. Przepisy dotyczące programu szkolenia operatorów numerów alarmowych i rozporządzenia wydanego na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy stosuje się odpowiednio. Certyfikat uzyskany na podstawie niniejszego przepisu traci ważność po upływie 90 dni po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483 i 2243, z 2019 r. poz. 1572, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W przypadku gdy udział w zgromadzeniu obligatariuszy przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej nie jest dopuszczony, warunki emisji wskazują takie ograniczenie.”;

2) w art. 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ogłoszeniu zamieszcza się informacje o dacie, godzinie, miejscu oraz porządku obrad zgromadzenia obligatariuszy, a także informację o miejscu złożenia świadectwa depozytowego, albo zaświadczenia, o którym mowa w art. 55 ust. 1a. Ogłoszenie zawiera również informacje o sposobie uczestniczenia w zgromadzeniu obligatariuszy i wykonywania głosu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że warunki emisji nie dopuszczają takiej możliwości. Ogłoszenie może zawierać także inne informacje niezbędne do podjęcia przez obligatariusza decyzji o uczestniczeniu w zgromadzeniu obligatariuszy. W przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 4, w ogłoszeniu należy wskazać postanowienie sądu upoważniające do zwołania zgromadzenia obligatariuszy.”;

3) w art. 53 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Udział w zgromadzeniu obligatariusz może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że warunki emisji stanowią inaczej. O udziale w zgromadzeniu obligatariuszy w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący zgromadzenie.

4. Udział w zgromadzeniu obligatariuszy przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w zgromadzeniu obligatariuszy, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia obligatariuszy, przebywając w innym miejscu niż miejsce obrad zgromadzenia obligatariuszy;

2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia obligatariuszy.

5. Udział obligatariuszy w zgromadzeniu obligatariuszy przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom,

które są niezbędne do identyfikacji obligatariuszy i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.”;

- 4) w art. 68 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Protokół podpisują przewodniczący zgromadzenia obligatariuszy i osoba sporządzająca protokół. Do protokołu dołącza się listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia oraz listę obligatariuszy głosujących przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 217 i 300) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36 uchyla się ust. 3;
2) w rozdziale 3 po art. 37 dodaje się art. 37a i art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. W okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w przypadku gdy pomoc jest przyznawana podmiotowi innemu niż jednostka sektora finansów publicznych, zabezpieczeniem należytego wykonania zobowiązań określonych w umowie o przyznaniu tej pomocy jest weksel niezupełny (in blanco) składany wraz z deklaracją wekslową do podmiotu przyznającego tę pomoc nie później niż przed wypłatą tej pomocy.

Art. 37b. Umowa o przyznaniu pomocy może być zawarta poza siedzibą podmiotu przyznającego pomoc, jeżeli w terminie wyznaczonym przez ten podmiot umowa ta została podpisana przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy i:

- 1) wysłana w formie dokumentu elektronicznego do podmiotu przyznającego pomoc na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i ...), a podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru lub
2) nadana przesyłką rejestrowaną w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188, z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. ...).”;
- 3) w art. 38 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku niezłożenia do podmiotu przyznającego pomoc zabezpieczenia, o którym mowa w art. 37a, pomocy nie wypłaca się.”;

4) po art. 42a dodaje się art. 42b w brzmieniu:

„Art. 42b. 1. W przypadku działań i poddziałań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–7, pkt 8 lit. a – w zakresie kosztów założenia, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 – oraz pkt 8 lit. b, pkt 9, 13 i 14, oraz w przypadku pomocy technicznej, wnioski o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej, wnioski o płatność oraz inne dokumenty składane do Agencji lub podmiotu wdrażającego mogą być składane w formie dokumentu elektronicznego na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli w ogłoszeniu o naborze wniosków o przyznanie pomocy albo w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym, albo w komunikacie zamieszczonym na stronie internetowej agencji płatniczej lub podmiotu wdrażającego została przewidziana taka możliwość.

2. Wnioski o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej, wnioski o płatność oraz inne dokumenty składane do Agencji lub podmiotu wdrażającego, składane w formie dokumentu elektronicznego na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, są sporządzone na formularzach i w formacie danych udostępnionych na stronie internetowej administrowanej przez Agencję lub w formatach danych określonych w ogłoszeniu o naborze wniosków o przyznanie pomocy albo w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym, albo w komunikacie zamieszczonym na stronie internetowej agencji płatniczej lub podmiotu wdrażającego.

3. Dokument złożony w formie dokumentu elektronicznego na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne powinien:

- 1) być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub uwierzytelniony w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej;
- 2) zawierać adres elektroniczny wnoszącego dokument.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się również do wniosków o przyznanie pomocy oraz innych dokumentów składanych do LGD, z tym że te wnioski i dokumenty są składane za pośrednictwem podmiotu wdrażającego.

5. Przepisy art. 63 § 3b–5 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 43a:

a) uchyla się ust. 1–5e,

b) po ust. 5e dodaje się ust. 5f–5h w brzmieniu:

„5f. W przypadku stwierdzenia niezgodności polegającej na poniesieniu przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej lub beneficjenta kosztów kwalifikowalnych z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, odpowiednio pomoc lub pomoc techniczna jest wypłacana w wysokości zmniejszonej o kwotę odpowiadającą kwocie odpowiednio pomocy lub pomocy technicznej, która przysługiwałaby na refundację kosztów kwalifikowalnych poniesionych z naruszeniem tych przepisów.

5g. W przypadku gdy nie jest możliwe precyzyjne ustalenie wysokości kosztów kwalifikowalnych poniesionych z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, wysokość zmniejszenia oblicza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.

5h. W przypadku gdy niezgodność, o której mowa w ust. 5f, została stwierdzona po dokonaniu wypłaty pomocy lub pomocy technicznej, odpowiednio pomoc lub pomoc techniczna podlega zwrotowi w wysokości odpowiadającej wysokości zmniejszenia, o którym mowa w ust. 5f albo 5g.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania zmniejszeń kwot pomocy oraz pomocy technicznej w przypadku poniesienia przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej lub beneficjenta kosztów kwalifikowalnych z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, w tym sposób ustalania wysokości tych zmniejszeń, mając na względzie kryteria określone w art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.”;

6) w art. 55 w ust. 5a w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do ponoszenia kosztów związanych z pełnieniem tej funkcji stosuje się przepisy art. 43a ust. 5f–5h oraz przepisy wydane na podstawie art. 43a ust. 6.”;

7) w art. 57h:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do ponoszenia kosztów na realizację operacji w ramach dwuletniego planu operacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 43a ust. 5f–5h oraz przepisy wydane na podstawie art. 43a ust. 6.”;

8) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Przepisy epizodyczne dotyczące pomocy i pomocy technicznej w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2

Art. 67a. Termin składania wniosków o przyznanie pomocy wskazany w ogłoszeniu o naborze tych wniosków może zostać wydłużony, z tym że informację o tym wydłużeniu podmiot właściwy w sprawie o przyznanie pomocy podaje do publicznej wiadomości na administrowanej przez siebie stronie internetowej. Przedłużony termin może nie spełniać wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1.

Art. 67b. 1. W przypadku uchybienia terminu w toku postępowania w sprawie o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej z przyczyn związanych z ogłoszeniem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzeniem stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem, należy przywrócić ten termin, jeżeli czynność, dla której określony był termin została dopełniona nie później niż w terminie 60 dni po ustaniu tych przyczyn. Przywrócenie terminu nie ma wpływu na przyznawanie pomocy lub pomocy technicznej innym podmiotom.

2. W przypadku gdy podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej nie spełnił określonego warunku przyznania pomocy lub pomocy technicznej lub określonego wymogu z przyczyn związanych z ogłoszeniem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzeniem stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem, należy

wezwać ten podmiot do niezwłocznego przedstawienia dowodów na spełnienie tego warunku lub wymogu pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

3. W przypadku gdy w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzenia stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem beneficjent nie spełnia warunków wypłaty pomocy lub pomocy technicznej lub warunków, z zastrzeżeniem których wydana została decyzja o przyznaniu pomocy, lub nie realizuje innych zobowiązań związanych z przyznaną pomocą lub pomocą techniczną, beneficjent może spełnić te warunki lub zrealizować te zobowiązania w terminie późniejszym, uzgodnionym odpowiednio z organem lub podmiotem, który przyznał tę pomoc lub pomoc techniczną.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, warunki lub tryb przyznawania, wypłaty lub zwrotu pomocy w ramach poszczególnych działań, poddziałań lub typów operacji objętych programem lub pomocy technicznej, które mają zastosowanie podczas stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzeniem stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem oraz w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, odmienne w stosunku do przepisów wydanych na podstawie art. 45 albo art. 43a ust. 6, w celu przeciwdziałania skutkom tych stanów oraz mając na względzie zapewnienie sprawnego wdrażania programu w warunkach tych stanów.

5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może wskazać przepisy wydane na podstawie art. 45 albo art. 43a ust. 6, które nie mają zastosowania w okresie, o którym mowa w ust. 4.

6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do postępowań w sprawach dotyczących wyboru operacji partnerów KSOW.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1.

Art. 67c. Do terminów, o których mowa w art. 67a, terminów do dokonania określonych czynności w toku postępowań, o których mowa w art. 67b, terminów, w

jakich należy spełnić określone warunki przyznania lub wypłaty pomocy lub pomocy technicznej lub określone wymogi, terminów dopełnienia warunków, z zastrzeżeniem których wydana została decyzja o przyznaniu pomocy, lub terminów realizacji innych zobowiązań związanych z przyznaną pomocą lub pomocą techniczną nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i ...) dotyczących nierozpocznania i zawieszania biegu terminów.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 268 i 586) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 70ba w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyraz „kompletny”;
- 2) w art. 79 w ust. 9 w pkt 1 wyrazy „art. 83 ust. 3ba” zastępuje się wyrazami „art. 79a ust. 1”;
- 3) w art. 81:

- a) w ust. 10 po wyrazach „art. 79 ust. 3 pkt 8” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1”;
- b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 10, stosuje się przepisy art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie 30 dni licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.”;

- 4) w art. 184d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowy o przyłączenie do sieci, niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyn, o których mowa w:

- 1) art. 191 ust. 1 lub
- 2) art. 7 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne

– w których termin na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej przypada przed dniem 30 czerwca 2022 r., zachowują moc do dnia określonego we wniosku wytwórcy o przedłużenie tego terminu, złożonego do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, pod warunkiem że termin na dostarczenie energii elektrycznej po raz

pierwszy do sieci, określony w tym wniosku, nie będzie przypadał później niż w dniu 30 czerwca 2022 r.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, Komitet realizuje swoje zadania przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

- 2) w art. 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Przewodniczący Komitetu może postanowić, że udział w posiedzeniu Komitetu można wziąć przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, określić niektóre zadania KAS, które mogą być wykonywane na obszarze całego kraju lub jego części przez odpowiednio dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, niezależnie od terytorialnego zasięgu ich działania, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.”;

- 2) w art. 54 w ust. 2 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) przestrzeganie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy;”;

- 3) w art. 62 w ust. 5 w pkt 10 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) przestrzegania przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy;”;

4) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. Na potrzeby kontroli celno-skarbowej w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 2 pkt 11a, kontrolującemu przysługują również:

- 1) uprawnienie do rewizji towarów i środków przewozowych;
- 2) uprawnienia, o których mowa w pkt 1 i art. 64, w stosunku do kontrahenta podmiotu, którego dotyczą ograniczenia lub zakazy określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy, jeżeli towary będące ich przedmiotem są przedmiotem dostawy do tego podmiotu lub mają zostać wydane z magazynu kontrahenta.”;

5) w art. 84:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) o której mowa w art. 62 ust. 5 pkt 1–3, 5–7, 10 i 11”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w toku kontroli celno-skarbowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 62 ust. 5 pkt 1–10 i ust. 13, nie stwierdzono nieprawidłowości, protokołu się nie sporządza”;

6) w art. 86 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 62 ust. 5 pkt 1–10 oraz ust. 13.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310 i 284) w art. 395 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wykonanie pilnych prac zabezpieczających w okresie powodzi, klęski żywiołowej, ogłoszonych stanach zagrożenia epidemicznego, epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego;”.

Art. 53. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184 oraz z 2019 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Operator OSE może nieodpłatnie wyposażać szkoły w sprzęt komputerowy i inne urządzenia multimedialne, a także zapewniać szkołom usługi bezprzewodowego

dostępu do Internetu wraz z niezbędnymi urządzeniami umożliwiającymi korzystanie z tych usług oraz oprogramowanie, umożliwiające uczniom uczestnictwo w zajęciach lekcyjnych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”;

2) w art. 11:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ze środków dotacji celowej, o której mowa w art. 10 ust. 1, operator OSE w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 5, art. 5a i art. 6, może ponosić wydatki:”;

b) w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) na:

- a) nabycie i udostępnianie sprzętu komputerowego i innych urządzeń multimedialnych,
- b) nabycie, udostępnianie i utrzymywanie usług bezprzewodowego dostępu do Internetu i urządzeń umożliwiających korzystanie z tych usług,
- c) nabycie, tworzenie, udostępnianie i utrzymywanie oprogramowania – o których mowa w art. 5a.”;

3) w art. 15 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 2020 r. – 179 000 000 zł;”.

Art. 54. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384) w art. 81:

1) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, wprowadzenia stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego, ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny Komendant SOP może wprowadzić, w zakresie określonym w ust. 2, odmienny od obowiązującego rozkład czasu służby i tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo w SOP, z zachowaniem przepisu ust. 4.”;

2) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, wprowadzenia stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego Komendant SOP może wprowadzić odmienny od obowiązującego rozkład czasu służby obejmujący wymiar czasu służby niższy niż określony w ust. 2. Obniżenie wymiaru czasu służby w takim przypadku nie powoduje obniżenia uposażenia.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669 oraz z 2019 r. poz. 39 i 534) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 189 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Posiedzenia prezydium Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów i jej sekcji mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

2) w art. 281 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W okresie zawieszenia kształcenia doktorantów na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 198a ustawy, o której mowa w art. 1, zapomoga, o której mowa w art. 86 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, jest przyznawana doktorantom, o których mowa w ust. 1, przez kierownika podmiotu prowadzącego studia doktoranckie. Przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i art. 92 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 139 i 568) w art. 20 po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1e w brzmieniu:

„1b. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, późniejszy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1a, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z wirusem SARS-CoV-2 oraz skutki nimi wywołane, a także biorąc pod uwagę, aby termin ten nie nastąpił później niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

1c. W przypadku gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1a, ustalony na podstawie art. 7 ust. 5 zdanie drugie na wniosek złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. upływa przed dniem 30 czerwca 2020 r., opłatę wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

1d. W przypadku gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1a, ustalony na podstawie art. 7 ust. 5 zdanie drugie upływa przed terminem określonym na podstawie ust. 1b, opłatę wnosi się w terminie określonym na podstawie ust. 1b.

1e. W przypadku, o którym mowa w ust. 1c i 1d, a także w przypadku gdy termin ustalony na podstawie art. 7 ust. 5 zdanie drugie upływa w dniu, w którym upływa termin,

o którym mowa w ust. 1a, lub termin określony na podstawie ust. 1b, przepis art. 7 ust. 5 zdanie drugie stosuje się.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1560 oraz z 2019 r. poz. 2020 i 2248) w art. 61 w ust. 3 po wyrazie „jest” dodaje się wyrazy „minister,”.

Art. 58. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Posiedzenia rady uczelni mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

2) w art. 31 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Posiedzenia senatu mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

3) po art. 51a dodaje się art. 51b w brzmieniu:

„Art. 51b. 1. Jeżeli w okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni:

1) senat uczelni nie może wykonywać swoich zadań, rektor może wydawać zarządzenia w sprawach należących do kompetencji senatu, jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania uczelni;

2) rektor i osoba wyznaczona lub upoważniona do jego zastępowania nie mogą wykonywać swoich zadań, wykonuje je członek wspólnoty danej uczelni, wskazany przez ministra nadzorującego tę uczelnię.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podlegają zatwierdzeniu przez senat uczelni na najbliższym posiedzeniu.

3. W okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni zapomoga, o której mowa w art. 86 ust. 1 pkt 3, jest przyznawana przez rektora. Przepisów Kpa i art. 92 ust. 2 nie stosuje się.

4. W przypadku ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni, w okresie tego ograniczenia lub zawieszenia oraz przez 30 dni po jego zakończeniu, legitymacje studenckie i legitymacje służbowe nauczycieli akademickich są ważne, bez konieczności potwierdzania ich ważności. Przepis stosuje się również do legitymacji, które utraciły

ważność w okresie 14 dni poprzedzających ograniczenie lub zawieszenie funkcjonowania uczelni.

5. W okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni:

- 1) nie przeprowadza się ocen okresowych nauczycieli akademickich;
- 2) nie kieruje się nauczycieli akademickich na badania okresowe, o których mowa w art. 229 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) oraz na badania w celu wydania orzeczenia o potrzebie udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, o którym mowa w art. 131 ust. 5.”;

4) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. 1. Uczelnia może zorganizować weryfikację osiągniętych efektów uczenia się określonych w programie studiów, w szczególności przeprowadzać zaliczenia i egzaminy kończące określone zajęcia oraz egzaminy dyplomowe, poza siedzibą uczelni lub poza jej filią z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację.

2. Zasady weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się w sposób, o którym mowa w ust. 1, uczelnia udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.”;

5) w art. 178 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Posiedzenia właściwego organu, o którym mowa w ust. 1, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

6) w art. 191 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obrona rozprawy doktorskiej może być przeprowadzona poza siedzibą podmiotu doktoryzującego z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę jej przebiegu i rejestrację.”;

7) po art. 198a dodaje się art. 198b w brzmieniu:

„Art. 198b. W przypadku zawieszenia kształcenia doktorantów, w okresie tego zawieszenia oraz przez 30 dni po jego zakończeniu, legitymacje doktoranta są ważne, bez konieczności potwierdzania ich ważności. Przepis stosuje się również do legitymacji, które utraciły ważność w okresie 14 dni poprzedzających zawieszenie kształcenia doktorantów.”;

- 8) w art. 221 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
„9a. Kolokwium habilitacyjne może być przeprowadzone poza siedzibą podmiotu habilitującego z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę jego przebiegu i rejestrację.”;
- 9) w art. 235 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Posiedzenia prezydium RDN i zespołów, o których mowa w ust. 5, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiającą zapewnienie tajności głosowań.”;
- 10) w art. 365:
a) w pkt 13 w lit. c przecinek zastępuje się średnikiem i uchyla się lit. d,
b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:
„13a) koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz.”;
- 11) w art. 368 w ust. 8 i 9 wyrazy „o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c i pkt 2 lit. a–d i g” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c, pkt 2 lit. a–d i g oraz pkt 2a”;
- 12) w art. 370 w pkt 4 wyrazy „oraz pkt 13 lit. d” zastępuje się wyrazami „oraz pkt 13a”;
- 13) w art. 371 w ust. 1 wyrazy „i pkt 13 lit. d” zastępuje się wyrazami „i 13a”;
- 14) w art. 417 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) dotacji ze środków, o których mowa w art. 365 pkt 3 – dotacja może być przekazywana w transzach miesięcznych.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41:
a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Instytut Sieci powstały w wyniku połączenia instytutów Sieci wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki łączonych instytutów Sieci albo włączanych do niego instytutów Sieci.”,
b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Uprawnienia i obowiązki instytutów Sieci połączonych lub włączonych, które w wyniku połączenia lub włączenia utraciły osobowość prawną, wynikające z

decyzji administracyjnych, w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, przechodzą z mocy prawa odpowiednio na instytut Sieci utworzony w wyniku połączenia albo instytut Sieci, do którego włączono jeden albo większą liczbę instytutów Sieci, chyba że ustawa lub decyzja administracyjna stanowi inaczej.”;

2) w art. 57 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) subwencję na koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2;”;

3) w art. 58 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) subwencja na koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2;”;

4) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. Prezes może przekazać środki pochodzące z subwencji na koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2, instytutowi Sieci wyznaczonemu zgodnie z art. 31 ust. 2. Środki przekazuje się na podstawie umowy.”;

5) w art. 63 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) środki, o których mowa w art. 61a;”;

6) w art. 64 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) środki, o których mowa w art. 61a;”.

Art. 60. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 poz. 569) w art. 12 w ust. 1a w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) infrastrukturę transportu lotniczego i infrastrukturę krytyczną portów lotniczych.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579 oraz z 2020 r. poz. 568) w art. 18 ust. 5 skreśla się wyrazy „, biorąc za rok bazowy do wyliczenia udziału 30%, o którym mowa w art. 35b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 5, w zakresie art. 16a ust. 3, otrzymuje brzmienie:

„3. Przychodami Funduszu są:

- 1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
 - 2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
 - 3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 niniejszej ustawy oraz art. 209 ust. 1 i 11 ustawy, o której mowa w pkt 1;
 - 4) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w zarządzanie na podstawie art. 78d ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
 - 5) dotacje z budżetu państwa.”;
- 2) w art. 38:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. ...);”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) art. 8 pkt 7 lit. b i art. 11 pkt 9 i 12 lit. b i c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.”;

Art. 63. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2294) w art. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 5 i art. 9, które wchodzi w życie z dniem 14 kwietnia 2020 r.”;

Art. 64. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217 oraz z 2020 r. poz. 288) użyte w art. 29 w ust. 1 i 3, w art. 30 w ust. 1 i 3, w art. 31 w ust. 1 i 3 oraz w art. 32 w ust. 1 i 3 wyrazy „w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „w terminie 8 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Art. 65. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424) w art. 71 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W terminie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot, o którym mowa w ust. 1:”.

Art. 66. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. 425) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 61:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z dniem 1 stycznia 2021 r.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W terminie do dnia 31 grudnia 2020 r. komisje inwentaryzacyjne przekazują wykazy, o których mowa w ust. 3, Głównemu Inspektorowi.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji wydanych w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., stwierdza, na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 3, przejęcie przez Główny Inspektorat trwałego zarządu nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pracownicy wojewódzkich inspektoratów zatrudnieni w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów stają się, z dniem 1 stycznia 2021 r., pracownikami Głównego Inspektoratu.”,

d) uchyla się ust. 9,

e) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Badania laboratoryjne, które do dnia 31 grudnia 2020 r. nie zostaną zakończone w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów, są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu.

11. Do dnia 31 grudnia 2020 r. badania laboratoryjne na potrzeby zadań Inspekcji są przeprowadzane przez laboratoria wymienione w art. 34 oraz przez laboratoria wojewódzkich inspektoratów.”;

2) w art. 70 wyrazy „1 lipca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2021 r.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 471) w art. 1 w pkt 8, w zakresie art. 29 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do przedsięwzięć polegających na budowie i przebudowie przenośnych wolno stojących masztów antenowych w przypadku, gdy inwestorem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374).”.

Art. 68. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 3 ust. 2, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad:”

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu COVID-19, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 3 ust. 2, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną, przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.”

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1 i 1a, stanowiące dodatkowe uposażenie funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2, przyznaje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360), w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1499 i 1726), w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1529 i 1726), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1921 i 2020), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz.

384) oraz ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505) i nie wlicza się do okresów, o których mowa odpowiednio w art. 121b ust. 3, w art. 125b ust. 3, w art. 105b ust. 3, w art. 136b ust. 3, art. 96b ust. 3, art. 102b ust. 3, w art. 194 ust. 3 oraz art. 233 ust. 2 tych ustaw.”;

2) w art. 7a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W okresie zawieszenia postępowań, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw zdrowia może podejmować wszelkie czynności w ramach tych postępowań włącznie z wydaniem decyzji administracyjnych uwzględniających w całości żądanie wnioskodawcy, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Ograniczenia wynikającego z art. 102 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) nie stosuje się.”;

3) w art. 7b pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 r. w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.”;

4) art. 7c otrzymuje brzmienie:

„Art. 7c. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie przeprowadza się konkursów ofert i rokowań, o których mowa w art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z wyłączeniem konkursów ofert i rokowań dotyczących świadczeń opieki zdrowotnej z zakresów, o których mowa w art. 15 pkt 15 i 16 tej ustawy.”;

5) w art. 7e ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się do Policji lub państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla miejsca odbywania kwarantanny. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych wykonujących zadania związane z potwierdzaniem realizacji obowiązku przestrzegania kwarantanny.”;

6) po art. 7e dodaje się art. 7f w brzmieniu:

„Art. 7f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii:

- 1) okres akredytacji, o którym mowa w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 562 i 567), kończący się w okresie ogłoszenia jednego z tych stanów, przedłuża się na okres 120 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni;
- 2) postępowania akredytacyjne, o których mowa w art. 59 ust. 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ulegają zawieszeniu z mocy prawa na okres ogłoszenia danego stanu oraz do upływu 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. Postanowień w sprawie zawieszenia postępowań na podstawie ust. 1 pkt 2 nie wydaje się.”;

7) w art. 8:

- a) w ust. 8 wyrazy „ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517, 1649 i 1667)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów”;
- b) w ust. 9 w pkt 1 po wyrazach „lub udzielił” dodaje się wyrazy „informacji”;
- c) w ust. 10 wyrazy „art. 8 i art. 26–28” zastępuje się wyrazami „art. 8, art. 26–28 i art. 31 tej ustawy”;

8) w art. 8c ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w art. 8b, sprawuje w zakresie swojej właściwości, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W zakresie niezastrzeżonym dla inspekcji, o której mowa w ust. 1, kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w art. 8b, sprawuje Inspekcja Handlowa.”;

9) w art. 9 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Środki przekazane w ramach finansowania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek bankowy, rachunek oszczędnościowy, rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy oraz rachunek terminowych lokat oszczędnościowych,

są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Wojewoda może wydawać polecenia obowiązujące wszystkie organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. O wydanych poleceniach wojewoda niezwłocznie informuje właściwego ministra.

2. Minister właściwy spraw zdrowia może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wojewody, wydawać polecenia obowiązujące podmioty inne, niż wymienione w ust. 1, w szczególności osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców.

3. Prezes Rady Ministrów może, z własnej inicjatywy, wydawać polecenia obowiązujące podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2. Wydając polecenie wobec przedsiębiorcy Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć organ odpowiedzialny za zawarcie umowy.

4. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, są wydawane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.

5. Zadania Prezesa Rady Ministrów wynikające z ust. 3 wykonuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z jego upoważnienia.

6. Wykonywanie zadań objętych poleceniami wydanymi w stosunku do przedsiębiorców następuje na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorcą, przez wskazanego w decyzji:

- 1) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów lub
- 2) ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia

–i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest, odpowiednio, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, minister albo wojewoda; finansowanie może odbywać się także ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy

o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568), na zasadach określonych w ustawie.

7. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań objętych poleceniami, o których mowa w ust. 6, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.

8. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, zadania objęte poleceniami są wykonywane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń.

10. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, mogą być wydawane także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy powinny być utrwalone w formie protokołu.

11. Właściwy minister może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 1, i wystąpić z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.

12. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.”;

11) w art. 11a dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

- a) w ust. 6 wyrazy „art. 69” zastępuje się wyrazami „art. 67”,
- b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może także dotyczyć magazynowania odpadów medycznych przez ich wytwórcę.”;

- 12) w art. 11d w ust. 1 wyrazy „art. 34 ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 34 ust. 1–3”;
- 13) po art. 11d dodaje się art. 11e–11g w brzmieniu:

„Art. 11e. 1. Właściciel infrastruktury krytycznej, w tym urządzeń służących do świadczenia usług telekomunikacyjnych, dostarczania energii elektrycznej, wody, ciepła, ropy naftowej, paliw lub gazu oraz odprowadzania ścieków, lub jego upoważniony przedstawiciel, którego infrastruktura lub urządzenia są zlokalizowane na terenie nieruchomości należących do osób trzecich lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich, może w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu wyjątkowego, wnioskować do właściwego miejscowo komendanta Policji o asystę funkcjonariuszy Policji, w celu umożliwienia wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym do budynku, również z użyciem środków przełamujących istniejące zabezpieczenia, w celu przeprowadzenia czynności niezbędnych dla ciągłości świadczenia usług, w tym w zakresie prac budowlanych. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana niezwłocznie.

2. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana po przedstawieniu przez właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, lub jego upoważnionego przedstawiciela, właściwemu miejscowo komendantowi Policji dowodów potwierdzających odmowę przez właściciela, użytkownika lub zarządcę nieruchomości wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym budynku.

3. Funkcjonariusz Policji, asystując przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1 zapewnia bezpieczeństwo uczestnikom czynności, mając w szczególności na względzie poszanowanie godności osób biorących udział w tych czynnościach oraz zapewnia zachowanie porządku.

4. Przepis ust. 2 obejmuje także sytuację braku możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem lub zarządcą nieruchomości, w tym budynku.

5. Z czynności, o których mowa w ust. 1, jest sporządzany protokół, w szczególności uwzględniający zakres czynności wykonanych w celu wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości lub do budynku. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, ze wskazaniem dokładnego terminu i czasu zdarzenia, opisem przeprowadzonych czynności oraz podpisami przedstawiciela właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, oraz funkcjonariusza Policji.

6. Właściciel infrastruktury lub urządzeń, po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do zabezpieczenia nieruchomości, w tym budynku przed dostępem osób niepowołanych, niezwłocznego poinformowania jego właściciela,

użytkownika lub zarządcy o zaistniałym stanie faktycznym oraz do naprawienia szkód, o ile powstały w związku z prowadzonymi czynnościami.

7. W przypadkach, gdy nieruchomość lub budynek są objęte ograniczeniem dostępu osób z uwagi na działania podejmowane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, przy czym wejście lub wjazd na teren tej nieruchomości lub tego budynku jest możliwy po uzgodnieniu niezbędnych środków bezpieczeństwa z właściwym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Art. 11f. 1. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej, operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) jest obowiązany do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji danych o lokalizacji, obejmujących okres ostatnich 14 dni, telekomunikacyjnego urządzenia użytkownika końcowego chorego na chorobę zakaźną COVID-19 lub objętego kwarantanną, na żądanie oraz w sposób i w formie ustalonej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. Operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji jest obowiązany do przekazania w sposób i w formie ustalonej przez tego ministra, w celu przeciwdziałania COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej zanonimizowanych danych o lokalizacji urządzeń końcowych użytkowników końcowych.

3. Zgoda użytkownika końcowego na przetwarzanie i udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1–2, nie jest wymagana.

Art. 11g. Podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej anonimizacja danych o lokalizacji, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, w celu przeciwdziałania COVID-19, nie stanowi czynności przetwarzania, o której mowa w art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”;

14) w art. 12 w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „art. 95” zastępuje się wyrazami „art. 95d”;

15) w art. 12a:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 39a ust. 1 pkt 6, art. 39d ust. 2, art. 39f, art. 39j, art. 39k i art. 39l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140);”

b) w ust. 3 w zdaniu trzecim wyrazy „o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentystry” zastępuje się wyrazami „o zawodach lekarza i lekarza dentystry”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także żołnierzy zawodowych, w tym również do pierwszego badania okresowego.”;

16) po art. 12a dodaje się art. 12b–12f w brzmieniu:

„Art. 12b. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych dotyczących utrzymania ciągłości działania istotnych usług, w szczególności w zakresie telekomunikacji, łączności publicznej, transportu, świadczeń zdrowotnych, energii, handlu, gospodarki wodnej lub kanalizacyjnej, oczyszczania ścieków, porządku publicznego, obronności art. 12 stosuje się odpowiednio.

Art. 12c. Terminy przejścia kursu doskonalącego, o którym mowa w przepisie art. 38b ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 2142 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 1495) i przedstawienia zaświadczenia o odbyciu tego kursu właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji oraz termin wydania opinii, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 6 tej ustawy, przedłuża się do 90 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12d. Terminy przedstawienia właściwemu organowi Policji orzeczeń lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2019 r. poz. 284 i 1214 oraz z 2020 r. poz. 148 i 284), przedłuża się do 90 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12e. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i służby w całości za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem instruktażu stanowiskowego:

1) pracownika zatrudnianego na stanowisku robotniczym;

- 2) pracownika zatrudnionego na stanowisku, na którym występuje narażenie na działanie czynników niebezpiecznych;
- 3) pracownika przenoszonego na stanowisko, o którym mowa w pkt 1 i 2;
- 4) ucznia odbywającego praktyczną naukę zawodu oraz studenta odbywającego praktykę studencką.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub bezpieczeństwa i higieny służby przypada w:

- 1) okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub
- 2) w okresie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii

– termin ten wydłuża się do 60 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 12f. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wydłuża się cykle przeglądowo-naprawcze, o których mowa przepisach wydanych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, o czasookres: 1 miesiąc dla 2 poziomu utrzymania, 3 miesiące dla 3 poziomu utrzymania i 6 miesięcy dla 4 poziomu utrzymania.”;

- 17) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, podmiot zarządzający portem morskim, przystanią morską lub terminalem morskim, przewoźnik lotniczy, kolejowy, drogowy, morski, w żegludze śródlądowej lub operator pocztowy nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych lub własnymi działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości świadczenia usług, w tym brak możliwości przewozu oraz brak możliwości lub ograniczenie prowadzenia działalności handlowej na lotniskach i dworcach kolejowych, w tym w zakresie zmniejszenia albo utraty przychodów.”;

- 18) w art. 14a w ust. 4 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) sprawy o rozpoznanie wniosku restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, 326, 912, 1655, 1802, 2089 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288)”;

19) w art. 15d dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby ponoszące odpłatność za usługi świadczone w ośrodkach wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1690, 1818 i 2473) zwalnia się na ich wniosek z odpłatności za okres niekorzystania z tych usług w związku z zawieszeniem lub czasowym zamknięciem działalności tych ośrodków, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, bez konieczności przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego.”;

20) w art. 15g:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz państwowa osoba prawna w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1649, 2020, 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568), u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

2. Podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z

zastrzeżeniem, że nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.”,

c) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Świadczenia, o których mowa w ust.1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.”,

d) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust.3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.”,

e) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskały pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.”;

21) art. 15j otrzymuje brzmienie:

„Art. 15j. 1. Opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284 i 471) za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, późniejszy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z

wystąpieniem COVID-19 oraz skutki nimi wywołane, a także biorąc pod uwagę, aby termin ten nie przekroczył roku 2020.

3. W przypadku, gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, na wniosek złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. upływa przed dniem 30 czerwca 2020 r., opłatę wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

4. W przypadku, gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami upływa przed terminem określonym zgodnie z ust. 2, opłatę wnosi się w terminie określonym zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 i 4, a także w przypadku, gdy termin ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami upływa w dniu, w którym upływa termin, o którym mowa w ust. 1 lub termin określony na podstawie ust. 2, przepis art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się.”;

22) w art. 15n dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu przekazać organowi, który udzielił zezwolenia informacje o zastosowanych odstępstwach, a także podać je do publicznej wiadomości, przez ogłoszenia na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach lub dworcach.”;

23) w art. 15o:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, ilekroć zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wymagane jest przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji, w szczególności z osobą lub rodziną, które zostały poddane kwarantannie w związku z podejrzeniem zakażenia lub choroby zakaźnej, ustalenie sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej zamiast przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji może nastąpić na podstawie:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozmowy telefonicznej z pracownikiem socjalnym, a w przypadku osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu przy wykorzystaniu środków wspierających komunikowanie się, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824), oraz”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy, u których nie nastąpiła zmiana danych, aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego nie sporządza się, pomimo upływu ustawowego terminu. W takim przypadku aktualizację rodzinnego wywiadu środowiskowego sporządza się niezwłocznie po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.”;

24) po art. 15o dodaje się art. 15oa w brzmieniu:

„Art. 15oa. 1. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych na okresy zasiłkowe od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2021 r.

2. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, 730, 1802 i 1818) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okresy świadczeniowe od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2021 r.”;

25) w art. 15p dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może wprowadzić również zwolnienia od podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli zajętych na prowadzenie działalności przez:

1) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz

- 2) podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1 – których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”;
- 26) w art. 15q dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może przedłużyć terminy płatności rat, o których mowa w ust. 1, również:
- 1) organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz
 - 2) podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1 – których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”;
- 27) w art. 15r:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) innych okoliczności, które uniemożliwiają bądź w istotnym stopniu ograniczają możliwość wykonania umowy;”;
 - b) w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
„6) okoliczności, o których mowa w pkt 1–5, w zakresie w jakim dotyczą one podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy.
7) w przypadku wykonawców mających siedzibę lub wykonujących działalność związaną z realizacją umowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w miejsce dokumentów, o których mowa w pkt 1–5, składa się dokumenty wydane przez odpowiednie instytucje w tych krajach lub oświadczenia tych wykonawców.”;
 - c) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia lub sposobu rozliczenia wynagrodzenia wykonawcy”;
 - d) po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
„10. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz związanych z nimi ograniczeń w przemieszczaniu się, umowy o zamówienie publiczne zawierane są pod rygorem nieważności w formie pisemnej, albo za zgodą zamawiającego w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”;

e) po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do umów w sprawie zamówień publicznych wyłączonych ze stosowania ustawy prawo zamówień publicznych.”;

28) po art. 15r dodaje się art. 15ra w brzmieniu:

„Art. 15ra. 1. Strony umów offsetowych zawartych na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2019 r. poz.1379 i 2020) niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia lub dokumenty, które mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) nieobecności pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji umowy;
- 2) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług związanych z realizacją umowy;
- 3) okoliczności, o których mowa w pkt 1–2, w zakresie w jakim dotyczą one podwykonawców.

2. Każda ze stron umowy, o której mowa w ust. 1, może żądać przedstawienia dodatkowych oświadczeń lub dokumentów potwierdzających wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy.

3. Strona umowy, o której mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje drugiej stronie swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnośnie do wpływu okoliczności, o których mowa w ust. 1, na należyte jej wykonanie. Jeżeli strona umowy otrzymała kolejne oświadczenia lub dokumenty, termin liczony jest od dnia ich otrzymania.

4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie

umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, w tym w szczególności przez:

- 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, na czas dłuższy niż wynikający z art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części;
- 2) zmianę sposobu wykonywania umowy;
- 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia.

5. Jeżeli umowa zawiera postanowienia korzystniej kształtujące sytuację wykonawcy, niż wynikałoby to z ust. 4, do zmiany umowy stosuje się te postanowienia, z zastrzeżeniem, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykonania umownego prawa odstąpienia od umowy.

6. Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia dotyczące kar umownych lub odszkodowań z tytułu odpowiedzialności za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie z powodu oznaczonych okoliczności, strona umowy, o której mowa w ust. 1, w stanowisku, o którym mowa w ust. 3, przedstawia wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte jej wykonanie oraz wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, na zasadność ustalenia i dochodzenia tych kar lub odszkodowań, lub ich wysokość.”;

29) uchyla się art. 15w;

30) w art. 15x:

- a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
„3) zobowiązać pracownika do pozostawania poza normalnymi godzinami pracy w gotowości do wykonywania pracy w zakładzie pracy lub w innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, przepisu art. 151⁵ § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy nie stosuje się;
- 4) polecić pracownikowi realizowanie prawa do odpoczynku w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników:

- 1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania:
 - a) systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374),
 - b) sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284, 471 i 568);
- 2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a i b, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284 i 568);
- 4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
- 5) w przedsiębiorstwie pełniącym funkcję sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne”;
- 6) na obszarze lub na terenie obiektu ważnego dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego i innych ważnych interesów państwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 2142 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 1495), umieszczonych w wykazach, o których mowa w art. 5 ust. 3 tej ustawy;
- 7) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegająca na świadczeniu czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321);

- 8) w przedsiębiorstwie prowadzącym obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1849 oraz z 2020 r. poz. 284), którego działanie lub niewłaściwe działanie może spowodować poważny wypadek, wynikający z krótkoterminowej lub długoterminowej utraty stateczności tego obiektu obejmującej wszelkie awarie mechanizmów związanych z jego konstrukcją lub jego niewłaściwej eksploatacji, który skutkuje znacznym ryzykiem utraty życia, poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska;
 - 9) u przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze rolno-spożywczym związaną z wytwarzaniem lub dostarczaniem żywności.”;
- 31) po art. 15z dodaje się art. 15z¹ – art. 15z⁴ w brzmieniu:

„Art. 15z¹. 1. W przypadku cudzoziemca, który w dniu, od którego po raz pierwszy ogłoszono stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie wizy Schengen,
- 2) na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen,
- 3) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen,
- 4) w ramach ruchu bezwizowego,
- 5) na podstawie wizy długoterminowej wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny od dnia następującego po ostatnim dniu legalnego pobytu wynikającego z tych wiz, dokumentów lub ruchu bezwizowego, do upływu 30 dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który obowiązywał jako ostatni.

2. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają ważne zezwolenie na pracę lub ważne zezwolenie na pracę sezonową.

3. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy wpisane do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278), w tym oświadczenie, które zgodnie z art. 15zzq ust. 3 umożliwia wykonywanie pracy w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem.

Art. 15z². 1. Ważność kart pobytu, których okres ważności, o którym mowa w art. 244 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30 dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się i nie wymienia kart pobytu.

Art. 15z³. 1. Ważność tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca, których okres ważności, o którym mowa w art. 55a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1666 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 322), upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30 dnia od odwołania tego, ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o który mowa w ust. 1, nie wydaje się tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca.

Art. 15z⁴. Jeżeli w związku z wprowadzeniem przepisów mających na celu zapobieganie oraz zwalczanie chorób zakaźnych u ludzi repatriant nie ma możliwości opuszczenia ośrodka adaptacyjnego dla repatriantów w terminie określonym w decyzji Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, o której mowa w art. 3c ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1472), Pełnomocnik Rządu do

Spraw Repatriacji może, na uzasadniony wniosek repatrianta, wydać decyzję o przedłużeniu jego pobytu w ośrodku o kolejny okres, nie dłuższy jednak niż 90 dni.”;

32) w art. 15zc dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisu art. 5 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330, 730 i 1721) z w zakresie kierowania z urzędu żołnierzy zawodowych do wojskowej komisji lekarskiej po powrocie do kraju;

11. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, należy niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 10, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 90 dni od dnia odwołania danego stanu.”;

33) w art. 15zp ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów, w tym z udostępnianiem pomieszczeń i powierzchni, imprezy targowe, na szkolenia, konferencje lub egzaminy, a także prowadzący działalność kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe w przypadku rozwiązania umowy z klientem, w tym na świadczenie usług dodatkowych związanych z udostępnieniem powierzchni lub pomieszczeń, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z negatywnymi skutkami COVID-19, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.”;

34) w art. 15 zr:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zq ust. 6, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o

minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie.”;

35) po art. 15zu dodaje się art. 15zua w brzmieniu:

„Art. 15zua. 1. Świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie, na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

2. Wypłata po raz kolejny świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

3. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs, nie uległa poprawie.”;

36) w art. 15zs w ust. 3 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego albo paszportu – w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,”;

37) w art. 15zzb ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane mikroprzedsiębiorcom, małym oraz średnim przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10.”;

38) w art. 15zcc w ust. 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 8.”;

39) w art. 15zdz:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pożyczka wraz z odsetkami na wniosek mikroprzedsiębiorcy podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. We wniosku o

umorzenie mikroprzedsiębiorca oświadcza, że prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.”,

c) w ust. 8 wyrazy „Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 7,” zastępuje się wyrazami: „Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7.”;

40) w art. 15zże w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, w przypadku spadku przychodów z działalności statutowej o:”;

41) po art. 15zzf dodaje się art. 15zzf¹ i art. 15zzf² w brzmieniu:

„Art. 15zzf¹. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2, art. 12a, art. 26, art. 26d, art. 26e, art. 26g, art. 40 i art. 41 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426 i 568) w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, starosta na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, może zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

Art. 15zzf². 1. Podmiot, któremu udzielono pożyczki, o której mowa w art. 61e pkt 1, 1a lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818, 2245 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278), z powodu COVID-19 może złożyć wniosek do pośrednika finansowego, z którym zawarł umowę pożyczki, o zmianę następujących warunków tej umowy:

- 1) zawieszenie spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki;
- 2) wydłużenie karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, w przypadku gdy pożyczkobiorca nie rozpoczął spłaty rat kapitałowo-odsetkowych;
- 3) wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres lub
- 4) obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wnioszek o zgodę na:

- 1) zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej przed upływem 12 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą z wykorzystaniem środków pożyczki, lub
- 2) nieutrzymanie zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy przed upływem okresu 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na tym stanowisku pracy pracownika

– na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód oraz planowany okres trwania zawieszenia lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

3. W okresie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy, o którym mowa w ust. 2, następuje wstrzymanie biegu terminów prowadzenia działalności gospodarczej lub zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wnioszek o zgodę na zakończenie działalności gospodarczej lub zgodę na likwidację stanowiska pracy przed upływem 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą lub od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy pracownika, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód, który uniemożliwia dalsze prowadzenie działalności gospodarczej lub utrzymanie stanowiska pracy.

5. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki lub podejmuje decyzję o odstąpieniu od zastosowania sankcji, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

6. Zmiana warunków umowy pożyczki może spowodować wydłużenie okresu karencji lub spłaty pożyczki, o których mowa w art. 61h ust. 3 lub art. 61i ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

42) po art. 15zzh dodaje się art. 15zzha w brzmieniu:

„Art. 15zzha. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może przedłużyć termin następujący po dniu bilansowym roku obrotowego, za który emitent zobowiązany jest udostępnić w propozycji nabycia obligacji sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania, o którym mowa w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 1572, 1655, 1798 i 2217), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tego obowiązku.”;

43) w art. 15zzo:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 4 miesięcy następujących po dniu odwołania ich obowiązywania, okres na jaki przyznano stypendia sportowe, o których mowa w art. 32 i 32a ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz.U. z 2019 r. poz. 1468, 1495 i 2251), może zostać dodatkowo przedłużony, ale nie dłużej niż do roku od dnia odwołania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”,

b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 32 ust. 1–1b, ust. 1e, ust. 2–5, art. 33 ust. 1 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

44) po art. 15zzr dodaje się art. 15 zzra w brzmieniu:

„1. Jeżeli podstawa do ogłoszenia upadłości dłużnika powstała w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a stan niewypłacalności powstał z powodu COVID-19, bieg terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, 912, 1495, 1655, 1802, 2089 i 2217) (Prawo upadłościowe) nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega przerwaniu. Po tym okresie termin ten biegnie na nowo. Jeżeli stan niewypłacalności powstał w czasie

obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 domniemywa się, że zaistniał z powodu COVID-19.

2. Jeżeli termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości ustalany jest z uwzględnieniem postanowień ustępu 1 i wniosek o ogłoszenie upadłości zostanie złożony przez dłużnika w tym terminie, a brak jest wcześniejszego wniosku o ogłoszenie upadłości, określone przepisami Prawa upadłościowego terminy, dla których obliczania znaczenie ma dzień zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości wydłuża się o liczbę dni pomiędzy dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a ostatnim dniem, w którym wniosek ten winien być złożony stosownie do art. 21 ust. 1, lub odpowiednio art. 21 ust. 2a, Prawa upadłościowego, bez uwzględniania postanowień ust. 1 niniejszego artykułu.”;

45) w art. 15zżs:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy terminów:

- 1) opiniowania i uzgadniania projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, projektu planu miejscowego oraz projektu uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przez organy, o których mowa odpowiednio w art. 11 pkt 5, art. 17 pkt 6, art. 37b ust. 2 pkt 3–7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 2) opiniowania projektu gminnego programu rewitalizacji przez organy, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji;
- 3) o których mowa w art. 11 pkt 1, art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) wydania decyzji, o których mowa w art. 59 ust. 1–2a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 5) o których mowa w art. 7 ust. 4, 5, 10–15 i 18 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.”;
- 6) o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 1, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 3 i 3a, art. 19a ust. 3 i 6, art. 25a ust. 3, art. 27 ust. 2 i art. 34 ust. 4 ustawy

z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;

- 7) o których mowa w art. 4 ust. 4 i 7, art. 5 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 3 i 4, art. 22 ust. 4 i 7, art. 29 ust. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 2 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;
- 8) o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 3 i art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wstrzymanie i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy kontroli i inspekcji oraz postępowań administracyjnych, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawa farmaceutycznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.¹⁰⁾) i przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii, jeżeli nieprowadzenie czynności kontrolnych lub inspekcyjnych oraz niewydanie decyzji mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt albo poważną szkodę dla interesu społecznego.;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ, sąd lub podmiot, prowadzący odpowiednio postępowanie lub kontrolę, może wyznaczyć stronie termin do dokonania czynności lub zarządzić bieg terminu określonego ustawą z możliwością określenia go na czas dłuższy, niż przewidziany ustawą, jeżeli wymaga tego interes publiczny lub ważny interes strony albo kontrolowanego. Strona, uczestnik postępowania, kontrolowany i ich kontrahent oraz organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, są obowiązani dokonania czynności w wyznaczonym terminie, a w przypadku zarządzenia biegu terminu następują skutki, które ustawa wiąże z upływem terminu.

- d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 8, nie dotyczy terminów na:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 399, 959, 1495, 1542, 1556, 1590, 1818 i 1905 oraz z 2020 r. poz. 322 i 374.

- 1) przedstawienie stanowiska lub warunków, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - 2) zajęcie stanowiska lub wyrażenie opinii, o których mowa w art. 37b ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - 3) zajęcie lub wyrażenie stanowiska, o których mowa w art. 53 ust. 5 i 5c oraz art. 60 ust. 1a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - 4) przedstawienie opinii, o którym mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji;
 - 5) przekazanie opinii lub przedstawienie stanowiska, o których mowa w art. 7 ust. 13 i 15 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących;
 - 6) wydanie opinii, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;
 - 7) uzgodnienia, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz art. 4 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym.”,
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ lub podmiot może wydać odpowiednio decyzję w całości uwzględniającą żądanie strony lub uczestnika postępowania, zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, wyrazić stanowisko albo wydać interpretację indywidualną lub decyzję w sprawach, o których mowa w ust. 3a.”,
- f) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:
- „12. Przepisów ust. 1 i 8 nie stosuje się do postępowań administracyjnych i sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, dotyczących infrastruktury

telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”;

46) po art. 15zuz dodaje się art. 15zuz¹–15zuz¹⁰ w brzmieniu:

„Art. 15zuz¹. 1. Do dnia 30 września 2020 r. w ramach realizacji zadań przeciwdziałania COVID-19 powierza się operatorowi wyznaczonemu, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005), świadczenie usługi pocztowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na etapie doręczania.

2. Przez usługę pocztową, o której mowa w ust. 1, rozumie się przyjęcie przesyłki poleconej, a następnie jej przemieszczenie i doręczenie w postaci dokumentu elektronicznego do adresata bez konieczności składania własnoręcznego podpisu.

3. Usługa pocztowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona dla podmiotów posiadających profil zaufany w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 i 568) .

4. Przez przesyłkę poleconą rozumie się również przesyłkę poleconą z potwierdzeniem odbioru, pokwitowaniem odbioru albo elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

Art. 15zuz². 1. Do dnia 30 września 2020 r. ilekroć w przepisach prawa jest mowa o przesyłce poleconej w rozumieniu w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, albo o doręczaniu pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu tej ustawy, doręczenie takiej przesyłki może nastąpić przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, jeżeli adresat wyrazi na to zgodę i upoważni operatora wyznaczonego do obioru przesyłek poleconych celem ich przetworzenia i doręczenia w postaci dokumentów elektronicznych na skrzynkę elektroniczną adresata. W upoważnieniu adresat uzgadnia z operatorem wyznaczonym sposób postępowania z odebranymi przesyłkami poleconymi.

2. Datą doręczenia przesyłki jest data zapoznania się przez odbiorcę z dokumentem zamieszczonym na skrzynce elektronicznej adresata. W razie braku zapoznania się dokument uznaje się za doręczony po upływie 14 dni od zamieszczenia dokumentu.

3. Operator wyznaczony przesyła na adres elektroniczny wskazany przez adresata zawiadomienie zawierające informację, że doręczono na skrzynkę elektroniczną adresata dokument elektroniczny.

Art. 15zzu³. 1. Przepisu art. 15zzu¹ nie stosuje się w przypadkach, gdy korespondencja nie może być doręczona ze względu na:

- 1) konieczność doręczenia niepodlegającego przekształceniu dokumentu utwalonego w postaci innej niż elektroniczna lub rzeczy;
- 2) ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności jego bezpieczeństwo, obronność lub porządek publiczny;
- 3) opatrzenie tekstem plastycznym, odbitką pieczęci plastycznej, hologramem lub innym zabezpieczeniem, które nie może być odzwierciedlone w wyniku przekształcenia;
- 4) inne przyczyny techniczne.

2. Istnienie przesłanek wymienionych w ust. 1 ocenia nadawca.

Art. 15zzu⁴. Niniejsze przepisy mają zastosowanie do wszystkich przesyłek poleconych, o których mowa w art. 15zzu¹ ust. 4, nadawanych na podstawie zawartych z operatorem wyznaczonym umów, bez względu na tryb w jakim zostały zawarte te umowy.

Art. 15zzu⁵. Dokument elektroniczny powstały w ramach realizacji usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1 ma moc równą mocy dokumentu w postaci papierowej, z którego został przekształcony.

Art. 15zzu⁶. 1. Operator wyznaczony w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1:

- 1) jest obowiązany do zapewnienia jednoznacznej identyfikacji adresata będącego osobą fizyczną;
- 2) może zapewnić jednoznaczną identyfikację adresata lub osób uprawnionych do jego reprezentowania, w przypadku gdy adresat jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, o ile operator wyznaczony ma takie możliwości techniczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji na okres do dnia 30 września 2020 r. zapewnia adresatowi będącemu osobą fizyczną możliwość uwierzytelnienia w systemie operatora wyznaczonego za pomocą profilu zaufanego dla potrzeb korzystania z usługi o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1.

Art. 15zuz⁷. Operator wyznaczony świadczy usługę, o której mowa w art. 15zuz¹ ust. 1, na podstawie regulaminu usługi. Regulamin, poza wymogami określonymi w ustawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, określa zasady identyfikacji adresata oraz zasady odbioru przesyłek.

Art. 15zuz⁸. 1. Dodatkowe czynności związane z doręczeniem wynikające z pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 15zuz² ust. 1, wykonywane w ramach usługi, o której mowa w art. 15zuz¹ ust. 1, są zwolnione z opłaty. Operator wyznaczony, który nie pobrał opłaty, otrzymuje z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki związane z funkcjonowaniem usługi w okresie jej świadczenia, na pokrycie kosztów całkowitych tej usługi powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego.

2. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków stanowi:

- 1) wartość poniesionych w okresie świadczenia usługi kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt jednostkowy przesyłki hybrydowej, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568) i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
- 2) rzeczywisty wolumen przesyłek hybrydowych zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

3. Okresem rozliczeniowym środków jest miesiąc kalendarzowy.

4. Środki, o w których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną i mogą być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji, w okresie obowiązywania tej decyzji.

5. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej dopuszczają zwolnienie z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej udzielanej zgodnie z ich postanowieniami, środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również udzielone zgodnie z tymi przepisami.

6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania środków, o których mowa w ust. 1, zwolnionych z

wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia zgodności przyznawania tych środków z rynkiem wewnętrznym.

Art. 15zzu⁹. W ramach doręczania, o którym mowa w art. 15zzu¹, operator wyznaczony zapewnia:

- 1) w toku przekształcenia wykonanie z należytą starannością i jakością techniczną odwzorowania cyfrowego druku lub korespondencji zawartej w przesyłce listowej oraz koperty umożliwiające zapoznanie się z treścią dokumentu elektronicznego bez potrzeby weryfikacji tej treści z dokumentem w postaci papierowej;
- 2) integralność dokumentu elektronicznego wytworzonego w wyniku przekształcenia.

Art. 15zzu¹⁰. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii spółka prowadząca rynek regulowany udostępnia uczestnikom obrotu zmiany regulaminu rynku regulowanego oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 3 dni robocze przed dniem ich wejścia w życie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, i 284, 288 i 568), określić inny termin, nie dłuższy jednak niż 2 tygodnie, jeżeli wymaga tego interes uczestników obrotu.”;

- 47) po art. 15zzz dodaje się art. 15zzz¹ w brzmieniu:

„Art.15zzz¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473), w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej.

2. Okres wykonywania pracy, o której mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż do 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;
- 2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;
- 3) określenie nowego stanowiska pracy,
- 4) daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;
- 5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nie niższej niż dotychczasowe;
- 6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;
- 7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;
- 8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.”;

48) art. 15zzzc otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzc. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 6 miesięcy po ogłoszeniu jego odwołania w przypadku wygaśnięcia w czasie kadencji mandatu członka zarządu lub członka organu kontroli wewnętrznej, powodującej zmniejszenie liczby członków zarządu lub członków organu kontroli wewnętrznej poniżej minimum przewidzianego w statucie polskiego związku sportowego, odpowiednio zarządowi lub organowi kontroli wewnętrznej polskiego związku sportowego przysługuje prawo uzupełnienia składu do stanu minimum określonym w statucie związku;

2. W przypadku upływu kadencji organów polskiego związku sportowego do 31 grudnia 2020 r. kadencja tych organów ulega przedłużeniu do 30 września 2021 r.”;

49) w art. 15zzze:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kierownicy państwowych jednostek organizacyjnych na rzecz których ustanowiony został trwały zarząd w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa mogą odstąpić od dochodzenia należności z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie, przypadających za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”;

- b) w ust. 4 wyrazy „ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 2–3a”;
- 50) art. 15zzzh otrzymuje brzmienie:
- „Art. 15zzzh. 1. Wsparcie:
- 1) o którym mowa w art. 15m, art. 15p, art. 15q, art. 15za ust. 2, art. 15zzb–15zze, art. 31zo oraz art. 31zy¹⁰
 - 2) udzielone na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej w związku z COVID-19 – zgodnie z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1) stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce.”;
- 51) w art. 15zzzj w ust. 3 uchyla się pkt 1 i 3;
- 52) w art. 15zzzo:
- a) uchyla się ust. 3
 - b) w ust. 1 wyrazy „rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2” zastępuje się wyrazami „przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 albo art. 46b”;
- 53) po art. 15zzzr dodaje się art. 15zzzs – art. 15zzzzzx w brzmieniu:
- „Art. 15zzzs. Prace geologiczne, w tym roboty geologiczne, wykonywane na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 868, 1214 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), które nie mogą być wykonane zgodnie z harmonogramem określonym w koncesji lub projekcie robót geologicznych ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, mogą zostać wykonane w terminie późniejszym, bez potrzeby zmiany koncesji lub projektu robót geologicznych, do czasu upływu terminu obowiązywania koncesji lub czasu na jaki został zatwierdzony projekt robót geologicznych lub terminu określonego w projekcie robót geologicznych podlegającym zgłoszeniu staroście albo ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
- Art. 15zzzt. 1. Świadczenie zdrowia wydane na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1889 i 2197) lub art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. poz. 2197), które traci ważność w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. albo w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego

albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, zachowuje ważność do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania tego stanu.

2. W przypadku gdy 3-miesięczny termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu oraz w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich, upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. lub w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 15zzzu. Certyfikat audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego wydany na podstawie art. 24n ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 470), którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzv. W przypadku gdy termin, o którym mowa w art. 81b ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110 i 284), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ulega on przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzw. W przypadku gdy ważność:

- 1) prawa jazdy;
- 2) pozwoleń na kierowanie tramwajem;
- 3) zezwoleń na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne;
- 4) świadectwa kierowcy;
- 5) legitymacji instruktora nauki jazdy;
- 6) legitymacji egzaminatora;
- 7) zaświadczenia o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy (świadectwa instruktora techniki jazdy);
- 8) uprawnień do kierowania pojazdami,

- 9) wpisu w prawie jazdy kodu 95 potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej albo ukończenie szkolenia okresowego;

– upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych dokumentów, uprawnień i wpisu ulega przedłużeniu do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzx. Badanie techniczne pojazdu, którego termin upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, którego właścicielem lub posiadaczem jest osoba przebywająca na obowiązkowej kwarantannie lub poddana leczeniu z powodu COVID-19 w tym okresie, zachowuje ważność przez okres 7 dni od dnia zakończenia leczenia lub zwolnienia z obowiązkowej kwarantanny, jedynie w celu umożliwienia dojazdu na badanie techniczne.

Art. 15zzzy. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawieszają się przeprowadzanie badań lekarskich i psychologicznych:

- 1) osób ubiegających się o uzyskanie licencji maszynisty albo o zachowanie jego ważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22a ust. 11 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 2) osób ubiegających się o uzyskanie świadectwa maszynisty albo o zachowanie jego ważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22b ust. 22 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 3) pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 4) pracowników zatrudnionych na stanowisku zwrotniczego, o którym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 462);
- 5) funkcjonariuszy straży ochrony kolei, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 23 marca 2003 roku o transporcie kolejowym.

2. W przypadku gdy ważność badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w ust. 1, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tych badań ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzz. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawieszają się przeprowadzanie szkoleń oraz okresowych sprawdzianów wiedzy i umiejętności maszynistów, o których mowa w art. 22b ust. 7 oraz art. 22b ust. 21 pkt 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia albo sprawdzianu, o których mowa w ust. 1, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tego szkolenia albo sprawdzianu ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzza. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawieszają się przeprowadzanie egzaminów okresowych, o których mowa w § 42 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 46).

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii termin przeprowadzenia tego egzaminu ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzb. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 jest obowiązany do utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska dostosowanej do planowanych startów i lądowań statków powietrznych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii.

2. Na finansowanie kosztów utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, udziela się dotacji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

3. Na finansowanie dodatkowych kosztów wynikających z obowiązku utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, udziela się dotacji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

4. Dotacji, o której mowa w ust. 2, udziela na wniosek zarządzającego lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz lotnisk użytku publicznego, na których należy zapewnić utrzymanie minimalnej gotowości operacyjnej lotniska oraz wymagania, których spełnienie potwierdza osiągnięcie minimalnej gotowości operacyjnej przez lotnisko mając na uwadze konieczność zapewnienia funkcjonowania lotnisk użytku publicznego współużytkowanych z wojskiem oraz lotnisk użytku publicznego niezbędnych dla zachowania ciągłości ruchu pasażerskiego i towarowego.

6. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, sposób i tryb rozliczania i dokumentowania kosztów, o których mowa w ust. 2, oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa oraz ograniczenie finansowania do niezbędnych kosztów.

Art. 15zzzzc. Pracownicy zarządzającego lotniskiem odpowiedzialni za zapewnienie niezbędnej pomocy medycznej, o której mowa w art. 68 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), pracownicy lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o których mowa w art. 84 tej ustawy, oraz inne osoby, którym zarządzającym lotniskiem powierzył wykonywanie czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w czasie wykonywania tych czynności korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 15zzzzd. W przypadku gdy ważność specjalistycznego szkolenia dla pracowników lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o którym mowa w art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w odniesieniu do lotniska użytku publicznego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 6 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzze. 1. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w § 20 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 631), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, albo stanu epidemii, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

2. W przypadku gdy ważność sprawdzenia przeszłości, o którym mowa w § 32 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego oraz w § 15 ust. 1 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1852), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego sprawdzenia przeszłości ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności sprawdzenia.

Art. 15zzzzf. 1. W przypadku gdy ważność szkolenia okresowego, o którym mowa w § 2 pkt 10 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby wymienione w § 13 ust. 1 pkt 1–3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, są obowiązane odbyć szkolenie okresowe niezwłocznie odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

3. W przypadku gdy termin ponownej certyfikacji osób wymienionych w § 13 ust. 1 pkt 1–3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność uprawnień tych osób ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

4. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w § 13 ust. 11 i 12 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

5. Szkolenia z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, o których mowa w § 2 pkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, dla kategorii osób, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia, oraz szkolenia, o których mowa w § 2 pkt 4 tego rozporządzenia, dla kategorii osób, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1–3 i 17 załącznika do tego rozporządzenia, odbywające się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, są przeprowadzane w sposób określony w § 18 ust. 1 pkt 3 załącznika do tego rozporządzenia. Szkolenia odbywają się z zapewnieniem zdalnej dostępności instruktora szkolenia.

Art. 15zzzzg. 1. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 2, § 82 ust. 2, § 83 ust. 4 oraz § 94 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1115 oraz z 2018 r. poz. 1488), przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich

zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia. Przepis stosuje się do szkoleń dla informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

2. W przypadku gdy ważność uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, o którym mowa w § 77 ust. 2, § 82 ust. 1, § 83 ust. 3 oraz § 94 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, ulega przedłużeniu na okres do 90 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień. Przepis stosuje się do uprawnień informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

3. Trzymiesięczny okres, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 1, rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do 6 miesięcy.

4. Termin końcowy obowiązku, o którym mowa w § 105 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, ulega przedłużeniu do dnia upływu 120 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzh. W przypadku gdy ważność uprawnień podstawowych lub dodatkowych, o których mowa w § 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 288), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień podstawowych lub dodatkowych, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień.

2. W przypadku gdy ważność badań lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 12 ust. 1, rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie badań lotniczo-lekarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 129), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych badań, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności badań, pod warunkiem że orzeczenie lotniczo-lekarskie nie zawiera ograniczeń za wyjątkiem wzrokowych.

Art. 15zzzzi. W przypadku gdy termin szkolenia z zakresu bezpiecznej obsługi materiałów niebezpiecznych przewożonych drogą powietrzną, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzj. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w art. 95f ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzk. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zezwala się operatorom lotniczym na przewóz środków zawierających materiał niebezpieczny UN1887 Alcohols, n.o.s. oraz UN1170 Ethanol solution, jako środków do dezynfekcji rąk dla pasażerów i załóg statków powietrznych, zgodnie z postanowieniami Instrukcji Technicznych Bezpiecznego Transportu Materiałów Niebezpiecznych Drogą Powietrzną ICAO Doc. 9284 – AN/905, w rozumieniu pkt 119 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.).

2. Operatorzy lotniczy upewniają się, że środki, o których mowa w ust. 1, są odpowiednio przechowywane i zabezpieczone, aby zapobiec przypadkowemu rozlaniu, uszkodzeniu lub ryzyku pożaru oraz, że opakowania zapasowe są również odpowiednio

zapakowane. Pojemność każdego pojemnika nie może przekraczać 0,5 litra, a całkowita ilość środków, o których mowa w ust. 1, na pokładzie statku powietrznego nie może przekraczać 8 litrów.

3. Operatorzy lotniczy dokonują oceny ryzyka związanego z przewozem środków, o których mowa w ust. 1, odpowiednio zmieniają procedury postępowania awaryjnego i informują załogi statków powietrznych o wprowadzonych zmianach.

Art. 15zzz1. 1. W okresie obowiązywania ustawy operacje bezzałogowych statków powietrznych mogą być realizowane po poinformowaniu Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej o zamiarze wykonania lotu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, określonego przez Agencję oraz zgodnie z warunkami wykonywania lotów określonymi w Rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 2013 w sprawie wyłączenia zastosowania niektórych przepisów ustawy prawo lotnicze do niektórych rodzajów statków powietrznych oraz określenia warunków i wymagań dotyczących używania tychże statków (tj. Dz.U. poz. 1497)..

2. Udziela się dotacji z budżetu państwa na finansowanie realizacji zadań wskazanych w ust. 1, przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej.

3. Dotacji, o której mowa w ust. 2, udziela na wniosek Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej minister właściwy do spraw transportu.

4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb przekazywania i rozliczania dotacji, o której mowa w ust. 2, i dokumentowania kosztów objętych finansowaniem z tej dotacji, oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.

5. Na potrzeby realizacji zadań wskazanych w ust. 1 Polska Agencja Żeglugi Powietrznej może przejąć wszystkie przysługujące właścicielowi autorskie majątkowe do systemów teleinformatycznych służących do koordynacji i zarządzania lotami bezzałogowych statków powietrznych w polskiej przestrzeni powietrznej, które przeszły proces weryfikacji, i są dopuszczone przez odpowiednie organy nadzoru lotniczego do ich wykorzystania w pracy operacyjnej wraz z prawami do dokumentacji systemu. Przejęcie następuje na wszystkich polach eksploatacji wskazanych w ustawie z dnia 4 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231), w tym wskazanych w art. 74 ustawy z dnia 4 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach

pokrewnych, a w zakresie praw do dokumentacji na polach eksploatacji wskazanych w art. 50 tej ustawy. Przejęcie następuje z chwilą złożenia oświadczenia woli właścicielowi praw o ich przejęciu na podstawie niniejszego artykułu. Przejęcie następuje za wynagrodzeniem odpowiadającym wartości księgowej aktywa na dzień złożenia oświadczenia woli, o którym mowa w poprzednim zdaniu. O złożeniu oświadczenia Polska Agencja Żeglugi Powietrznej zawiadamia ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw aktywów państwowych.;

Art. 15zzzzm. W związku z czasowym ograniczeniem lub czasowym zawieszeniem funkcjonowania jednostek systemu oświaty pracodawcom, którzy zawarli z młodocianymi pracownikami umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, okres zwolnienia młodocianego pracownika z obowiązku świadczenia pracy wlicza się do okresu, za który przysługuje dofinansowanie, o którym mowa w art. 122 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Art. 15zzzzn. Uprawnienia:

- 1) inspektora ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 7 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 poz. 284 i 322),
- 2) do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowują ważność przez okres kolejnych 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.

Art. 15zzzzo. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania oraz informacje, o których mowa w art. 4ba ust. 4, art. 43d ust. 1 i art. 43e ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzp. Okres, na który Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznaczył, w drodze decyzji, operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatora systemu skraplania gazu ziemnego, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo

energetyczne, upływający przed dniem 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzr. Termin realizacji w 2020 r. obowiązku określonego w art. 16:

- 1) ust. 14 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 31 marca 2021 r.;
- 2) ust. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Art. 15zzzzs. Ważność decyzji o udzieleniu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresach, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które wygasają w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. pod warunkiem złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wniosku o przedłużenie okresu obowiązywania koncesji, nie później niż 30 dni przed upływem okresu jej obowiązywania, a wniosek zawiera co najmniej informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1–1c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 15zzzzt. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem lub w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do 60 dni po dniu odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej tego stanu.

2. W postępowaniach wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r., termin, o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wynosi 60 dni.

Art. 15zzzzu. Obowiązek określony w art. 49c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne za pierwszy kwartał 2020 r. wykonuje się w terminie 30 dni od dnia zakończenia drugiego kwartału 2020 r.

Art. 15zzzzw. Terminy realizacji w 2020 r. obowiązków, o których mowa w art. 25 ust. 3 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zmienia się w następujący sposób:

- 1) termin, o którym mowa w art. 25 ust. 3, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2020 r.;

- 2) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1, przedłuża się do dnia dzień 31 grudnia 2020 r., przy czym informacja o rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejscu ich magazynowania dotyczy stanu na dzień 1 października 2020 r.;
- 3) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzv. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155, 1123, 1210 i 1527 oraz z 2020 r. poz. 284), mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzx. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 311, z 2019 r. poz. 201 oraz z 2020 r. poz. 300), w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, mogą być również składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku złożenia przez rolnika oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w trybie, o którym mowa w ust. 1, rolnik ten, w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, który obowiązywał jako ostatni, dla potwierdzenia czynności złożenia tego oświadczenia składa do właściwego kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa podpisane oświadczenie, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw.

3. W przypadku potwierdzenia czynności złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że oświadczenie to zostało złożone w terminie, w którym złożono je za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 15zzzzy. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przed udzieleniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin nie przeprowadza kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284 i 425).

2. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się:

- 1) dokonywanie zbycia środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin w ramach wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przez osoby niespełniające wymagań określonych w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 2) dokonywanie zbycia środków ochrony roślin nabywcy innemu, niż wskazany w pkt 1, bez możliwości bieżącej konsultacji z osobą posiadającą kwalifikacje określone w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a lub b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 3) nabywanie środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 28 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 4) wykonywanie zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 41 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 5) świadczenie usług doradczych dotyczących metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony

roślin, w tym wykonywanych w ramach działalności marketingowej, przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 42 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;

3. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów, w przypadku wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie jest wymagane dołączenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do planu zabiegów, o którym mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przekazywanego wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa.

4. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się używanie do wykonania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin niespełniającego wymagań określonych w art. 48 ust. 2 lub 4 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

- 1) sprzęt ten przed ogłoszeniem tych stanów został poddany okresowym badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, albo
- 2) pierwsze badanie w celu potwierdzenia sprawności technicznej tego sprzętu powinno zostać przeprowadzone w okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin w

rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, nie jest wymagane dołączenie kopii zaświadczeń lub dokumentów określonych w art. 55 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

6. Dla roślin ze zbioru w 2020 r. certyfikat, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, może zostać wydany, jeżeli nie został spełniony wymóg określony w art. 57 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Art. 15zzzzz. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031”, zamiast zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424), lub jego kopii, może zostać dołączone oświadczenie o posiadaniu przez osoby, które będą dokonywały ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wiedzy określonej w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

2. Jeżeli podmiot profesjonalny w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, któremu udzielone zostało upoważnienie do wydawania paszportów roślin w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, nie dołączył do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031, zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, lub jego kopii, podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, przekazuje do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, który udzielił mu tego upoważnienia, to zaświadczenie lub jego kopię.

3. Jeżeli podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów oceny, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, mogą być przeprowadzane przez osoby nieposiadające zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, jeżeli osoby te posiadają wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

6. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 dopuszcza się:

- 1) przekazanie informacji o zamiarze podjęcia działalności w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej, o której mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
- 2) złożenie wniosku o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

- 3) przekazanie oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031,
 - 4) złożenie wniosku o wydanie paszportu roślin w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
 - 5) złożenie wniosku o udzielenie upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2036,
 - 6) złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 4 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15),
 - 7) złożenie wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, o którym mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
 - 8) złożenie wniosku o dokonanie wpisu do rejestru eksporterów, o którym mowa w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami
- za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego kopię dokumentu wymienionego w pkt 1–8 sporządzonego w postaci innej niż elektroniczna.

7. W 2020 r. informację, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, przekazuje się do dnia 30 czerwca tego roku.

Art. 15zzzzza. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. 2019 poz. 1353 z późn. zm.), może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy.

Art. 15zzzzzb. 1. Strony umowy o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego lub umowy zawartej w trybie określonym w art. 11a–11c lub art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zawartej przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19, niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia, które mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) liczby i stanowisk pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji umowy:
 - a) podlegających obowiązkowej hospitalizacji w celu zapobiegania szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 lub COVID-19,
 - b) podlegających obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu w związku z pozostawaniem w styczności z osobami zakażonymi wirusem SARS-CoV-2 lub chorymi na COVID-19,
 - c) zwolnionych od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności, w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, lub niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu rozprzestrzeniania się COVID-19,
 - d) skierowanych do pracy przy zwalczaniu epidemii w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 2) decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w związku z

- przeciwdziałaniem COVID-19, nakładających na stronę umowy obowiązek podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych;
- 3) poleceń lub decyzji wydanych przez wojewodów, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Rady Ministrów, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w art. 11 ust. 1–3;
 - 4) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług transportowych;
 - 5) okoliczności, o których mowa w pkt 1–4, w zakresie w jakim dotyczą one stron umowy;
 - 6) braku możliwości realizacji poszczególnych działań określonych umową.

2. Strony umowy, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, mogą dokonać zmiany tej umowy, w szczególności przez zmianę:

- 1) terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części;
- 2) sposobu wykonywania umowy lub jej części;
- 3) zakresu wykonania umowy lub jej części.

3. Po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego może skontrolować prawdziwość oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 15zzzzzc. Nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 pkt 2 i 3 oraz art. 9 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) nieustalenie lub niedochodzenie od organizacji pozarządowej lub podmiotu, o których mowa w art. 15zzzzzb ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1;
- 2) zmiana umowy zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2;
- 3) odstąpienie od dochodzenia należności, o którym mowa w z art. 15zzze ust. 2–3a, art. 15zzzf oraz art. 15zzzg ust. 2.

Art. 15zzzzzd. Nie popełnia przestępstwa, o którym mowa w art. 296 § 1–4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, kto nie ustala lub nie dochodzi od organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 lub podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3

ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1, lub zmienia umowę zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2.

Art. 15zzzzze. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania przez organizacje pożytku publicznego obowiązków w zakresie sporządzania rocznego sprawozdania merytorycznego ze swojej działalności oraz rocznego sprawozdania finansowego, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

2. W przypadku określenia w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, nowego terminu wypełniania obowiązków w zakresie zatwierdzenia sprawozdań finansowych, przypadającego później niż 6 miesięcy po upływie roku obrotowego, organizacje pożytku publicznego zamieszczają zatwierdzone sprawozdanie finansowe, o których mowa w art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na stronie podmiotowej Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w Biuletynie Informacji Publicznej, 15 dni po dniu wskazanym w tym rozporządzeniu terminie dla zatwierdzania sprawozdań finansowych.

Art. 15zzzzzf. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania przez Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 6 i 7 oraz art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1813 oraz z 2019 r. poz. 2020), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

Art. 15zzzzzg. 1. W przypadku gdy termin rozpoczęcia działalności w zakresie urządzania loterii promocyjnej lub loterii fantowej określony w zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych przypada na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii,

termin ten nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Przepisu art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz do wniosku podmiotu posiadającego zezwolenie na urządzanie loterii promocyjnej lub loterii fantowej, udzielone na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. ustawy o grach hazardowych, złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i dotyczącego zmiany tego zezwolenia, o której mowa odpowiednio w art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. c lub pkt 3 lit. c tej ustawy, przepisu art. 68 ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 15zzzzzh. Organy administracji publicznej wykonujące decyzje, zalecenia lub wytyczne, o których mowa w art. 8a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub współdziałając w realizacji zadań z zakresu ochrony zdrowia publicznego przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi, mają prawo przetwarzać dane osobowe określone w tych decyzjach, zaleceniach lub wytycznych i przekazywać właściwym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 15zzzzzi. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu klęski żywiołowej oraz w okresie 60 dni od dnia odwołania tych stanów, zachowują ważność: zaświadczenia o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika oraz zaświadczenia o zdaniu egzaminu potwierdzającego posiadanie tytułu ratownika, przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 993 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 374 i 567).

Art. 15zzzzzj. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, przepisów art. 95 ust. 3–4a, art. 109 ust. 2 i 3 oraz art. 230 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 1818) w zakresie limitu liczby dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz w zakresie kryterium wieku dzieci, nie stosuje się do dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15zzzzzk. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, starosta może zawiesić dokonywanie określonych

w dziale III w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej ocen sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz ocen rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka.

Art. 15zzzzzl. 1. Dopuszcza się wykonywanie operacji lotniczych przez Śmigłowcową Służbę Ratownictwa Medycznego w celu udzielenia pomocy medycznej w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego (lot HEMS) na zamkniętym dla ruchu lotniczego lotnisku użytku publicznego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), lub poza godzinami jego pracy, pod warunkiem zapewnienia zabezpieczenia wykonywania tych operacji lotniczych przez Państwową Straż Pożarną.

2. Zarządzający lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz Państwowa Straż Pożarna są obowiązani do współpracy ze Śmigłowcową Służbą Ratownictwa Medycznego w zakresie zapewnienia zabezpieczenia wykonania operacji lotniczej na lotnisku zamkniętym dla ruchu lotniczego lub poza godzinami jego pracy.

Art. 15zzzzzm. W roku 2020 przepisów art. 374 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374) nie stosuje się.

Art. 15zzzzzn. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w szczególności, gdy urząd administracji obsługujący organ administracji publicznej wykonuje zadania w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, organ administracji publicznej:

- 1) może odstąpić od zasady określonej w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) także w przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się swego prawa;
- 2) może zapewnić stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346) lub inny adres elektroniczny wskazany przez stronę;
- 3) może przeprowadzić czynność w toku postępowania wymagającego zgodnie z przepisami prawa osobistego stawiennictwa, również przez udostępnienie przez stronę lub innego uczestnika postępowania swojego wizerunku w czasie

rzeczywistym, za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, o ile przemawia za tym interes strony, a organ prowadzący postępowanie wyraził na to zgodę.

Art. 15zzzzzo. 1. W przypadku gdy negatywne skutki gospodarcze COVID-19 spowodowują stan zagrożenia dla finansów publicznych państwa, w szczególności wyższy od zakładanego w ustawie budżetowej wzrost deficytu budżetu państwa lub państwowego długu publicznego, Rada Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zaopiniowany przez Szefa Służby Cywilnej, może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaj stosowanych rozwiązań w zakresie ograniczenia kosztów wynagrodzeń osobowych w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1, uwzględniając potrzeby budżetu państwa, a także konieczność zapewnienia prawidłowego realizowania zadań administracji rządowej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może:

- 1) nałożyć obowiązek zmniejszenia zatrudnienia w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1 lub
- 2) wprowadzić, na czas określony, nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, mniej korzystne warunki zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa ust. 1, wskazuje podmioty objęte obowiązkiem zmniejszenia zatrudnienia, z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

- 1) wysokość procentowego wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
- 2) czas na realizację obowiązku zmniejszenia zatrudnienia;
- 3) termin przedłożenia informacji, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 1;
- 4) okres obowiązkowego utrzymania poziomu zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 3.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa ust. 1, wskazuje podmioty, w których wprowadza ograniczenia skutkujące mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy – z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

- 1) zakres wprowadzonych ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy, w podziale na grupy pracowników, w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy;
- 2) okres obowiązywania wprowadzonych ograniczeń, o których mowa w pkt 1; termin przedłożenia informacji, o której mowa w art. 15zzzzzx.

Art. 15zzzzzp. 1. Obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, oraz możliwość wprowadzenia ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy może mieć zastosowanie do osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach obsługujących członków Rady Ministrów, urzędach obsługujących organy administracji rządowej w województwie, a także w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra kierującego działem administracji rządowej lub wojewodę.

2. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, polega na zmniejszeniu w podmiocie ilości etatów, o liczbę stanowiącą iloczyn wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia oraz średniej liczby etatów.

3. Wskaźnik zmniejszenia zatrudnienia określa się odrębnie dla każdej z grup pracowników, stosownie do rodzaju podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Wysokość wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia określa się z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu.

5. Średnią liczbę etatów ustala się biorąc za podstawę liczbę etatów na pierwszy dzień danego roku budżetowego, a w przypadku podmiotów utworzonych w ciągu roku budżetowego liczbę etatów na ostatni dzień drugiego miesiąca funkcjonowania takiego podmiotu, oraz liczbę etatów na dzień wejścia w życie rozporządzenia nakładającego obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1. Do stanu zatrudnionych nie wlicza się osób będących na urloпах bezpłatnych, wychowawczych i macierzyńskich.

6. Średnią liczbę etatów ustaloną w sposób określony w ust. 5 pomniejsza się o etat lub część etatu:

- 1) osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe;

- 2) kierownika jednostki niebędącego osobą zajmującą kierownicze stanowisko państwowe;
- 3) dyrektora generalnego urzędu;
- 4) głównego księgowego jednostki, głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, oraz głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest minister albo kierownik urzędu centralnego;
- 5) audytora wewnętrznego jednostki;
- 6) pełnomocnika do spraw ochrony informacji niejawnych jednostki;
- 7) pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy oraz pracownika zatrudnionego w jednostce przy innej pracy, któremu powierzono wykonywanie zadań tej służby;
- 8) pracownika objętego szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy na mocy przepisów odrębnych, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 9 i 13;
- 9) pracowników finansowanych w ramach programów z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie dotyczy osób, o których mowa w ust. 6.

Art. 15zzzzzq. 1. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, może nastąpić przez:

- 1) rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy, w tym z pracownikiem posiadającym ustalone prawo do emerytury lub renty;
- 2) nie zawarcie z pracownikiem kolejnej umowy o pracę, w przypadku umowy zawartej na okres próbny, umowy zawartej na czas określony;
- 3) obniżenie wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

2. Do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969).

Art. 15zzzzzr. 1. Zmniejszenie zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przeprowadza osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, opracowuje kryteria wyboru pracowników, które mają zastosowanie do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

3. W ramach kryteriów, o których mowa w ust. 2, ustala się kryteria:

- 1) podstawowe, o charakterze obiektywnym, sprawiedliwym i niedyskryminującym, związane ze stosunkiem pracy, w szczególności:
 - a) kwalifikacje zawodowe lub
 - b) umiejętności i doświadczenie zawodowe, lub
 - c) dotychczasowy przebieg pracy i stosunek do obowiązków pracowniczych, lub
 - d) przydatność pracownika do pracy, lub
 - e) dyspozycyjność pracownika, w związku z potrzebą zapewnienia prawidłowego funkcjonowania podmiotu;
- 2) pomocnicze, służące ocenie zgodności z zasadami współżycia społecznego, w tym uwzględniające sytuację osobistą i rodzinną pracownika, w szczególności:
 - a) samotne wychowywanie dzieci lub
 - b) samotne utrzymywanie rodziny, lub
 - c) niepełnosprawność.

4. Kryteria, o których mowa w ust. 2, osoba, o której mowa w ust. 1, podaje do wiadomości pracowników w sposób przyjęty w danym podmiocie.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie zakładowe organizacje związkowe działające w tym podmiocie, o ustalonych kryteriach, o których mowa w ust. 2, określając jednocześnie proponowany sposób przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, w szczególności przekazuje informację o liczbie pracowników, z którymi zamierza rozwiązać stosunek pracy.

6. Zakładowa organizacja związkowa może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, przekazać opinię dotyczącą proponowanego sposobu przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

7. Jeżeli w jednostce nie działają zakładowe organizacje związkowe, uprawnienia tych organizacji, w zakresie wynikającym z ust. 5 i 6, przysługują przedstawicielom pracowników wyłonionym w trybie przyjętym w tej jednostce.

8. Przy wypowiedaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się art. 38 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

9. Przy wypowiedaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stosuje się przepisy art. 39–41 i działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dotyczące ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.

10. Wypowiedzenie pracownikowi stosunku pracy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest dopuszczalne w czasie urlopu udzielonego na co najmniej 3 miesiące, a jeżeli upłynął już okres uprawniający pracodawcę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia – także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.

11. Wypowiedzenie pracownikowi warunków pracy i płacy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest dopuszczalne niezależnie od okresu, na który urlop jest udzielony, lub okresu trwania innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.

12. Przy wypowiedaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów odrębnych dotyczących szczególnej ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy oraz ustalających szczególne przesłanki lub warunki nawiązywania lub rozwiązywania stosunku pracy.

13. Przepis ust. 12 nie ma zastosowania do pracowników w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, na podstawie przepisów odrębnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, oraz pracowników będących społecznymi inspektorami pracy, w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, a także inspektorów ochrony danych osobowych.

Art. 15zzzzzs. 1. Objęcie pracownika, w tym urzędnika służby cywilnej oraz pracownika służby cywilnej, zmniejszeniem zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stanowi samoistną podstawę do rozwiązania z nim stosunku pracy w drodze wypowiedzenia lub obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

2. Złożenie pracownikowi oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy lub oświadczenia o wypowiedzeniu zmieniającym, którego istotą jest obniżenie wymiaru czasu pracy z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę, lub innego oświadczenia o takim charakterze, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia przekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 5.

Art. 15zzzzzt. 1. Pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy za wypowiedzeniem w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie krócej niż 3 lata;
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie od 3 do 10 lat;
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danej jednostce ponad 10 lat.

2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 36 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Odprawę pieniężną, o której mowa w ust. 1, ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

4. Wysokość odprawy pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Art. 15zzzzzu. 1. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą polegać na zawieszeniu prawa do dodatkowych składników wynagrodzeń, nagród, premii i innych świadczeń o takim charakterze, lub zawieszeniu uprawnień wynikających z innych przepisów, w tym prawa do dodatkowego urlopu, przy czym w czasie obowiązywania tych ograniczeń, nie stosuje się przepisów stanowiących podstawę do przyznawania zawieszonych składników wynagrodzeń, świadczeń lub uprawnień.

2. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, wprowadza się na czas określony nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu, z poszanowaniem zasad równości i niedyskryminacji.

3. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą być wprowadzane w stosunku do wszystkich pracowników podmiotu lub w grupach pracowników w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy informuje pisemnie pracownika o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2.

5. Oświadczenie pracownika, złożone w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, wprowadzającego ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, w którym wyrazi on sprzeciw na zastosowanie wobec niego tych ograniczeń, jest równoznaczne ze złożeniem przez niego oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 15zzzzzw. 1. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) średni stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
- 2) wskazanie kryteriów, o których mowa w art. 15zzzzzr ust. 2, oraz stanowisku zawartym w opinii, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 6;
- 3) stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia;
- 4) liczbę i wysokość odpraw wypłaconych zgodnie z art. 15zzzzzt ust. 1.

3. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, jest zobowiązana do utrzymania zatrudnienia na poziomie nie wyższym niż osiągnięty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, na czas określony w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 1, nakładającym ten obowiązek.

4. Obowiązek utrzymania zatrudnienia, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy zwiększenia liczby etatów w związku z zakończeniem okresu, w którym pracownik miał obniżony wymiar czasu pracy na podstawie przepisów działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz pracowników, którzy podjęli pracę w wyniku przywrócenia do pracy przez sąd pracy.

Art. 15zzzzzx. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzu ust. 5, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o wprowadzeniu w podmiocie ograniczeń, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2 oraz o liczbie pracowników, o których mowa w art. 15zzzzzu ust. 5.”;

54) w art. 31f ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bank może dokonać zmiany określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jeżeli:

- 1) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz
- 2) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.”;

55) w art. 31m ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności zawodowych od posiadania odpowiedniego, niewynikającego z badań o których mowa w ust. 1, orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 90 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

4. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności przez żołnierzy zawodowych od posiadania odpowiedniego orzeczenia lekarskiego, psychologicznego albo zaświadczenia o ukończeniu kursu, turnusu lub szkolenia, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 60 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Jednocześnie przewidziane przepisami kursy, turnusy lub szkolenia w roku 2020 nie będą się odbywały, co nie wpływa na uprawnienia żołnierzy zawodowych do wykonywania obowiązków służbowych.”;

56) w art. 31q:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze, oraz koszty ich obsługi są finansowane w roku 2020 r. ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze.

1b. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 1a, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374).”;

57) art. 31x otrzymuje brzmienie:

„Art. 31x. 1. Komisje kwalifikacyjne powołane na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne, których okres powołania upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Świadcstwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.

3. Sprawdzenie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji w okresie do dnia 31 grudnia 2020 r., może być przeprowadzane zdalnie pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby której kwalifikacje się sprawdza i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.”;

58) po art. 31x dodaje się art. 31x¹ w brzmieniu:

„Art. 31x¹. Posiadane przez żołnierzy zawodowych i pracowników resortu obrony narodowej świadectwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji pojazdów, sieci oraz urządzeń i instalacji, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do czasu zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.”;

59) w art. 31z dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Przedłuża się do dnia 30 września 2020 r. termin do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23y ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11m ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku podmiotów, których rok podatkowy lub rok obrotowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r., a zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.

3. Przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. termin do dołączenia do lokalnej dokumentacji cen transferowych grupowej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23zb ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11p ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku podmiotów, których rok obrotowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r. i zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.”.

60) w art. 31za ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bieg terminów do podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego czynności, w tym czynności nadzorczych, terminów załatwiania spraw oraz terminów przewidzianych do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że Komisja Nadzoru Finansowego wyda decyzję załatwiająca sprawę, dokona czynności, wyda decyzję lub postanowienie kończące postępowanie w sprawie albo wniesie sprzeciw. W zakresie nieuregulowanym stosuje się art. 15zsz.”;

61) w art. 31zo:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Na wniosek płatnika składek, który na dzień 29 lutego 2020 r. zgłosił do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych, zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w

deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.

1b. Na wniosek płatnika składek, będącego spółdzielnią socjalną zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu

„6. Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oblicza się nie uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi, zatrudnionymi w celu przygotowania zawodowego.”;

62) w art. 31zr dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku złożenia przez płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 1a, deklaracji rozliczeniowej korygującej lub imiennych raportów miesięcznych korygujących za miesiąc, za który nastąpiło zwolnienie z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek, Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje korekty danych wyłącznie na kontach ubezpieczonych, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.”;

63) po art. 31zy dodaje się art. 31zy¹ – art. 31zy¹⁰, w brzmieniu:

„Art. 31zy¹. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 przepisów art. 55 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.) nie stosuje się, a wnioski o udzielenie pozwolenia na użytkowanie złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie wydano decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, traktuje się jak zawiadomienie o zakończeniu budowy o którym mowa w art. 54 ustawy – Prawo budowlane.

2. W przypadku wniosków, o których mowa w ust. 1, termin do zgłoszenia sprzeciwu w drodze decyzji liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31zy². W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, kolegalne organy samorządu zawodowego architektów i inżynierów budownictwa, a także ich organy wykonawcze oraz inne organy

wewnętrzne mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym.

Art. 31zy³. Rolnikowi i domownikowi, o których mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174.), w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorowi epidemiologicznemu lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługuje zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177, z 2019 r. poz. 1564.)

Art. 31zy⁴. 1. W roku 2020 Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przesyła ubezpieczonemu informacji o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Ubezpieczonemu, którzy w systemie teleinformatycznym Zakład Ubezpieczeń Społecznych utworzyli profil informacyjny, w roku 2020 zakres danych objętych informacją o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, udostępniany jest w systemie teleinformatycznym w formie elektronicznej.

3. W roku 2020 informacja o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na żądanie ubezpieczonego przesyłana jest listem.

Art. 31zy⁵. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii płatnik składek, ubezpieczony oraz pobierający świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych utworzył profil informacyjny, może samodzielnie pobierać dokument potwierdzający swoje dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Zakres danych możliwych do samodzielnego pobrania z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zawartych w potwierdzeniach, o których mowa w ust. 1, określa Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być wykorzystywany przez płatnika składek, ubezpieczonego lub pobierającego świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który je pobrał, w postaci dokumentu elektronicznego, potwierdzonego kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu lub w formie wydruku.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych umożliwia weryfikację dokumentu, o którym mowa w ust. 1, przez udostępnioną przez Zakład stronę internetową.

5. Dokument, o którym mowa w ust. 1, ma moc zrównaną z mocą dokumentu wydanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli jego weryfikacja dokonana została w sposób określony w ust. 4.

Art. 31zy⁶. W przypadku czasowego ograniczenia, w celu przeciwdziałania COVID-19, prowadzenia usług rehabilitacyjnych w ramach prewencji rentowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) do roszczeń stron umów o świadczenie usług rehabilitacyjnych o których mowa w § 18 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 277) oraz roszczeń osób, które w wyniku czasowego ograniczenia w celu przeciwdziałania COVID-19 nie mogły skorzystać z usług podmiotów prowadzących działalność leczniczą, zastosowanie będzie mieć art. 495 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495).

Art. 31zy⁷. Jeżeli termin, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252) upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w ciągu 30 dni od dnia ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy⁸. W roku 2020 termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych uważa się za zachowany, jeżeli osoba uprawniona do świadczenia lub zasiłku przedemerytalnego powiadomi organ rentowy o wysokości przychodu uzyskanego w roku rozliczeniowym przypadającym od dnia 1 marca 2019 r. do dnia 29 lutego 2020 r., z uwzględnieniem przychodów uzyskanych w kolejnych miesiącach tego roku, w ciągu 30 dni od ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy⁹. 1. Osobom, które w okresie 30 dni po ustaniu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii związanych z COVID-19 zgłoszą wniosek o przyznanie, ponowne ustalenie wysokości lub podjęcie wypłaty emerytury, renty lub

innego świadczenia o charakterze długoterminowym, do którego przyznania właściwy jest organ rentowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczenia, prawo do świadczenia w ponownie ustalonej wysokości lub wypłata świadczenia przysługuje, na ich żądanie wyrażone w formie oświadczenia, od dnia, w którym zostały spełnione warunki do przyznania, ponownego ustalenia wysokości lub podjęcia wypłaty świadczenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 marca 2020 r.

2. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do emerytur i rent, o których mowa w art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 poz. 53, 252 i 568) i w art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517) oraz do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303).

Art. 31zy¹⁰. 1. Ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID-19, Zakład może na wniosek dłużnika odstąpić od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od należności z tytułu składek należnych za okres przypadający pod dniem 31 grudnia 2019 r.

2. Wniosek o którym mowa w ust. 1, może być złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane płatnika składek:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji;
- 2) uzasadnienie odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;
- 3) inne informacje niezbędne do odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;
- 4) podpis wnioskodawcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem

elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o odstąpieniu pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

6. W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja o której mowa w ust. 5, udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

7. Odmowa odstąpienia od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

9. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z odstąpieniem od pobierania odsetek za zwłokę nie stosuje się przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych.”.

64) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Przepisy art. 3–5, art. 6 ust. 1, art. 7b, art. 7d, art. 8, art. 10–11c, art. 12 i 12b, art. 13 i art. 14–14b i art. 14h tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy art. 6 ust. 2 i art. 15zn tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r.

3. Przepisy art. 7, art. 8d–8f, art. 9 oraz art. 31 tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Przepisy art. 15g tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

5. Przepisy art. 31a–31c tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach

związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 567) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Konkursy ofert i rokowania, o których mowa w art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.¹²⁾), wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zostają od tego dnia zawieszane i zostają wznowione po odwołaniu danego stanu, jeżeli wszyscy oferenci, którzy złożyli oferty w konkursie lub w rokowaniach, potwierdzą ich ważność w terminie określonym przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, zwany dalej „Funduszem”, w celu finansowania lub dofinansowania realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568).

2. Prezes Rady Ministrów zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności zasady dokonywania wypłat ze środków Funduszu, o których mowa w ust. 3, na finansowanie lub dofinansowanie realizowanych zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, oraz zasady zawierania porozumień, o których mowa w ust. 7.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

3. Wypłaty ze środków Funduszu będą realizowane na podstawie dyspozycji wypłaty składanej do Banku Gospodarstwa Krajowego przez Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów może upoważnić do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945, 1248, 1696 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 284), określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.

4. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) wpłat środków pieniężnych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, , o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622, 1649 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568), z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, z wyjątkiem środków pochodzących z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, które za zgodą Komisji Europejskiej mogą zostać przeznaczone na wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
- 3) wpłat z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich;
- 4) wpływów ze skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 66;
- 5) środków z wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3;
- 6) innych przychodów.

5. Środki Funduszu mogą być przeznaczane na:

- 1) finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
- 2) w wykup i zapłatę odsetek od obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3, oraz pokrycie kosztów ich emisji;
- 3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków, o których mowa w art. 67 ust. 2, wraz z wynagrodzeniem w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

6. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego. Wysokość wynagrodzenia jest ustalana w umowie, o której mowa w ust. 2.

7. Finansowanie lub dofinansowanie może zostać udzielone za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, a środki dla poszczególnych dysponentów są gromadzone na wyodrębnionych rachunkach pomocniczych Funduszu. Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie dyspozycji Prezesa Rady Ministrów zawiera z dysponentami części porozumienia określające sposób i terminy przekazywania, rozliczania, zwrotu środków oraz ich sprawozdawczości.

8. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu może być udzielone jednostkom sektora finansów publicznych oraz jednostkom spoza tego sektora.

9. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazanych przez Komisję Europejską na wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom COVID-19 jest udzielane zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

10. Minister nadzorujący może zlecić podległym i nadzorowanym jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, zapewniając wsparcie ze środków Funduszu.

11. Państwowe jednostki budżetowe i jednostki samorządu terytorialnego gromadzą środki z Funduszu na wydzielonym rachunku dochodów i przeznaczają na wydatki związane z przeciwdziałaniem COVID-19 w ramach planu finansowego tego rachunku.

12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu lub zarząd województwa dysponuje środkami oraz opracowuje plan finansowy dla rachunku, o którym mowa w ust. 11.

13. Po zakończeniu roku budżetowego organy, o których mowa w ust. 12, przedkładają organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego informację o wykonaniu planu finansowego rachunku.

14. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu stanowi przychód jednostki sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W planie finansowym jednostka wyodrębnia przychody z tytułu wsparcia i koszty związane z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach

związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 374, 567 i 568), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

15. Prezes Rady Ministrów może zwrócić się z wiążącym poleceniem do dysponentów części budżetowych, którym podlegają, albo którzy nadzorują jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, o informacje dotyczące w szczególności:

- 1) wysokości środków pieniężnych jednostek na dzień przekazania informacji, z wyodrębnieniem środków z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 2) znanych w dniu przekazania informacji zobowiązań jednostki dotyczących danego roku

– w terminie wyznaczonym, informując równocześnie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

16. Prezes Rady Ministrów, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 15, może wydać jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Funduszu, określając ich wysokość oraz termin wpłaty.

17. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 16, stanowią koszty tych jednostek, które ich dokonały.

18. Prezes Rady Ministrów może nakazać Bankowi Gospodarstwa Krajowego zwrócić z Funduszu niewykorzystane w całości albo w części środki pieniężne tym jednostkom, które dokonały ich wpłaty, z wyłączeniem wpłat z budżetu państwa.

19. Zwrot środków dokonany w bieżącym roku budżetowym stanowi zmniejszenie:

- 1) wpływów Funduszu;
- 2) wydatków jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.

20. Zwrot środków dokonany w kolejnym roku budżetowym stanowi:

- 1) wydatki Funduszu;
- 2) wpływy jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.

21. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza plan finansowy Funduszu, który określa w szczególności:

- 1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z ust. 5;
- 2) kwotę planowanych do wyemitowania przez BGK obligacji w kraju i za granicą na rzecz Funduszu, o których mowa w art. 67 ust. 3;
- 3) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania gwarancji, o których mowa w art. 67 ust. 4.

22. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do dnia 15 kwietnia danego roku bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.

23. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.

24. Bank Gospodarstwa Krajowego, przedstawia projekt planu, o którym mowa w ust. 21, do:

- 1) uzgodnienia – ministrowi właściwemu do finansów publicznych,
- 2) zatwierdzenia – Prezesowi Rady Ministrów

– w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

25. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3.

26. Okresowo wolne środki Funduszu Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować w:

- 1) innych bankach;
- 2) w formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 3) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 4) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

27. Suma lokat, o których mowa w ust. 26, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.”;

2) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może przekazać Funduszowi skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 65.”;

3) w art. 67:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niedoboru na rachunku Funduszu środków niezbędnych do terminowej obsługi działań, o których mowa w art. 65 ust. 5, finansowanie ich realizacji może odbywać się, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze środków Banku Gospodarstwa Krajowego.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonej gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.”;

4) uchyla się art. 68;

5) w art. 101 w pkt 2 w lit. d skreśla się wyrazy „, art. 31za”.

Art. 71. 1. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 231 lub art. 296 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128), deliktu, deliktu dyscyplinarnego ani czynu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1440, 1495, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284), kto realizuje w interesie publicznym obowiązki i zadania związane ze zwalczaniem skutków COVID19, w tym społeczno-gospodarczych, nałożone imiennie na reprezentowany przez niego podmiot w drodze ustawy lub na gruncie postanowień umowy, o której mowa w art. 21a ust. 5 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 r. poz. 569 i ...), jeżeli kieruje się zwalczaniem tych skutków.

2. Do osób realizujących obowiązki, o których mowa w ustępie 1, art. 483 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i ...) nie stosuje się w zakresie realizacji tych obowiązków.

Art. 72. 1. Przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1302, 1309, 1571 i 1655 oraz z 2020 r. poz. 284) nie stosuje się do działalności:

- 1) Polskiego Funduszu Rozwoju S.A.
- 2) spółek zależnych Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, oraz innych instytucji rozwoju którym Polski Fundusz Rozwoju S.A. powierzył wykonywanie zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1, 4 i 6 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, – w każdym przypadku w związku z realizacją przez te podmioty zadań określonych w art. 21a ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, a także do działalności podmiotów, w których podmioty wskazane w pkt 1 i 2 posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, udział kapitałowy, a zaangażowanie to wynika z realizacji zadań określonych w art. 21a ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju.

2. Wyłącza się obowiązywanie postanowień statutów, regulaminów lub innych umów lub dokumentów regulujących ustrój wewnętrzny podmiotów, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim regulują one kwestie wskazane w ust. 1 w sposób odmienny.

Art. 73. 1. W roku 2020 minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, może wydłużyć lub skrócić terminy wykonania przez podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki w tym roku obowiązków przewidzianych w:

- 1) ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2019 r. poz. 1183, 1655 i 2227),
- 2) ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284),
- 3) ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669 oraz z 2019 r. poz. 39 i 534),
- 4) ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374),
- 5) ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284)

– w celu oraz o czas niezbędny do przywrócenia normalnego funkcjonowania tych podmiotów w związku z działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, kierując się potrzebą zapewnienia warunków do realizacji misji systemu szkolnictwa wyższego i nauki.

2. Na wniosek kredytobiorcy złożony do końca roku akademickiego 2019/2020 zawieszają się spłatę kredytu studenckiego, o którym mowa w art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na okres wskazany we wniosku, nie dłuższy niż 3 miesiące.

3. Do dnia 30 września 2020 r. wnioski o świadczenia, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, mogą być składane w formie i w sposób określony przez uczelnię albo inny podmiot prowadzący studia doktoranckie.

4. Do dnia 30 września 2020 r. do wniosków o stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie stosuje się przepisów art. 88 ust. 4 i 5 tej ustawy.

5. W drugim semestrze roku akademickiego 2019/2020 do przyznawania świadczeń, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

6. Do dnia 30 września 2020 r. do zmiany regulaminu studiów nie stosuje się art. 75 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem studenckim wynosi 3 dni robocze, a w przypadku braku uzgodnienia regulaminu wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu podjętej zwykłą większością głosów jego statutowego składu. Zmiany regulaminu studiów przyjęte w tym trybie obowiązują nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r.

7. Rektor może zmienić organizację roku akademickiego 2019/2020 określoną w aktach wewnętrznych uczelni.

8. Do dnia 30 września 2020 r. podmiot prowadzący kształcenie doktorantów może zmienić organizację kształcenia doktorantów określoną w aktach wewnętrznych podmiotu.

9. W roku 2020 oświadczenia, o których mowa w art. 354 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, składa się w terminie do dnia 5 maja.

Art. 74. 1. Środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przyznane w formie dotacji celowej na realizację zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, niewykorzystane w roku 2020 pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu zostały przyznane i mogą zostać wykorzystane w roku 2021 na finansowanie realizacji zadań, na które zostały przyznane.

2. W roku 2020 do wydatkowania środków finansowych na szkolnictwo wyższe i naukę przyznanych w formie dotacji celowej na realizację zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4

ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie stosuje się przepisów art. 171 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568.).

3. W roku 2020 niewykorzystane środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przyznane w formie dotacji celowej na finansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w ramach programów wieloletnich, mogą być przeznaczone przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na finansowanie realizacji innych zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 tej ustawy.

Art. 75. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nie wszczyna postępowania w sprawie wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, jeżeli podmiot zobowiązany do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 i art. 29c ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471) oraz w art. 7 ustawy zmienianej w art. 30, wykona ten obowiązek za rok 2019 po upływie 31 marca 2020 r., jednak nie później niż do dnia 30 kwietnia 2020 r.

2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może w stanie zagrożenia epidemicznego albo w stanie epidemii odstąpić od wymierzenia kary przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne doszło bezpośrednio w związku z ograniczeniami wprowadzonymi w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19).

Art. 76. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ogłasza raport o stanie rynku telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 192 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 30, za rok 2019 do dnia 31 lipca 2020 r.

Art. 77. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dotację z budżetu państwa w wysokości 87 000 000 zł.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza po raz pierwszy w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej wykaz, o którym mowa w art. 63a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 30, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 63a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 30, nie rozliczają w ramach limitu transmisji danych w wybranym przez abonenta pakiecie korzystania ze stron internetowych ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, najpóźniej od dnia następującego po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Do zmiany warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dokonanej na podstawie art. 63a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 30 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio art. 61a ustawy zmienianej w art. 30.”.

Art.79. 1. Czasowa rejestracja pojazdu dokonana na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284 i 568), oraz wydane podczas tej rejestracji pozwolenie czasowe i zalegalizowane tablice rejestracyjne, zachowują ważność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jeżeli termin ważności czasowej rejestracji upłynął w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

2. Czasowa rejestracja pojazdu, o której mowa w ust. 1, zachowuje ważność w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jeżeli pojazd odpowiada warunkom określonym w art. 66 ustawy, o której mowa w ust. 1.

Art. 80. 1. W 2020 r. do aukcji ogłaszanych, organizowanych i przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 4 i 7 oraz art. 81 ust. 4, 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 49.

2. Ogłoszenie o aukcji, o której mowa w ust. 1, oprócz danych określonych w art. 78 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 49, zawiera także informacje o miejscu i sposobie składania ofert, z uwzględnieniem możliwości wykorzystania funkcji systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 49.

3. Wytwórcy podpisują oferty, pod rygorem nieważności, podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, albo podpisem zaufanym, albo podpisem osobistym, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie aukcji, o którym mowa w art. 78 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 49.

4. Ofertę opatruje się datą oraz godziną jej złożenia z dokładnością do co najmniej jednej minuty, a także nadaje się jej, zgodnie z kolejnością, indywidualny numer wpływu, stanowiący unikalny identyfikator danej oferty.

5. Oferta, która:

- 1) nie została złożona w sposób, o którym mowa w ust. 2, lub
- 2) nie spełnia wymagań określonych w art. 79 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 49, lub
- 3) nie spełnia wymagań określonych w art. 79 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 49, lub
- 4) zawiera dane niezgodne z potwierdzeniem, o którym mowa w art. 71 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 49, lub
- 5) zawiera dane niezgodne z uzyskanym zaświadczeniem, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 49

– podlega odrzuceniu.

6. Oferta złożona w aukcji, o której mowa w ust. 1, wiąże uczestnika aukcji i nie może zostać zmodyfikowana ani wycofana.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 14 dni od dnia jej rozstrzygnięcia lub unieważnienia.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) wykaz ofert, które wygrały daną aukcję, w tym:
 - a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
 - b) informację o:
 - cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców oraz cenie skorygowanej podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 41, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
 - ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

9. Gwarancja bankowa lub kaucja, o których mowa w art. 78 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 49, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia wypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 49, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, ustawy zmienianej w art. 49;
- 2) 30 dni od dnia zamknięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji.

Art. 81. Do wypłaty wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 37, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 82. Do postępowań w sprawach odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności, o których mowa w art. 209 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 38 wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 209 ustawy zmienianej w art. 38 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 83. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 6 miesięcy po ogłoszeniu jego odwołania minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495) oraz środki Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów, o którym mowa w art. 13³ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277) również na wsparcie finansowe polskich związków sportowych, Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego, Polskiej Agencji Antydopingowej, Centralnego Ośrodka Sportu, Instytutu Sportu – Państwowego Instytutu Badawczego oraz Polskiego Laboratorium Antydopingowego.

2. W przypadku udzielenia wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, dla Instytutu Sportu – Państwowego Instytutu Badawczego nie stosuje się art. 21 ust. 6 zdanie drugie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284).

3. W przypadku otrzymania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, przez Polską Agencję Antydopingową oraz Polskie Laboratorium Antydopingowe nie stosuje się art. 57 ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1982).

4. Wsparcie finansowe, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane na finansowanie lub dofinansowanie wydatków na realizację zadań z zakresu kultury fizycznej lub wydatków ponoszonych w związku z realizacją zadań wynikających z obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

5. Wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, może udzielić minister właściwy do spraw kultury fizycznej. Udzielenie wsparcia następuje w formie dotacji, na podstawie umowy.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, rodzaj wydatków objętych wsparciem, dane, które wniosek o przyznanie wsparcia powinien zawierać, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków oraz dane, które umowa o finansowanie lub dofinansowanie powinna zawierać, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, zadań, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz zadań o których mowa w art. 13³ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 84. Jeżeli zwyczajne walne zgromadzenie notariuszy izby notarialnej nie zostało zwołane w pierwszym kwartale 2020 r. ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, rada izby notarialnej zwołuje zwyczajne walne zgromadzenie notariuszy tej izby nie później niż w ciągu 6 tygodni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 85. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 usprawiedliwienie niestawiennictwa przed sądem z powodu choroby nie wymaga przedstawienia zaświadczenia lekarza sądowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym (Dz.U. z 2007 r., poz. 849, z 2008 r. poz. 293 oraz z 2011 r. poz. 622).

Art. 86. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 wniosek o udzielenie lub zmianę zabezpieczenia w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.¹³⁾), sąd rozpoznaje w składzie jednego

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1043, 1146, 1469, 1495, 1649, 1802, 1818, 2128 i 2217.

sędzię. Wniosek podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, o ile na podstawie całokształtu okoliczności sprawy sąd nie uzna za konieczne rozpoznania wniosku na rozprawie. Nie wyłącza to wydania postanowienia przez referendarza sądowego w sprawach, w których ustawa to dopuszcza.

Art. 87. W 2020 r. określonego w art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej warunku posiadania uregulowanego stosunku do służby wojskowej nie stosuje się do osób podlegających obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej w tym roku, które z powodu skrócenia czasu trwania tej kwalifikacji nie stawily się do niej.

Art. 88. Terminy, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2019 r. poz. 1598) ulegają przedłużeniu i upływają z dniem następującym po dniu, w którym upłynął okres 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanych wirusem COVID-19.

Art. 89. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu zawieszają się wykonywanie obowiązków wynikających z art. 38 ust. 1 oraz z art. 81 ust. 3 ustawy o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265 i 285).

2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca jest obowiązany niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 30 dni od dnia odwołania danego stanu.

3. Umowy o pracę osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej ulegają przedłużeniu nie później niż do 90 dni od dnia odwołania stanu, o którym mowa w ust. 1.

4. Umowy o pracę osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej ulegają przedłużeniu do czasu ustania przeszkód umożliwiających dokonanie pierwszej oceny w służbie cywilnej, nie później niż do 90 dni od dnia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 90. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg terminów, o których mowa w art. 85o ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215) nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

Art. 91. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz w okresie 14 dni od dnia odwołania tych stanów operator pocztowy nie zwraca nadawcy przesyłki pocztowej, której w tym okresie nie mógł doręczyć adresatowi, także gdy obowiązek zwrotu

przesyłki wynika z innych przepisów. Nie dotyczy to przesyłki niedoręczalnej w rozumieniu art. 33 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz w okresie 14 dni od dnia odwołania tych stanów, operator pocztowy wydaje adresatowi przesyłkę pocztową, która nie została zwrócona nadawcy na podstawie ust. 1.

Art. 92. 1. Nieodebranych pism, w tym pism sądowych, podlegających doręczeniu za potwierdzeniem odbioru przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, których termin odbioru określony w zawiadomieniu o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru przypadających w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, nie można uznać za doręczone w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przed upływem 14 dni od dnia zniesienia tych stanów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) postępowań w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 9 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847, z późn. zm.);
- 2) postępowań, o których mowa w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.);
- 3) kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz postępowań podatkowych, jeżeli kontrole lub postępowania te wiążą się z podejrzeniem popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Art. 93. Do kontroli celno-skarbowych w zakresie wywozu lub przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów podlegających ograniczeniom lub zakazom wynikającym z przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 282, 322, 374 i 567), w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy, jeżeli towary będące ich przedmiotem są przedmiotem dostawy do tego podmiotu lub mają zostać wydane z magazynu kontrahenta, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 51, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 11a ustawy zmienianej w art. 51.

Art. 94. Przepis art. 178 ust. 1a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stosuje się odpowiednio do przewodów doktorskich, postępowań habilitacyjnych i postępowań o nadanie tytułu profesora, wszczętych przed dniem 1 maja 2019 r.

Art. 95. 1. Stałe upoważnienia do wykonywania kontroli celno-skarbowej wydane według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 51, zachowują ważność do dnia wydania stałego upoważnienia według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 51, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Do dnia wydania stałego upoważnienia według wzoru określonego w przepisach wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 51, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r., kontrole, o których mowa w art. 62 ust. 5 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 51, mogą być wykonywane na podstawie stałego upoważnienia do wykonywania kontroli celno-skarbowej wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 51.

Art. 96. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 51, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 51, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 97. 1. Do kosztów kwalifikowalnych poniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które są przedmiotem postępowania o wypłatę pomocy lub pomocy technicznej lub postępowania o zwrot pomocy lub pomocy technicznej, wszczętego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 48 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do kosztów, o których mowa w art. 52 w ust. 5a w pkt 2 lit. b oraz art. 57h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 48.

Art. 98. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii kontrola, o której mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1421, 1571, 2217, 2200 oraz z 2020 r. poz. 568), w zakresie dotyczącym badań ustawowych jednostek

zainteresowania publicznego, może być prowadzona w siedzibie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego za zgodą kontrolowanej firmy audytorskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, doręczenie:

- 1) zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424),
- 2) imiennego upoważnienia udzielonego osobie kontrolującej przez Polską Agencję Nadzoru Audytowego do przeprowadzenia kontroli oraz dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby kontrolującej, o których mowa w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym,
- 3) zawiadomienia o zakończeniu kontroli, o którym mowa w art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym – może odbywać się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344); dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

3. Do kontroli, o których mowa w ust.1, art. 106 ust.1, art. 123 ust.1, art. 123a ust. 1 i art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym rozpoczętych przed ustanowieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w ich trakcie, i niezakończonych do dnia ich odwołania przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 99. 1. Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 utworzony na podstawie art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się funduszem, o którym mowa w art. 65 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Projekt planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na rok 2020, Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Projekt planu, o którym mowa w ust. 2, podlega uzgodnieniu Prezesem Rady Ministrów i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 10 dni roboczych od dnia jego przekazania przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

4. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia opracowania planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na rok 2020, Fundusz funkcjonuje w oparciu o projekt tego planu.

Art. 100. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2020 r. – 153 100 000 zł;
- 2) 2021 r. – 0 zł;
- 3) 2022 r. – 0 zł;
- 4) 2023 r. – 0 zł;
- 5) 2024 r. – 0 zł;
- 6) 2025 r. – 0 zł;
- 7) 2026 r. – 0 zł;
- 8) 2027 r. – 0 zł;
- 9) 2028 r. – 0 zł;
- 10) 2029 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 101. Przepis art. 4 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 68, od dnia 8 marca 2020 r.

Art. 102. Przepis art. 15zzf² ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 marca 2020 r.

Art. 103. Przepis art. 15zzzco ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 12 marca 2020 r.

Art. 104. Terminy, o których mowa w art. 15zzs ust. 2a ustawy zmienianej w art. 68 z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczynają bieg, a rozpoczęte biegną w dalszym ciągu.

Art. 105. W terminie 3 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ARP S.A. zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje, o których mowa w art. 3 pkt 1, art. 10 ust. 7 oraz art. 11 ust. 9.

Art. 106. Do pożyczek, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 68, udzielonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się art. 15zzd tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 107. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 18, który wchodzi w życie z mocą od dnia 13 marca 2020 r.;
- 2) art. 23, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.;
- 3) art. 48 pkt 8 w zakresie dodawanego art. 67c – który wchodzi w życie z mocą od dnia 31 marca 2020 r.;
- 4) art. 68 pkt 53 w zakresie dodawanego art. 15zzzcm – który wchodzi w życie z mocą od dnia 12 marca 2020 r.;
- 5) art. 68 pkt 20, 37 i 38, które wchodzi w życie z mocą od dnia 1 kwietnia 2020 r.;
- 6) art. 68 pkt 63 w zakresie dodawanego art. 31zy⁶ – który wchodzi w życie z mocą od dnia 14 marca 2020 r.

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba ustawy

W dniu 8 marca 2020 r. weszła w życie ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Koncentrowała się ona na regulacjach z zakresu zapobiegania oraz zwalczania zakażenia i rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej wirusem SARS-CoV-2. Podejmowane przez władze publiczne działania prewencyjne, minimalizujące rozprzestrzenianie się COVID-19, obejmują m.in. kwarantannę osób mających kontakt z zakażonymi, zamykanie placówek czy też odwoływanie wydarzeń i imprez masowych.

W obliczu pandemii wywołanej koronawirusem Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podjął stosowne działania prawne i systemowe minimalizujące zagrożenie dla zdrowia publicznego.

Zaistniała także potrzeba wprowadzenia szczególnych rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom gospodarczym i społecznym tej sytuacji, czego efektem była decyzja o opracowaniu kompleksowego katalogu działań, składających się na tzw. Tarczę Antykryzysową. Rada Ministrów w marcu 2020 r. przedłożyła do Parlamentu RP pakiet ustaw składających się na Tarczę, które zostały uchwalone przez Parlament oraz podpisane przez Prezydenta RP.

Jednocześnie Prezes Rady Ministrów Pan Mateusz Morawiecki zapowiedział, iż realizacja Tarczy Antykryzysowej, zważywszy na pojawiające się na nowe wyzwania oraz potrzeby społeczno-gospodarcze, będzie obejmowała proces ciągłej analizy, ewaluacji oraz uzupełnień.

Projekt ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 stanowi zatem kontynuację działań Rządu w obszarze realizacji Tarczy Antykryzysowej i ma na celu wprowadzenie kolejnych kilkudziesięciu rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym oraz regulacji wspierających poszczególne grupy społecznie.

Do najważniejszych rozwiązań zawartych w projekcie ustawy należą:

1. Zabezpieczenie środków finansowych kierowanych na działania zmierzające do powstrzymania COVID-19, przed podejmowaniem w stosunku do nich czynności z zakresu przymusu egzekucyjnego, zarówno realizowanego w ramach postępowania cywilnego i czynności komorników sądowych, jak i administracyjnych organów egzekucyjnych. Środki – zarówno przeznaczane w ramach budżetowego finansowania działań z zakresu świadczenia opieki zdrowotnej – jak i te pochodzące z innych źródeł, takich jak darowizny instytucji i osób prywatnych, powinny być wolne od zajęcia egzekucyjnego.
2. Pomoc dla przedsiębiorców.

W obszarze szeroko rozumianej przedsiębiorczości celem projektowanej ustawy jest niwelowanie skutków, jakie niesie za sobą epidemia COVID-19 dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą na terytorium RP i zapewnienie zwiększenia efektywności działania władz publicznych, poprzez stworzenie mechanizmów wspierających zachowanie płynności finansowej przedsiębiorstw.

Jednym z rekomendowanych rozwiązań w zakresie wsparcia przedsiębiorców w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz w stanie epidemii jest uruchomienie instrumentów interwencji, polegających na umożliwieniu przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, ubiegania się o różne formy wsparcia finansowego. Podmiotem, za pośrednictwem którego państwo realizuje pomoc dla przedsiębiorców, jest m.in. Agencja Rozwoju Przemysłu. ARP dysponuje odpowiednimi kompetencjami i instrumentami finansowymi, wyspecjalizowanymi w restrukturyzacji oraz udzielaniu wsparcia dla przedsiębiorców oraz wybranych branż.

Projektowana ustawa umożliwi wdrożenie przez ARP rozwiązań przewidujących oferowanie przedsiębiorcom różnych instrumentów wspierających bieżącą płynność finansową, w oparciu o filary, na podstawie których kapitał zostanie skierowany w pierwszej kolejności tam, gdzie obecnie występuje jego deficyt, w tym przede wszystkim do sektora transportowego zapewniająca utrzymanie finansowania leasingowania floty transportowej. Pomoc polegać będzie również na udzielaniu pożyczek płynnościowych umożliwiających wsparcie bieżącego funkcjonowania przedsiębiorcy z 15 miesięczną karencją w spłacie.

Do innych działań przewidzianych w projekcie ustawy należy m.in.:

- **zwiększenie dostępności pożyczek dla mikroprzedsiębiorców**

Rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Aby skorzystać z umorzenia pożyczki, mikroprzedsiębiorca będzie musiał prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. Warunek ten będzie miał zastosowanie do wszystkich pożyczek, tj. również tych, które zostaną udzielone do dnia wejścia w życie przedmiotowej zmiany.

- **rozszerzenie zakresu podmiotów uprawnionych do zwolnienia ze składek**

Rozszerzenie kręgu przedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z 3-miesięcznych „wakacji składowych” tj. zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych o płatników zgłaszających do ubezpieczenia do 49 osób z zastrzeżeniem, że płatnicy zatrudniający od 10 do 49 osób podlegających ubezpieczeniom społecznym zostaliby zwolnieni z opłacania składek w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc. Dodatkowo proponuje się objąć zwolnieniem ze składek wszystkich płatników składek będących spółdzielniami socjalnymi, bez względu na liczbę pracowników, a także zmianę polegającą na tym, że do liczby osób objętych ubezpieczeniami społecznymi nie wlicza się pracowników młodocianych, w celu przygotowania zawodowego. Spółdzielnie socjalne funkcjonują w sferze aktywności gospodarczej, wypełniając nie tylko istotne funkcje rynkowe, ale w równej mierze również społeczne. Podmioty te wypracowane zyski przeznaczają na realizację celów społecznych, w tym reintegrację zawodową i społeczną zatrudnianych pracowników z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym. Ponadto, poza prowadzeniem działalności gospodarczej, reintegrują i tworzą miejsca pracy dla osób w trudnej sytuacji życiowej, np. długotrwale bezrobotnych, niepełnosprawnych, opuszczających pieczę zastępczą itp.;

- **ponowna wypłata świadczenia postojowego**

Proponuje się, by w miejsce jednokrotnego wsparcia dla przedsiębiorców i osób wykonujących umowy cywilnoprawne – w postaci świadczenia postojowego – wprowadzić możliwość ponownego przyznania tego świadczenia, nie więcej niż trzykrotnie, pozostawiając jednocześnie Radzie Ministrów możliwość podjęcia decyzji o ewentualnych kolejnych wypłatach w drodze rozporządzenia. Świadczenie postojowe skierowane jest do wszystkich prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, zarówno prowadzących ją jednoosobowo i zatrudniających pracowników, jak i osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, jeśli spełniają określone warunki. Ponowne przyznanie świadczenia postojowego będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty po raz pierwszy tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie;

- zmiana w programie pożyczkowym realizowanym przez BGK „Pierwszy biznes – wsparcie w starcie”, w tym m.in. wprowadzenie ulg w spłacie zaciągniętych pożyczek z programu;
 - wprowadzenie możliwości renegocjacji warunków kredytu bankowego przez wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od ich wielkości (ostateczne rozwiązania będą oczywiście wynikiem negocjacji stron umowy kredytu, pożądane jest jednak stworzenie przez ustawodawcę możliwości zmiany warunków w obliczu epidemii);
 - przedłużenie terminów sporządzenia lokalnej i grupowej dokumentacji cen transferowych, odpowiednio do 30 września i 31 grudnia 2020 r.;
 - podatnik będący podatkową grupą kapitałową, który poniesie w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 i nie spełni z tego powodu warunku rentowności oraz braku zaległości podatkowych, zachowa status podatkowej grupy kapitałowej.
3. Wprowadzenie w usługach komórkowych nielimitowanego dostępu do „publicznych” stron internetowych (m.in. strony w domenie gov.pl, usługi umożliwiające zdalną diagnostykę medyczną, usługi e-learningu umożliwiające zdalną pracę nauczycieli i uczniów).
4. Pomoc dla służby zdrowia, w tym m.in.:
- wsparcie w ramach Funduszu Szerokopasmowego wyposażenia placówek ochrony zdrowia w szybkie łącza internetowe i sprzęt umożliwiający prowadzenia zdalnej diagnostyki medycznej (celem ograniczenia konieczności fizycznych kontaktów

pacjentów z lekarzami) oraz równoległe wyposażenie osób ze szczególnych grup społecznych (osoby starsze, osoby niepełnosprawne) w urządzenia i usługi umożliwiające wykonywanie codziennych aktywności (w tym korzystanie z usług ochrony zdrowia) w sposób zdalny. Fundusz Szerokopasmowy zostanie zasilony jednorazową dotacją z budżetu państwa w wysokości 87 mln zł;

- zachowanie uprawnień niezbędnych do udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, w przypadku wygaśnięcia ważności stosownych zaświadczeń albo szkoleń czy też terminów akredytacji dla szkół pielęgniarских;
 - elektronizacja przekazywania dokumentów do Narodowego Funduszu Zdrowia.
5. Pomoc dla rolników oraz przedsiębiorców sektora rolno-spożywczego, w tym m.in.:
- rolnikom i pracującym z nimi domownikom, w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorem epidemiologicznym lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługiwał będzie zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę;
 - umożliwienie przedsiębiorcom funkcjonującym w sektorze rolno-spożywczym, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii dokonywania określonych czynności z zakresu prawa pracy, umożliwiających zachowanie ciągłości działania na poszczególnych etapach produkcji i dystrybucji. Elastyczność w zakresie organizacji pracy tego sektora jest niezbędna do utrzymania normalnego funkcjonowania tych przedsiębiorstw w nadzwyczajnych warunkach, tak aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe obywateli;
 - umożliwienie sprawnej realizacji PROW 2014–2020, poprzez umożliwienie załatwiania spraw bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców lub beneficjentów i kontaktu z pracownikami podmiotów wdrażających. Zmiany pozwalają na przywrócenie spraw w których uchybiono terminom, nie spełniono warunków lub nie wykonano zobowiązań w związku ze stanem zagrożenia lub stanem epidemicznym.
6. Uruchomienie już w 2020 r. (zamiast 1 stycznia 2021 r.) Funduszu Szerokopasmowego celem niezwłocznego przeprowadzenia interwencji w obszarze zapewnienia obywatelom możliwości dostępu do podstawowych usług społecznych, które mogą być realizowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Fundusz zostanie zasilony dotacją z budżetu państwa. Realizacja nowych zadań operatora Ogólnopolskiej Sieci

Edukacyjnej umożliwią w efekcie korzystanie przez wszystkich obywateli na równych zasadach z usług dostępu do internetu, a przez to z usług publicznych, które mogą być świadczone za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

7. Rozszerzenie katalogu podmiotów, które będą uprawnione do świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy o organizacje pozarządowe i podmioty w rozumieniu *ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*.
8. Wprowadzanie dalszych rozwiązań zmierzających do redukcji obciążeń dla obywateli w trakcie wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, w tym m.in. dotyczących usprawnienia funkcjonowania Poczty Polskiej:
 - wprowadzenie oczekiwanego rozwiązania, aby przesyłka listowa będąca przesyłką rejestrowaną mogła być doręczona do „skrzynki pocztowej” – bez konieczności składania wniosku na pocztę;
 - świadczenie usług pocztowych w zakresie przesyłek kurierskich z pominięciem obowiązku uzyskania potwierdzenia odbioru.

Ponadto wprowadzone zmiany pozwolą na zapewnienie ciągłości świadczenia usług pocztowych (obowiązek świadczenia usług powszechnych na terytorium całego kraju), co szczególnie istotne dla wywiązania się z obowiązków operatora wyznaczonego jakim jest Poczta Polska.

9. Wydłużenie terminów na realizację obowiązków przez obywateli, w tym m.in. dotyczących posiadaczy pojazdów:
 - zachowanie ważności w okresie do 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii: praw jazdy, uprawnień do kierowania pojazdami oraz szkoleń okresowych i badań lekarskich i psychologicznych do pracy na stanowisku kierowcy, których termin ważności upłynął;
 - zachowanie ważności w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii pozwoleń czasowych i tablic rejestracyjnych, jeżeli termin ważności czasowej rejestracji upłynął w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;
 - wydłużenie okresu obowiązywania certyfikatów audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego o okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;
 - zawieszenie na okres zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych oraz przedłużeniu ważności orzeczeń lekarskich i psychologicznych dla maszynistów i pracowników

kolejowych zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego.

Projektowana ustawa składa się z kilkudziesięciu rozwiązań dedykowanych wsparciu grup społecznych, które są obecnie najbardziej narażone na skutki wywołane wirusem SARS-CoV-2. Projekt zawiera regulacje skierowane zarówno dla przedsiębiorców, jak i innych przedstawicieli społeczeństwa. Projekt ustawy to kompilacja rozwiązań o charakterze społeczno-gospodarczym, które – po ich wejściu w życie – powinny znacznie ułatwić funkcjonowanie ludności podczas tego trudnego okresu.

Jednym z takich obszarów jest dostęp do informacji i ograniczenie wykluczenia cyfrowego obywateli. Sieci telekomunikacyjne, a w szczególności zasięg mobilnych sieci telekomunikacyjnych, gwarantują możliwość świadczenia obywatelom pracy zdalnej oraz edukacji zdalnej (przeprowadzanie zajęć przez internet) – kontekst edukacji ma fundamentalne znaczenie, obok bezpieczeństwa publicznego. Przerwy w edukacji mogą głęboko zaszkodzić rozwojowi dziecka i utrudnić zmniejszenie różnic w osiągnięciach między rodzinami o wysokich i niskich dochodach. Dlatego w związku z obecnym zamknięciem przedszkoli, szkół, uczelni oraz wszelkiego rodzaju placówek oświatowych i kulturalnych konieczne jest zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do szerokopasmowego internetu. W obliczu sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się Polska, kluczowe dla administracji rządowej jest zapewnienie obywatelom bezpieczeństwa publicznego i odpowiedniej opieki zdrowotnej. W celu minimalizacji zagrożenia zarażeniem SARS-CoV-2 wprowadzona została możliwość zdalnego wystawienia zwolnienia lekarskiego dla osób, które podejrzewają u siebie zakażenie koronawirusem. Również dla wszystkich przyjeżdżających do Polski uruchomiony został alert Rządowego Centrum Bezpieczeństwa (RCB) o zagrożeniu koronawirusem. Wykorzystanie alertów RCB będzie również kluczowe w ramach podejmowanych przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej działań w związku z wprowadzeniem stanu zagrożenia epidemicznego na terenie całego kraju. Jednocześnie administracja publiczna gwarantuje możliwość załatwienia on-line większości spraw w urzędach, przy czym w większości przypadków wymaga to posiadania profilu zaufanego lub innego środka identyfikacji elektronicznej, np. dowodu z warstwą elektroniczną

Powyższe potwierdza, że bezpieczeństwo państwa i obywateli gwarantują niezawodne sieci telekomunikacyjne dostępne dla wszystkich i wszędzie. Niestety, pomimo podejmowanych na szeroką skalę działań i inwestycji, istnieją jeszcze w Polsce obszary, gdzie nie ma odpowiedniej infrastruktury, a tym samym dostępu do kluczowych usług. Dlatego Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podejmuje działania, które będą dążyły do usprawnienia procesu inwestycyjnego poprzez usunięcie zbędnych nadregulacji prawnych, wprowadzeniu nowych rozwiązań przyspieszających eksploatację infrastruktury telekomunikacyjnej oraz wprowadzających większą cyfryzację postępowań administracyjnych w procesie inwestycyjnym, a także szybsze uruchomienie środków finansowych pochodzących z Funduszu Szerokopasmowego. Jak również przewiduje nowe rozwiązania ułatwiające obywatelom kontakt za pośrednictwem środków komunikacji publicznej z administracją publiczną.

W warstwie gospodarczej ma na celu zapewnienie Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP) możliwości udzielania wsparcia przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji gospodarczej na skutek ograniczeń wynikających z zapobieganiem oraz zwalczaniem zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi wywołanych wirusem SARS-CoV-2, w tym wynikających z ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. (Dz. U. poz. 433) oraz stanu epidemii, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. (Dz. U. poz. 491) wydanymi na podstawie art. 46 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239) oraz innych stanów nadzwyczajnych, o ile konieczność ich wprowadzenia nastąpi po dniu wejścia w życie ustawy w szczególności wynikających z ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii, na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, a także w związku z ustawą z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374).

Ustawa określa zasady i warunki udzielania przez ARP na warunkach rynkowych wsparcia finansowego niezbędnego dla utrzymania i kontynuacji prowadzonej działalności gospodarczej przez przedsiębiorców, których trudna sytuacja finansowa, w szczególności

zagrożona płynność finansowa, jest następstwem okoliczności ograniczeń wprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów mających na celu zapobieganie, przeciwdziałanie i zwalczanie COVID-19.

Projektowana ustawa jest dedykowana wszystkim branżom, które poprzez ograniczenie swojej działalności znalazły się w trudnej sytuacji płynnościowej. Przedsiębiorcy ci będą mogli skorzystać z instrumentów finansowych oferowanych przez ARP i jej spółki zależne. Sam proces udzielania dedykowanej pomocy będzie przyspieszony z uwagi m.in. na wprowadzone w projekcie ustawy ułatwienia, w tym informacyjne, dotyczące trybu udzielania wsparcia.

Uregulowanie powyższych kwestii w formie ustawy jest niezbędne z uwagi na konieczność zarówno ustawowego uregulowania dofinansowania ARP, jak i wprowadzenia procedur pomocowych, które będą w sposób jednoznaczny określały prawa i obowiązki instytucji finansującej i jej beneficjentów. Podkreślić należy, że zaistniała sytuacja związana z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-Cov-2 i podejmowanymi przez władze publiczne działaniami w celu jej ograniczenia, w sposób nieprzewidziany i na skalę dotąd niespotykaną wpływa na pewności obrotu, a ryzyka, które materializują się wobec przedsiębiorców, w żadnym razie nie należą do katalogu standardowych ryzyk, z którymi wiąże się prowadzenie działalności gospodarczej.

ARP jest podmiotem o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 2017 r. (Dz. U. poz. 95). ARP posiada wieloletnie doświadczenie w udzielaniu finansowania przedsiębiorcom, także tym znajdującym się w trudnej sytuacji. ARP oferuje przedsiębiorcom wszelkie formy finansowego wsparcia zwrotnego, w tym w szczególności pożyczki, gwarancje, poręczenia. Wskazanie ARP jako instytucji udzielającej kwalifikowanego, na podstawie ustawy, wsparcia zapewni pełną realizację zamierzeń ustawodawcy związanych z niwelowaniem negatywnych skutków epidemii COVID-19.

Uchwalenie projektowanej ustawy jest uzasadnione, mając na względzie zapewnienie komplementarnego systemu regulacji prawnych adresowanych do przedsiębiorców wymagających wsparcia na skutek COVID-19. Wsparcie, o którym mowa w projektowanej ustawie, adresowane jest wyłącznie do określonego kręgu podmiotów dotkniętych lub

zagrożonych skutkami epidemii COVID-19, i udzielane będzie w szczególnym trybie, z zachowaniem uproszczonych form działania.

Przepis art. 1 ustawy określa zakres przedmiotowy projektowanej regulacji. Zgodnie z nim ustawa określa zasady, warunki oraz tryb oferowania przedsiębiorcom, na zasadach rynkowych, wsparcia niezbędnego dla utrzymania i kontynuacji prowadzonej działalności gospodarczej, zagrożonej na skutek ekonomicznych następstw dla przedsiębiorcy, wynikających z wprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów zakazów oraz ograniczeń w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19). Natomiast zakres podmiotowy reguluje art. 2 projektowanej ustawy, zgodnie z którym ustawę stosuje się do przedsiębiorców, w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 – Prawo przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie w kolejnych jednostkach redakcyjnych tego przepisu wprowadza się ograniczenia podmiotowe, w tym w szczególności wyłącza się możliwość udzielania wsparcia przedsiębiorcom, których trudna sytuacja finansowa nie jest następstwem okoliczności, o których mowa w art. 1. Chodzi zatem o to, by pomoc kierowana była wyłącznie do tych przedsiębiorców, którzy na skutek wprowadzonych ograniczeń związanych z COVID-19 znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, aczkolwiek nie spełnili jeszcze przesłanek upadłościowych lub restrukturyzacyjnych, o których mowa w odrębnych przepisach.

Przepis art. 3 zawiera słowniczek pojęć stosowanych w projektowanej ustawie, w tym pojęcie wsparcia oraz trudnej sytuacji finansowej, będącej przesłanką udzielenia wsparcia. Ponadto wprowadzona została definicja Instytucji udzielającej wsparcia oraz beneficjenta wsparcia, a także stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii. Należy zwrócić uwagę, że definicja wsparcia wskazuje wyraźnie, iż obejmuje ono oferowanie instrumentów finansowego wsparcia zwrotnego wyłącznie na zasadach rynkowych (komercyjnych), co oznacza, iż wsparcie, o którym mowa w projektowanej ustawie, nie ma charakteru pomocy publicznej.

Przepis art. 4 ma charakter ogólnej reguły celowościowej, którą powinna kierować się Instytucja, udzielając wsparcia. Przepis ten wskazuje, że podstawowym celem ustawy jest zapewnienie beneficjentowi płynności finansowej przez okres trwania stanu zagrożenia

epidemicznego oraz przez okres następujący po odwołaniu tego stanu, do czasu ustania negatywnych skutków ekonomicznych dla przedsiębiorców.

Przepis art. 5 określa podstawowe zasady ubiegania się o wsparcie, w tym zasadę działania na uzasadniony wniosek zainteresowanego podmiotu oraz zasadę współpracy na zasadzie umowy pomiędzy stronami. Jednocześnie projektowany przepis wprowadza w ust. 2 zasadę proporcjonalności w zakresie udzielanego wsparcia. Wielkość wsparcia będzie uzależniona od faktycznych skutków finansowych, jakie przedsiębiorca poniósł na skutek ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego, jak również skali prowadzonej działalności.

Projektowany przepis art. 6 określa katalog podstawowych form udzielanego wsparcia, przy czym katalog ten ma charakter otwarty i obejmuje przykładowo pożyczki, gwarancje lub poręczenia, a także leasing oraz inne instrumenty związane z finansowaniem działalności gospodarczej. Jednocześnie w przepisie tym wskazuje się, że warunki oferowanego przez Instytucję wsparcia będą dostosowane do sytuacji przedsiębiorcy. Oznacza to, że choć umowy wsparcia zawierane będą na zasadach komercyjnych, to ich warunki będą korzystniejsze od standardowo stosowanych na rynku dla danych instrumentów finansowych. W celu zachowania przez Instytucję kontroli nad realizacją celu udzielenia wsparcia przewiduje się, że środki przekazywane w ramach wsparcia udostępniane będą sukcesywnie, a zatem co do zasady nie będą wypłacane jednorazowo. Wyjątek od tej zasady przewiduje ust. 4, który dotyczy tych przypadków, gdy z istoty danego stosunku prawnego np. umowy leasingu wynika, że finansowanie musi być przekazane w całości.

Mając na względzie nadzwyczajny charakter projektowanej regulacji i konieczność skierowania pomocy w sposób precyzyjny tam, gdzie jest ona najbardziej potrzebna, przewiduje się w art. 7, że Instytucja będzie określać w umowie z beneficjentem cel, na jaki może być przeznaczone wsparcie. Ponadto w art. 7 ust. 2 przewiduje się wyłączenie możliwości przeznaczania środków pochodzących z udzielonego wsparcia na regulowanie zobowiązań beneficjenta wobec spółek zależnych i dominujących w rozumieniu przepisów kodeksu spółek handlowych, a także wspólników, członków rodziny oraz osób bliskich.

W celu zapewnienia sprawności postępowania w art. 8 przewiduje się, że złożenie wniosku, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, uzupełnienie braków formalnych wniosku, odrzucenie wniosku oraz inne czynności w toku tego postępowania, z wyjątkiem zawarcia umowy wsparcia, prowadzone może być za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub za pomocą innych środków łączności. Tym samym nie ma wymogu

doręczania korespondencji w sposób tradycyjny, za pośrednictwem operatora pocztowego. Jednocześnie, przewidując duże zainteresowanie przedsiębiorców wsparciem, co skutkować może istotnym zaangażowaniem zasobów ARP, proponuje się, by terminy wskazane w ustawie dotyczące czynności Instytucji miały charakter instrukcyjny, a także możliwość ich prolongowania przez Instytucję.

W art. 9 projektowanej regulacji przewiduje się, że przez okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, a także przez okres kolejnych trzech miesięcy od dnia odwołania tego stanu, do zamówień których przedmiotem są towary lub usługi nabywane przez Instytucję, którym powierzono wykonywanie zadań objętych ustawą, mogą nie stosować przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych. Wyłączenie stosowania Prawa zamówień publicznych uzasadnione jest szczególnymi okolicznościami związanymi z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19. Projektowany przepis stanowi uszczegółowienie art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Zgodnie z art. 10, procedurę związaną z udzieleniem wsparcia uruchamia wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy, który wymaga uzasadnienia. Ponadto wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie potwierdzające trudną sytuację finansową, stanowiącą podstawę przyznania wsparcia oraz dane dotyczące sytuacji finansowej. Do wniosku przedsiębiorca powinien dołączyć wymagane dokumenty, w tym w szczególności informację zawierającą opis sytuacji finansowej przedsiębiorcy oraz informację zawierającą opis planowanych przez przedsiębiorcę działań w celu ustabilizowania jego sytuacji ekonomicznej. Informacje te powinny stanowić swego rodzaju plan naprawczy, w oparciu o który instytucja podejmować będzie decyzję o udzieleniu wsparcia.

Mając na względzie konieczność weryfikacji przekazanych przez przedsiębiorcę informacji, przewiduje się, że we wniosku przedsiębiorca powinien również wyrazić zgodę na pozyskiwanie przez Instytucję danych dotyczących jego sytuacji finansowej, gromadzonych przez upoważnione do tego organy lub instytucje, w szczególności Krajowy Rejestr Sądowy, organy administracji skarbowej oraz inne uprawnione podmioty upoważnione do gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących przedsiębiorców.

Celem usprawnienia trybu postępowania przewiduje się określenie przez Agencję Rozwoju Przemysłu w formie komunikatu zamieszczonego na stronie internetowej wzoru wniosku wraz z objaśnieniami oraz informacją o konieczności dołączenia dokumentów potwierdzających dane i informacje dotyczące przedsiębiorcy i jego sytuacji finansowej.

Zgodnie z art. 11, wniosek przedsiębiorcy o udzielenie wsparcia rozpatrywany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego prawidłowego złożenia, przy czym termin ten ma charakter instrukcyjny. W przypadku braków formalnych wniosku Instytucja wzywa przedsiębiorcę do jego uzupełnienia w terminie nie dłuższym niż 3 dni. Po dokonaniu weryfikacji wniosku i potwierdzeniu, że spełnia on wymogi formalne oraz przesłanki udzielenia wsparcia, zawierana jest pomiędzy Instytucją a przedsiębiorcą umowa wsparcia. Z chwilą zawarcia umowy przedsiębiorca staje się beneficjentem pomocy. W przypadku natomiast niespełnienia przez przedsiębiorcę warunków udzielenia wsparcia, o których mowa w ustawie, Instytucja odrzuca wniosek i niezwłocznie informuje o tym przedsiębiorcę.

Koniecznym elementem umowy wsparcia jest udzielenie na rzecz Instytucji stosownego zabezpieczenia. Forma zabezpieczenia pozostawiona jest uznaniu stron umowy wsparcia.

W celu usprawnienia trybu postępowania związanego z udzieleniem wsparcia nałożony został na Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. obowiązek opracowania oraz zamieszczenia na stronie internetowej wzoru umowy wsparcia. Wzór ten będzie miał charakter blankietowy i w zależności od formy wsparcia uzupełniany będzie odpowiednią treścią.

Zgodnie z art. 12, wykonywanie zadań, o których mowa w ustawie, w tym udzielanie wsparcia przedsiębiorcom, finansowane będzie ze środków pochodzących z budżetu państwa lub środków pomocowych Unii Europejskiej, przekazanych z przeznaczeniem na pomoc przedsiębiorcom dotkniętym skutkami stanu zagrożenia epidemicznego.

Projektowany przepis art. 12 należy rozpatrywać w kontekście art. 21b ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, który został dodany do tej ustawy nowelizacją z dnia 31 marca 2020 r. Zgodnie z ust. 1 i 2 tego przepisu: *„W 2020 r. minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może przekazać Agencji Rozwoju Przemysłu Spółce Akcyjnej skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 21. Łączna wartość nominalna zobowiązań z tytułu*

wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych przekazanych Agencji Rozwoju Przemysłu Spółce Akcyjnej wynosi nie więcej niż 1 700 000 000 zł.”.

Jak wynika z uzasadnienia do powyższego przepisu: „przekazanie skarbowych papierów wartościowych o łącznej nominalnej wysokości nie większej niż 1 700 000 000 złotych zwiększy potencjał finansowy Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. w obliczu możliwego spowolnienia gospodarczego, którego ryzyko pojawiło się wraz z rozprzestrzenianiem się koronawirusa SARS-CoV-2 i powodującej przez niego choroby COVID-19. Środki uzyskane przez ARP będą przeznaczone przede wszystkim na stworzenie mechanizmu refinansowania umów leasingowych zawartych przez przedsiębiorców. Przyczyni się to do minimalizacji ryzyka wypowiedzenia umów leasingowych przedsiębiorcom, których model biznesowy został najbardziej dotknięty przez pandemię COVID-19.

Przyjęcie projektowanej ustawy jest uzasadnione również w świetle przepisu art. 9b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zgodnie z którym Skarb Państwa może obejmować akcje w celu realizacji polityki społecznej lub gospodarczej państwa, w tym finansowania nowych inwestycji. Zgodnie z ust. 2 tegoż art. 9b, objęcie przez Skarb Państwa akcji w celach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 może nastąpić, jeżeli dokonywane jest na warunkach akceptowalnych dla inwestora prywatnego, chyba że jest ono dokonywane w ramach udzielania dozwolonej pomocy publicznej.

Jak wynika z brzmienia art. 9b ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, dokapitalizowanie i objęcie przez Skarb Państwa w zamian za wnoszony wkład pieniężny akcji ARP jest dopuszczalne zarówno w celach komercyjnych, jak i niekomercyjnych (tj. w ramach dozwolonej pomocy publicznej). Mając to na względzie, w przedmiotowym projekcie wskazana została pierwsza z dopuszczalnych form działania.

Mając na względzie źródło pochodzenia środków na wsparcie, proponuje się zwolnić czynności prawne związane z ich przekazaniem z podatku od czynności cywilnoprawnych. Jednocześnie, mając na względzie ogólne cele statutowe ARP oraz działalność ARP jako podmiotu udzielającego wsparcia finansowego przedsiębiorcom, proponuje się rozwiązanie, które wyłączy obowiązek zwrotu środków, niewykorzystanych na cel związany z ograniczeniem skutków epidemii.

W celu monitorowania sposobu realizacji przez ARP S.A. obowiązków związanych z nałożonymi obowiązkami w zakresie przeciwdziałania skutkom gospodarczym epidemii

koronawirusa proponuje się, by ARP S.A. sporządzała i przekazywała ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do 30. dnia miesiąca następującego po danym kwartale kalendarzowym, informacje na temat przedsiębiorców, którym udzielono w danym kwartale wsparcia wraz z informacją o wysokości udzielonego wsparcia; przedsiębiorców, którym odmówiono w danym kwartale udzielenia wsparcia z przyczyn formalnych lub merytorycznych; realizacji w danym kwartale umów wsparcia przez beneficjentów.

Zmiany w ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych.

W celu zapewnienia płynności finansowej przedsiębiorstwa państwowego „Porty Lotnicze” (PPL) w sytuacji drastycznego spadku ruchu lotniczego nad terytorium RP oraz wynikającym z niego spadkiem wpływów PPL z tytułu opłat lotniskowych konieczne jest uzupełnienie projektu ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych o zmianę, o przepis zwalniający przedsiębiorstwa państwowe z wpłat w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii, a także 1 roku przed jego wprowadzeniem oraz 1 roku po jego ustaniu.

Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W obecnym stanie prawnym, na podstawie art. 45c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przekazanie przez naczelnika urzędu skarbowego kwoty 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego następuje wyłącznie, gdy zeznanie podatkowe lub oświadczenie PIT-OP (składane przez emerytów i rencistów, których rozliczył organ rentowy) zostaną złożone w terminie przewidzianym dla złożenia zeznania podatkowego, tj. do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

Z uwagi na sytuację związaną ze stanem epidemii proponuje się wprowadzenie wyjątkowego rozwiązania dotyczącego zeznań i oświadczeń PIT-OP złożonych w związku z rozliczeniem za 2019 r. Na jej podstawie złożenie zeznania lub oświadczenia PIT-OP po terminie, nie później jednak, niż do dnia 1 czerwca 2020 r. oraz w przypadku korekty tego zeznania złożonej do dnia 30 czerwca 2020 r., umożliwi przekazanie 1% na rzecz wskazanej przez podatnika organizacji pożytku publicznego.

Do kwot przekazywanych na podstawie wniosków złożonych po terminie, jednak nie później niż w terminach określonych w art. 52v ust. 1, będą miały zastosowanie ogólne regulacje zawarte w art. 45c, co wynika z postawień ust. 2.

Zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Dodawany przepis przewiduje, że podatnik będący podatkową grupą kapitałową, który poniesie w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 i nie spełni z tego powodu warunku rentowności oraz braku zaległości podatkowych, zachowa status podatkowej grupy kapitałowej.

Zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane wprowadza się definicję przenośnego wolnostojącego masztu antenowego w celu wyeliminowania ewentualnych błędnych interpretacji organów administracji architektoniczno-budowlanej, organów ochrony środowiska oraz sądów administracyjnych. Zaproponowane zmiany mają w maksymalny sposób skrócić budowlaną procedurę administracyjną dla przenośnych wolno stojących masztów antenowych, w przypadku, gdy inwestorem będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zmiana umożliwi uruchamianie masztów niezwłocznie w przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia.

Zaproponowane zmiany wprowadzają możliwość przedkładania do organów administracji architektoniczno-budowlanej projektów budowlanych w postaci elektronicznej oraz wniosków o wydanie pozwolenia na budowę za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Uzupełniono również przepisy dotyczące zatwierdzania projektów budowlanych w postaci elektronicznej. Przedmiotowe zmiany powinny zapewnić ciągłość funkcjonowania organów administracji architektoniczno-budowlanej w sytuacjach nadzwyczajnych wykluczających składania dokumentów w formie tradycyjnej oraz procedowanie postępowań w formie papierowej.

Jednocześnie zagwarantowano organom administracji architektoniczno-budowlanej możliwość zgłoszenia sprzeciwu do dokonanego zgłoszenia w przypadku, gdy wykonywanie robót budowlanych lub sam obiekt objęty zgłoszeniem może stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia, z jednoczesnym zobowiązaniem inwestora do wstrzymania wykonywania robót budowlanych lub do rozbiórki obiektu.

Zmiany w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie.

Zaproponowane zmiany w ustawie – Prawo łowieckie mają na celu zapewnienie ciągłości funkcjonowania organów Polskiego Związku Łowieckiego oraz organów kół łowieckich w

sytuacji wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu nadzwyczajnego.

Wejście w życie zaproponowanej zmiany z dniem 13 marca 2020 r., tj. wprowadzenia na terytorium RP stanu zagrożenia epidemicznego, umożliwi zastosowanie wprowadzonej regulacji do organów, których kadencja wygasła w trakcie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, i zapewni tym organom ciągłość funkcjonowania i realizowania ustawowych zadań.

Zmiany w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów

Poprzez dodanie art. 10a w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów proponuje się nadanie Prezesowi Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz pełnomocnikowi Prezesa Rady Ministrów właściwemu do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych uprawnienia do otrzymywania danych zgromadzonych w zbiorach i rejestrach podmiotów wykonujących zadania publiczne.

Celem proponowanej regulacji jest udostępnienie właściwym organom narzędzia analitycznego niezbędnego do projektowania polityk publicznych i działań Rady Ministrów. To z kolei pozwoli Rządowi na sprawniejsze i trafniejsze wykonywanie jego ustawowych zadań.

We współczesnym życiu publicznym coraz większe znaczenie mają gromadzone informacje. Tym samym, chcąc tworzyć właściwe polityki publiczne, prawodawca musi dysponować informacjami odpowiedniej jakości. Informacje te są zgromadzone w zbiorach danych i rejestrach podmiotów wykonujących zadania publiczne. Obecnie jednak tworzą one zasób wiedzy, który jest rozproszony. Jego przydatność do projektowania polityk publicznych jest zatem ograniczona. Stąd potrzeba, by zaistniała możliwość bardziej scentralizowanego przetwarzania tych informacji.

Zakłada się przyznanie projektowanego uprawnienia przede wszystkim Prezesowi Rady Ministrów – ze względu na fakt kierowania przez niego pracami Rady Ministrów (art. 148 pkt 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Jednakże, ze względu na szerokie spektrum spraw należących do kompetencji Rady Ministrów, projektowane uprawnienie powinno również przysługiwać organowi kierującemu pracami podmiotu zapewniającego obsługę Rady Ministrów i Premiera, tj. Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (art. 26 i art. 27 ustawy o Radzie Ministrów).

Należy ponadto zauważyć, że Prezes Rady Ministrów może ustanowić swojego pełnomocnika do określonych spraw. Do takich spraw mogą należeć analizy i studia z zakresu kluczowych polityk publicznych. Obecnie taką funkcję pełni Pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów – Szef Centrum Analiz Strategicznych.

Tryb wnioskowy jest uzasadniony, gdyż nie ma potrzeby przekazywania z urzędu całości danych, a jedynie w zakresie uzasadnionym potrzebami analitycznymi uznanymi przez uprawniony podmiot. Taka konstrukcja katalogu podmiotów uprawnionych gwarantuje, że bez względu na przyjęte w przyszłości rozwiązanie organizacyjne wewnątrz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zawsze będzie możliwość, by Prezes Rady Ministrów oraz właściwi urzędnicy dysponowali skoncentrowaną i niezbędną wiedzą do kreowania kluczowych polityk publicznych.

Do proponowanej regulacji nie będą miały zastosowania przepisy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z projektowanym art. 10a ust. 2, dane przez udostępnieniem będą podlegały anonimizacji lub pseudonimizacji przez podmiot udostępniający. Gdyby więc nawet w zakres danych będących przedmiotem zainteresowania uprawnionych podmiotów wchodziły dane osobowe, wskutek działań podmiotów zobowiązanych do przekazania danych, utracą one ten walor przed ich udostępnieniem. W momencie udostępnienia nie będą to już bowiem informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Prywatność tych osób nie będzie zatem zagrożona. Należy bowiem podkreślić, że do realizacji celu w postaci projektowania polityk publicznych i działań Rady Ministrów nie są potrzebne żadne dane osobowe, a jedynie dane pozwalające na wyciągnięcie wniosków o określonych zjawiskach.

Dalsze, projektowane przepisy koncentrują się na zakresie przekazywanych danych, celu i dopuszczalności ich przetwarzania. Przewidziano m. in., że prace analityczne będą mogły być prowadzone wspólnie z różnymi podmiotami w oparciu o uzyskane i skoncentrowane dane, dopuszczono też możliwość łączenia danych z rejestrów. Czynności takie są niezbędne w toku prac analitycznych. Przepis ust. 5 gwarantuje, że projektowana instytucja będzie realnie funkcjonowała niezależnie od rozwiązań szczegółowych.

Zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Zmiana ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwana dalej „prd”, przewiduje dodanie w art. 80d ust. 3aa. Nowy przepis ust. 3aa w art. 80d prd obejmie ponad 5000 podmiotów w kraju (przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów,

starostów, wojewodów, marszałków województw oraz zakłady ubezpieczeń, umożliwiając im złożenie sprawozdań z pobranych i przekazanych lub uiszczonych opłat ewidencyjnych, o których mowa w art. 80d ust 3a ustawy – Prawo o ruchu drogowym elektronicznie. W ten sposób zapewnione zostanie bezpieczeństwo obywateli (przedsiębiorców) – nie będą musieli udawać się do urzędów pocztowych w celu złożenia sprawozdania. Sprawozdanie będzie składane elektronicznie – poprzez wypełnienie aktywnego formularza pdf, zgodnego ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie opłaty ewidencyjnej stanowiącej przychód Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców (Dz. U. poz. 2546) i podpisanie go podpisem zaufanym za pomocą podpisywarki dostępnej na portalu gov.pl lub za pomocą podpisu osobistego albo kwalifikowanego i przesłanie za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na ePUAP.

Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej

Projektowane regulacje dotyczą kontroli celno-skarbowych w zakresie wykonywania obowiązków w zakresie przestrzegania zakazów i ograniczeń wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi

Zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej ma na celu uproszczenie w zakresie wszczęcia kontroli celno-skarbowej trybu przestrzegania przez podmioty przepisów dotyczących zakazu lub ograniczeń w zakresie wywozu lub zbycia towarów podlegających takim ograniczeniom lub wywozowi. Zmiana art. 62 ust. 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej ma na celu przeprowadzenie kontroli celno-skarbowej w zakresie przestrzegania przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi na podstawie stałego upoważnienia. W obecnej sytuacji szybkość i sprawność przeprowadzenia kontroli ma ogromne znaczenie. Zasadnym jest, aby zmiana została wprowadzona na stałe bez potrzeby podejmowania zmian legislacyjnych w przyszłości w przypadku zaistnienia stanu epidemii. Pozostałe zmiany mają na celu jednoznaczne uregulowanie zakresu i trybu kontroli celno-skarbowej w zakresie wywozu i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów podlegających ograniczeniom lub zakazom obecnie objętymi zakazami i ograniczeniami na podstawie przepisów

wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Należy przy tym zauważyć, że kontrole w związku z COVID-19 mają w zdecydowanej większości charakter potwierdzający stany faktyczne, które najczęściej nie wykazują nieprawidłowości, jednak ustalają stany magazynowe towarów. Z uwagi na różne sytuacje, w których wydanie towaru następuje z magazynu kontrahenta, a nie kontrolowanego niezbędnym jest nadanie uprawnień kontrolującym w stosunku do tych kontrahentów takich jak wobec kontrolowanego oprócz tych które wynikają z art. 73 i art. 79 ustawy, same oględziny przedmiotu i żądania dokumentów nie są wystarczające, a sytuacja jest bardzo dynamiczna. Należy zauważyć, że regulacje te są czasowe i obowiązują w okresie obowiązywania zakazów i ograniczeń związanych z COVID-19. Pozostałe zmiany dotyczą kwestii zakończenia przedmiotowych kontroli protokołem, pozostałe zmiany mają charakter dostosowujący do tej zmiany.

Zmiany w Ordynacji podatkowej

Mając na uwadze, że w razie stwierdzenia naruszenia czasowego ograniczenia lub zakazu obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, ustanowionego w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem lub zwalczaniem COVID-19, wojewoda może nałożyć na podmiot naruszający takie ograniczenia lub zakaz, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną, zasadnym jest, aby na potrzeby prowadzenia takiego postępowania, organy KAS mogły przekazywać informacje objęte tajemnicą skarbową. Obecnie nie ma podstawy do ujawniania materiałów zgromadzonych w toku kontroli celno-skarbowej, które mogłyby zostać wykorzystane w postępowaniu prowadzonym przez wojewodę. Z uwagi na fakt, że sytuacja może się powtórzyć w przyszłości, zasadnym jest wprowadzenie zmiany na stałe.

Zmiany w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1519, z późn. zm.), ma na celu wprowadzenie zwolnienia od podatku umów sprzedaży i zamiany walut wirtualnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1115, z późn. zm.).

Proponuje się, aby projektowane zmiany miały zastosowanie do czynności cywilnoprawnych dokonanych od 1 lipca 2020 r., gdyż obecnie w przedmiotowym zakresie

funkcjonuje rozporządzenie z dnia 11 lipca 2018 r. w sprawie zaniechania poboru podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy sprzedaży lub zamiany waluty wirtualnej (Dz. U. poz. 1346, z późn. zm.), które obowiązuje do dnia 30 czerwca 2020 r. Zapewni to ciągłość w nieobciążaniu podatkiem przedmiotowych czynności, co jest szczególnie istotne w kontekście łagodzenia negatywnych konsekwencji ekonomicznych ponoszonych przez obywateli z powodu COVID-19.

Specyfika transakcji mających za przedmiot obrót walutą wirtualną powoduje, że jej strony pozostają dla siebie anonimowe, co uniemożliwia ustalenie statusu podatkowego zbywcy, stanowiącego okoliczność rozstrzygającą o obciążeniu danej transakcji podatkiem od czynności cywilnoprawnych. W przypadku transakcji mających za przedmiot waluty wirtualne niejednoznaczna jest także kwestia miejsca wykonywania prawa majątkowego, które jest istotne z punktu widzenia przepisów ustawy ze względu na zakres terytorialny jej działania. Podatkowi podlegają bowiem co do zasady czynności cywilnoprawne, których przedmiotem są prawa majątkowe wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nie jest oczywiste, gdzie w przypadku obrotu walutą wirtualną dochodzi do dokonania czynności cywilnoprawnej.

Uwzględniając, że przepisy prawa podatkowego nie mogą stanowić swoistej pułapki dla podatnika, a w przypadku opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych obrotu walutą wirtualną wystąpić mogą skutki trudne do zaakceptowania w świetle konstytucyjnych zasad, proponuje się wprowadzenie zwolnienia od tego podatku.

Ponieważ do dnia 30 czerwca 2020 r. obowiązuje zaniechanie poboru w ww. zakresie na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 lipca 2018 w sprawie zaniechania poboru podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy sprzedaży lub zamiany waluty wirtualnej (Dz. U. poz. 1346). Przepis powinien wejść w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Projekt przewiduje dokonanie zmian w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Nowy przepis ust. 3 w art. 122 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska rozstrzyga, że instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, jako przedsięwzięcia podlegające pod normy emisji pól elektromagnetycznych w środowisku oraz objęte obowiązkiem przeprowadzania pomiarów

dotrzymywania tych norm, zwolnione są z obowiązku poddania ich ocenie oddziaływania na środowisko.

Należy podkreślić, że zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.), która stanowi podstawę dla systemu oceny oddziaływania na środowisko, instalacje radiokomunikacyjne nie zostały określone jako przedsięwzięcia wymagające oceny oddziaływania na środowisko w załączniku nr I i II (zawierających szczegółowe listy przedsięwzięć). Instalacje te zresztą nigdy nie były na gruncie unijnym klasyfikowane jako mające negatywny wpływ na środowisko.

Bezpieczeństwo ludności i środowiska w zakresie pól elektromagnetycznych zapewnia istniejący system prawny opierający się na rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. poz. 2448) oraz rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. poz. 258). Zgodnie z tym systemem nigdy nie może dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych norm PEM w miejscach dostępnych dla ludności, co jest potwierdzone przez jasno określoną metodykę wykonywania pomiarów.

Dodatkowe obostrzenia w zakresie realizacji inwestycji dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych są całkowicie nieuzasadnione i szkodliwe. Stanowią także nadregulację stawiającą polskich przedsiębiorców i polskich obywateli w gorszej sytuacji niż w innych krajach UE. W obecnej sytuacji nadregulacje w tym zakresie stanowią także zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa publicznego.

Opóźnianie niezbędnych inwestycji może skutkować utratą łączności na określonych obszarach,

na których dotychczas istniejące instalacje radiokomunikacyjne nie są w stanie obsłużyć ruchu generowanego przez użytkowników końcowych.

Zaproponowane zmiany w artykule 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska mają na celu wprowadzenie rozwiązań przyspieszających proces inwestycyjny dla instalacji radiokomunikacyjnych, które są przenośnymi wolnostojącymi masztami antenowymi w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane.

Regulacje zawarte w nowo dodanym ust. 1b w art. 122a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska mają na celu wyłączenie z obowiązku przeprowadzania

pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku w lokalach mieszkalnych oraz w lokalach użytkowych w przypadku wprowadzenia na części albo całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 228 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., lub stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w art. 46 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1293 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374). Regulacja ta zapewni bezpieczeństwo obywateli w takich przypadkach i jednocześnie nie zablokuje procesu inwestycyjnego.

Zmiany w art. 152 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska związane są z wprowadzanymi niniejszą ustawą zmianami w art. 122a ust. 1. Jednocześnie przesądza o tym, że pomiary pól elektromagnetycznych bezpośrednio przed rozpoczęciem użytkowania instalacji lub urządzenia przeprowadza się jedynie w odniesieniu do nowo zbudowanych instalacji lub urządzeń.

Nowy ust. 4c w art. 152 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska ma na celu umożliwienie użytkowania zmienionych w sposób istotny instalacji lub urządzeń radiokomunikacyjnych lub będących przenośnym wolnostojącym masztem antenowym bezpośrednio po dokonaniu zgłoszenia instalacji właściwemu organowi ochrony środowiska. Jest to kluczowe rozwiązanie w sytuacjach nadzwyczajnych wymagających zapewnienia łączności bezprzewodowej.

Zmiany w art. 152b ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska mają zapewnić organom ochrony środowiska kontrolę nad instalacjami lub urządzeniami, które otrzymały nowe uprawnienia na mocy nowego ust. 4c w art. 152.

Zmiany art. 411 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska polega na poszerzeniu możliwości udzielania podmiotom realizującym przedsięwzięcia proekologiczne dodatkowego wsparcia w postaci pożyczek na zachowanie płynności finansowej (pożyczki płatnicze). Możliwość taka może być wykorzystana w szczególności w okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu nadzwyczajnego lub w czasie innych nadzwyczajnych okoliczności. Dotychczasowe brzmienie przepisu umożliwiało udzielanie pożyczek płatniczych wyłącznie w przypadku przedsięwzięć współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej. Celem pożyczki płatniczej będzie zapewnienie płynności finansowej podmiotu, który realizuje przedsięwzięcie proekologiczne do czasu odzyskania zdolności operacyjnej. Pożyczka płatnicza zagwarantuje więc możliwość realizacji przedsięwzięcia proekologicznego lub utrzymanie

jego efektów w sytuacji, w której podmiot realizujący przedsięwzięcie proekologiczne miał utrudniony lub uniemożliwiony dostęp do środków koniecznych do dokończenia lub utrzymania przedsięwzięcia.

Zmiany art. 411 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska są konsekwencją zmiany w art. 411 ust. 1 pkt 1 i polegają na usunięciu sformułowania „przedsięwzięć współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej. Zmiana gwarantuje spójność terminologiczną przepisów o pożyczkach udzielanych ze środków NFOŚiGW lub wfośigw, jak również status pożyczek płatniczych jako instrumentu przejściowego wsparcia podmiotów realizujących przedsięwzięcia proekologiczne.

Zmiany w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Zmiana przepisów zapewni większy dostęp do danych publicznych, które mogą być wykorzystane w produktach lub usługach wspierających walkę z COVID-19. Centralne Repozytorium Informacji Publicznej zapewnia szybki dostęp do danych publicznych, bez potrzeby składania wniosków do urzędu, bez zbędnych ograniczeń terytorialnych i licencyjnych.

Zmiana w art. 9a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej polega na poszerzeniu zakresu podmiotów zobowiązanych do udostępniania posiadanych zasobów informacyjnych w centralnym repozytorium informacji publicznej o jednostki samorządu terytorialnego. Dane będące w posiadaniu organów samorządowych mają ogromną wartość informacyjną i mogą stanowić cenne źródło informacji dla służb powołanych do wykonywania zadań wynikających z wprowadzonego stanu epidemicznego w kraju. Zakres danych określony w nowo projektowanym przepisie dotyczy ochrony zdrowia, transportu drogowego, pomocy społecznej, edukacji publicznej, kultury oraz ochrony zabytków, kultury fizycznej i turystyki, ochrony środowiska i przyrody i gospodarki komunalnej. Został określony pod kątem możliwości udostępniania przez podmioty zobowiązane i użyteczności posiadanych informacji dla obecnie realizowanych działań, w tym jako budulec dla powstawania nowych aplikacji i usług sprzyjających efektywnemu ograniczaniu rozprzestrzeniania się wirusa COVID-19. Zmiana w art. 9c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej uzupełnia się krąg podmiotów, które mogą udostępniać dane o podmioty spoza sektora publicznego. Przepisy dotyczące aktualizacji, metadanych, zakładania profilu dostawcy będą odpowiednio stosowane w tym przypadku. Z uwagi na bardzo różnorodny zakres danych, jakie już są udostępniane na portalu dane.gov.pl ich

systematycznej weryfikacji i aktualizacji dokonują podmioty udostępniające, które również ponoszą wyłączną odpowiedzialność za udostępnione przez siebie zasoby informacyjne lub treści (art. 9d).

Ponadto dodawany art. 9e ustanawia podstawę dla programu otwierania danych publicznych, aby zapewnić udostępnianie danych, stanowiące źródło informacji dla różnych grup podmiotów, w kierunkach niezbędnych dla nowych technologii i pobudzenia gospodarki po nadzwyczajnym czasie epidemii COVID-19.

Zmiany w ustawie z dnia 23 marca 2003 roku o transporcie kolejowym.

Nowy przepis art. 22h

Przepis rozszerza uprawnienia Prezesa UTK będącego krajową władzą bezpieczeństwa kolejowego oraz regulatorem rynku kolejowego do tymczasowego wprowadzania odstępstw od stosowania wymagań dotyczących personelu kolejowego, w celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania transportu kolejowego w Polsce.

Przepis ma na celu zapewnienie ciągłości pracy przewoźników kolejowych oraz zarządców infrastruktury kolejowej i w szczególności umożliwić pracownikom wykonującym zadania związane z bezpieczeństwem transportu kolejowego świadczenie pracy w okresie nadzwyczajnych okoliczności związanych m.in. z COVID-19, a uniemożliwiających spełnienie standardowych wymagań – takich jak np. odbycie okresowego sprawdzianu wiedzy i umiejętności czy weryfikacji okresowych.

Przepis umożliwi też wprowadzenie adekwatnie do sytuacji odstępstw dla ośrodków szkolenia i egzaminowania maszynistów oraz jednostek wyspecjalizowanych np. poprzez udzielenie odstępstwa od realizacji szkoleń w zapisanej w rejestrze ośrodków szkolenia stacjonarnej lokalizacji miejsca szkolenia na rzecz pracy zdalnej.

Dodatkowo przepis umożliwi Prezesowi UTK wydanie odstępstwa od obowiązkowego pisemnego raportowania przez ośrodki szkolenia na rzecz elektronicznej wymiany informacji.

Przepis wprowadzony jest na wzór obowiązujących w sektorze lotniczym tzw. przepisów o elastyczności, które pozwalają krajowej władzy bezpieczeństwa lotniczego na wprowadzenie odstępstw od standardowych wymagań. Dzięki funkcjonowaniu przepisów w sektorze lotniczym Prezes ULC wydał takie decyzje wobec pilotów, kontrolerów ruchu lotniczego czy lekarzy orzeczników.

Prezes UTK będzie mógł wydać w drodze decyzji odstępstwo od stosowania niektórych wymagań ale jednocześnie będzie uprawniony do wprowadzenia określonych warunków zastępczych. Określone w decyzji warunki będą zapewniały odpowiedni do sytuacji poziom bezpieczeństwa transportu kolejowego. Wprowadzenie nowego zadania umożliwi Prezesowi UTK elastyczne reagowanie, w celu zmniejszenia dotkliwości zakłóceń w transporcie kolejowym, które w innym przypadku wystąpiłyby z powodu braku dostępności wystarczającej liczby personelu kolejowego w Polsce.

Decyzje w sprawie odstępstw będą publikowane w Dzienniku Urzędowym Prezesa UTK i będą podlegały rygorowi natychmiastowej wykonalności.

Celem proponowanych zmian jest poszerzenie uprawnień straży ochrony kolei o wykonywanie zadań związanych z ochroną fizyczną powierzchni na dworcach kolejowych w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego. Ograniczenie zakresu ochrony wyłącznie do pomieszczeń przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego, a nie całego dworca, uzasadnione jest tym, że są to przestrzenie publiczne i ogólnodostępne, które są ściśle powiązane z realizacją usług transportu publicznego. Przy takim rozwiązaniu, ochronie nie podlegałyby powierzchnie dworcowe przeznaczone na działalność komercyjną (np. sklepy, punkty usługowe).

Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

Proponowana zmiana w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2020 r., poz. 95) ma na celu umożliwienie uczestnikom funduszu inwestycyjnego zdalny udział w organach funduszu. W zależności od rodzaju funduszu inwestycyjnego mogą zostać w nim powołane zgromadzenie uczestników (otwarte fundusze inwestycyjne oraz specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte) zgromadzenie inwestorów (zamknięte fundusze inwestycyjne) oraz rada inwestorów (specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte oraz zamknięte fundusze inwestycyjne). Zaproponowane zmiany mają na celu umożliwienie działania organom funduszy inwestycyjnych w sytuacji zagrożenia epidemiologicznego lub stanie epidemii, jak również usprawnią ich działanie w normalnym toku prowadzenia działalności funduszy inwestycyjnych. Proponowane rozwiązania wzorowane są na przyjętej ustawą z dnia 28 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z

zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (poz. ...).

Zmiany w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

W związku z wystąpieniem zagrożenia epidemicznego, którego skutkiem jest m.in. konieczność pozostania obywateli w miejscach stałego zamieszkania w celu ograniczenia kontaktów międzyludzkich, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości wykonywania przez obywateli ich codziennych aktywności w sposób „zdalny” takich jak świadczenie pracy, kontaktowanie się z administracją publiczną czy korzystanie ze świadczeń medycznych – do czego wymagane jest korzystanie z usług dostępu do internetu, stwierdzono zasadność umożliwienia wszystkim obywatelom bezpłatnego korzystania z usług dostępu do internetu do określonych witryn internetowych, celem zapewnienia obywatelom równej możliwości wykonywania ww. czynności za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W związku z tym proponuje się nałożenie na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku zapewnienia, w ramach świadczonych usług dostępu do internetu, bezpłatnego, nieograniczonego pakietu danych, które mogą być wykorzystane na transmisję danych związanych z korzystaniem przez użytkowników końcowych ze stron internetowych i usług udostępnianych przez jednostki publiczne, w szczególności takie jak organy administracji publicznej i placówki ochrony zdrowia. Aby zapewnić kontrolę przedsiębiorców telekomunikacyjnych nad właściwym rozliczaniem użytkowników końcowych z usług telekomunikacyjnych, jakie są świadczone tym użytkownikom, minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadzić wykaz stron internetowych, z których korzystanie przez użytkowników końcowych za pośrednictwem usług transmisji danych będzie wchodziło w zakres bezpłatnego pakietu transmisji danych.

Zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Celem zmiany art. 142 i art. 155 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jest upowszechnienie elektronicznego sposobu podpisywania dokumentów w relacji świadczeniodawca – Narodowy Fundusz Zdrowia przez dopuszczenie zastosowania podpisu zaufanego i osobistego, składanych przy wykorzystaniu odpowiednio profilu zaufanego oraz elektronicznej warstwy dowodu osobistego.

Zmiany w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego

Obecnie coraz więcej podmiotów występuje o umożliwienie elektronicznego przekazywania do urzędu stanu cywilnego karty zgonu. Brak takiej możliwości nie wynika ze wzoru karty – bo on może być sporządzony w postaci elektronicznej. Natomiast z art. 11 ust. 4 i 4a ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych wynika, że karta zgonu jest wydawana podmiotom mającym prawo do pochowania, a podmiot ten przedkłada ją kierownikowi urzędu stanu cywilnego. Natomiast ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego w art. 144 ust. 5 dopuszcza w określonym czasie przekazywanie kierownikowi urzędu stanu cywilnego w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym wyłącznie kartę urodzenia i kartę martwego urodzenia. Zmiana ww. przepisu art. 144 ust. 5 pozwoli na to samo w stosunku do karty zgonu oraz na podpisywanie tych dokumentów podpisem kwalifikowanym, osobistym albo zaufanym.

Zmiany w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”. Zmiany proponowane w ustawie o informatyzacji mają na celu usprawnienie procesu załatwiania spraw przez obywatela zwłaszcza w sytuacji, gdy do jej zakończenia niezbędne jest pozyskanie danych od innego podmiotu przy korzystaniu z usługi online. Do tej pory urząd w przypadku postępowania wnioskowego żądał, aby brakujące informacje były dostarczane przez obywatela. Zmiany mają na celu wyeliminowanie takich sytuacji poprzez konkretyzację i doprecyzowanie obowiązków urzędu, a tym samym odciążenie obywatela z konieczności samodzielnego dostarczania danych niezbędnych do załatwienia sprawy. Będzie to miało również pozytywny wpływ na szybkość załatwienia sprawy. Jednocześnie wprowadzone zmiany wyeliminują wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

W art. 15a ust. 1 ustawy o informatyzacji zostaje doprecyzowana regulacja, która wyraźnie wskazuje na obowiązek podmiotu prowadzącego rejestr do udostępnienia posiadanych danych. Dotychczasowe brzemienie wskazywało jedynie na możliwość takiego udostępnienia,

a tym samym miało charakter uznaniowy.

Z kolei dodatnie ust. 2a do art. 15a ustawie o informatyzacji odnosi się do sytuacji, gdy sprawa jest możliwa do załatwienia w formie usługi online, jednakże urząd nie może jej samodzielnie załatwić, ponieważ potrzebuje dostępu do innych źródeł danych. W tym przypadku wniosek obywatela również pozwalałby na nieprzerwane procedowanie aż do momentu ostatecznego załatwienia sprawy.

Z uwagi na fakt, iż potwierdzanie PZ tymczasowego odbywa się w drodze wideoweryfikacji, biorąc

pod uwagę przeprowadzone dotąd testy, głównie w obszarze jakości transmisji, zasadnym jest zmiana w obrębie weryfikacji dokumentu – obecnie obowiązujący przepis wskazuje na weryfikację

cech świadczących o prawdziwości dowodu osobistego albo paszportu. Z uwagi na cechy tych dokumentów, znajdujące się w ich warstwie graficznej oraz ich słaba widoczność w wideotransmisji

postanowiono weryfikację oprzeć na weryfikacji danych zawartych w warstwie graficznej dowodu

osobistego albo paszportu. Dane te są dobrze widoczne podczas wideoweryfikacji i możliwe do potwierdzenia w rejestrach Ministra Cyfryzacji.

Zmiany w ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej.

Proponowana zmiana ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej

(Dz. U. z 2017 r. poz. 1967) uzasadniona jest koniecznością zwiększenia elastyczności funkcjonowania Agencji wobec mogących wystąpić w najbliższej przyszłości trudności z płynnością finansową PAŻP poprzez umożliwienie Prezesowi PAŻP podejmowania decyzji o zaciągnięciu zobowiązań kredytowych i pożyczkowych do kwoty 500 000 euro (wobec dotychczasowego limitu 50 000 euro) bez potrzeby uzyskiwania zgody ministra właściwego do spraw transportu.

Zmiany w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzeniu kryzysowym.

Zawarty w specustawie z dnia 7 marca 2020 r. przepis art 24 dotyczący wprowadzenia zmiany

w ustawie o zarządzaniu kryzysowym wprowadził zmianę w art 21 ustawy o zarządzaniu

kryzysowym poprzez dodanie po art 21a art. 21b. Przepis ten przewiduje sporządzenie wykazu form udzielenia pomocy dla lokalnej społeczności w sposób zwyczajowo przyjęty. Użycie tego zwrotu zwyczajowo przyjęty wyklucza dostępność do informacji dla osób głuchych a tym samym możliwość ubiegania się pomoc. Konieczne jest wprowadzenie zmiany do art 21 b pkt 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, w którym precyzuje się, że wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza wykaz szczególnych form udzielania pomocy dla lokalnej społeczności oraz informuje, mieszkańców o możliwości ich uwzględnienia w tym wykazie w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w tłumaczeniu na język migowy. Zwyczajowo przyjęty nie oznacza bowiem że zrozumiały dla osób głuchych.

Zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk proponuje się dodanie upoważnienia analogicznego jak upoważnienia dodane w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przez art. 29 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, które dotyczą możliwości ograniczenia przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki funkcjonowania uczelni oraz zawieszenia kształcenia doktorantów. Przepis przewiduje analogiczne przesłanki dotyczące nadzwyczajnych okoliczności, które zagrażają życiu lub zdrowiu członków Polskiej Akademii Nauk, osób działających lub uczestniczących w pracach organów lub korporacji uczonych lub pracowników jednostek naukowych.

W związku z ograniczeniami w funkcjonowaniu podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, możliwymi również w przyszłości, wprowadza się ponadto zmiany dotyczące możliwości odbywania posiedzeń gremiów funkcjonujących w ramach Polskiej Akademii Nauk z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Proponowane rozwiązania mają na celu przede wszystkim zapobieżenie sytuacjom, w których w okresie ograniczenia możliwości funkcjonowania Polskiej Akademii Nauk i jej jednostek nie byłoby możliwe bieżące podejmowanie rozstrzygnięć.

Zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

Zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju są dokonywane w celu dostosowania postępowań do zmieniającego się otoczenia społeczno-ekonomicznego.

Ze względu na to, że pojawiające się wyzwania i zagrożenia wymagają niejednokrotnie punktowych i szybkich działań ze strony Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, zwanego dalej „Centrum”, proponuje się wprowadzenie dwóch nowych rozwiązań. Pierwszym z nich jest możliwość realizacji zadań Centrum w trybie uproszczonym. Tryb uproszczony przewiduje szybszą ścieżkę przygotowania programu oraz umożliwi dostosowanie zasad jego prowadzenia do bieżących potrzeb. Proponowana zmiana pozwoli dyrektorowi Centrum, za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, dostosować instrumenty realizacji zadań Centrum do bieżących uwarunkowań, co otworzy Centrum na wsparcie najpotrzebniejszych obecnie inicjatyw. Taki tryb realizacji zadań Centrum zakłada działanie z wyłączeniem wskazanych przepisów ustawowych i ma na celu umożliwienie dyrektorowi Centrum sprawnego działania w sytuacji, w której uzasadnione jest szybkie podjęcie inicjatywy przy maksymalnym ograniczeniu formalności.

Propozycja jest uzasadniona potrzebą zapewnienia w wyjątkowych okolicznościach przyspieszonej ścieżki przygotowania programu oraz umożliwienia dostosowania zasad jego prowadzenia

do bieżących potrzeb. Koncepcja programu uproszczonego wyłącza konieczność zatwierdzania przez Radę Centrum zakresów tematycznych, terminów i warunków realizacji programów, a ponadto konieczność przeprowadzenia ewaluacji ex-ante programu przed przekazaniem Radzie do zatwierdzenia zakresu tematycznego, terminów i warunków. Przewiduje również ograniczenie liczby kryteriów oceny wniosków oraz uzupełnienie katalogu podmiotów, do których wsparcie mogłoby być skierowane (art. 37 nowelizowanej ustawy) o jednostki sektora finansów publicznych i podmioty lecznicze nieposiadające osobowości prawnej.

Drugie z proponowanych rozwiązań przewiduje udzielenie dofinansowania przez Centrum, za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, z pominięciem procedury konkursowej w przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzebą poszukiwania metod prewencji rozprzestrzeniania się zakażenia lub zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej będącej przyczyną ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Umożliwi to Centrum wspieranie projektów, które mogą mieć ważny wymiar praktyczny dla zdrowia publicznego. Taki tryb umożliwi sprawne dofinansowanie konkretnego

projektu, który np. mógłby przyczynić się do ograniczenia wystąpienia negatywnych skutków COVID-19 i zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby. Zaproponowana formuła przewiduje ograniczenie katalogu kryteriów oceny projektów oraz uzupełnienie katalogu podmiotów, do których wsparcie mogłoby być skierowane o jednostki sektora finansów publicznych i podmioty lecznicze nieposiadające osobowości prawnej.

Zmiany w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

Zmiany w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

Przedmiotowe zmiany ułatwią dostęp do usługi udostępniania danych w trybie ograniczonej teletransmisji danych z Rejestru Dowodów Osobistych i weryfikacji danych z rejestru PESEL.

W obecnym stanie prawnym dostęp do, jak sygnalizują podmioty ubiegające się o taki dostęp np. kwalifikowani dostawcy usług zaufania, dostawcy usług identyfikacji czy też firmy telekomunikacyjne, jest znacznie utrudniony poprzez konieczność wykazywania interesu prawnego – czyli wskazania takiego przepisu prawa materialnego, który uzasadniłby dostęp tych podmiotów do usługi weryfikacji.

Rozszerzenie dostępu do usług weryfikacji pozwoli na uszczelnienie procesów rejestracji klienta przez np. firmy telekomunikacyjne lub podmioty obowiązane, o których mowa w przepisach

o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu poprzez dodatkową weryfikację danych w trybie odpytania rejestrów publicznych np. PESEL czy RDO.

Ponadto rozszerzenie dostępu do usług weryfikacji umożliwi osobom i jednostkom organizacyjnym, których specyfika działalności wymaga weryfikowania danych, wyłącznie porównywanie posiadanych już przez te podmioty informacji dotyczących np. adresu a nie faktyczne pozyskiwanie z rejestru PESEL nie tylko danych adresowych, czy danych o zgonie, ale jakichkolwiek danych zgromadzonych w tym rejestrze.

Tryb dostępu do usług weryfikacji czy też ograniczonej teletransmisji nie niesie zatem za sobą żadnych zagrożeń w zakresie ochrony danych osobowych a poprzez zbudowane procesy biznesowe przyczyni się to zmniejszenia ilości fraudów związanych z fałszywą tożsamością zarówno na poziomie samych danych jak i blankietów dokumentów, w których te dane się znajdują.

Zmiany w ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych.

Wprowadzenie zmiany ma na celu umożliwienie dokonywania zmian planu finansowego ARM w sposób pozwalający na szybkie reagowanie na sytuacje wymagające dokonania zakupu rezerw strategicznych.

Każda zmiana planu będzie wymagała uzyskaniu zgody ministra sprawującego nadzór nad jednostką i powiadomienia Ministra Finansów. Wyłączony zostanie tryb uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

Zmiany w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej.

W przypadku przedłużania się okresu ograniczenia funkcjonowania szkół i placówek, może zaistnieć konieczność zmiany terminów lub sposobu zbierania danych w systemie informacji oświatowej. Proponowana zmiana nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Zmiany w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Poczta Polska jest przedsiębiorcą, który zapewnia usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym jako te, które są objęte europejskimi przepisami dotyczącymi rynku wewnętrznego i konieczna jest ochrona dostępu obywateli do takich podstawowych usług. Organy publiczne państw członkowskich UE powszechne usługi pocztowe zaliczają do usług służących dobru ogółu i które w związku z tym podlegają szczególnym zobowiązaniom z tytułu świadczenia usług publicznych. Bezwzględnym zatem jest, aby uwzględnione zostały realne mechanizmy, które wyeliminują ryzyko przerwania świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym, którą trudno jest zastąpić. A także wyeliminują negatywne ryzyko opuszczenia rynku przez Poczta Polska, jako przedsiębiorcę i największego pracodawcę o istotnym znaczeniu dla skali kraju, który zatrudnia znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej zatrudnia 80 tys. osób (ponad 78 tys. etatów).

Według informacji spółki Poczta Polska S.A. szacuje się, że ograniczenie aktywności gospodarczej w kraju bardzo negatywnie wpłynie na poziom jej przychodów. Spółka nie ma możliwości błyskawicznego ograniczenia kosztów w takim stopniu, który zrekompensowałby ewentualną lukę po stronie przychodowej. Olbrzymia sieć placówek, węzłów pocztowych oraz obiektów administracyjnych powoduje, że nie będzie możliwe drastyczne ograniczenie kosztów związanych z ich funkcjonowaniem (czynsze, usługi komunalne, energia etc.). Nie będzie także możliwe pełne ograniczenie kosztów

bezpośrednio związanych ze świadczonymi usługami (koszty transportu i doręczania, koszty opłat za płatności czy koszty ubezpieczeń przesyłek). Możliwe na obecny moment redukcje kosztów rzeczowych w 2020 r., dokonane tak by zapewnione było utrzymanie ciągłości działania Spółki, będą niewystarczające do pokrycia ewentualnej luki przychodowej.

Istotne jest dokonanie zmian prawnych w zakresie zasad finansowania kosztu netto. Przy obecnie obowiązujących przepisach ustawy Prawo pocztowe finansowanie kosztu netto świadczenia usług powszechnych w pierwszej kolejności pochodzi z Funduszu kompensacyjnego, w którym udział Poczty Polskiej wynosi ok. 95%, a tylko w przypadku kiedy udziały operatorów nie są wystarczające brakująca reszta środków pochodzi z budżetu państwa. Sprowadza się to de facto do samofinansowania przez Spółkę kosztu netto i to tylko i wyłącznie do wysokości starty na usługach powszechnych, a nie całego ponoszonego kosztu netto świadczenia usług powszechnych. W takiej sytuacji konieczna byłaby zmiana uregulowań prawnych tak, aby finansowanie straty na usługach powszechnych oraz kosztu netto ich świadczenia w całości pochodziło z budżetu państwa. Stąd też proponuje się wprowadzenie wskazanych powyżej zmian w ustawie – Prawo pocztowe.

Zmiany w ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego.

Zmieniane przepisy mają na celu zachowanie ciągłości funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego poprzez ułatwienie sposobu szkolenia i egzaminowania operatorów numerów alarmowych, a także wydłużenie terminu ważności certyfikatów operatorów.

W związku z koniecznością zapewnienia ciągłości działania systemu powiadamiania ratunkowego, należy zmaksymalizować liczbę operatorów numerów alarmowych mogących obsługiwać zgłoszenia. Warunkiem koniecznym do pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych jest uzyskanie certyfikatu operatora numerów alarmowych poprzez przejście szkolenia (podstawowego lub w ramach doskonalenia zawodowego) i zdanie egzaminu. Wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego uniemożliwiło prowadzenie, w dotychczasowy sposób, tj. w jednym ośrodku w Polsce, szkoleń kandydatów na operatorów numerów alarmowych i ich egzaminowanie, w związku z czym niemożliwe stało się pozyskanie lub przedłużenie ważności certyfikatów. Mając na uwadze możliwość wyłączenia z pracy nieokreślonej grupy operatorów numerów alarmowych, w związku z ewentualnym ich zakażeniem lub poddaniem kwarantannie, w celu zapewnienia możliwości obsługi zgłoszeń alarmowych, koniecznym wydaje się ułatwienie procesu pozyskania

uprawnień operatorów numerów alarmowych poprzez wydłużenie trzyletniego terminu ważności certyfikatów i wprowadzenie możliwości szkolenia i egzaminowania kandydatów na operatorów w ich macierzystych ośrodkach na czas obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Projektuje się, że szkolenie i egzaminowanie operatorów numerów alarmowych w ich ośrodkach, w których są szkoleni będzie odbywało się na zasadach przewidzianych w obowiązujących przepisach, ale – w związku z nadzwyczajnymi okolicznościami – zasobami kadrowymi i sprzętowymi tego centrum. W związku z tym np. dopuszcza się możliwość egzaminowania operatora numerów alarmowych przez kierownika lub zastępcę kierownika centrum, w którym operator jest zatrudniony. Dodatkowo, w celu zachowania jednolitych standardów, wojewoda lub podmiot realizujący szkolenia w czasie „zwykłym” będzie zobligowany do przekazania centrom powiadamiania ratunkowego szczegółowego programu szkolenia oraz materiałów szkoleniowych.

Zmiany w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach.

Przepisy zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 299) przewidują możliwość określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych innego, późniejszego terminu sporządzenia sprawozdania finansowego. W konsekwencji sprawozdanie takie zostanie również w późniejszym terminie poddane badaniu przez firmę audytorską. Konsekwencją tego byłoby zaś skrócenie terminu, w jakim emitent obligacji może udostępnić propozycję nabycia obligacji, gdyż udostępnienie takie nie może nastąpić później niż 15 miesięcy od dnia bilansowego, na który zostało sporządzone sprawozdanie finansowe. Propozycja nabycia obligacji musi zawierać takie sprawozdanie finansowe, wraz ze sprawozdaniem z badania przez firmę audytorską tego sprawozdania finansowego. Mając to na uwadze zasadne jest wprowadzenie możliwości wydłużenia terminu zawartego w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, aby dodatkowo nie utrudniać emitentom możliwości pozyskania kapitału w drodze emisji obligacji.

Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie sprawnej realizacji PROW 2014–2020 w warunkach stanu zagrożenia lub stanu epidemicznego w związku z trudnościami po stronie beneficjentów

w spełnianiu określonych warunków przyznania lub wypłaty pomocy. Obecnie nie we wszystkich instrumentach możliwe jest wykorzystanie narzędzi informatycznych do kontaktów z podmiotami wdrażającymi.

Proponowane zmiany pozwalają na załatwianie spraw bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców lub beneficjentów i kontaktu z pracownikami podmiotów wdrażających.

Zmiany pozwalają na przywrócenie spraw w których uchybiono terminom, nie spełniono warunków lub nie wykonano zobowiązań w związku ze stanem zagrożenia lub stanem epidemicznym. Upoważnienie do wydania fakultatywnego rozporządzenia pozwoli, aby na czas związany z COVID-19 możliwe było szybkie wprowadzenie elastyczniejszych rozwiązań od tych, które są przewidziane w licznych rozporządzeniach wykonawczych wydanych na podstawie ustawy.

Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Zaproponowana nowelizacja w przedmiotowym obszarze jest kluczowa z punktu widzenia realizacji inwestycji w odnawialne źródła energii. Przedłużenie obowiązywania umów o przyłączenie do sieci, w których termin na dostarczenie po raz pierwszy energii elektrycznej do sieci przypada przed dniem 30 czerwca 2022 r. jest niezbędne dla dalszej realizacji inwestycji, które wygrały aukcje w 2018 i 2019 r. oraz które realizowane są poza systemem aukcyjnym. Propozycja jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 45 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) polegających na wydłużeniu terminu realizacji zobowiązania uczestnika aukcji do sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego oraz wydłużeniu analogicznych terminów w odniesieniu do wytwórców korzystających z systemów taryf gwarantowanych – feed-in tariff (FiT) oraz feed-in premium (FiP).

Wprowadzenie przepisu w zaproponowanym brzmieniu daje większą pewność inwestorom, co do możliwości realizacji prowadzonych inwestycji, poprzez ograniczenie ryzyka związanego z przyłączeniem tych instalacji do sieci. Powyższe ma również znaczenie w

kontekście możliwości finansowania tego typu przedsięwzięć przez instytucje finansujące, dla których zaproponowane rozwiązanie zmniejsza ryzyko w procesie inwestycyjnym.

Zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

Proponowane przepisy mają na celu umożliwienie zorganizowania posiedzenia Komitetu Stabilności Finansowej w trybie zdalnym, tj. z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Możliwość ta istniałaby m.in. w przypadku ogłoszenia stanu epidemii, kiedy wprowadzone w związku z tym ograniczenia w spotkaniach, powodują że nie jest możliwa organizacja posiedzenia tego Komitetu na standardowych zasadach. Propozycja ta umożliwi uczestnictwo członków Komitetu Stabilności Finansowej w posiedzeniach tego Komitetu, a tym samym realizację jego zadań. Działanie KSF i wymiana informacji przez sieć bezpieczeństwa finansowego, jest kluczowe dla stabilnego funkcjonowania rynku finansowego zwłaszcza w szczególnych okolicznościach mogących kreować dla tego rynku dodatkowe ryzyka, dlatego uzasadnione jest wprowadzenie tej zmiany.

Zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

W związku z wydaniem rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 566), które zostało wydane na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.), nieaktualnym stało się odesłanie do przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy i zasadnym jest dostosowanie zmian w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej do nowego stanu prawnego. W związku z dodaniem przedmiotowej kontroli do zakresu kontroli celno-skarbowej w art. 54 ust. 2 pkt 11a ustawy o KAS, nie znajduje uzasadnienia dublowanie przepisów o kontroli i uzasadnia uchylenie w art. 15zzzo ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Proponowana zmiana umożliwi podmiotom odpowiedzialnym za utrzymanie wód i urządzeń wodnych szybkie reagowanie na przypadki zagrożenia wód lub urządzeń wodnych w celu ochrony obywateli i utrzymania bezpieczeństwa państwa. Istotą zmiany jest zmniejszenie obciążeń administracyjnych w zaistniałych w kraju sytuacjach nadzwyczajnych. Uzasadnione jest wobec tego wprowadzenie niezbędnych zmian w funkcjonowaniu państwa w celu właściwego i szybkiego reagowania przez organy państwowe na zaistniałe sytuacje.

Zmiana nie ma wpływu na liczbę zatrudnionych pracowników zarówno po stronie administracji publicznej (rządowej i samorządowej), a także w sferze podmiotów gospodarczych.

Zmiany w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej.

W związku z zaistnieniem stanu zagrożenia epidemicznego i zawieszeniem funkcjonowania placówek oświatowych zauważono potrzebę przyspieszenia działań, dążących do zapewnienia szkołom możliwości nieprzerwanego realizowania przez nie zadań edukacyjnych w formach niewymagających osobistego stawiennictwa nauczyciela i ucznia w szkole. Takie możliwości daje nauczanie w postaci e-learningu, do korzystania z którego potrzebne są jednak: połączenie z internetem nauczyciela i ucznia, dostęp do urządzeń umożliwiających korzystanie z tego połączenia oraz interaktywne oprogramowanie e-learningowe, umożliwiające zdalną pracę nauczycieli z uczniami w czasie rzeczywistym. Ogólnopolska Sieć Edukacyjna jest programem rządowym, którego dotychczasowym celem jest cyfryzacja szkół w sposób umożliwiający bieżącą pracę uczniów i nauczycieli przede wszystkim z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych. Wydaje się zatem zasadne, aby dalej idące działania cyfryzacyjne szkół, polegające na umożliwieniu im przeniesienia nauczania fizycznego w budynku szkoły do nauczania „wirtualnego” na odległość, za pomocą środków komunikacji elektronicznej i w formach e-learningowych, także były realizowane w ramach programu OSE.

Aby umożliwić stosowanie przez szkoły form e-learningowych na powszechną skalę (tj. na równych zasadach i w równym stopniu przez każdą szkołę w Polsce) proponuje się uzupełnienie katalogu zadań operatora OSE o wyposażanie szkół w sprzęt komputerowy i inne urządzenia multimedialne oraz modemy do obioru mobilnych usług dostępu do internetu celem przekazania ich szkołom i dalszego udostępniania ich uczniom, zarówno do wykorzystania w czasie lekcji prowadzonych fizycznie w szkole, jak i na potrzeby form

e-learningu. Dodatkowo zadaniem operatora OSE będzie też udostępnienie szkołom oprogramowania umożliwiającego prowadzenie zajęć w interaktywnych formach e-learningowych. Zakup sprzętu dla szkół oraz zakup albo utworzenie i utrzymanie oprogramowania e-learningowego dla szkół będzie możliwe do sfinansowania ze środków dotacji, udzielanej operatorowi OSE na dotychczasowych zasadach przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Ze względu zaś na konieczność niezwłocznego podjęcia zakupów na rzecz szkół, proponuje się zwiększenie limitu wydatków na działalność operatora OSE w 2020 roku o 50 mln zł, co powinno umożliwić zakup sprzętu, jaki mógłby być udostępniony w pierwszej kolejności gospodarstwom domowym, w którym są dzieci, ale brakuje urządzeń multimedialnych umożliwiających łączenie się z internetem, a więc do rodzin, w których dzieci nie mogą teraz uczestniczyć w zdalnie prowadzonych zajęciach szkolnych. Wg danych Głównego Urzędu Statystycznego to ok. 110 tys. gospodarstw domowych.

Zmiany w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa.

Wprowadzenie proponowanej zmiany umożliwi elastyczne regulowanie czasu pełnienia służby przez funkcjonariuszy w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, wprowadzenia stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego. W miarę konieczności powyższe rozwiązanie pozwoli ograniczyć kontakt między funkcjonariuszami, przy zachowaniu ciągłości służby i optymalnej realizacji zadań. Ma to szczególne znaczenie w przypadku stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19.

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Zmiany w ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wprowadzają możliwość organizowania posiedzeń prezydium Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów i jej sekcji poza jej siedzibą z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.

Jednocześnie dokonuje się zmiany skorelowanej ze zmianą w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (zob. uzasadnienie do art. 51) przewidując, że w okresie zawieszenia kształcenia doktorantów zapomoga, o której mowa w art. 86 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, jest przyznawana doktorantom przez kierownika podmiotu prowadzącego studia doktoranckie. Również w tym przypadku nie będzie stosowało się przepisów ustawy

– Kodeks postępowania administracyjnego i art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (ograniczenie liczby zapomóg w roku).

Zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.

Zadaniem Pełnomocnika Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa jest koordynowanie działań i realizowanie polityki rządu w zakresie zapewnienia cyberbezpieczeństwa w Rzeczypospolitej Polskiej. Pełnomocnik jest powoływany w celu wzmocnienia koordynacji działań i wymiany informacji w warstwie strategiczno-politycznej między instytucjami odpowiedzialnymi za cyberbezpieczeństwo w sferze cywilnej, wojskowej, sektorów usług kluczowych oraz instytucji odpowiedzialnych za zwalczanie cyberprzestępczości. Zgodnie z aktualnie obowiązującym brzmieniem przepisu Pełnomocnikiem Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa jest sekretarz stanu albo podsekretarz stanu. Proponowane rozwiązanie umożliwi Prezesowi Rady Ministrów powołanie na Pełnomocnika również ministra.

W sytuacji zagrożenia rozprzestrzenianiem się COVID-19, w związku w szczególności z czasowym odwołaniem zajęć w szkołach i na uczelniach wyższych i zastępowaniem ich nauczaniem zdalnym, czy też wprowadzaniem na szeroką skalę pracą zdalną, a także zamknięciem wielu obiektów, w tym gastronomicznych i handlowych, poziom wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w sposób znaczący wzrasta. Niestety zjawisku temu towarzyszy również wzrost zagrożeń w cyberprzestrzeni. W tej sytuacji znacznie wzrasta rola Pełnomocnika Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa. Aktualnie funkcja Pełnomocnika nie jest obsadzona. W dobie walki z zagrożeniem globalną epidemią powołanie Pełnomocnika Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa jest szczególnie ważne. Wprowadzenie możliwości powołania na Pełnomocnika osoby w randze ministra pozwoli Prezesowi Rady Ministrów wskazać na to stanowisko osobę, która dzięki doświadczeniu związanemu z pełnioną funkcją będzie gwarantem optymalnej realizacji zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni o charakterze harmonizacyjnym i koordynacyjnym.

Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Przewidziane w projekcie zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce mają na celu uzupełnienie tej ustawy o rozwiązania usprawniające i

zabezpieczające działania podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w warunkach zagrożenia epidemicznego lub epidemii.

Po pierwsze wprowadza się regulacje zapewniające ciągłość działania uczelni w okresie ograniczenia lub zawieszenia ich funkcjonowania. Proponuje się by rektor mógł wydawać zarządzenia w sprawach należących do kompetencji senatu w przypadkach gdy organ ten nie może realizować swoich kompetencji, a podjęcie określonych działań będzie niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania uczelni. Zapewnienie tej ciągłości w sytuacji czasowego braku możliwości działania senatu w praktyce może odbywać się na zasadzie kooperacji członków danego organu i rektora. Wydane zarządzenia będą podlegały obligatoryjnemu zatwierdzeniu niezwłocznie po ustąpieniu przeszkód w pracy organu. Niezatwierdzenie zarządzenia na najbliższym posiedzeniu organu spowoduje, że utraci ono moc obowiązującą.

Ponadto, w sytuacji gdy rektor i osoba wyznaczona lub upoważniona do jego zastępowania nie będą mogli wykonywać swoich zadań, będzie je wykonywał członek wspólnoty danej uczelni, wskazany przez ministra nadzorującego tę uczelnię.

Oba powyższe rozwiązania mają charakter wyjątkowy i są zarezerwowane tylko dla szczególnych okoliczności, których możliwości wystąpienia w obecnej sytuacji nie sposób wykluczyć.

Rola i zadania uczelni, w tym w wymiarze socjalnym, wymuszają wprowadzenie tego typu instrumentów o charakterze generalnym, które zapewnią ciągłość pracy uczelni.

Wprowadza się również szczególną regulację dotyczącą przyznawania zapomóg w związku z ograniczeniem lub zawieszeniem funkcjonowania uczelni. Z uwagi na szczególne utrudnienia związane z obecną formułą działania tych podmiotów, pomoc udzielana w tej formie będzie przyznawana bez obowiązku stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe przyspieszy procedurę przyznawania doraźnego wsparcia studentom oraz doktorantom, którzy rozpoczęli studia doktoranckie przed rokiem akademickim 2019/2020, którzy przejściowo znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, w tym spowodowanej działaniami zapobiegającymi rozprzestrzenianiu się COVID-19. W szczególności potrzeby te mogą być zgłaszane przez studentów i doktorantów, którzy utrzymują się z podejmowanej równoległe do studiów pracy w branżach, które zostały najbardziej dotknięte przez wprowadzane ograniczenia.

Wprowadza się także przepisy przedłużające z mocy prawa ważność legitymacji studenckich, legitymacji doktoranta i legitymacji służbowych nauczyciela akademickiego

na czas ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni lub zawieszenia kształcenia doktorantów. Rozwiązanie to zapobiegnie konieczności gromadzenia się osób na terenie uczelni lub innego podmiotu prowadzącego kształcenie doktorantów, a jednocześnie odciąża te podmioty od podejmowania działań mniej istotnych w warunkach kryzysu. Zbliżony cel mają rozwiązania dotyczące wstrzymania w tym czasie dokonywania ocen okresowych nauczycieli akademickich i przeprowadzania okresowych badań lekarskich wykonywanych w celach pracowniczych.

Przewiduje się również dodanie przepisów dotyczących możliwości przeprowadzania egzaminów

za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W tym zakresie zmiany dotyczą zarówno egzaminów semestralnych i egzaminów dyplomowych na studiach, jak i obrony pracy doktorskiej oraz kolokwium habilitacyjnego. Uczelnie i inne podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki prowadzące kształcenie będą mogły w większym niż dotychczas stopniu korzystać ze środków komunikacji elektronicznej dla celów związanych z weryfikacją osiągniętych efektów uczenia się, przeprowadzania egzaminów dyplomowych czy obron rozpraw doktorskich.

Zmiany w art. 22 i art. 31 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce umożliwiają radom uczelni i senatom przeprowadzanie posiedzeń i głosowań za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Zmiana w art. 178 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce umożliwi organom podmiotów doktoryzujących lub habilitujących przeprowadzanie posiedzeń

i podejmowanie rozstrzygnięć za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W związku z koniecznością zapewnienia takiej możliwości również w postępowaniach awansowych realizowanych w okresie przejściowym, wynikającym reformy systemu szkolnictwa wyższego i nauki przewidziano osobny przepis przejściowy (projektowany art. 82).

Zmiany w zakresie art. 365 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce są skorelowane ze zmianami w ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz, których celem jest doprecyzowanie istotnej kwestii dotyczącej mechanizmu finansowania w przypadku wyznaczania przez Prezesa Centrum Łukasiewicz instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz do realizacji zadań, które mogą być istotne dla realizacji jej celów, m.in. w zakresie zwalczania COVID-19, wspierania polityki gospodarczej państwa lub reagowania na sytuacje kryzysowe. Dzięki temu możliwe będzie

powoływanie ad hoc zespołów problemowych dedykowanych rozwiązaniu interdyscyplinarnych problemów, które wymagają zaangażowania kilku instytutów, w celu np. opracowania rozwiązań z zakresu podniesienia poziomu higienicznego miejsc publicznych, wymagających zintegrowania kompetencji z zakresu automatyzacji procesów, robotyki, wykorzystania nowoczesnych materiałów, logistyki, teleinformatyki i sztucznej inteligencji. Obecnie Prezes Centrum Łukasiewicz nie ma takich instrumentów, przez co potencjał instytutów w zakresie przeciwdziałania COVID-19 nie jest w pełni wykorzystany. Przykładowymi działaniami podejmowanymi obecnie, w celu zapobiegania zachorowaniem wywołanym wirusem SARS-CoV-2, przez instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz jest zaprojektowanie linii produkcyjnej do zgrzewania ultradźwiękowego masek oraz szybkie uruchomienie produkcji masek jednorazowych i strojów ochronnych. Zmiany w zakresie art. 368 ust. 8 i 9 umożliwią stosowanie wobec instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz mechanizmu zwiększeń subwencji przeznaczonych na ich działalność, który pozwala na szybkie zasilenie tych podmiotów środkami finansowymi, co może być szczególnie istotne w takich sytuacjach kryzysowych, jak przeciwdziałanie wirusowi COVID-19. Dzięki temu możliwe byłoby przeznaczenie dodatkowych środków oraz szybkie uruchomienie badań i niezbędnych przedsięwzięć infrastrukturalnych w instytutach w zakresie prowadzenia testów wykrywających COVID-19, badania wykorzystania istniejących leków do leczenia COVID-19 czy produkcji urządzeń niezbędnych do zapobiegania COVID-19. We wszystkich tych przypadkach instytuty Sieci posiadają kompetencje i aparaturę, która może być wykorzystana do prowadzenia ww. prac, ale niezbędne jest jej szybkie dostosowanie do nowych zastosowań. Taka możliwość istnieje obecnie w odniesieniu do uczelni, instytutów badawczych, instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk i międzynarodowych instytutów naukowych.

Zmiany w ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz.

Zmiana w art. 41 ustawy o Sieci Badawczej Łukasiewicz pozwoli na ukończenie procesu konsolidacji Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego (dalej „Ł-ICHP”), Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Farmaceutycznego (dalej „Ł-IF”) i Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Biotechnologii i Antybiotyków (dalej „Ł-IBA”). W dniu 29 października 2019 r. Rada Centrum Łukasiewicz, działając na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy o Sieci Badawczej Łukasiewicz

podjęła uchwałę sprawie połączenia Ł-IChP, Ł-IF oraz Ł-IBA, poprzez włączenie Ł-IF oraz Ł-IBA do Ł-IChP. Początkowo połączenie było planowane na dzień 1 kwietnia 2020 r., niemniej z uwagi na brak przepisów w ustawie o Sieci Badawczej Łukasiewicz o sukcesji generalnej praw i obowiązków przejmowanych instytutów na instytut przejmujący, Rada Centrum podjęła uchwałę o zmianie terminu połączenia. Aktualne przepisy nie przewidują bowiem sukcesji praw i obowiązków przejmowanego instytutu przez instytut przejmujący, w tym praw i obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych. Ł-IBA prowadzi badania substancji aktywnych oraz produktów leczniczych własnych oraz na zlecenie kontrahentów zewnętrznych w ramach umów o wytwarzanie. Obydwa instytuty prowadzą badania biorównoważności kandydatów na leki w standardzie jakości dopuszczającym wyniki badań do rejestracji produktów leczniczych. Zgodnie z prawem farmaceutycznym, podstawą tego działania są posiadane przez Instytuty Ł-IBA i Ł-IF pozwolenia, zezwolenia i certyfikaty udzielone przez Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Farmaceutycznego. W przypadku planowanego łączenia instytutów, które będzie polegało na włączeniu do Ł-IChP dwóch pozostałych instytutów, wszystkie wymienione dokumenty automatycznie wygasną. Ł-IChP jako instytut przejmujący nie posiada wymaganych pozwoleń na prowadzenie działalności wytwórczej i jako nowy podmiot będzie zobligowany do wystąpienia o pozwolenie na wytwarzanie, co oznacza konieczność poddania się długotrwałej procedurze jego uzyskania. Skutkować to będzie koniecznością całkowitego wstrzymania na kilka (ok. 3–4) miesięcy działalności w przedstawionym powyżej zakresie. Rozwiązaniem tego problemu jest doprecyzowanie art. 41, co w przypadku konsolidacji zapewni automatyczne – z mocy prawa – wprowadzenie administracyjnych zmian w zezwoleniach

na wytwarzanie, pozwoleniach na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych oraz certyfikatach GMP i DPL, przenosząc je z Ł-IBA i Ł-IF na Ł-IChP bez konieczności uzyskania nowych dokumentów i wyeliminują tym samym zagrożenie wstrzymania przez nowy podmiot działalności prowadzonej w omawianym obszarze. Zarówno Ł-IBA, jak i Ł-IF są zaangażowane w działania mające na celu zwalczenie wirusa SARS-CoV-2. Naukowcy Ł-IBA we współpracy z naukowcami Politechniki Wrocławskiej zaangażowani są w projekt Agencji Badań Medycznych dotyczący opracowania szczepionki przeciwko wirusowi SARS-CoV-2. Poszukują skutecznych terapii wśród znanych leków poprzez intensyfikację prac nad inhibitorami proteazy SARS-CoV-2 Mpro. Także Ł-IF współpracuje z wytwórcami leków nad rozwiązywaniem problemów medycznych związanych z pandemią

wirusa SARS-CoV-2. Konsolidacja instytutów jest konieczna dla zapewnienia ciągłości działalności prowadzonej przez oba przejmowane instytuty.

Pozostałe zmiany w ww. ustawie są konsekwencją zmian w art. 365 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Ich celem jest przede wszystkim doprecyzowanie istotnej kwestii dotyczącej mechanizmu finansowania w przypadku wyznaczania przez Prezesa Centrum Łukasiewicz instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz do realizacji zadań, które mogą być istotne dla realizacji jej celów, m.in. w zakresie zwalczania COVID-19, wspierania polityki gospodarczej państwa lub reagowania na sytuację kryzysowe.

Zmiany w ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw.

W związku z nieprzewidywalnym przebiegiem, okresem oraz długofalowymi skutkami epidemii COVID-19 w Polsce, należy uruchomić wszystkie możliwe do wdrożenia instrumenty, które mogą ograniczyć negatywny wpływ epidemii na sytuację społeczno-gospodarczą w Polsce oraz przeciwdziałać wystąpieniu takich skutków w przyszłości.

W obszarze cyfryzacji działania takie powinny być nakierowane w szczególności na wsparcie obywateli w dostępie do podstawowych usług społecznych, które mogą być realizowane w sposób zdalny, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Takie wsparcie powinno dotyczyć w szczególności osób wykluczonych cyfrowo. Są to w większości osoby starsze, ubogie lub niepełnosprawne.

Wsparcie to powinno być realizowane zarówno jako forma bezpośredniej interwencji skierowanej do określonych grup społecznych (osoby niepełnosprawne, ubogie, w podeszłym wieku), ale także pośrednio jako wsparcie instytucji publicznych, które świadczą podstawowe usługi społecznej (takich jak np. jednostki ochrony zdrowia, które powinny być dostosowane do możliwości funkcjonowania w warunkach zdalnych oraz świadczenia usług z zakresu telemedycyny).

Niezbędnym narzędziem wspierania tych działań powinien być Fundusz Szerokopasmowy, powołany ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zgodnie z tą ustawą, utworzenie Funduszu miało nastąpić z dniem 1 stycznia 2021 r., jednakże ze względu na zaistniałą sytuację epidemiczną i konieczność niezwłocznego podjęcia działań o charakterze cyfryzacyjnym, ograniczających

negatywne skutki zaistniałego zagrożenia, uruchomienie interwencji ze środków Funduszu powinno zostać przyspieszone. Dodatkowymi przesłankami wcześniejszego niż planowane utworzenia Funduszu Szerokopasmowego są obiektywne przeszkody w możliwości niezwłocznego uruchomienia interwencji ograniczających skutki epidemii COVID-19 ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa:

- wystąpienie nadkontraktacji i wyczerpanie środków z programu.
- konieczność dostosowania wsparcia udzielanego z udziałem środków unijnych do ram obowiązujących przepisów unijnych (w szczególności z zakresu pomocy publicznej), przez co nie jest możliwe zaprojektowanie odpowiednio elastycznych interwencji.

Pomoc finansowa ze środków Funduszu powinna być udzielana przede wszystkim w formie bezzwrotnego wsparcia przy maksymalnie uproszczonych procedurach, zarówno pozyskiwania jak i rozliczania środków.

Zagwarantuje to zarówno szybkość wdrożenia instrumentów jak i szybkie dotarcie wsparcia do użytkownika końcowego (osób wykluczonych, ubogich, starszych).

Wsparcie powinno być wyraźnie określone i precyzyjnie zaadresowane do najbardziej potrzebujących. Na poziomie wdrożeniowym będą to m.in. projekty dotyczące:

- wyposażenie osób starszych i niepełnosprawnych w sprzęt niezbędny do korzystania z telemedycyny,
- wsparcie funkcjonowania/wdrożenia rozwiązań telemedycyny w ośrodkach zdrowia,
- wsparcie grup określonego ryzyka w zakresie monitorowania ich stanu zdrowia poprzez wykorzystanie np. inteligentnych opasek,
- wsparcie osób ubogich w pozyskaniu internetu, a także dofinansowanie utrzymania dostępu do internetu, niezbędnego do wdrożenia ww. usług,
- rozwój rozwiązań smart city z zakresu bezpieczeństwa i zdrowia publicznego.

Ze środków Funduszu będą także wdrażane inne niż określone wyżej interwencje – szczegółowy katalog zostanie uregulowany na poziomie rozporządzenia ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Proponuje się, aby Fundusz Szerokopasmowy został utworzony z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Równoległe, w związku z zawieszeniem terminu wejścia w życie przepisów o przekazywaniu przez Prezesa UKE, na rachunek Funduszu, dochodów tego Funduszu (przepisy te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.) i koniecznością zasilenia

Funduszu w pierwsze środki na przeprowadzenie interwencji już w 2020 roku, katalog przychodów Funduszu został uzupełniony o dotacje z budżetu państwa.

Zmiany w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

Zmiana dotyczy zmiany terminu na wydawanie elektronicznego odpisu aktu stanu cywilnego

z 28 na 14 kwietnia 2020 r.

Zmiany w ustawie z dnia z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej

i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Celem projektowanego przepisu jest przedłużenie o dwa miesiące terminu opracowania i publikacji po raz pierwszy polityki dotyczącej zaangażowania, publikacji wyjaśnienia powodów jej nieopracowania lub nieopublikowania oraz publikacji po raz pierwszy informacji, o których mowa, odpowiednio, w art. 142c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105), w art. 46f ust. 1 i w art. 70bc ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 95), w art. 131q ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.) oraz w art. 222d ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, z późn. zm.).

Obowiązek opracowania i publikacji wyżej wskazanych dokumentów został nałożony na pracownice fundusze emerytalne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzających alternatywną spółką inwestycyjną, firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.). Termin na opracowanie i publikację tych dokumentów po raz pierwszy został określony na 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, tj. do dnia 30 maja 2020 r.

Przepisy nakładające obowiązek przyjęcia wyżej wskazanych dokumentów nie precyzują przy tym trybu ich przyjęcia, przewidując jedynie odpowiedzialność członków zarządu (a w przypadku firmy inwestycyjnej będącej spółką osobową – wspólników lub komplementariuszy w tej spółce, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania) za ich opracowanie i publikację. Niedopełnienie tych obowiązków zagrożone jest przy tym sankcją karną. Niezależnie od obowiązującego w danej spółce trybu przyjęcia polityki dotyczącej zaangażowania i pozostałych wymaganych informacji, należy przyjąć, że w związku z wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii, konieczność zebrania się organów spółki w celu opracowania danego dokumentu wiąże się z nadmiernym ryzykiem dla zdrowia i życia uczestników takiego zgromadzenia. W związku z tym, projektowany przepis przewiduje przedłużenie terminu na ich przyjęcie o dwa miesiące, tak aby dostosować go do szczególnych okoliczności i warunków funkcjonowania związanych z ogłoszeniem stanu epidemii.

Zmiany w ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami

Zmiany w ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

W zakresie spraw objętych regulacjami ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284 i 425) proponuje się ograniczyć czasowo wymagania dotyczące ukończenia przez osoby stosujące środki ochrony roślin, sprzedające te preparaty, prowadzące doradztwo z zakresu ochrony roślin, a także prowadzące uprawę roślin zgodnie z zasadami integrowanej produkcji roślin, wymaganych szkoleń w zakresie środków ochrony roślin.

Obecnie osoby takie obowiązane są do ukończenia odpowiedniego szkolenia podstawowego,

a następnie w okresach czasu nie dłuższych niż 5 lat – uczestniczenia w szkoleniach uzupełniających. Obecnie, w związku ze środkami wprowadzonymi w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2, dostęp do takich szkoleń jest niemożliwy. Ponadto, w związku z zachorowaniami lub objęciem kwarantanną, osoby, które ukończyły takie szkolenia w latach ubiegłych i nadal posiadają ważne zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, mogą być niedostępne dla przedsiębiorcy.

Podobnie, proponuje się czasowe zawieszenie obowiązku poddawania okresowym badaniom sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Proponuje się także, aby Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przed udzieleniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin nie przeprowadza kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin. Ograniczy to ryzyko rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2.

W obszarze regulowanym przepisami ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, proponuje się umożliwienie przeprowadzania ocen zdrowotności roślin przed wydaniem paszportu roślin przez osoby, które nie zdały wymaganego egzaminu przed wojewódzkim inspektorem ochrony roślin i nasiennictwa. Mając na uwadze ograniczenia dotyczące gromadzenia się ludzi, egzaminy takie zostały zawieszono. W przypadku podmiotów profesjonalnych, które uzyskują uprawnienia do samodzielnego wydawania paszportów roślin pomimo braku zdania wymaganego egzaminu, konieczne będzie uzupełnienie tego obowiązku po odwołaniu stanu epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

W celu ułatwienia działania producentom rolnym i przedsiębiorcom w okresie obowiązywania ograniczeń wprowadzonych w związku z wystąpieniem wirusa SARS-CoV-2 proponuje się przesunięcie terminu zgłaszania zamiaru eksportu roślin przez podmioty wpisane do rejestru eksporterów oraz terminu na dostosowanie się do regulacji ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami przez podmioty uprawnione do znakowania opakowań drewnianych oznakowaniem zgodnym z Międzynarodowym Standardem w zakresie Środków Fitosanitarnych nr 15 – Przepisy w sprawie drewnianego materiału opakowaniowego w obrocie międzynarodowym, wydanym na podstawie Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. poz. 151) (proponowana zmiana art. 71 w ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami).

Proponuje się umożliwianie podejmowania działań przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa na podstawie wniosków i informacji przekazywanych w formie skanów pocztą elektroniczną. Ograniczy to obecność interesantów w jednostkach Inspekcji, a tym samym ryzyko zarażenia.

Ponadto proponuje się przesunięcie o 6 miesięcy zmiany podległości laboratoriów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wynikającej z przepisów ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Poz. 425). Analizowana jest bowiem obecnie możliwość zaangażowania laboratoriów Inspekcji w badania wirusa SARS-CoV-2. Reorganizacja podległości laboratoriów mogłaby w tym momencie ograniczyć dostępność badań dla przedsiębiorców.

Zmiany w ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

Zaproponowane zmiany mają na celu usprawnić proces inwestycyjny dla przenośnych wolno stojących masztów antenowych i odpowiadają zmianom, jakie zostają wprowadzone do ustawy – Prawo budowlane na mocy art. 4 niniejszej ustawy.

Zmiany w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Oprócz propozycji skierowanych do przedsiębiorców, projektem zmienia się także poniższe ustawy, w celu wprowadzenia w życie dalszych ułatwień dla obywateli i nowych instrumentów wsparcia. Poniżej opisano wybrane regulacje, które zawiera projekt ustawy.

Epidemia COVID-19 dezorganizując życie społeczne i gospodarcze wywrze z pewnością negatywny wpływ także na funkcjonowanie organizacji pozarządowych. Organizacje są partnerem i realizatorem wielu zadań publicznych. Prowadzą placówki dla bezdomnych, szkoły, domy dziennego pobytu. Organizują wiele działań kulturalnych, sportowych, edukacyjnych. Obecnie dużą część działań muszą zawiesić, a część placówek zamknąć. Tam gdzie jest to możliwe organizowana jest praca zdalna, ale nie wszystkie działania są możliwe do realizacji w takiej formie. Istotnym problemem sygnalizowanym przez organizacje jest konieczność ponoszenia kosztów stałych funkcjonowania w sytuacji drastycznego spadku wpływów z odpłatnej działalności statutowej i działalności gospodarczej. Organizacje sygnalizują także problemy związane z rozliczaniem poniesionych wydatków na działania, które musiały zostać odwołane z powodu zagrożenia epidemicznego.

Organizacje pozarządowe i podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadząc odpłatną

działalność pożytku publicznego i działalność gospodarczą zmuszone są w związku z sytuacją stanu epidemii COVID-19 do odwoływania szkoleń, seminariów, konferencji, koncertów, wystaw, zamykania placówek. Tym samym w znaczący sposób obniżają się ich przychody z odpłatnej działalności pożytku publicznego i działalności gospodarczej. Jednocześnie organizacje pozarządowe dla swojego przetrwania muszą podtrzymywać funkcjonowanie organizacji i ponosić stałe koszty. Ponieważ działalność organizacji pozarządowych i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w tym zakresie jest identyczna jak przedsiębiorców uzasadnione jest objęcie organizacji takimi samymi ulgami jak przedsiębiorców.

Zgodnie z wstępnymi danymi statystycznymi za 2018 r., prezentowanymi przez Główny Urząd Statystyczny (dalej jako GUS), przychody organizacji sektora non-profit wyniosły 31 692 131,4 tys. zł., z czego 30,3 % stanowiły środki od administracji samorządowej i rządowej w kwocie około 9 602 715,8 tys. zł. Przy założeniu, że dane za 2020 rok będą podobne, a same środki wydawane są proporcjonalnie w każdym z poszczególnych miesięcy, (zakładając też, że w okresie styczeń – połowa marca organizacje realizowały zadania i wydawały środki uzyskane z administracji rządowej i samorządowej zgodnie z przyjętym harmonogramem), przewidywać można, że około 7 602 150 tys. zł jest zagrożonych, co stanowi około 24% wszystkich przychodów w sektorze non-profit.

Należy również podkreślić, że z deklaracji organizacji wynika, że spora część organizacji pozarządowych nie ma zabezpieczonych środków na funkcjonowanie do końca roku. Dla przykładu

na początku marca 2018 roku 71% organizacji miało zagwarantowane nie więcej niż połowę budżetu na działania w bieżącym roku, a jedynie 42% posiada środki własne, rezerwy, z których mogą korzystać w momentach braku zewnętrznego finansowania. W przeciętnej organizacji posiadającej rezerwy wystarczyłyby one na 6 miesięcy działań.

Z uwagi na powyższe, problemy spowodowane rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, wywołującego chorobę COVID-19, spowodują znaczące trudności w finansowaniu działalności sektora non-profit. Najprawdopodobniej znaczna liczba środków pochodzących z przyznanych dotacji nie zostanie wykorzystana lub zostanie wykorzystana niezgodnie z umową przez organizacje, którym środki te przyznano. Nie sposób ocenić jaka liczba organizacji jest narażona na likwidację na skutek problemów finansowych wynikających z ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego. Biorąc pod uwagę, że 72,4 %

organizacji sektora non-profit to organizacje mieszczące się w przedziale przychodów do 100 tys. zł. , można przyjąć, że około $\frac{3}{4}$ organizacji sektora non-profit jest zagrożone co najmniej utratą płynności finansowej, a w skrajnych przypadkach – likwidacją w wyniku skutków epidemii.

Wprowadzenie szczegółowych rozwiązań spowoduje, że wpływ epidemii COVID-19 na sektor pozarządowy zostanie ograniczony lub przynajmniej złagodzony, a rozwój społeczeństwa obywatelskiego nie zostanie zahamowany.

Organizacje pozarządowe są ważnym pracodawcą. Na koniec 2018 r. w organizacjach non-profit zatrudnionych było na podstawie stosunku pracy 173,5 tys. osób, w tym dla 142,2 tys. osób praca ta stanowiła główne miejsce zatrudnienia. Organizacje non-profit zatrudniały również personel na podstawie umów cywilnoprawnych. W 2018 r. takich pracowników było 441,1 tys., z czego dla 34,4 tys. (tj. 7,8%) było to główne źródło utrzymania. Z działań i usług organizacji korzysta znaczący krąg beneficjentów. Daleko idące ograniczenie ich aktywności miałyby negatywny wpływ na życie społeczne i polityczne kraju. Powyższe uzasadnia objęcie organizacji pozarządowych możliwością zwrócenia się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, w tym środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Organizacje pozarządowe i podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadzą działalność pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert. Organ administracji publicznej zlecając realizację zadania przekazuje dotację w rozumieniu art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 221 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.1). Wykonując zadanie organizacje pozarządowe podlegają rygorom określonym w ustawach o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, o finansach publicznych i innych. W szczególności w terminach określonych w ustawie o finansach publicznej organizacje składają sprawozdania z realizacji zadania. W przypadkach określonych w ustawie o finansach publicznych organizacje zobowiązane są do zwrotu dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości. W związku z powyższym proponuje się, aby organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego, uprawniony był w ramach nadzoru i kontroli wydatkowania środków publicznych, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 866 i 1570 oraz z

2020 r. poz. 284) do przedłużenia terminu złożenia sprawozdania z wykonania zadania oraz rozliczenia udzielonej dotacji z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.). Ponadto, w przypadku wystąpienia stanu epidemii, w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych w celu przeciwdziałania wirusowi SARS-CoV-2, które spowodowały trudności w wykonaniu planu działań lub nieosiągnięciu rezultatów założonych w umowie o realizację zadania publicznego, wypłacane będą rekompensaty na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Nowelizacja z dnia 22 stycznia 2010 r. (Dz. U. z 2010 r. poz. 146) ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w szczególnie uzasadnionych sytuacjach przewidywała możliwość odstąpienia od zasady zlecenia zadań w trybie otwartego konkursu ofert. W razie wystąpienia klęski żywiołowej, katastrofy naturalnej lub awarii technicznej została stworzona możliwość zlecenia zadań z pominięciem trybu otwartego konkursu ofert. W związku z wystąpieniem stanu epidemii i skutkami jakie niesie dla szczególnych grup obywateli wymagających szczególnej troski, w tym osób bezdomnych, osób starszych, niesamodzielnych, które powinny ograniczyć przemieszczanie się ze względu na swoje bezpieczeństwo oraz potrzebą zapewnienia niezbędnych warunków do przeżycia organy administracji publicznej, w tym jednostki samorządu terytorialnego, zobowiązane zostały do prowadzenia działań łagodzących skutki, o których mowa wyżej. W tym zakresie i zgodnie z uzasadnieniem wprowadzenia możliwości odstąpienia od zasady zlecenia zadań w trybie otwartego konkursu ofert w art. 11a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie niezbędne jest umożliwienie organom administracji publicznej zlecenia zadań publicznym organizacjom pozarządowym i podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w sytuacji obecnego zagrożenia epidemicznego.

Ponadto proponuje się również wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym strony umowy o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego lub umowy zawartej w trybie określonym w art. 11a–11c lub art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zawartej przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19, w przypadku zaistnienia okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, będą miały możliwość – po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte jej wykonanie – re negocjacji tej umowy w szczególności przez

zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części, zmianę sposobu wykonywania umowy lub jej części lub zmianę zakresu wykonania umowy lub jej części.

W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, wprowadzono przepis zgodnie z którym zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, przewoźnik lotniczy, kolejowy lub drogowy, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z działaniami władz publicznych mającymi na celu zapobieganie rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych i ich zwalczanie, w szczególności za brak możliwości przewozu.

Zasadne jest uzupełnienie przepisu art. 14 ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, tak aby z wyłączenia odpowiedzialności przewidzianego w ustawie mogli skorzystać również zarządzający portem morskim, przystanią morską lub terminalem morskim, jak również przewoźnicy morscy i w żegludzie śródlądowej, którzy również mogą być objęci uzasadnionymi działaniami władz publicznych mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19. Regulacja taka pozwoli na ich ochronę przed ewentualnymi żądaniami odszkodowawczymi.

Proponuje się dodanie w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w przypadku kiedy skutki epidemii COVID-19 przepisów dotyczących świadectw zdrowia marynarzy. W przypadku bowiem kiedy skutki epidemii COVID-19 uniemożliwiły odnowienie świadectwa zdrowia koniecznym jest wydłużenie obowiązywania tego dokumentu, tak by możliwe było dalsze świadczenie pracy przez marynarzy.

Przedmiotowe regulacje nie będą miały negatywnego wpływu na działanie armatorów czy też lekarzy wydających świadectwa zdrowia, a przyczynią się do możliwości dalszego wypełniania obowiązków przez marynarzy.

Projekt przewiduje możliwość ekstraordynaryjnego trybu wejścia do nieruchomości/na nieruchomość, która stanowi lokalizację istotnych elementów infrastruktury służącej zapewnianiu usług telekomunikacyjnych, energii elektrycznej, wody, gazu i odprowadzania

ścieków. W aktualnej sytuacji gestorzy tego typu sieci i urządzeń spotykają się z sytuacjami, w których wejście na nieruchomość w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności serwisowych lub naprawy awarii jest niemożliwe z uwagi na zamknięcie obiektu i niedostępność jego właściciela, użytkownika, zarządcy. W przypadkach braku możliwości takiego wejścia uniemożliwione jest dokonywanie czynności, od których zależy ciągłość świadczenia usług o charakterze podstawowym. Wprowadzenie dodatkowych rozwiązań w tym zakresie jest szczególnie istotne w okresie, w którym większość populacji przebywa w domach i świadczenie tych usług ma charakter podstawowy kluczowy dla utrzymania bezpieczeństwa i zdrowia tych osób.

Zapewnienie właścicielowi infrastruktury lub jego upoważnionemu przedstawicielowi wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, będzie możliwe po przedstawieniu właściwemu miejscowo komendantowi Policji dowodów na odmowę takiego wstępu. W takim przypadku, w celu zachowania ciągłości usług, udzielana będzie asysta Policji. W przypadku nieruchomości lub budynków objętych zakazem wstępu z uwagi na działania związane ze zwalczaniem COVID-19, warunki takiego dostępu będą uzgadniane z Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Przepisy rozstrzygają, że swoiste zawieszenie stosowania przepisów ustawy – Prawo budowlane, ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy o działalności leczniczej stosuje się do robót budowlanych, których celem jest przywrócenie działalności podstawowych usług (łączność, woda, gaz, prąd) w przypadku wystąpienia ich awarii w trakcie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Projekt wydłuża okres obowiązywania certyfikatów audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego o okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Należy zauważyć, iż w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii mogą upływać 3 letnie terminy obowiązywania certyfikatu. Zgodnie przepisami ustawy o drogach publicznych certyfikat audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego jest przedłużany na kolejne trzy lata na wniosek audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego po dostarczeniu m.in. potwierdzenia ukończenia szkolenia okresowego. W czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie odbywają się szkolenia okresowe, bez ukończenia których nie jest możliwe złożenie wniosku o przedłużenie certyfikatu. Projektowany przepis ma zapewnić czas potrzebny na ukończenie szkolenia okresowego i złożenia w

konsekwencji wniosku o przedłużenie obowiązywania certyfikatu audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Dodaje się nowy przepis, który ma na celu zapewnienie ciągłości ważności uprawnień do kierowania pojazdami, uprawnień kierowców wykonujących przewóz drogowy rzeczy i osób, motorniczych, kierowców pojazdów zespołów ratownictwa medycznego, kierowców pojazdów przewożących wartości pieniężne, instruktorów (nauki jazdy), egzaminatorów i instruktorów techniki jazdy w trakcie i bezpośrednio po odwołaniu stanu zagrożenia epidemii lub stanu epidemii, należy w drodze ustawy przedłużyć ważność ww. dokumentów, uprawnień i wpisu do 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. W związku z upływem w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważności prawa jazdy, pozwolenia na kierowanie tramwajem, zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne, świadectwa kierowcy, legitymacji instruktora nauki jazdy, legitymacji egzaminatora, zaświadczenia o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy (świadectwa instruktora techniki jazdy), uprawnień do kierowania pojazdami, wpisu w prawie jazdy kodu 95 potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej albo ukończenie szkolenia okresowego, nie ma aktualnie możliwości przedłużenia ważności tych dokumentów, uprawnień i wpisu.

Projekt zapewni ważność czasowej rejestracji pojazdu, pozwolenia czasowego i zalegalizowanych tablic rejestracyjnych wydanych na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i możliwość poruszania się pojazdem w ruchu drogowym – bez konieczności, udawania się w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub epidemii do urzędu po odbiór dowodu rejestrującego lub w celu przedłużenia czasowej rejestracji. Jednocześnie, aby nie dopuścić do powstania kolejek w urzędach zakłada się zachowanie ważności czasowej rejestracji, pozwolenia czasowego i zalegalizowanych tablic rejestracyjnych, a tym samym zwrócenie pozwolenia czasowego i tablic (o ile są tymczasowe) do 14 dnia po ustaniu stanu zagrożenia. Powyższe pozwoli na przedłużenie ważności czasowej rejestracji pojazdu nie tylko z urzędu, ale również na wnioski właściciela pojazdu na podstawie art. 74 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Jednak, dla zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nieograniczania możliwości sprawdzania przez organy kontroli ruchu drogowego stanu technicznego

pojazdu w okresie ww. czasowej rejestracji pojazdu proponuje się, że w okresie przedłużonej ważności czasowej rejestracji pojazdu – pojazd powinien odpowiadać warunkom określonym w art. 66 ww. ustawy. Propozycja tego przepisu może dotyczyć zachowania ważności czasowej rejestracji pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; ustawa – Prawo ruchu drogowym nie może określać kwestii zachowania ważności dokumentu dopuszczającego pojazd do ruchu w innych krajach. Starosta powinien zapewniać jednak wciąż właścicielom pojazdów możliwość wymiany wydanego pozwolenia czasowego na tzw. „stały” dowód rejestracyjny, jeżeli taka jest wola właściciela pojazdu. Odpowiednio organizując pracę urzędu można zminimalizować kontakt bezpośredni z dużą ilością interesantów, np. umawiając danego interesanta na określoną godzinę w wyniku zgłoszenia wizyty w urzędzie również środkami komunikacji elektronicznej, czy też zapewniając miejsca, w których można zostawić lub odebrać dokumenty (tzw. „wnioskomaty”).

Zakłada się utrzymanie ważności badania technicznego samochodów bez konieczności udawania się do stacji kontroli pojazdów na badanie techniczne, w przypadku gdy wyznaczony termin na jego przeprowadzenie wypadałby w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub epidemii. Jednakże przepis dotyczy osób, które są właścicielami lub posiadaczami pojazdów i przebywają na obowiązkowej kwarantannie lub zostały poddane leczeniu z powodu COVID-19. Badanie techniczne zachowa ważność przez okres 7 dni, od dnia zakończenia leczenia lub zwolnienia z obowiązkowej kwarantanny, ale jedynie w celu umożliwienia dojazdu na badanie techniczne. Tym samym za brak ważnego badania technicznego w drodze do stacji kontroli pojazdów nie będzie zatrzymywany dowód rejestracyjny (pozwolenie czasowe) przez organ kontroli ruchu drogowego.

Proponowane zmiany w projekcie ustawy polegają także na zawieszeniu na okres zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych oraz przedłużeniu o okres 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii terminu ważności orzeczeń lekarskich i psychologicznych dla maszynistów i pracowników kolejowych zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego. Analogiczne rozwiązanie zaproponowano w zakresie przeprowadzania szkoleń (w tym szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy), okresowych sprawdzianów

wiedzy i umiejętności maszynistów, a także przeprowadzania egzaminów okresowych pracowników kolejowych.

Proponowane rozwiązania mają na celu uniknięcie sytuacji, w której maszyniście lub innemu pracownikowi kolejowemu skończyłaby się ważność orzeczenia lekarskiego, szkolenia bhp, egzaminu okresowego, a z powodu panującej pandemii COVID-19 i zamkniętych ośrodków medycyny kolejowej czy ośrodków szkolenia i egzaminowania nie byłby w stanie odnowić badania, szkolenia czy egzaminu okresowego. W tej sytuacji taki pracownik nie mógłby dalej pełnić swoich obowiązków służbowych, co spowodowałoby osłabienie potencjału kadrowego przewoźników kolejowych i zarządców infrastruktury kolejowej oraz zagrożenie dla funkcjonowania przewozów kolejowych w czasie pandemii COVID-19. Ponadto organizowanie szkoleń, szkoleń bhp, egzaminów okresowych, itp. dla pracowników kolejowych wymaga zgromadzenia tych pracowników w jednym miejscu (np. sala szkoleniowa) w tym samym czasie, co w okresie pandemii narażałoby ich na zakażenie koronawirusem i w konsekwencji wyłączenie na czas choroby lub kwarantanny z wykonywania obowiązków służbowych.

Proponowane rozwiązania mają więc zapewnić nieprzerwane funkcjonowanie transportu kolejowego na czas pandemii COVID-19, a ich konsekwencją nie jest obniżenie poziomu bezpieczeństwa prowadzenia ruchu kolejowego, gdyż upływanie daty ważności orzeczenia lekarskiego, szkolenia czy egzaminu okresowego samo w sobie nie sprawia, że dany pracownik z dnia na dzień utracił zdrowie lub umiejętności niezbędne do pracy na danym stanowisku kolejowym.

Mając na uwadze ograniczenia w ruchu lotniczym wprowadzone w celu zapobiegania COVID-19, wprowadzone w przepisach wydanych na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, istnieje konieczność zapewnienia funkcjonowania kluczowych lotnisk użytku publicznego. Ze względu na powyższe projekt przewiduje nałożenie na zarządzających tymi lotniskami obowiązku utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej dostosowanej do planowanych startów i lądowań statków powietrznych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii. Jednocześnie przewiduje się udzielenie zarządzającym lotniskami dotacji z budżetu państwa na sfinansowanie kosztów minimalnej gotowości operacyjnej lotnisk. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580, z późn. zm.) zarządzający lotniskiem jest zobowiązany do zapewnienia na lotnisku niezbędnej pomocy medycznej oraz

zorganizowania lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej. Z uwagi na zagrożenie jakie niesie ze sobą wykonywanie zadań w tym zakresie niezbędne jest zagwarantowanie pracownikom zarządzającego lotniskiem odpowiedzialnym za zapewnienie niezbędnej pomocy medycznej na lotnisku oraz pracownikom lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, wykonującym czynności związane z przeciwdziałaniem COVID-19, w czasie wykonywania tych czynności ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Zasadne jest wydłużenie ważności szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, na podstawie których zostały wydane karty identyfikacyjne portu lotniczego, ze względu na ograniczone zasoby ludzkie i techniczne zarządzającego lotniskiem w celu procedowania w ramach przedłużania ważności przedmiotowych kart identyfikacyjnych. Ponadto zastosowanie wydłużenia ważności szkoleń, ograniczy konieczność organizacji dodatkowych szkoleń i tym samym zminimalizuje zagrożenie epidemiologiczne. Jednocześnie zastosowanie wydłużenia dla konieczności powtarzania szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa, umożliwi dalsze wykonywanie czynności służbowych w sytuacji ograniczonych zasobów ludzkich.

Wydłużenie ważności szkoleń, o których mowa w Krajowym Programie Szkolenia w zakresie Ochrony Lotnictwa Cywilnego, ma na celu umożliwienie dalszego wykonywania czynności służbowych, pomimo problemów podmiotów zaangażowanych w ochronę lotnictwa cywilnego z zasobami ludzkimi oraz dostępnością stanowisk komputerowych z dedykowanymi systemami szkoleniowymi.

Mając na uwadze konieczność zachowania odpowiednich środków ostrożności ze względu na wprowadzenie stanu epidemii, zasadne jest umożliwienie szerokiego stosowania kształcenia

z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego z wykorzystaniem multimedialnych systemów komputerowych (e-learning) przy jednoczesnej zdalnej dostępności instruktora ochrony. Powyższe umożliwi dalsze wykonywanie obowiązków służbowych przez personel wymagający ukończenia poszczególnych szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego jak i też zminimalizuje zagrożenie epidemicznego.

Ponadto w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii konieczne jest wprowadzenie ułatwień w zakresie przewozu lotniczego stanowiących materiał niebezpieczny środków zawierających materiał niebezpieczny UN1887 Alcohols,

n.o.s. oraz UN1170 Ethanol solution, jako środków do dezynfekcji rąk dla pasażerów i załóg statków powietrznych.

W okresie epidemii zapewniona zostanie na terenie całego kraju koordynacja operacji lotniczych realizowanych przez bezzałogowe statków powietrzne realizujące operacje związana z zapewnieniem m.in. bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Polska Agencja Żeglugi Powietrznej, jako jedyna instytucja w Polsce, posiada odpowiednie przygotowanie, know-how i potencjał do realizacji tych zadań i powinna uzyskać odpowiednie kompetencje ustawowe w tym zakresie. Zarówno realizacja operacji przez odpowiednie służby jak i koordynacja operacji bezzałogowych statków powietrznych w ww. zakresie stanowi działania istotne ze względu na bezpieczeństwo państwa. Realizacja tych zadań wymaga pełnej dostępności i uprawnień do systemu informatycznego wspierającego zarządzanie danymi i umożliwiającego udostępnianie informacji dla operatorów, jak również wymaga posiadania przez PAŻP technicznych możliwości bieżącego, dynamicznego reagowania na potrzeby służb i wprowadzania przeznaczonych dedykowanych dla nich rozwiązań informatycznych. Dla zapewnienia ciągłości działań Agencję w zakresie wsparcia krytycznych operacji realizowanych z wykorzystaniem bezzałogowych statków powietrznych wspierających bezpieczeństwo państwa, konieczne jest upoważnienie Agencji do przejęcia praw do tych rozwiązań. Wprowadzona regulacja umożliwi pozyskanie przez Agencję praw do rozwiązań, dzięki którym Agencja będzie mogła w bardzo krótkim czasie dokonać ich wdrożenia na terenie całej Polski i dostosuje do bieżących potrzeb operacyjnych służb i innych podmiotów wykonujących działania związane ze zwalczaniem epidemii spowodowanej przez wirusa COVID-19. Operacje wspierające prace służb będą dotyczyły między innymi transportów szczepionek, maseczek, środków medycznych, środków ochrony osobistej, kontroli ruchu osób i pojazdów, w tym kontroli ruchu na granicach, a także dokonywania oprysków, wysyłania komunikatów, tworzenia dokumentacji zdarzeń.

Nabycie w trybie ustawy wskazanego rozwiązania nastąpi na cele publiczne. Agencja, jako instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej i jest jedyną instytucją, która posiada zdolności do realizacji zadań związanych z koordynacją lotów bezzałogowych statków powietrznych na rzecz lotnictwa państwowego. Nabycie rozwiązania wskazanego w ustawie umożliwi stworzenie i dalszy rozwój infrastruktury, która umożliwi koordynację lotów lotnictwa państwowego, jak również lotnictwa cywilnego, realizującego operacje wykonywane w zawiązku ze zwalczaniem wirusa COVID-19 i zapewnieniem porządku

publicznego. Ze względu na zaistniałą sytuację i możliwe jej utrzymanie w terminie trudnym do określenia, działania związane z tworzeniem infrastruktury umożliwiające muszą być podjęte bez zbędnej zwłoki i w pełnej współpracy z służbami porządku publicznego. Realizacja tego zadania w innym trybie i bez posiadania przez Agencję praw do rozwiązania nie jest w aktualnej sytuacji możliwa, a jej zaniechanie może przynieść istotne szkody i ryzyka dla bezpieczeństwa państwa i gospodarki.

Dodanie art. 15ga ma celu poszerzenie katalogu przedsiębiorców uprawnionych do:

- obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu,
z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem
- objęcia pracownika postojem ekonomicznym, z zastrzeżeniem, że pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

Obniżenie wymiaru czasu pracy jak i objęcia pracownika postojem ekonomicznym będzie wymagała zawarcia porozumienia z:

- organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- zakładową organizacją związkową – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- przedstawicielami pracowników, wyłonionymi w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności
w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub

wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

Przepis stanowi uzupełnienie art. 15g, który uprawnia przedsiębiorcę, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, do obniżenia wymiaru czasu pracy jak i objęcia pracownika postojem ekonomicznym. Jednak w przypadku przedsiębiorców u których nastąpił istotny wzrost obciążenia funduszem wynagrodzeń nie uprawnia do otrzymania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Tym samym przyczyni się do ograniczenia negatywnych skutków gospodarczych COVID-19, a w szczególności ochrony miejsc pracy nie powodując obciążeń dla sektora finansów publicznych

Zgodnie z treścią art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. 2019 r. poz. 1379) Minister Obrony Narodowej określa okres wykonania umowy offsetowej; okres ten nie może przekraczać 10 lat. Obecnie na podstawie tej ustawy zawarto 3 umowy offsetowe, wszystkie są na początkowym etapie ich wykonywania. Trwając zagrożenie epidemiologiczne w znaczny stopniu utrudnia wszczęcie implementacji zdolności offsetowych, co przekłada się na terminy ustanowienia tych zdolności określone w umowie offsetowej oraz na inne zobowiązania umowne. W związku z tym zasadnym jest wprowadzenie regulacji określających możliwości dokonania zmian w zawartych umowach, na podstawie ww. ustawy, w tym obowiązku stron do przedstawienia stosownych dokumentów i oświadczeń umożliwiających dokonanie oceny wpływu okoliczności, związanych z wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego na należyłą realizację umowy.

Przedstawiona w projekcie ustawy propozycja ma na celu zapewnienie możliwości ciągłości realizacji celu pobytu przez cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach pobytów krótkoterminowych, opartych o przepisy prawa Unii Europejskiej, w tym w szczególności dorobku Schengen, lub przepisy prawa międzynarodowego (umowy o zniesieniu obowiązku wizowego, których stroną jest Rzeczpospolita Polska) lub możliwości opuszczenia tego terytorium przez cudzoziemców, którzy w związku z wprowadzeniem stanu zagrożenia epidemicznego oraz ograniczeniem możliwości przemieszczania się przez granice i terytoria innych państw, sąsiadujących z

Rzeczpospolitą Polską, w chwili obecnej nie mogą tego terytorium opuścić. Projektodawca proponuje zatem, aby z mocy prawa pobyt takich cudzoziemców, którzy w dniu ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego przebywali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, był uznawany za legalny. Nie jest to zatem ściśle przedłużenie pobytu krótkoterminowego opartego o przepisy prawa UE, ale stworzenie dodatkowej (wyłącznie krajowej) podstawy legalności pobytu cudzoziemców znajdujących się w takiej sytuacji. W sposób spójny z pozostałymi przepisami projektu termin pobytu uznawanego za legalny został określony w ten sposób, że skończy się wraz z upływem 30 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii (w zależności, który z tych stanów obowiązywał jako ostatni).

Jednocześnie mając na uwadze fakt, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przebywają w oparciu również o wymienione w projektowanym przepisie tytuły pobytowe cudzoziemcy wykonujący pracę, w tym pracę sezonową, proponuje się dodatkowo, aby w trakcie tego – uznawanego za legalny – pobytu mieli oni możliwość wykonywania pracy w oparciu o posiadane zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o powierzeniu cudzoziemcowi wykonywania pracy, które na mocy innego przepisu niniejszego projektu będą mieli przedłużone, zezwolenia na pracę, w tym zezwolenia na pracę sezonową, oraz przedłużoną możliwość wykonywania pracy w okresie lub okresach wykraczających poza te wskazane w oświadczeniu.

Niniejsza propozycja jest komplementarna względem pozostałych propozycji legislacyjnych mających na celu rozwiązanie problemu negatywnych skutków dla pobytu cudzoziemców wprowadzenia stanu epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, tj. przedłużeniem z mocy prawa zezwoleń na pobyt czasowy, wiz krajowych oraz przedłużeniem terminów na składanie wniosków pobytowych.

Proponowana regulacja zapewni zachowanie ważności tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca oraz kart pobytu wydanych cudzoziemcom – w przypadku gdy ich termin ważności wypadałby w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii – do 30 dnia od ustania tego stanu. Przepis zapewni bezpieczeństwo cudzoziemców i brak konieczności udawania się przez nich do urzędu w okresie zagrożenia. Dokumenty zachowają ważność, a zatem nie będzie obowiązku ich wydania lub wymiany.

Celem zaproponowanych w projekcie przepisów jest umożliwienie repatriantom przebywającym w ośrodkach adaptacyjnych dla repatriantów kontynuacji pobytu w tych ośrodkach, w przypadku braku możliwości opuszczenia ośrodka z powodu wprowadzenia

przepisów mających na celu zapobieganie oraz zwalczanie chorób zakaźnych u ludzi lub ewentualnie wprowadzenia stanu nadzwyczajnego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami (art. 3c ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji) maksymalny okres pobytu repatrianta w ośrodku nie może przekroczyć 180 dni i nie jest możliwe jego dalsze przedłużenie. Repatriant jest kwaterowany w ośrodku na podstawie decyzji Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, w której wskazany jest okres pobytu. W trakcie pobytu w ośrodku repatrianci poszukują docelowego miejsca osiedlenia się w Polsce – korzystając z możliwości dopłat do kosztów zakupu lub czynszu najmu lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego. Z uwagi na aktualną sytuację w Polsce związaną z zagrożeniem zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, repatrianci przebywający w ośrodkach nie mogą podejmować skutecznych działań prowadzących do zorganizowania sobie nowego, docelowego miejsca zamieszkania w Polsce. Aktualnie w funkcjonujących dwóch ośrodkach adaptacyjnych przebywa ok. 250 repatriantów; większości z nich termin pobytu w ośrodku upływa w połowie kwietnia oraz połowie maja 2020 r.

Pobyt repatrianta w ośrodku jest finansowany ze środków budżetu państwa pochodzących z rezerwy celowej Pomoc dla repatriantów. Ośrodki są prowadzone przez podmioty wyłonione

przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji w drodze otwartego konkursu ofert. Zgodnie

z umowami zawartymi z podmiotami prowadzącymi ośrodki możliwe jest pokrycie wyłącznie kosztów pobytu repatrianta w okresie wskazanym w decyzji Pełnomocnika o przyznaniu miejsca w ośrodku.

Wprowadzenie możliwości przedłużenia pobytu repatrianta w ośrodku o kolejne 90 dni zapewni tymczasowe miejsce zakwaterowania w Polsce tym repatriantom, którzy w obecnej sytuacji nie mają możliwości przeprowadzenia się do nowego miejsca zamieszkania. Proponuje się, aby przedłużenie pobytu repatrianta w ośrodku następowało w drodze decyzji Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, na wniosek repatrianta.

Orzeczenia lekarskie i psychologiczne – zmiany w ustawach: w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w ustawie o ochronie osób i mienia, w ustawie o usługach detektywistycznych oraz w ustawie o broni i amunicji. Przepis art. 31 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu

działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym nakłada obowiązek uzyskiwania i przedstawiania co 5 lat aktualnych orzeczeń lekarskich i psychologicznych potwierdzających odpowiednio brak zaburzeń psychicznych oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego, które mogą stanowić przeszkodę do wykonywania i kierowania działalnością określoną w ww. ustawie. Obowiązek ten dotyczy przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, w przypadku przedsiębiorców innych niż osoby fizyczne – osób wchodzących w skład organu zarządzającego, uprawnionych do kierowania działalnością koncesjonowaną oraz pełnomocników uprawnionych do kierowania działalnością koncesjonowaną. Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu (...) organ koncesyjny obligatoryjnie cofa koncesję w przypadku, gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunek o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f. W takim przypadku decyzja cofająca koncesję pozbawia przedsiębiorcę możliwości wykonywania działalności gospodarczej z uwagi na fakt, że osoby uprawnione do kierowania działalnością gospodarczą przestały spełniać warunek braku zaburzeń psychicznych oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego, co potwierdza orzeczenie lekarskie i orzeczenie psychologiczne przedstawiane co 5 lat organowi koncesyjnemu.

Przedsiębiorcy od połowy marca br. sygnalizują brak możliwości przeprowadzenia takich badań z uwagi na problem związany z dostępem do lekarzy psychiatrów oraz psychologów. Jest to szczególnie istotne w przypadku kluczowych zakładów polskiego przemysłu zbrojeniowego i powoduje odsuwanie części załóg od produkcji, co z uwagi na upływ czasu i brak możliwości przeprowadzenia badań będzie się pogłębiać. Sytuacja taka w konsekwencji może mieć bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo państwa.

Zgodnie z proponowanymi przepisami terminy przedstawienia, odpowiednio, organowi koncesyjnemu albo przedsiębiorcy orzeczeń lekarskich i orzeczeń psychologicznych, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu (...) przedłuża się do 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Podobnie sytuacja wygląda w przypadku przedsiębiorców i pracowników z branży ochrony osób i mienia oraz detektywistycznej (art. 32 ustawy o ochronie osób i mienia, art. 41 ustawy o usługach detektywistycznych). Zapewnienie odpowiednio wykwalifikowanych pracowników jest obecnie szczególnie ważne dla bezpieczeństwa i porządku publicznego. Przedsiębiorcy realizujący usługi ochrony i pracownicy ochrony, detektywi, jak również

przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie „obrotu specjalnego” oraz zatrudnieni przez nich pracownicy podejmują wszelkie dopuszczalne prawem działania, aby to nadzwyczajne i nieprzewidziane zdarzenie jakim jest wybuch epidemii nie miało odczuwalnego wpływu na świadczone przez nich usługi ochrony osób i mienia, usługi detektywistyczne lub wykonywaną reglamentowaną działalność gospodarczą.

Przedsiębiorcy wykonujący reglamentowaną działalność gospodarczą poddają się wszelkim zaleceniom i działaniom wynikającym z wprowadzanych ad hoc przepisów prawa, mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2.

Niezależnie od podejmowanych przez nich starań nie są w stanie wykluczyć, że realizowanie usług ochrony osób i mienia, usług detektywistycznych oraz działalności gospodarczej w zakresie „obrotu specjalnego” nie będzie możliwe z poszanowaniem obowiązujących w powyższych zakresach regulacji prawnych, co będzie spowodowane czynnikami nie zależnymi od przedsiębiorców, a sytuacją w branży medycznej, edukacyjnej/szkoleniowej spowodowaną epidemią.

Dodaje się przepis, na mocy którego przesunięty zostaje termin obowiązku przejścia przez kwalifikowanego pracownika ochrony fizycznej kursu doskonalącego umiejętności w zakresie wyszkolenia strzeleckiego, samoobrony, technik interwencyjnych oraz znajomość przepisów prawa związanych z wykonywaniem ochrony osób i mienia.

Zapewnienie odpowiednio wykwalifikowanych pracowników jest obecnie szczególnie ważne dla bezpieczeństwa i porządku publicznego. Tymczasowe wprowadzenie rozwiązań w zakresie przesunięcia ciężącego na kwalifikowanym pracowniku ochrony obowiązku, określonego w art. 38b ustawy o ochronie osób i mienia, przejścia kursu doskonalącego zapewni realizację zadań ochronnych przez pracowników posiadających stosowne kwalifikacje.

Należy mieć bowiem na uwadze, że niedopełnienie powyższego obowiązku, skutkuje skreśleniem pracownika z listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, co jest niezbędną kwalifikacją do realizacji zadań na obszarach, obiektach, urządzeniach i transportach ważnych dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego i innych ważnych interesów państwa.

Działanie to pozwoli na zachowanie ciągłości realizacji zadań państwa w zakresie zapewnienia ładu

i bezpieczeństwa publicznego przekazanych do realizacji przez podmioty sektora prywatnego. Trzeba bowiem podkreślić, że reglamentowana działalność gospodarcza wiąże

się z dużą odpowiedzialnością przedsiębiorcy i zatrudnianych przez niego pracowników za zapewnienie odpowiedniego stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Na mocy art. 15 z.zs ust. 1 i 2 ustawy ws. COVID-19 terminy procesowe oraz materialne w postępowaniach m.in. administracyjnych i sądownoadministracyjnych ulegają odpowiednio zawieszeniu lub nie rozpoczynają się. W obliczu konieczności zapewnienia na obszarze kraju właściwej jakości usług telekomunikacyjnych (świadczonych zarówno bezprzewodowo

jak i przewodowo), co może wymagać dodatkowych inwestycji, objęcie tym przepisem postępowań administracyjnych i sądownoadministracyjnych dotyczących budowy infrastruktury telekomunikacyjnej może mieć jednak negatywny skutek w postaci rzeczywistego zawieszenia wszelkich postępowań, które są wymagane w telekomunikacyjnym procesie inwestycyjnym – co w konsekwencji może uniemożliwić przeprowadzenie inwestycji poprawiających jakość usług telekomunikacyjnych w obszarach, w których dotychczas usługi telekomunikacyjne były dostępne w ograniczonym zakresie lub w jakości niewystarczającej do obsłużenia zapotrzebowania użytkowników końcowych. W związku z tym proponuje się, aby ustawowe zawieszenie terminów materialnych i procesowych w postępowaniach administracyjnych i sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, nie dotyczyło postępowań dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, co pozwoli na wszczynanie i prowadzenie postępowań nowych albo kontynuację już wszczętych postępowań administracyjnych i sądownoadministracyjnych, które są elementem telekomunikacyjnego procesu inwestycyjnego.

Proponuje się, by w miejsce jednokrotnego wsparcia dla przedsiębiorców i osób wykonujących umowy cywilnoprawne – w postaci świadczenia postojowego wprowadzić możliwość ponownego przyznania tego świadczenia, nie więcej niż trzykrotnie, pozostawiając jednocześnie Radzie Ministrów możliwość podjęcia decyzji o ewentualnych kolejnych wypłatach w drodze rozporządzenia.

Świadczenie postojowe skierowane jest do wszystkich prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, zarówno prowadzących ją jednoosobowo i zatrudniających pracowników, jak i osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych¹, jeśli spełniają określone warunki. Ponowne przyznanie świadczenia postojowego będzie mogło

¹ Umowa agencyjna, umowa zlecenia, inna umowa o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia oraz umowa o dzieło

nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty po raz pierwszy tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie.

Przedsiębiorcy rzemieślnicy w przeważającej części usługodawcy, działają jako mikro przedsiębiorcy i zatrudniają kilku uczniów-młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego, nie tracąc przy tym statusu mikro przedsiębiorcy, bowiem zgodnie z definicją mikro, małego i średniego przedsiębiorcy, do limitu zatrudnionych, nie zalicza się pracowników młodocianych odbywających przygotowanie zawodowe. Obecny przepis art.31zo. ust. 1 eliminuje z możliwości uzyskania przedmiotowego zwolnienia pracodawców, którzy przekraczają liczbę „poniżej 10 ubezpieczonych” z powodu wliczania do niej także młodocianych pracowników. Rzemieślnicy apelują o pilną modyfikację tego przepisu, bowiem fakt podjęcia się szkolenia zawodowego pozbawia ich możliwości skorzystania ze zwolnienia w opłacaniu składek, które stanowi istotny rodzaj wsparcia ich działalności i utrzymanie nie tylko miejsc pracy, ale także miejsc nauki zawodu.

Stąd też proponuje się zmianę, polegającą na tym, że do liczby osób, objętych ubezpieczeniami społecznymi, która ogranicza możliwość skorzystania ze zwolnienia ze składki na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Gwarantowanych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, nie wlicza się pracowników młodocianych.

Proponowane zmiany umożliwią sprawną obsługę zwolnienia od pobierania odsetek za zwłokę przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i szybką realizację tego zadania z zastosowaniem kanałów teleinformatycznych. (Platforma Usług Elektronicznych ZUS). Umożliwi szybkie dostosowanie systemu informatycznego ZUS, szczególnie Platformę Usług Elektronicznych i usprawni prace nad elektronicznym wnioskiem o zwolnienie od pobierania odsetek. Pozwoli to na realizację zadania bez bezpośredniego kontaktu przedsiębiorcy z oddziałami ZUS, co jest szczególnie priorytetowym zadaniem, w dobie epidemii COVID-19.

Wyłączenie spod rygorów ustawy od naruszeniu dyscypliny finansów publicznych odstąpienia przez kierowników państwowych jednostek budżetowych od dochodzenia należności z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie od

podmiotów podmiotu, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

W związku z wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii zostały wstrzymane szkolenia oraz egzaminy dla osób ubiegających się o uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej oraz o uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, nadawane na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

Stosowanie do art. 7 ust. 3 i 5 ww. ustawy uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej uprawniają do sprawowania w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na działanie promieniowania jonizującego wewnętrznego nadzoru nad przestrzeganiem wymagań ochrony radiologicznej i bezpieczeństwa jądrowego, co ma szczególne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa w jednostkach eksploatujących obiekty jądrowe oraz w jednostkach ochrony zdrowia wykonujących ekspozycje medyczne. Uprawnienia te nadawane są na okres 5 lat, a sprawowanie wewnętrznego nadzoru nad działalnością jednostki przez inspektora ochrony radiologicznej jest warunkiem bez którego spełnienia jednostka organizacyjna nie może prowadzić działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące.

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy – Prawo atomowe stanowi podstawę nadawania uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Stanowisko to obejmuje szereg specjalności takich jak między innymi operator reaktora badawczego, operator przechowalnika wypalonego paliwa jądrowego, operator akceleratora stosowanego do celów medycznych oraz urządzeń do teleradioterapii, operator urządzeń do brachyterapii ze źródłami promieniotwórczymi. Uprawnienia te co do zasady nadawane są na okres 5 lat, a w obiektach jądrowych na 3 lata. Bez ich posiadania nie jest możliwe zajmowanie ww. stanowisk i obsługa specjalistycznych źródeł promieniowania jonizującego.

Projektowany przepis przedłużający ważność uprawnień inspektorów ochrony radiologicznej oraz uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej ma bardzo istotne znaczenie dla zapewniania ciągłości pracy jednostek organizacyjnych wykonujących działalność związaną z promieniowaniem jonizującym, a zwłaszcza polskich obiektów

jądrowych (w tym reaktora badawczego Maria między innymi produkującego radiofarmaceutyki na potrzeby onkologii) oraz jednostek ochrony zdrowia (w tym szpitali onkologicznych prowadzących ekspozycje medyczne, w szczególności w ramach radioterapii).

Ocenia się, że przepis może objąć swoim zakresem ponad 900 osób, które dzięki przedłużeniu uprawnień będą mogły wykonywać swoje zadania zawodowe, gwarantując zarazem wysoki poziom bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące. Proponowany termin zachowania ważności uprawnień (9 miesięcy) gwarantuje z jednej strony – ochronę interesów osób, które nabyły te uprawnienia i jednostek organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, w których osoby te są zatrudnione, z drugiej strony – pozwoli organom nadającym uprawnienia (Prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki oraz w odniesieniu do uprawnień inspektora ochrony radiologicznej w medycznych pracowniach rentgenowskich – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu) zorganizować i przeprowadzić egzaminy oraz przeprowadzić proces nadania uprawnień.

Zmiany w ustawie o systemie instytucji rozwoju.

Propozycja ma na celu umożliwienie uzyskania z Polskiego Funduszu Rozwoju przez podmioty wskazane w tym przepisie i na warunkach w nim określonych środków finansowych na dofinansowanie infrastruktury transportu lotniczego/infrastruktury krytycznej portów lotniczych.

W projekcie wprowadza się zmiany, tak aby rady gmin miały możliwość wprowadzania, w drodze uchwały, za część roku 2020, zwolnień z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli zajętych na prowadzenie działalności przez:

1) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz

2) podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19. Zmiana ma na celu umożliwienie radom gmin przedłużenia ww. podmiotom, w drodze uchwały, terminów płatności rat

podatku od nieruchomości płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r., nie dłużej niż do 30 września 2020 r

Zaproponowane zmiany, mają także na celu wprowadzenie elastycznego mechanizmu ograniczenia kosztów osobowych funkcjonowania administracji rządowej.

W przepisach tych zaproponowano, aby Rada Ministrów, w przypadku gdy negatywne skutki gospodarcze COVID-19 będą powodować stan zagrożenia dla finansów publicznych państwa mogła wydać rozporządzenie, w którym określi rodzaj stosowanych rozwiązań w zakresie ograniczenia kosztów wynagrodzeń osobowych w podmiotach wchodzących w skład szeroko rozumianej administracji rządowej. Wydając wspomniane rozporządzenie Rada Ministrów będzie zobowiązana uwzględnić potrzeby budżetu państwa, a także konieczność zapewnienia prawidłowego realizowania zadań administracji rządowej.

Propozycja przewiduje dwa zasadnicze sposoby ograniczenia kosztów osobowych:

- zmniejszenie ilości etatów w podmiotach wskazanych przez Radę Ministrów;
- wprowadzenie, na czas określony, mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające podstawy nawiązania stosunku pracy.

W tym miejscu należy zauważyć, że przedstawiana propozycja jest regulacją o charakterze szczególnym, ściśle związanym z przeciwdziałaniem negatywnym skutkom COVID-19. Dlatego też nie dokonuje zmian w przepisach prawa powszechnie obowiązujących, ani też nie wprowadza obowiązku automatycznego działania, ale stanowi podstawę do podjęcia działań przez Radę Ministrów, jeżeli zostaną spełnione przesłanki ustawowo określone przesłanki. Warto również podkreślić, że zastosowanie każdego ze sposobów ograniczenia kosztów osobowych administracji rządowej, przewidzianego proponowanym mechanizmem, będzie następowało według zasad określonych w ustawie i na jej podstawie. Ustawa również wyznacza ramy prawne dla Rady Ministrów, w których będzie ona decydowała o zastosowaniu poszczególnych środków. Należy także zauważyć, że analogiczne rozwiązania prawne zostały już wprowadzone w ramach walki z COVID-19 – warto wskazać choćby na art. 46 – art. 46b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374).

Ustawa określa sposób przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w administracji rządowej poprzez redukcję etatów lub wprowadzenie działań których skutkiem będzie wprowadzenie, na czas określony, mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników

niż wynikające podstawy nawiązania stosunku pracy. W przypadku uruchomienia przez Radę Ministrów którekolwiek z tych mechanizmów kluczowa rola w ich zastosowaniu przypadnie osobie dokonującej w danym podmiocie czynności z zakresu prawa pracy. O ile w przypadku wprowadzenia działań, których skutkiem będzie wprowadzenie, na czas określony, mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające podstawy nawiązania stosunku pracy, ustawa jasno określa rodzaje ograniczeń oraz czas, na który mogą zostać one wprowadzone, to w przypadku zmniejszenia zatrudnienia osoba wykonująca w danym podmiocie uprawnienia pracodawcy będzie zobowiązana do zaplanowania tego działania, wyboru sposobów osiągnięcia zmniejszenia etatów, a także w przypadku rozwiązywania stosunków pracy – określenia, zgodnie z ustawowymi wytycznymi, kryteriów typowania pracowników do zwolnienia. Wspomniane wytyczne zostały ukształtowane zgodnie z orzecznictwem sądów pracy i podzielone na podstawowe, o charakterze obiektywnym, sprawiedliwym i niedyskryminującym, związane ze stosunkiem pracy (w szczególności, kwalifikacje zawodowe, umiejętności i doświadczenie zawodowe), a także pomocnicze, służące ocenie zgodności z zasadami współżycia społecznego, w tym uwzględniające sytuację osobistą i rodzinną pracownika. Elastyczny mechanizm określenia wspomnianych kryteriów pozwoli uwzględniać potrzeby urzędu, specyfikę realizowanych zadań, a także chronić osoby szczególnie wrażliwe ze względów społecznych. Jednocześnie należy wskazać, że ustalone kryteria, a także proponowany sposób przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia i informacja o liczbie pracowników, z którymi ma zostać rozwiązany stosunek pracy, będą poddane zaopiniowaniu przez działające w podmiocie związki zawodowe, a w przypadku ich braku – przedstawicieli pracowników wyłonionych w trybie przyjętym w tym podmiocie.

Rada Ministrów będzie określać terminy na przeprowadzenie redukcji etatów, a także określać czas, w którym będą obowiązywać ograniczenia powodujące mniej korzystne warunki zatrudnienia pracowników niż wynikające podstawy nawiązania stosunku pracy (nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego). Ponadto przewiduje się obowiązek raportowania Radzie Ministrów o wykonaniu nałożonych obowiązków.

Przedstawiając powyższe należy podkreślić, że wszelkie ograniczenia w zakresie stosunku pracy będą miały podstawę w przepisach ustawy. Dodatkowo wydanie rozporządzenia i uruchomienie mechanizmu ustawowego, będzie musiało nastąpić po dokonaniu oceny stanu finansów publicznych, w szczególności poziomu deficytu budżetowego lub państwowego

długu publicznego. Z drugiej strony Rada Ministrów decydując się na wprowadzenie ograniczenia kosztów osobowych, będzie musiała mieć na względzie zapewnienie należytego poziomu realizacji zadań administracji rządowej. Innymi słowy Rada Ministrów będzie musiała wyważyć wartości konstytucyjne – stabilność finansów publicznych i zdolność do realizowania zadań państwa (obywatele mają prawo do profesjonalnego urzędu). Ponadto warto zwrócić uwagę, że potencjalne trudności w gospodarce będą z całą pewnością miały odbicie w ramach rynku pracy – zwłaszcza w sektorze prywatnym. Zasada sprawiedliwości społecznej wymaga, aby całe społeczeństwo uczestniczyło w kosztach społecznych sytuacji kryzysowej. Zatem przepisy prawa powszechnie obowiązującego nie mogą ustanawiać czy też sankcjonować uprzywilejowania poszczególnych grup zawodowych, zwłaszcza w sektorze publicznym. Dlatego też jakkolwiek zaproponowane przepisy mogą budzić wątpliwości w zakresie potencjalnego ograniczenia niektórych praw indywidualnych, to jednak wydają się być uzasadnione, ponieważ będą służyć ochronie wartości o charakterze bardziej ogólnym jak stabilność finansów publicznych państwa, a także pełniej realizować wspomnianą zasadę sprawiedliwości społecznej.

Warto w tym zakresie wskazać, że w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zarysował się pogląd, zgodnie z którym Trybunał *dopuszczał możliwość dokonywania zmian ustawodawczych prowadzących do pogorszenia sytuacji prawnej jednostek w warunkach kryzysu gospodarczego i związanego z tym faktem złego stanu finansów publicznych* (zob. orzeczenie z 11 lutego 1992 r., sygn. K 14/91, OTK z 1992 r., cz. I, poz. 7; wyrok z 22 czerwca 1999 r., sygn. K 5/99, OTK ZU nr 5/1999, poz. 100, pkt 3 uzasadnienia). Wartością konstytucyjną mogącą uzasadniać ograniczenie praw jednostek jest również konieczność zachowania równowagi budżetowej i zapobiegania nadmiernemu zadłużaniu się państwa (zob. m.in. wyrok z 17 grudnia 1997 r., sygn. K 22/96, OTK ZU nr 5–6/1997, poz. 71). Takie stanowisko Trybunału nawiązuje do całokształtu regulacji konstytucyjnych zawartych w rozdziale X Konstytucji, zwłaszcza zaś art. 216 oraz art. 220 Konstytucji, jak również do art. 1 Konstytucji (zob. wyrok z 20 stycznia 2010 r., sygn. KP 6/09, OTK ZU nr 1/A/2010, poz. 3, pkt 11.3 uzasadnienia). Funkcja gwarancyjna określonych uregulowań, w tym także przepisów przesądzających o stabilności stosunku pracy pewnej kategorii urzędników, nie może – z natury rzeczy – prowadzić do sytuacji, w której osoby te zostają zwolnione z ponoszenia skutków ekonomicznych niepowodzeń swego państwa (zob. orzeczenie z 11 września 1995 r., sygn. P 1/95, OTK w 1995 r., poz. 26, pkt 4 uzasadnienia oraz wyroki

z: 16 czerwca 1999 r., sygn. P 4/98, OTK ZU nr 5/1999, poz. 98, pkt 3 uzasadnienia; 22 października 2001 r., sygn. SK 16/01, OTK ZU nr 7/2001, poz. 214, pkt 2 uzasadnienia). Ponadto Trybunał Konstytucyjny podkreślał, że *zdolność państwa do działania i wypełniania jego różnorodnych zadań uzależniona jest ściśle od zapewnienia niezbędnej równowagi finansów publicznych. W rezultacie należy przyjąć, że zmiana sytuacji gospodarczej oraz związane z tym pogorszenie kondycji finansowej państwa mogą uzasadniać potrzebę modyfikacji dotychczasowych warunków pracy i płacy urzędników służby publicznej, w tym także urzędników służby cywilnej. Wiąże się to w szczególności z faktem regulowania wynagrodzeń tych osób wyłącznie z budżetu państwa. To znaczy, że potrzeba wprowadzenia rozwiązań o charakterze oszczędnościowym, związana m.in. z niebezpieczeństwem przekroczenia konstytucyjnego progu relacji państwowego długu publicznego względem wartości rocznego produktu krajowego brutto (art. 216 ust. 5 Konstytucji), nie może całkowicie pomijać sfery stosunków prawnych tej grupy pracowników, którzy pełnią służbę publiczną, a więc realizują zadania państwa i są przez państwo w pełni opłacani.*

W związku z wystąpieniem zagrożenia epidemicznego i pozostaniem większości obywateli w domach może być niemożliwe wykonanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków sprawozdawczych na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w ustawowym terminie do 31 marca 2020 r. W związku z tym proponuje się umożliwienie tym operatorom jednorazowe wykonanie tych obowiązków do dnia 30 kwietnia 2020 r.

W związku z jednorazowym wydłużeniem terminu, do jakiego przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą wykonać w 2020 roku obowiązki sprawozdawcze na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, oraz w związku z tym, że informacje objęte tymi sprawozdaniami wykorzystywane są przez Prezesa UKE do sporządzenia rocznego raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce, który zgodnie z ustawą powinien być sporządzony do dnia 30 czerwca, proponuje się adekwatne wydłużenie terminu na sporządzenie przez Prezesa UKE tego raportu w 2020 roku do dnia 31 lipca.

W związku z utworzeniem Funduszu Szerokopasmowego z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, równoczesnym pozostawieniem terminu wejścia w życie przepisów o przekazywaniu przez Prezesa UKE środków stanowiących dochody tego Funduszu na

rachunek Funduszu (1 stycznia 2021 r.) oraz jednoczesną koniecznością niezwłocznego uruchomienia interwencji ze środków Funduszu, zobowiązuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przekazania na rachunek Funduszu jednorazowej dotacji z budżetu państwa, celem wyposażenia tego Funduszu w środki z przeznaczeniem na interwencje podejmowane w 2020 roku.

Proponowane rozwiązanie w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, umożliwiające abonentom usług komórkowych bezpłatne korzystanie – w ramach tych usług – z transmisji danych w związku z łączeniem się z „publicznymi” stronami internetowymi, wymaga wprowadzenia okresu dostosowawczego, w trakcie którego zostanie opracowany wykaz takich stron, a przedsiębiorcy telekomunikacyjni dostosują swoje systemy do nierozliczania pakietów transmisji danych w zakresie korzystania przez abonentów ze stron ujętych w wykazie. Proponuje się, aby wykaz został opublikowany w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz na jego stronie BIP w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, a przedsiębiorcy dostosowali swoje systemy rozliczeniowe w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia wykazu.

Dokonywanie ocen pracowniczych (pierwszej oceny i ocen okresowych) jest obowiązkiem, który wynika wprost z przepisów ustawy o służbie cywilnej. To ważne narzędzie w procesie zarządzania ludźmi. Pełni funkcję ewaluacyjną, informacyjną, rozwojową i motywacyjną oraz stanowi wsparcie przy podejmowaniu decyzji kadrowych. Jednym z najistotniejszych elementów w procesie oceniania jest przeprowadzanie tzw. rozmów oceniających.

Aktualnie, z uwagi na sytuację związaną ze stanem epidemii, w służbie cywilnej powszechnie stosuje się rozwiązanie zdalnego świadczenia pracy. Z oczywistych względów ograniczone są kontakty bezpośrednie, przemieszczanie się, spotkania itp. Tego rodzaju niezbędne działania ograniczają możliwość rzetelnego i odpowiedzialnego przeprowadzania ocen pracowniczych, w tym m.in. możliwość przeprowadzania rozmów oceniających. Dlatego proponuje się zawieszenie obowiązków związanych z dokonywaniem ocen pracowniczych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Ponadto osoby podejmujące po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej, którym dokonuje się pierwszej oceny w służbie cywilnej, są zatrudnione na umowę o pracę na czas określony 12 miesięcy. To czy zostanie zawarta kolejna umowa zależy między innymi od pierwszej

oceny. Dlatego, zawieszając obowiązek dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej, niezbędne jest wprowadzenie uregulowania, które umożliwi automatyczne przedłużenie czasu trwania ich umów o pracę. Proponuje się, aby umowy te ulegały przedłużeniu najdłużej do 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo od dnia odwołania stanu epidemii. Jest to czas wystarczający na dokonanie czynności, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 38. ust 3 ustawy o służbie cywilnej.

W związku z wywołaniem na mocy niniejszego projektu skutków finansowych w sektorze finansów publicznych oraz zgodnie z ustawą o finansach publicznych, określa się tzw. regułę wydatkową, wskazując maksymalne limity wydatków ze środków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań określonych w niniejszej ustawie. Szczegółowe wyjaśnienie skutków finansowych wejścia w życie projektowanej ustawy zostało opisane w Ocenie Skutków Regulacji.

II. Skutki społeczno-gospodarcze

Projektowane przepisy będą miały wpływ na całość życia społeczno-gospodarczego w Polsce. Działania mające na celu zatrzymanie rozprzestrzeniania się epidemia wirusa COVID-19 wpływają na Polaków w bezprecedensowy sposób. Wprowadzenie 12 marca 2020 r. stanu zagrożenia epidemicznego na obszarze całego kraju oraz środki następcze zastosowane przez Ministra Zdrowia oraz Radę Ministrów znacznie utrudniają funkcjonowanie większości przedsiębiorstw. Zakazane są zgromadzenia, zalecane jest pozostanie w domu i maksymalne ograniczenie kontaktu z innymi osobami, zamknięte są szkoły, instytucje kultury, obiekty sportowe, zawieszony został międzynarodowy ruch pasażerski (lotniczy i kolejowy). Zamknięto centra i galerie handlowe; restauracje i punkty gastronomiczne mogą wydawać posiłki tylko w dostawie; nieczynne są kina, teatry, parki rozrywki, ośrodki sportu. Większość firm – w miarę możliwości – przeszło na pracę zdalną. Dla wielu branż działania służące zwalczeniu epidemii oznaczają de facto całkowite lub częściowe zawieszenie działalności. Oprócz wyżej wymienionych dotyczy to transportu autobusowego, branży turystycznej, targowej, usług kosmetycznych i fryzjerskich.

Przygotowany pakiet rozwiązań stanowi kontynuację realizacji Tarczy Antykryzysowej i ma na celu wprowadzenie kolejnych kilkudziesięciu rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym oraz regulacji wspierających poszczególne grupy społecznie.

Szczegółowe dane dotyczące skutków społeczno-gospodarczych znajdują się w OSR.

III. Realizacja art. 66 Prawa przedsiębiorców i ocena przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy w oczywisty sposób odnosi się do kwestii działalności gospodarczej, zastosowanie do niego znajduje zatem art. 66 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Osiągnięcie zamierzonych celów niemożliwe jest drogą inną niż ustawowa, ponieważ prawa i obowiązki obywateli wobec państwa regulowane są przepisami ustawowymi.

Projekt ustawy wpływa na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, w zakresie wynikającym z sytuacji epidemicznej w jakiej się obecnie znajduje nasze Państwo.

IV. Pozostałe kwestie

Przewidywany termin wejścia w życie ustawy, tj. w dniu następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkami wskazanymi w art. 109 projektu ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i jest uzasadniony ważnym interesem państwa.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, o czym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów we współpracy z: Ministerstwem Rozwoju; Ministerstwem Finansów; Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej; Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji; Ministerstwem Funduszy i Polityki Regionalnej; Ministerstwem Aktywów Państwowych; Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego; Ministerstwem Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej; Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego; Ministerstwem Zdrowia; Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi; Ministerstwem Klimatu; Ministerstwem Infrastruktury; Ministerstwem Cyfryzacji; Ministerstwem Sportu; Ministerstwem Sprawiedliwości; Ministerstwem Spraw Zagranicznych; Ministerstwem Edukacji Narodowej; Ministerstwem Środowiska.</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Łukasz Schreiber – Minister-Członek Rady Ministrów</p>	<p>Data sporządzenia 7 kwietnia 2020 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UD81</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przeciwdziałanie rozprzestrzeniania się koronawirusa wywołującego jednostkę chorobową oznaczoną przez Światową Organizację Zdrowia jako COVID-19 oraz negatywne skutki zarówno społeczno-gospodarcze, jak i zdrowotne powodują konieczność podjęcia szeregu działań na rzecz poprawy sytuacji w Polsce.

COVID-19 początkowo – od drugiej połowy stycznia 2020 r. – obecna w Azji (Chiny, Japonia, Korea Płd.) przeniosła się pod koniec lutego 2020 r. do Europy (w marcu 2020 r. najczęściej przypadków zachorowań odnotowano we Włoszech) i w połowie marca objęła większość krajów świata. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) ogłosiła 11 marca 2020 r. stan pandemii. Jednocześnie część krajów w Europie (w tym Polska) wprowadziła nadzwyczajne środki, które mają zapobiec rozprzestrzenianiu się epidemii, wpływające na swobodę działalności gospodarczej.

Stosowane środki ograniczające rozprzestrzenianie się wirusa, takie jak: zamknięcie granic, ograniczenia w podróżowaniu, odwołanie imprez, ograniczenia handlu, kwarantanny, izolacja i praca w ograniczonym zakresie, mają bezpośredni wpływ zarówno na spadek popytu w szeregu sektorów polskiej gospodarki, spowodowany niższym zapotrzebowaniem konsumpcyjnym oraz ograniczeniami wynikającymi z walki z epidemią, jak i na podaż, w związku z zakłóceniem łańcuchów dostaw.

Przedsiębiorstwa (zarówno z sektora MŚP, jak również duże przedsiębiorstwa) stanęły w obliczu poważnego zagrożenia - utraty płynności finansowej. Sytuacja związana z pandemią COVID-19 wpływa negatywnie na kondycję ekonomiczną wielu zasadniczo stabilnych przedsiębiorstw, jak i ich pracowników w perspektywie przede wszystkim krótko- i średnioterminowej, jednocześnie niepodjęcie efektywnych działań na tym etapie będzie mieć długofalowe, negatywne skutki także dla przedsiębiorstw nienarażonych bezpośrednio na problemy związane z możliwością zbywania wytwarzanych towarów i usług m.in. z uwagi na potencjalny problem z wypłacalnością sektorów gospodarki, na które bezpośrednio wpływ rozszerzająca się epidemia.

Wyliczenie pełnego wpływu epidemii koronawirusa na polską gospodarkę w obecnym momencie nie jest możliwe. Znacząca zmienność zarówno na rynkach finansowych, jak i po stronie potencjalnych kontrahentów polskich firm powoduje, że szereg analiz ekonomicznych nie może wypełnić swojego podstawowego celu.

W obliczu pandemii wywołanej wirusem SARS CoV-2 Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podjął stosowne działania prawne i systemowe minimalizujące zagrożenie dla zdrowia publicznego. Jednocześnie dynamika sytuacji zarówno zdrowotnej, jak i gospodarczej stawia przez Rządem wyzwanie w zakresie podejmowania zarówno działań

zaradczych dla problemów już występujących, jak i próbę antycypowania i prognozowania potencjalnych dopiero zagrożeń.

W momencie wybuchu epidemii Covid-19 redefiniowane zostały dotychczasowe realia gospodarcze, jak również zaistniała konieczność natychmiastowego wprowadzenia szczególnych rozwiązań dla przedsiębiorców. Utrzymanie ciągłości biznesowej/produkcyjnej i krótkoterminowej płynności finansowej umożliwiającej wypłaty wynagrodzeń pracowniczych stały się priorytetem, nie tylko z perspektywy funkcjonowania przedsiębiorców niezależnie od ich wielkości czy sektora funkcjonowania, ale także z perspektywy całej gospodarki. Na dalszy plan zeszyły wyzwania związane z budowaniem pozycji konkurencyjnej, powiększaniem skali działania, budowaniem pozycji w lokalnym czy globalnym łańcuchu dostaw, czy planowanie i realizacja inwestycji zwiększających skalę działania w długookresowej perspektywie.

Kluczem do zapewnienia ciągłości działalności gospodarczej jest rozwiązanie problemu płynności finansowej przedsiębiorców, którzy na skutek niezbędnych restrykcji, nagle, w sposób od siebie niezależny, utracili źródło dochodu. Brak płynności, a zatem brak możliwości regulowania bieżących zobowiązań prowadzić może do upadłości wielu przedsiębiorstw. Wsparcie finansowe, polegające na udostępnieniu instrumentów finansowych pozwalających na przetrwanie okresu ograniczenia prowadzenia działalności, pozwoli na utrzymanie płynności finansowej oraz uniknięcie konieczności ogłoszenia upadłości.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że aktualnie występująca sytuacja wymusza podejmowanie działań skupiających się również na niekonwencjonalnych i niestosowanych dotychczas instrumentach. Jednocześnie przedstawiane propozycje muszą być co do zasady komplementarne z rozwiązaniami już zaproponowanymi bądź też stanowić aktualizację (z uwagi na znaczącą dynamikę sytuacji) wobec propozycji pierwotnie przedstawianych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest interwencja legislacyjna polegająca na opracowaniu projektu ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

Aktualna sytuacja związana ze skutkami SARS-CoV-2 powoduje, że zaistniała potrzeba wprowadzenia kolejnych szczególnych rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom gospodarczym i społecznym.

Celem projektowanej ustawy jest niwelowanie skutków, jakie niesie za sobą epidemia COVID-19 dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zapewnienie zwiększenia efektywności działania władz publicznych, poprzez stworzenie mechanizmów wspierających zachowanie płynności finansowej przedsiębiorstw. Projekt określa zasady i tryb udzielania wsparcia dla przedsiębiorców, uprawnienia i obowiązki beneficjentów i Instytucji finansującej oraz źródło finansowania zadań.

Jednym z rekomendowanych rozwiązań w zakresie wsparcia przedsiębiorców w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz w stanie epidemii jest uruchomienie instrumentów interwencji, polegających na umożliwieniu przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, ubiegania się o różne formy wsparcia finansowego. Podmiotem, za pośrednictwem którego państwo realizuje pomoc dla przedsiębiorców, jest Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., jako podmiot dysponujący odpowiednimi kompetencjami i instrumentami finansowymi, wyspecjalizowany w restrukturyzacji oraz udzielaniu wsparcia dla przedsiębiorców oraz wybranych branż.

Projektowana ustawa umożliwi wdrożenie przez ARP S.A. rozwiązań przewidujących zaoferowanie przedsiębiorcom różnych instrumentów wspierających bieżącą płynność finansową, w oparciu o filary, na podstawie których kapitał zostanie skierowany w pierwszej kolejności tam, gdzie obecnie występuje jego deficyt, w tym przede wszystkim do sektora transportowego zapewniająca utrzymanie finansowania leasingowania floty transportowej, która realizowana będzie poprzez wyspecjalizowaną spółkę zależną od ARP S.A., tj. ARP Leasing sp. z o.o. Pomoc polegać będzie również na udzielaniu pożyczek płynnościowych umożliwiających wsparcie bieżącego funkcjonowania przedsiębiorcy z 15 miesięczną karencją w spłacie,

Prezentowane propozycje mają charakter pomocy zwrotnej, a ich warunki dopasowane są do indywidualnych okoliczności i profilu ryzyka każdego zainteresowanego przedsiębiorcy.

Mając na względzie powyższe, zasadnym jest powierzenie zadań określonych projektowaną ustawą spółce ARP S.A., która posiada duże kompetencje i doświadczenie w zakresie finansowania i wspierania przedsiębiorców. W latach 2015-2019 ARP S.A. udzieliła pożyczek w łącznej kwocie prawie 2 miliardów złotych (1 943 964 700 zł), z czego 120,1 mln zł zostało przeznaczone na pożyczki dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt ustawy stanowi kontynuację realizacji przyjętej Tarczy Antykryzysowej i ma na celu wprowadzenie kolejnych kilkudziesięciu rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym oraz regulacji wspierających poszczególne grupy społecznie.

Do najważniejszych regulacji zawartych w projekcie ustawy należą:

1. W obliczu intensyfikacji nadzwyczajnych działań zmierzających do powstrzymania COVID-19 i towarzyszącej tej pandemii sytuacji kryzysowej, niezbędne jest zabezpieczenie środków kierowanych na cel określony ustawą

z dnia 2 marca 2020 r. w sposób wykluczający podejmowanie w stosunku do nich czynności z zakresu przymusu egzekucyjnego zarówno realizowanego w ramach postępowania cywilnego i czynności komorników sądowych, jak i administracyjnych organów egzekucyjnych. Nie powinno budzić żadnych wątpliwości założenie, że środki – zarówno przeznaczane w ramach budżetowego finansowania działań z zakresu świadczenia opieki zdrowotnej – jak i te pochodzące z innych źródeł, takich jak darowizny instytucji i osób prywatnych, powinny być wolne od zajęcia egzekucyjnego. Dotychczasowe rozwiązania prawne w tym zakresie nie odpowiadają warunkom stawianym przez sytuację nadzwyczajną – walki z pandemią;

2. Wprowadzenie w usługach komórkowych nielimitowanego dostępu do „publicznych” stron internetowych (strony w domenie gov.pl, usługi umożliwiające zdalną diagnostykę medyczną, usługi e-learningu umożliwiające zdalną pracę nauczycieli i uczniów);

3. Pomoc dla służby zdrowia, w tym m.in.:

- wsparcie w ramach Funduszu Szerokopasmowego wyposażenia placówek ochrony zdrowia w szybkie łącza internetowe i sprzęt umożliwiający prowadzenia zdalnej diagnostyki medycznej (celem ograniczenia konieczności fizycznych kontaktów pacjentów z lekarzami) oraz równoległe wyposażenie osób ze szczególnych grup społecznych (osoby starsze, osoby niepełnosprawne) w urządzenia i usługi umożliwiające wykonywanie codziennych aktywności (w tym korzystanie z usług ochrony zdrowia) w sposób zdalny. Fundusz Szerokopasmowy będzie mógł być zasilony jednorazową dotacją z budżetu państwa w wysokości 87 mln zł;
- zachowanie uprawnień niezbędnych do udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, w przypadku wygaśnięcia ważności stosownych zaświadczeń albo szkoleń, czy też terminów akredytacji dla szkół pielęgniarstwa;
- elektroniczna przekazywania dokumentów do Narodowego Funduszu Zdrowia;

4. Pomoc dla przedsiębiorców.

W obszarze szeroko rozumianej przedsiębiorczości celem projektowanej ustawy jest niwelowanie skutków, jakie niesie za sobą epidemia COVID-19 dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą na terytorium RP i zapewnienie zwiększenia efektywności działania władz publicznych, poprzez stworzenie mechanizmów wspierających zachowanie płynności finansowej przedsiębiorstw.

Jednym z rekomendowanych rozwiązań w zakresie wsparcia przedsiębiorców w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz w stanie epidemii jest uruchomienie instrumentów interwencji, polegających na umożliwieniu przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, ubiegania się o różne formy wsparcia finansowego. Podmiotem, za pośrednictwem którego państwo realizuje pomoc dla przedsiębiorców, jest Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., jako podmiot dysponujący odpowiednimi kompetencjami i instrumentami finansowymi, wyspecjalizowany w restrukturyzacji oraz udzielaniu wsparcia dla przedsiębiorców oraz wybranych branż.

Projektowana ustawa umożliwi wdrożenie przez ARP S.A. rozwiązań przewidujących zaoferowanie przedsiębiorcom różnych instrumentów wspierających bieżącą płynność finansową, w oparciu o filary, na podstawie których kapitał zostanie skierowany w pierwszej kolejności tam, gdzie obecnie występuje jego deficyt, w tym przede wszystkim do sektora transportowego, zapewniając utrzymanie finansowania leasingowania floty transportowej, która realizowana będzie poprzez wyspecjalizowaną spółkę zależną od ARP S.A., tj. ARP Leasing sp. z o.o. Pomoc polegać będzie również na udzielaniu pożyczek płynnościowych umożliwiających wsparcie bieżącego funkcjonowania przedsiębiorcy z 15 miesięczną karencją w spłacie.

W latach 2015-2019 ARP S.A. udzieliła pożyczek w łącznej kwocie prawie 2 miliardów złotych (1 943 964 700 zł), z czego 120,1 mln zł zostało przeznaczone na pożyczki dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Do innych działań przewidzianych w projekcie ustawy należy m.in.:

- **Zwiększenie dostępności pożyczek dla mikroprzedsiębiorców**
Rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników, poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Aby skorzystać z umorzenia pożyczki, mikroprzedsiębiorca będzie musiał prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. Warunek ten będzie miał zastosowanie do wszystkich pożyczek, tj. również tych, które zostaną udzielone do dnia wejścia w życie przedmiotowej zmiany.
- **Rozszerzenie zakresu podmiotów uprawnionych do zwolnienia ze składek**
Rozszerzenie kręgu przedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z 3-miesięcznych „wakacji składowych”, tj. zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, o płatników zgłaszających do ubezpieczenia do 49 osób, z zastrzeżeniem że płatnicy zatrudniający od 10 do 49 osób podlegających ubezpieczeniom społecznym zostaliby zwolnieni z

opłacania składek w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc. Dodatkowo, proponuje się objąć zwolnieniem ze składek wszystkich płatników składek będących spółdzielniami socjalnymi, bez względu na liczbę pracowników, a także zmianę polegającą na tym, że do liczby osób objętych ubezpieczeniami społecznymi, nie wlicza się pracowników młodocianych, w celu przygotowania zawodowego.

- **Ponowna wypłata świadczenia postojowego.**

Proponuje się, by w miejsce jednokrotnego wsparcia dla przedsiębiorców i osób wykonujących umowy cywilnoprawne – w postaci świadczenia postojowego wprowadzić możliwość ponownego przyznania tego świadczenia, nie więcej niż trzykrotnie, pozostawiając jednocześnie Radzie Ministrów możliwość podjęcia decyzji o ewentualnych kolejnych wypłatach w drodze rozporządzenia. Świadczenie postojowe skierowane jest do wszystkich prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą zarówno prowadzących ją jednoosobowo i zatrudniających pracowników, jak i osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, jeśli spełniają określone warunki. Ponowne przyznanie świadczenia postojowego będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty po raz pierwszy tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie;

- zmiana w programie pożyczkowym realizowanym przez BGK „Pierwszy biznes-wsparcie w starcie”, w tym m.in. wprowadzenie ulg w spłacie zaciągniętych pożyczek z programu;
- wprowadzenie możliwości renegotjacji warunków kredytu bankowego przez wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od ich wielkości (ostateczne rozwiązania będą oczywiście wynikiem negocjacji stron umowy kredytu, pożądane jest jednak stworzenie przez ustawodawcę możliwości zmiany warunków w obliczu epidemii);
- przedłużenie terminów sporządzenia lokalnej i grupowej dokumentacji cen transferowych, odpowiednio do 30 września i 31 grudnia 2020 r.;
- podatnik będący podatkową grupą kapitałową, który poniesie w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 i nie spełni z tego powodu warunku rentowności oraz braku zaległości podatkowych, zachowa status podatkowej grupy kapitałowej.

5. Uruchomienie już w 2020 r. Funduszu Szerokopasmowego celem niezwłocznego przeprowadzenia interwencji w obszarze zapewnienia obywatelom możliwości dostępu do podstawowych usług społecznych, które mogą być realizowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Fundusz zostanie zasilony dotacją z budżetu państwa. Realizacja nowych zadań operatora Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej umożliwią w efekcie korzystanie przez wszystkich obywateli na równych zasadach z usług dostępu do Internetu, a przez to z usług publicznych, które mogą być świadczone za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

6. Umożliwienie wyposażania szkół w sprzęt komputerowy i inne urządzenia multimedialne oraz oprogramowanie do prowadzenia zajęć zdalnych, celem ich udostępnienia nauczycielom i uczniom;

7. Rozszerzenie katalogu podmiotów, które będą uprawnione do świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy o organizacje pozarządowe i podmioty w rozumieniu *ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*;

8. Wprowadzanie dalszych rozwiązań zmierzających do redukcji obciążeń dla obywateli w trakcie wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, w tym m.in. dotyczących usprawnienia funkcjonowania Poczty Polskiej:

- wprowadzenie rozwiązania, aby przesyłka listowa będąca przesyłką rejestrowaną mogła być doręczona do „skrzynki pocztowej” - bez konieczności składania wniosku na poczcie;
- świadczenie usług pocztowych w zakresie przesyłek kurierskich z pominięciem obowiązku uzyskania potwierdzenia odbioru.

Wprowadzone zmiany pozwolą na zapewnienie ciągłości świadczenia usług pocztowych, co jest szczególnie istotne dla wywiązania się z obowiązków operatora wyznaczonego, jakim jest Poczta Polska. Poczta Polska bowiem ma obowiązek świadczenia usług powszechnych na terytorium całego kraju;

9. Pomoc dla rolników oraz przedsiębiorców sektora rolno-spożywczego, w tym m.in.:

- rolnikom i pracującym z nimi domownikom, w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorem epidemiologicznym lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługiwał będzie zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- umożliwienie przedsiębiorcom funkcjonującym w sektorze rolno-spożywczym, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii dokonywania, określonych czynności z zakresu prawa pracy, umożliwiających zachowanie ciągłości działania na poszczególnych etapach produkcji i dystrybucji. Elastyczność w zakresie organizacji pracy tego sektora jest niezbędna do utrzymania normalnego funkcjonowania tych przedsiębiorstw w nadzwyczajnych warunkach, tak aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe obywateli;
- umożliwienie sprawnej realizacji PROW 2014-2020, poprzez umożliwienie załatwiania spraw bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców lub beneficjentów i kontaktu z pracownikami

podmiotów wdrażających. Zmiany pozwalają na przywrócenie spraw, w których uchybiono terminom, nie spełniono warunków lub nie wykonano zobowiązań w związku ze stanem zagrożenia lub stanem epidemicznym;

10. Wydłużenie terminów na realizację obowiązków przez obywateli, w tym m.in. dotyczących posiadaczy pojazdów:
 - zachowanie ważności w okresie do 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii: praw jazdy, uprawnień do kierowania pojazdami oraz szkoleń okresowych i badań lekarskich i psychologicznych do pracy na stanowisku kierowcy, których termin ważności upłynął;
 - zachowanie ważności w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii: pozwoleń czasowych i tablic rejestracyjnych, jeżeli termin ważności czasowej rejestracji upłynął w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;
 - wydłużenie okresu obowiązywania certyfikatów audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego o okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;
 - zawieszenie na okres zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych oraz przedłużeniu ważności orzeczeń lekarskich i psychologicznych dla maszynistów i pracowników kolejowych zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego;
11. Wprowadzenie wyjątkowego rozwiązania dotyczącego zeznań i oświadczeń PIT-OP (składane przez emerytów i rencistów, których rozliczył organ rentowy) złożonych w związku z rozliczeniem za 2019 r. Złożenie zeznania lub oświadczenia PIT-OP po terminie, nie później jednak niż do dnia 1 czerwca 2020 r. oraz w przypadku korekty tego zeznania złożonej do dnia 30 czerwca 2020 r., umożliwi przekazanie 1% na rzecz wskazanej przez podatnika organizacji pożytku publicznego;
12. Wprowadzenie redukcji obciążeń wpływających znacząco na powstawanie kluczowej infrastruktury w sytuacjach wyjątkowych i nadzwyczajnych – infrastruktury telekomunikacyjnej;
13. Nałożenie na zarządzających lotniskami obowiązku utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej dostosowanej do planowanych startów i lądowań statków powietrznych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii. Jednocześnie przewiduje się udzielenie zarządzającym lotniskami dotacji z budżetu państwa na sfinansowanie kosztów minimalnej gotowości operacyjnej lotnisk;
14. Umożliwienie uzyskania z Polskiego Funduszu Rozwoju środków finansowych na dofinansowanie infrastruktury transportu lotniczego/infrastruktury krytycznej portów lotniczych;
15. Likwidacja konieczności stosowania wyłącznie podpisu własnoręcznego w przypadku sporządzania zapisów na akcje, co umożliwi skrócenie tego procesu i jego automatyzację.

Powyższe rozwiązania nie mogą zostać wdrożone w sposób inny niż legislacyjny. Zostaną one zatem wprowadzone w drodze zmiany ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, jako II etap tzw. „Tarczy antykryzysowej”.

Należy mieć także na uwadze fakt, iż sieci telekomunikacyjne, a w szczególności zasięg mobilnych sieci telekomunikacyjnych, gwarantują możliwość świadczenia obywatelom pracy zdalnej oraz edukacji zdalnej (przeprowadzanie zajęć przez Internet) - kontekst edukacji ma fundamentalne znaczenie, obok bezpieczeństwa publicznego. Przerwy w edukacji mogą głęboko zaszkodzić rozwojowi dziecka i utrudnić zmniejszenie różnic w osiągnięciach między rodzinami o wysokich i niskich dochodach. Dlatego w związku z obecnym zamknięciem przedszkoli, szkół, uczelni oraz wszelkiego rodzaju placówek oświatowych i kulturalnych konieczne jest zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do szerokopasmowego Internetu. W obliczu sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się Polska kluczowe dla administracji rządowej jest zapewnienie obywatelom bezpieczeństwa publicznego i odpowiedniej opieki zdrowotnej.

Podjęte zostaną działania, które będą dążyły do usprawnienia procesu inwestycyjnego poprzez usunięcie zbędnych nadregulacji prawnych, wprowadzeniu nowych rozwiązań przyspieszających eksploatację infrastruktury telekomunikacyjnej oraz wprowadzających większą cyfryzację postępowań administracyjnych w procesie inwestycyjnym, a także szybsze uruchomienie środków finansowych pochodzących z Funduszu Szerokopasmowego.

Równoległe do działań legislacyjnych są prowadzone działania pozalegisłacyjne. Przykładowo na stronie www.biznes.gov.pl udostępniono zalecenia przygotowane we współpracy z Głównym Inspektoratem Sanitarnym dla obiektów handlowych, branży transportowej i logistycznej oraz hoteli. Trwa w mediach ogólnopolska kampania informacyjna o zasadach postępowania w aktualnej sytuacji epidemiologicznej. Promuje się załatwianie spraw online bez konieczności wizyty w urzędach. W placówkach ZUS działają doradcy ds. ulg i umorzeń, którzy udzielają informacji oraz pomagają skompletować i wypełnić dokumenty niezbędne do uzyskania dostępnych obecnie ulg w spłacie lub umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Prezentowane rozwiązania mają charakter szczególnie i niestandardowy, których celem jest zapewnienie płynności przedsiębiorcom dotkniętym ekonomicznymi skutkami jednorazowego zdarzenia zewnętrznego, wywołanego epidemią koronawirusa. Z uwagi na rozmiar konsekwencji gospodarczych spowodowanych koronawirusem w UE, poszczególne państwa członkowskie podejmują indywidualne działania, mające na celu natychmiastowe zapewnienie pomocy przedsiębiorcom.

W **Niemczech**, w związku z rosnącą liczbą osób zarażonych COVID-19, zdecydowano o złagodzeniu przepisów dotyczących odszkodowań dla pracowników zmuszonych do ograniczenia godzin pracy z powodu epidemii, które będą obowiązywać od kwietnia 2020 r. do końca 2020 r. Dodatkowo planuje się, aby pracodawcy otrzymywali pełny zwrot składek na ubezpieczenie społeczne, zmiany w przepisach dotyczących pracy w niepełnym wymiarze godzin, pomoc w utrzymaniu płynności finansowej, gwarancje i odroczenie terminu płatności podatku dla firm z branż dotkniętych problemem w związku z epidemią.

We **Francji** władze zadeklarowały przygotowanie środków na wsparcie dla przedsiębiorstw, które w obecnej sytuacji zmagają się z poważnymi trudnościami. Przewiduje się odroczenie terminów płatności podatków i składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. W razie potrzeby urzędy mają pomóc w przygotowaniu planu spłaty wierzycielności oraz zapewnić w tym przypadku wsparcie państwa i narodowego banku. Władze zapewniły o możliwości wsparcia w uzyskaniu lub przedłużeniu kredytu z Bpifrance (odpowiednik polskiego BGK) na pokrycie strat spowodowanych epidemią koronawirusa. Uruchomiono mechanizm tzw. częściowego bezrobocia, co oznacza, że najbardziej dotknięte sytuacją przedsiębiorstwa mogą ograniczyć swoją działalność, a zatrudnieni pracownicy nieświadczący pracy otrzymają z tego tytułu częściowe rekompensaty od państwa. Władze zapewniły również o wsparciu w rozwiązywaniu sporów z klientami lub dostawcami. Zobowiązano się również do przyspieszenia procedur administracyjnych związanych z pozyskiwaniem przez przedsiębiorców nowych źródeł dostaw z zagranicy, w tym szczególnie w sektorze budowlanym i chemicznym, zapewniając o przestrzeganiu norm środowiskowych, społecznych i wynikających z prawa UE. Rząd analizuje również możliwości zabezpieczenia dostaw dla przemysłu motoryzacyjnego, tak aby uzyskać większą niezależność od dostaw z zagranicy. Ponadto, w związku z uznaniem sytuacji epidemiologicznej wywołanej koronawirusem za siłę wyższą, państwowi zamawiający mają nie naliczać kar umownych z tytułu opóźnień.

W **Wielkiej Brytanii** rząd jest w trakcie przygotowywania przepisów, które umożliwią przedsiębiorcom ubieganie się o zasiłek chorobowych wskutek nieobecności pracownika spowodowanej wirusem lub kwarantanną (do 2 tygodni). Rząd planuje również zwiększenie ulgi na opłaty związane z nieruchomościami dla MŚP wykonujących działalność w zakresie usług rekreacyjnych (w tym zakładów usługowych, restauracji i pubów) i hotelarskich. Opóźnienia w płatnościach podatków będą analizowane indywidualnie. W tej sprawie Ministerstwo Finansów uruchomiło specjalną infolinię dla przedsiębiorców. Rząd zdecydował o zwiększeniu do 80 % gwarancji bankowych przyznawanych przez British Business Bank dla przedsiębiorców ubiegających się o kredyt na pokrycie strat spowodowanych sytuacją epidemiologiczną.

Analiza rozwiązań podejmowanych przez państwa członkowie UE wskazuje na to, że w zakresie wsparcia pracowników państwa oferują przede wszystkim:

- zasiłki dla osób opiekujących się dziećmi ze względu na zamknięcie szkół lub osób objętych kwarantanną (EL, ES, IT, PT, SI);
- wsparcie wypłat wynagrodzeń lub zasiłków dla pracowników przedsiębiorstw, których działalność została zawieszona lub ograniczona w związku z COVID-19 (AT, BG, DE, EL, IT, LT, MT, NL, PT, SE, SI);
- wsparcie dla samozatrudnionych i pracowników tymczasowych (AT, DE, IT)¹.

W zakresie wsparcia płynności finansowej przedsiębiorstw dominują:

- działania w sektorze podatkowym odraczające obowiązek płacenia podatków, przede wszystkim dochodowych, ale również innych (AT, BG, DE, EL, ES, IT, LT, LV, MT, NL, PT, SE, SI),
- zwolnienia lub odroczenia składek na ubezpieczenia społeczne (AT, DE, EL, ES, IT, PT),
- tworzenie lub poszerzanie działania programów wsparcia finansowania przedsiębiorstw poprzez gwarancje kredytowe czy tanie kredyty (AT, DE, IE, IT, LV, NL, PT, SI). Środki wsparcia płynności w wielu państwach są skierowane w szczególności do sektora MŚP, który jest identyfikowany jako najbardziej wrażliwy na skutki przestojów i zmniejszonego popytu. Niektóre państwa tworzą oddzielne pakiety dla poszczególnych branż, przede wszystkim dla turystyki (AT, ES, IT, SI)².

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Mikroprzedsiębiorstwa, w tym podmioty niezatrudniające	ok. 2146,0 tys. podmiotów, w tym ok. 1546 tys. podmiotów,	Szacunki MRPiPS na podstawie danych GUS (<i>Działalność</i>)	Możliwość skorzystania z rozszerzonego rozwiązania w zakresie pożyczki w wysokości

¹ Dane zgromadzone przez MSZ.

² Ibidem.

pracowników	które nie zatrudniają pracowników	<i>gospodarcza przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób oraz BAEL)</i>	5 tys. dla mikroprzedsiębiorców – umorzenie pożyczki pod warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej przez 3 miesiące, rezygnacja z warunku utrzymania stanu zatrudnienia.
Osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą i wykonujący pracę na podstawie umów cywilnoprawnych	ok. 2 mln osób	Szacunki ZUS	Możliwość ponownego skorzystania ze świadczenia postojowego (nie więcej niż trzykrotnie).
Sektor transportowy w Polsce	270 000 pojazdów	Związek Polskiego Leasingu/GUS	1,2% rynku
MŚP	>2 mln przedsiębiorstw	Główny Urząd Statystyczny	0,5% rynku
ARP S.A.	327 pracowników	ARP S.A./Projekt ustawy	Nadanie uprawnień do udzielania wsparcia przedsiębiorcom.
Wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast	2477	Rejestr TERYT, http://eteryt.stat.gov.pl	Możliwość skorzystania z rozwiązań finansowanych z Funduszu Szerokopasmowego, z wprowadzenia nauczania zdalnego, z wprowadzonych rozwiązań dotyczących cyfryzacji procesu inwestycyjnego. Prowadzenie mniejszej liczby postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymywania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej dla postępowań prowadzonych w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu oos).
Osoby wykonujące w podmiotach objętych mechanizmem ograniczania kosztów osobowych w administracji rządowej	-	-	Wykonanie obowiązku zmniejszenia zatrudnienia lub wprowadzenia działań, których skutkiem będzie wprowadzenie, na czas określony, mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy.
Pracownicy zatrudnieni w podmiotach objętych mechanizmem ograniczania kosztów osobowych w administracji rządowej	-	-	Ryzyko utraty pracy, zmniejszenia czasu pracy i wynagrodzenia lub czasowe pogorszenie warunków zatrudnienia niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy.
Rada Ministrów	1	-	Możliwość zastosowania

			mechanizmów ograniczania kosztów osobowych w administracji rządowej.
Starostowie i prezydenci miast	380	Rejestr TERYT, http://eteryt.stat.gov.pl	- sprawniejsze przeprowadzanie narad koordynacyjnych - możliwość przyjmowania wniosków o wydanie pozwolenia na budowę, wraz z projektami budowlanymi, w postaci elektronicznej i za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska	1	nie dotyczy	Koordinacja mniejszej liczby postępowań w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska	16	nie dotyczy	Prowadzenie/udział w mniejszej liczbie postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej	344	Zasoby własne	Udział w mniejszej liczbie postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Operatorzy nadajników radiowych i telewizyjnych oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni	Każdy podmiot chcący realizować inwestycje - dokładna liczba podmiotów nie jest możliwa do oszacowania	nie dotyczy	- przyspieszenie i usprawnienie procesu inwestycyjnego, w tym jego dalsza cyfryzacja, - wydłużenie terminu na sprawozdawczość do Prezesa UKE.
Szkoły	ok. 22,5 tys.	System Informacji Oświatowej	Możliwość zapewnienia nieprzerwanego prowadzenia

			zajęć lekcyjnych w postaci zdalnej.
Nauczyciele	ok. 690 tys.	MEN	Możliwość prowadzenia zajęć lekcyjnych w formie zdalnej.
Uczniowie	ok. 5 mln	MEN	Możliwość uczestnictwa w zajęciach lekcyjnych w formie zdalnej.
Placówki ochrony zdrowia	ok. 30 tys.	MZ	Wyposażenie w szybkie łącza telekomunikacyjne oraz urządzenia umożliwiające prowadzenie zdalnej diagnostyki medycznej.
Społeczeństwo	Ok. 38 mln	GUS	Możliwość nielimitowanego korzystania z usług publicznych za pomocą mobilnych usług telekomunikacyjnych bez wpływu na pakiety danych zakupione w tych usługach, możliwość pobrania odpisu aktu stanu cywilnego z rejestru stanu cywilnego.
Każdy, kto wykaże interes faktyczny w dostępie do usługi udostępniania danych w trybie ograniczonej teletransmisji danych z Rejestru Dowodów Osobistych i weryfikacji danych z rejestru PESEL	b.d.	nie dotyczy	Ułatwiona możliwość skorzystania z usług weryfikacji.
Przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania kopaliny ze złóż oraz wydobywania kopaliny ze złóż na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - <i>Prawo geologiczne i górnicze</i>	ok. 70 przedsiębiorców	dane własne organu koncesyjnego	Konieczność realizacji zobowiązań koncesyjnych.
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW)	1	nie dotyczy	Możliwość udzielania podmiotom realizującym przedsięwzięcia proekologiczne, podmiotom prowadzącym działalność w oparciu o pozwolenia zintegrowane, a także części przedsiębiorców prowadzącym działalność wydobywczą, dodatkowego wsparcia w postaci pożyczek na zachowanie płynności finansowej (pożyczki płatnicze), w tym zwłaszcza w okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu nadzwyczajnego lub w czasie innych nadzwyczajnych okoliczności.
Wojewódzkie fundusze	16	nie dotyczy	Możliwość udzielania

ochrony środowiska i gospodarki wodnej (WFOŚiGW)			podmiotom realizującym przedsięwzięcia proekologiczne dodatkowego wsparcia w postaci pożyczek na zachowanie płynności finansowej (pożyczki płatnicze), w tym zwłaszcza w okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu nadzwyczajnego lub w czasie innych nadzwyczajnych okoliczności.
Wszystkie pomioty biorące udział w postępowaniu administracyjnym	Trudne do oszacowania	nie dotyczy	Zapewnia sprawne i bezpieczne sporządzanie pism w formie dokumentu elektronicznego przez osoby upoważnione do tego przez organ administracji publicznej i doręczanie wydruków ww. pism stronom i innym uczestnikom postępowania administracyjnego.
Wytwórcy energii w z OZE	do 2500	własne	Wpływ na obsługę Internetowej Platformy Aukcyjnej przez pracowników URE.
Urząd Regulacji Energetyki	1	własne	Wpływ na obsługę Internetowej Platformy Aukcyjnej przez pracowników URE.
Grupy energetyczne z obszaru wytwarzania, przesyłu i dystrybucji energii	Około 0,5 mln osób	Dane z rynku energii	Przeciwdziałanie skutkom epidemii koronawirusa COVID-19.
Osoby posiadające uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej, którym kończy się okres ważności uprawnień	607 osób	Dane własne Państwowej Agencji Atomistyki Dane przekazane przez Głównego Inspektora Sanitarnego	Przedłużenie ważności uprawnień wygasających w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu - przez okres 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.
Osoby posiadające uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, którym kończy się okres ważności uprawnień	346 osób	Dane własne Państwowej Agencji Atomistyki	Przedłużenie ważności uprawnień wygasających w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu – przez okres 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.
Prezes Państwowej Agencji Atomistyki	1	nie dotyczy	Nadawanie uprawnień inspektora ochrony radiologicznej oraz uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

Główny Inspektor Sanitarny	1	nie dotyczy	Nadawanie uprawnień inspektora ochrony radiologicznej w medycznych pracowniach rentgenowskich.
Inwestorzy ubiegający się o pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji urządzeń w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej	Od kilku do kilkunastu podmiotów	Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej	Zachowanie uczciwej konkurencji pomiędzy tymi podmiotami, wyeliminowanie ryzyka niezachowania terminów w postępowaniu przed właściwym organem z powodu epidemii COVID-19.
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	1	nie dotyczy	Wody Polskie występują zarówno jako organ, który wydaje zgody oraz przyrzeczenia wodnoprawne, oraz podmiot wnioskujący o wydanie zgód lub przyrzeczeń wodnoprawnych. Gospodarowanie mieniem związanymi z gospodarką wodną.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1	nie dotyczy	Wydawanie zgód oraz przyrzeczeń wodnoprawnych dla Wód Polskich.
Inspekcja Ochrony Środowiska	1	nie dotyczy	Obsługa zadań z zakresu oceny stanu środowiska wód. Kontrola gospodarowania wodami.
Podmioty korzystające z usług wodnych, obywatele		nie dotyczy	Wprowadzane rozwiązania legislacyjne stwarzają właściwym organom możliwość określania warunków i zakresu korzystania z urządzeń wodnych.
Zarządzający portem morskim, przystanią morską lub terminalem morskim, przewoźnicy morscy i w żegludze śródlądowej	Ok. 750	MGMiŻŚ	Możliwość skorzystania z wyłączenia odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19.
Marynarze zobowiązani do posiadania świadectwa zdrowia	Ok. 35 000	MGMiŻŚ	Możliwość skorzystania z wydłużenia okresu ważności świadectwa zdrowia, zgodnie z art. 3 pkt 2 projektu.
Podmioty posiadające zezwolenia na urządzenie loterii fantowych i promocyjnych	liczba trudna do oszacowania (w 2018 r. liczba podmiotów, które uzyskały ww. zezwolenia wyniosła 119).	nie dotyczy	Nie będzie miał zastosowania przepis art. 48 ust. 2 ustawy o grach hazardowych stanowiący, że w przypadku nierozpoczęcia działalności w terminie określonym w koncesji lub zezwoleniu, koncesja lub zezwolenie wygasają w całości lub w części, w której nie podjęto działalności.
Zarządzający dworcami kolejowymi	PKP S.A. + JST zarządzające 200 dworcami	nie dotyczy	Negatywne skutki ekonomiczne dla podmiotów zarządzających dworcami kolejowymi, na których

			udostępniana jest również powierzchnia handlowa.
Minister Infrastruktury i audytorzy bezpieczeństwa ruchu drogowego posiadających certyfikaty		nie dotyczy	Audytorzy będą mieli możliwość wydłużenia ważności certyfikatu audytora brd.
Organy kontroli ruchu drogowego		nie dotyczy	Konieczność uwzględnienia w czasie kontroli pojazdu, że pomimo upływu terminu badania technicznego pojazdu określone osoby mogą poruszać się pojazdem w celu przedstawienia pojazdu do badania technicznego w stacji kontroli pojazdów, a dowód rejestracyjny nie powinien zostać zatrzymany.
Uczelnie	371	Dane własne MNiSW	Nadanie rektorom dodatkowych uprawnień. Możliwość wydłużenia lub skrócenia terminów przekazywania danych.
Studenci	1 162 091 (stan w roku akademickim 2018/2019)		Usprawnienie i uelastycznienie procesu składania wniosków o świadczenia. Wydłużenie ważności legitymacji studenckich. Umożliwienie zaliczeń i egzaminów oraz obron prac dyplomowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
Pracownicy uczelni	uczelnie publiczne – 73 533 uczelnie niepubliczne – 10 163 (stan w roku akademickim 2018/2019)		Wydłużenie ważności legitymacji służbowych nauczycieli akademickich.
Podmioty posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora	360		Możliwość przeprowadzania obron rozpraw doktorskich poza siedzibą podmiotu.
Podmioty posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego	265		Możliwość przeprowadzania kolokwii habilitacyjnych poza siedzibą podmiotu.
Doktoranci – uczestnicy studiów doktoranckich	39 035 (stan na dzień 31.12.2018 r.)		Wydłużenie ważności legitymacji. Usprawnienie procesu składania wniosków o świadczenia. Umożliwienie odbycia egzaminów oraz obron prac doktorskich za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
Doktoranci przyjęci do szkół doktorskich	3 803 (stan na listopad 2019 r.)		Wydłużenie ważności legitymacji.
Podmioty wymienione w art. 37 ust. 1 ustawy o NCBR, w tym:, mikro-,	na tym etapie nie można określić		Umożliwienie otrzymania środków finansowych z NCBR na realizację projektów

małe-, średnie- duże przedsiębiorstwa, uczelnie instytuty badawcze			i przedsięwzięć istotnych dla bezpieczeństwa państwa, interesów gospodarczych, zdrowia publicznego.
Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów	1		Przeprowadzanie posiedzeń prezydium i sekcji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z wykorzystaniem technologii informatycznych.
Rada Doskonałości Naukowej	1		Przeprowadzanie posiedzeń prezydium i zespołów Rady doskonałości Naukowej z wykorzystaniem technologii informatycznych.
Rolnicy	około 1,43 mln gospodarstw rolnych	GUS – „Rocznik statystyczny rolnictwa 2014”	Bezpośrednie Wpłaty na fundusze promocji potrącane są z należności za zbyty przez rolników towar.
Zakłady przetwórcze	b.d.	nie dotyczy	Bezpośrednie Naliczanie, pobieranie i przekazywanie wpłat na fundusze promocji.
Ogólnokrajowe organizacje zrzeszające producentów rolnych lub przetwórców produktów rolno-spożywczych	42	Wykaz ogólnokrajowych organizacji, z którymi MRiRW prowadzi konsultacje społeczne	Bezpośrednie Ogólnokrajowe organizacje uprawnione do ubiegania się o udzielenie wsparcia ze środków funduszy promocji produktów rolno-spożywczych.
Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	1	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Pośrednie: Prowadzi obsługę administracyjną funduszy promocji. Zadania KOWR w tym zakresie finansowane są ze środków tych funduszy.
Podmioty będące dłużnikami w stosunku do agencji płatniczych	W 2019 r. ARiMR wydała 572 układy ratalne i 62 odroczenia spłaty. Należy przyjąć, że w kolejnych latach liczba stosowanych ulg w spłacie kształtować się będzie na podobnym poziomie.	ARiMR	Pozytywne i bezpośrednie polegające na niepogłębianiu zadłużenia w przypadku zastosowania ulgi w jego spłacie.
Rolnicy, którzy wnieśli oświadczenia wszczynające postępowanie administracyjne za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez wymaganego przepisami prawa podpisu dokumentu.	W 2019 r. rolnicy złożyli ponad 207 tys oświadczeń, zatem należy przyjąć że w 2020 r. liczba ta nie będzie mniejsza	ARiMR	Bezpośrednie, pozytywne: Umożliwienie potwierdzenia dokonanych czynności prawnych po odwołaniu stanu epidemii pozwalające na dalsze prowadzenie postępowania administracyjnego.
Centra Rehabilitacji Rolników KRUS w: Horyńcu-Zdroju, Iwoniczu-Zdroju, Jedlcu, Kołobrzegu, Szklarskiej Porębie, Swinoujściu, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy	nie dotyczy	nie dotyczy	Dofinansowanie Centrów Rehabilitacji Rolników KRUS jako samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.			
Jednostki certyfikujące w rolnictwie ekologicznym	13	MRiRW	Pozytywne: jednostki certyfikujące będą mogły zwiększyć zasoby personelu, który będzie mógł wykonywać zadania niewymagające szerokiej fachowej wiedzy. Ułatwi to procedurę prowadzenia kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym i utrzyma sprawność jednostek, w których występują braki personelu związane z epidemią.
Inspektorzy rolnictwa ekologicznego	626	GIJHARS	Oddziaływanie: pozytywne, zmniejszy się presja wywołana brakiem personelu i niektóre działania będą mogły być przekazywane do realizacji innym osobom co zwiększy możliwości prowadzenia kontroli.
Przedsiębiorcy prowadzący regulowaną działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków	8144 punkty obrotu środkami ochrony roślin w 2018 r.	Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa	Bezpośrednie, pozytywne: zwolnienie z obowiązku kierowania osób dokonujących zbycia środków ochrony roślin na szkolenia w zakresie środków ochrony roślin.
Producenci rolni	ok. 140 tys. osób, dla których termin ważności szkolenia wymaganego od osób stosujących środki ochrony roślin upływa w 2020 r.; ok. 70 tysięcy posiadaczy sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin		Bezpośrednie, pozytywne: 1. zwolnienie z obowiązku odbycia szkolenia w zakresie środków ochrony roślin; 2. zwolnienie z obowiązku poddawania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin okresowym badaniom stanu technicznego.
Producenci rolni uczestniczący w systemie jakości żywności Integrowana produkcja roślin	Ok. 4 tys. producentów rolnych		Bezpośrednie, pozytywne: zwolnienie z obowiązku odbycia szkolenia warunkującego uzyskanie certyfikatu poświadczającego stosowanie Integrowanej produkcji roślin.
Producenci rolni samodzielnie wydający paszporty roślin	Ok. 10-12 tys.		Bezpośrednie, pozytywne: zwolnienie z obowiązku zdania egzaminu przez osoby dokonujące kontroli zdrowotności przed wydaniem paszportu roślin.
Podmioty znakujące opakowania drewniane zgodnie z Międzynarodowym Standardem w zakresie Środków Fitosanitarnych nr 15	Ok. 6 tys. podmiotów		Bezpośrednie, pozytywne: wydłużenie z 90 do 180 dni okresu na dostosowanie się do wymagań ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o środkach ochrony roślin.

Podmioty wykonujące działalność objętą regulacjami z zakresu zdrowia roślin (producenci rolni, przedsiębiorcy)	Ok. 60 tys. podmiotów		Bezpośrednie, pozytywne: 1. umożliwienie załatwianie spraw urzędowych za pośrednictwem poczty elektronicznej, 2. dostępność laboratoriów inspekcji.
Urzędy wojewódzkie, wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa	nie dotyczy	nie dotyczy	Brak konieczności powoływania komisji inwentaryzacyjnych.
Ubiegający się o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej i beneficjenci realizujący operacje w ramach PROW 2014–2020	Nie jest możliwe oszacowanie liczby ubiegających się o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej i beneficjentów	PROW 2014–2020	Szybszy i bezpieczniejszy sposób składania wniosków o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej, wniosków o płatność oraz innych dokumentów. Po wejściu w życie przepisów nie będzie konieczny kontakt bezpośredni z osobami przyjmującymi składane wnioski i dokumenty, możliwe będzie przesunięcie w czasie wykonania określonych czynności, realizacji warunków, wymogów i innych zobowiązań.
Podmioty wdrażające poszczególne instrumenty wsparcia w ramach PROW 2014-2020: ARiMR jako agencja płatnicza oraz podmioty wdrażające (samorządy województw i Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa)	18		Usprawnienie i zapewnienie bezpieczeństwa procesu przyjmowania wniosków o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej, wniosków o płatność oraz innych dokumentów. Po wejściu w życie przepisów nie będzie konieczny kontakt bezpośredni z osobami składającymi wnioski i dokumenty.
Polskie związki sportowe	72	Wykaz polskich związków sportowych MSport	Wsparcie finansowe w zakresie realizacji przez nie zadań z obszaru kultury fizycznej, w oparciu o wszystkie środki finansowe będące w dyspozycji Ministra Sportu, jak również wsparcie finansowe realizacji przez te podmioty zadań wynikających ze stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii .
PKOl, PKPar., POLADA, COS, Laboratorium i IS-PIB	6	Ministerstwo Sportu	Wsparcie finansowe w zakresie realizacji przez nie zadań z obszaru kultury fizycznej, w oparciu o wszystkie środki finansowe będące w dyspozycji Ministra Sportu, jak również wsparcie finansowe w realizacji przez te podmioty zadań wynikających ze stanu zagrożenia

			epidemicznego lub stanu epidemii.
Repatrianci przebywający w ośrodkach adaptacyjnych	ok. 250 osób	MSWiA	Możliwość wydłużenia okresu korzystania z zakwaterowania w ośrodku adaptacyjnym dla repatriantów w przypadku braku możliwości zapewnienia sobie docelowego miejsca zamieszkania w Polsce.
Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji	1	Ustawa z dnia 9 listopada 2000r. o repatriacji (Dz.U. z 2019 r. poz. 1472)	Wydawanie decyzji o przedłużeniu pobytu repatriantów w ośrodkach.
Podmioty prowadzące ośrodki adaptacyjne dla repatriantów na podstawie umów podpisanych z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Repatriacji	2	Umowy podpisane z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Repatriacji	Możliwość uzyskania wynagrodzenia z tytułu zapewnienia zakwaterowania w ośrodku repatriantom, którym przedłużono okres pobytu.
Cudzoziemcy	Bardzo trudno oszacować liczbę cudzoziemców, którzy skorzystają z zaproponowanych w projekcie rozwiązań.	Bardzo trudno oszacować liczbę cudzoziemców, którzy skorzystają z zaproponowanych w projekcie rozwiązań.	Możliwość legalnego pozostania na terytorium Polski cudzoziemców, którzy nie mogą opuścić Polski lub wystąpić o zalegalizowanie pobytu w Polsce. Możliwość kontynuowania legalnej pracy w Polsce.
Podmioty powierzające cudzoziemcom wykonywanie pracy	Trudno jest oszacować liczbę podmiotów powierzających cudzoziemcom wykonywanie pracy.	Trudno jest oszacować liczbę podmiotów powierzających cudzoziemcom wykonywanie pracy.	Możliwość kontynuowania przez cudzoziemców legalnej pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Przedsiębiorcy wykonujący reglamentowaną działalność gospodarczą	Trudne do oszacowania	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i administracji	Przedłużenie terminu ważności badań lekarskich i psychologicznych opinii właściwego miejscowo organu Policji, jak również przesunięcie obowiązku przejścia kursu doskonalącego zapewni możliwość świadczenia usług ochrony osób i mienia, usług detektywistycznych oraz działalności w zakresie „obrotu specjalnego” przez osoby posiadające stosowne kwalifikacje.
Przedsiębiorcy realizujący przedsięwzięcia proekologiczne, przedsiębiorcy prowadzący działalność w oparciu o pozwolenia zintegrowane, przedsiębiorcy prowadzący działalność w oparciu o koncesje na wydobywanie kopalin wydane na podstawie przepisów ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.	4800	Szacunki NFOŚiGW	Umożliwienie otrzymywania w szerszym zakresie pożyczek na zachowanie płynności finansowej (pożyczki płatnicze) ze środków NFOŚiGW i WFOŚiGW.

Organizacje pozarządowe	88,1 tys.	GUS	Wsparcie działalności w celu ograniczenia negatywnych skutków związanych z epidemią COVID-19.
Pracownicy organizacji pozarządowych zatrudnieni na podstawie stosunku pracy	173,5 tys.	GUS	Ograniczenie możliwości zakończenia zatrudnienia na skutek epidemii COVID-19.
Pracownicy organizacji pozarządowych zatrudnieni na podstawie umów cywilnoprawnych	441,1 tys. w ciągu roku	GUS	Ograniczenie możliwości zakończenia zatrudnienia na skutek epidemii COVID-19.
Beneficjenci działań i usług świadczonych przez organizacje pozarządowe	8,9 mln członków organizacji pozarządowych	GUS	Umożliwienie skorzystania z działań i usług oferowanych przez organizacje pozarządowe w przyszłości.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych (oddziały) Ubezpieczeni Świadczeniobiorcy	46 Wysyłka ok. 21 mln informacji dla ubezpieczonych	16,1 mln ubezpieczonych ponad 8 mln świadczeniobiorców ZUS	- rezygnacja z konieczności przesyłania w 2020 r. za pośrednictwem operatora pocztowego informacji o stanie konta ubezpieczonego w ZUS, - pobieranie samodzielnie przez ubezpieczonych (w okresie zagrożenia epidemicznego) i świadczeniobiorców bezpłatnie udostępnionych informacji z systemu teleinformatycznego ZUS.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych Ośrodki rehabilitacyjnych	Liczba ośrodków rehabilitacyjnych, z którymi współpracuje ZUS – 84, liczba zawartych z ośrodkami rehabilitacyjnymi umów - 126, liczba osób wysyłanych jednorazowo na turnus do ośrodków rehabilitacyjnych w ramach zawartych umów - 5 922 osoby .	ZUS	Zwolnienie z ewentualnych roszczeń ośrodków rehabilitacyjnych w stosunku do ZUS z tytułu odwołania turnusów rehabilitacyjnych.
Osoby uprawnione do otrzymania świadczenia przedemerytalnego oraz zasiłków	44,5 tys.	ZUS	Wydłużenie terminu na poinformowanie o wysokości przychodu osiągniętego w poprzednim roku rozliczeniowym przez osoby uprawnione do zasiłków i świadczeń przedemerytalnych,
Osoby uprawnione do otrzymania świadczenia przedemerytalnego	Ok. 12,8 tys.	ZUS	Wydłużenie terminu na złożenie wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.
Świadczeniobiorcy zasiłków rodzinnych	Ok. 2 mln osób (stan na koniec 2019 r.)	Dane administracyjne	Uznanie zmniejszenie wynagrodzenia jako utrata.
Dzieci w pieczy zastępczej	72 tys. dzieci wg stanu na koniec 2019 r.	Dane administracyjne	Możliwość umieszczenia większej liczby dzieci w formie

			pieczy zastępczej. Zawieszenie dokonywania ocen sytuacji dziecka.
Jednostki samorządu terytorialnego szczebla powiatowego (piecza zastępcza)	380 powiatów	Dane administracyjne	Zawieszenie dokonywania ocen sytuacji dziecka.
Jednostki samorządu terytorialnego prowadzące środowiskowe domy samopomocy	809	Sprawozdanie MRPiPS-03 za 2018 r.	Wydanie decyzji o zwolnieniu z odpłatności uczestników śds za okres zawieszenia działalności.
Jednostki organizacyjne pomocy społecznej prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego	5189	Dane administracyjne	Umożliwienie zawarcia porozumienia w sprawie przeniesienia pracownika samorządowego do danej jednostki organizacyjnej pomocy społecznej MRPiPS
Ośrodki pomocy społecznej	2495 według stanu na dzień 01.01.2019 r.	Dane administracyjne	Umożliwienie weryfikacji sytuacji osobistej dochodowej oraz majątkowej w sprawach z zakresu pomocy społecznej bez przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego.
Uczestnicy środowiskowych domów samopomocy społecznej i członkowie ich rodzin.	33 716 uczestników, liczba członów rodzin nie do oszacowania	Sprawozdanie MRPiPS-03 za 2018 r.	Możliwość ubiegania się o zwolnienie z odpłatności za okres zawieszenia działalności ci środowiskowych domów samopomocy.
Pracownicy zatrudnieni na umowę o pracę	Ok. 12437 tys.	BAEL GUS, dane za III kwartał 2019 r.	Przedłużenie ważności szkoleń okresowych BHP.
Wpływ na zarządzających dworcami kolejowymi	PKP SA + JST zarządzające 200 dworcami		Projektowana ustawa wprowadza uregulowania ograniczające negatywne skutki ekonomiczne dla podmiotów zarządzających dworcami kolejowymi, na których udostępniana jest również powierzchnia handlowa, przez umożliwienie pobierania należności z tytułu najmu na zasadach dotychczasowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone pre-konsultacje dotyczące projektu ustawy.

Projekt ustawy, ze względu na jego charakter, nie zostanie poddany procesowi uzgodnień oraz przedstawiony do opiniowania i konsultacji publicznych. Jest to podyktowane koniecznością pilnego jego wejścia w życie w związku z sytuacją związaną z COVID-19.

Projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-6935,32	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-6935,32
budżet państwa	-54,60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-54,60
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

FUS	-6509,66	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-6509,66
FGŚP	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP	-302,91	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-302,91
FŚ	-68,15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-68,15
PFRON	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	11524,56	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11524,56
budżet państwa	153,1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	153,10
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FUS	3905,11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3905,11
FGŚP	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP	7456,35	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7456,35
FŚ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PFRON	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PAŻP (dotacja)	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
Saldo ogółem	-18459,88	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-18459,88
budżet państwa	-217,70	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-217,70
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FUS	-10414,77	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-10414,77
FGŚP	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP	-7759,26	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-7759,26
FŚ	-68,15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-68,15
PFRON	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Budżet państwa Obbligacje Skarbu Państwa przekazane przez Ministerstwo Finansów. Środki własne Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz środki własne 16 wojewódzkich funduszy ochrony środowiska gospodarki wodnej.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Kapitał z zasilenia zostanie spożytkowany na wsparcie przedsiębiorców, w tym ze szczególnym uwzględnieniem sektora transportowego w okresie zachwiania stabilności gospodarczej. Powyższe skutkować będzie stymulacją w utrzymaniu stabilności sektora, a tym samym kontrybucją podatkową do budżetu państwa przez wspomniane podmioty (w pełnym spektrum palety podatkowej na poziomie zbliżonym do roku 2019 r.), trudne do dokładnego oszacowania obecnie przy uwzględnieniu charakterystyki rynku określonej powyżej. Dodatkowo z uwagi na komercyjny charakter przedsięwzięcia, ARP spółka ze 100% udziałem Skarbu Państwa z powierzonego kapitału wygeneruje zwrot wartości w przedziale 0,2-2,5% p.a. (bez uwzględnienia kosztu ryzyka i kosztów własnych) – przedstawione w tabeli powyżej. Koszt wdrożenia mechanizmów wskazanych w projekcie ustawy jest szacunkowy, ze względu na brak możliwości (na moment przygotowania projektu ustawy) wskazania docelowej liczby potencjalnych beneficjentów narażonych na skutki związane z wprowadzeniem stanu zagrożenia epidemicznego i epidemii na terytorium RP. Źródło finansowania określone zostało w art. 21b ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, zmienionej ustawą z dnia 31 marca 2020 r. Zgodnie z tym przepisem,

w 2020 r. minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może przekazać ARP S.A. skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 21 ustawy. Łączna wartość nominalna z tytułu emisji skarbowych papierów wartościowych przekazanych do ARP S.A. wyniesie nie więcej niż 1 700 000 000,00 zł.

Szacunkowy skutek finansowy dwóch dodatkowych wypłat świadczenia postojowego (bez uwzględnienia skutków finansowych wypłaty tego świadczenia wynikającego z ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw) **wynosi 3,93 mld zł** (w wariantcie maksymalnym 8,21 mld zł).

Rozszerzenie kręgu podmiotów zwolnionych z opłacania składek, do zatrudniających do 49 osób podlegających ubezpieczeniom społecznym, przy uwzględnieniu zasady dofinansowania składek w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc to miesięczny koszt ok. 2,1 mld zł. **Całkowity szacowany koszt rozszerzenia zwolnienia za okres 3 miesięcy wynosi ok. 6,3 mld zł.** Dodatkowo zwolnienie ze składek wszystkich spółdzielni socjalnych powoduje szacunkowy koszt za 3 miesiące wynoszący 5,7 mln zł, natomiast nie uwzględnienie w liczbie ubezpieczonych uprawniających do zwolnienia ze składek pracowników młodocianych, spowoduje szacunkowy wyższy koszt za 3 miesiące wynoszący ok. 31,2 mln zł.

Rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Aby skorzystać z umorzenia pożyczki, mikroprzedsiębiorca będzie musiał prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. Warunek ten będzie miał zastosowanie do wszystkich pożyczek, tj. również tych, które zostaną udzielone do dnia wejścia w życie przedmiotowej zmiany.

Wśród potencjalnych beneficjentów jest 2,146 mln mikrofirm (dane GUS, 2018). Założono, że o pożyczkę wystąpi 90% z nich (tj. ok. 1,931 mln przedsiębiorców) oraz, że 90% spośród nich nie zaprzestanie prowadzić działalności w ciągu 3 miesięcy (1,738 mln). Przy powyższych założeniach, **szacowana łączna wartość pożyczek wyniesie ok. 9,657 mld zł, z czego pożyczki o wartości ok. 8,691 mld zł zostaną umorzone. Po uwzględnieniu odsetek od nieumorzonych pożyczek, całkowity koszt instrumentu dla Funduszu Pracy wynosi ok. 8,641 mld zł. Koszt rozszerzenia instrumentu w stosunku do obowiązującej dotychczas wersji przepisów to ok. 7,456 mld zł.**

Koszty obsługi instrumentów, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze, są finansowane ze środków Funduszu Pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.

Zmiana w Programie pożyczkowym realizowanym przez BGK „Pierwszy biznes-wsparcie w starcie” na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - nie będzie powodować skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.

Na chwilę obecną nie jest możliwe oszacowanie wpływu zastosowania mechanizmów ograniczania kosztów osobowych w administracji rządowej, ponieważ proponowany mechanizm ma charakter fakultatywny i elastyczny. Przedstawienie szczegółowych wyliczeń w tym zakresie będzie możliwe przy wydaniu przez Radę Ministrów rozporządzenia uruchamiającego poszczególne rozwiązania. Należy liczyć się z koniecznością wypłaty odpraw dla zwalnianych pracowników, niemniej jednak w dłuższej perspektywie zakłada się, że zaproponowany mechanizm będzie miał pozytywny wpływ na sytuację budżetu państwa w postaci zmniejszenia wydatków na funkcjonowanie administracji rządowej.

Wydłużenie terminu na złożenie wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego - z uwagi na ograniczenia związane z przemieszczaniem się na terytorium Polski w okresie obowiązywania stanu epidemii, a wcześniej zagrożenia epidemicznego związanego z COVID-19, część osób może nie dotrzymać terminu 30 dni na złożenie wniosku

o przyznanie świadczenia przedemerytalnego - rozwiązanie nie niesie dodatkowych skutków finansowych.

Wydłużenie terminu na poinformowanie o wysokości przychodu osiągniętego w poprzednim roku rozliczeniowym przez osoby uprawnione do zasiłków i świadczeń przedemerytalnych - proponowane rozwiązanie nie niesie dodatkowych skutków finansowych.

Zwolnienie z ewentualnych roszczeń w stosunku do ZUS z tytułu odwołania turnusów rehabilitacyjnych - łączna kwota wynagrodzenia dla wszystkich ośrodków rehabilitacyjnych za świadczenie usług rehabilitacyjnych przez jeden turnus (24 dni) wynosi 13,96 mln zł. W przypadku wstrzymania wysyłania do ośrodków rehabilitacyjnych dłużej niż jeden turnus kwotę należy odpowiednio przemnożyć. Kwota ta nie jest zyskiem ośrodków rehabilitacyjnych, obejmuje ona koszty świadczenia tej usługi, tj. .m.in. koszty zapewnienia kadry lekarskiej i specjalistycznej, wyżywienia, noclegów itp.

Przyjęcie zasady przyznania i wypłaty świadczenia od dnia spełnienia warunków, nie wcześniej niż od 1 marca 2020 r. - umożliwienie świadczeniobiorcom, na ich żądanie wyrażone w formie oświadczenia, przyznanie i wypłata świadczenia od miesiąca, w którym spełniły już warunki do przyznania, ponownego ustalenia wysokości lub podjęcia wypłaty świadczenia, nie wcześniej jednak niż od początku miesiąca, w którym wystąpił stan zagrożenia epidemicznego, tj. od 1 marca 2020 r. – rozwiązanie nie spowoduje skutków finansowych.

Zaniechanie poboru odsetek z tytułu nieopłaconych należności z tytułu składek - zaproponowane rozwiązanie pozwala płatnikowi składek wystąpić do ZUS z wnioskiem, o zaniechanie ich poboru ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID-19. Niewątpliwie ww. rozwiązanie wychodzi naprzeciw wszystkim przedsiębiorcom, nie tylko tym najmniejszym, lecz także prowadzącym działalność gospodarczą znacznych rozmiarów. Szacowany ubytek to ok. 500 mln zł.

Szkolenia BHP - proponowane rozwiązania legislacyjne w zakresie szkoleń w dziedzinie bhp nie generują żadnych dodatkowych kosztów. Polegają one na przedłużeniu ważności szkoleń okresowych, których termin przeprowadzenia przypada na czas trwania stanu epidemii, i zorganizowania ich w terminie późniejszym. W odniesieniu do szkoleń wstępnych umożliwia się przeprowadzenie części z nich za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, co może prowadzić do obniżenia ich kosztów. Szkolenia w dziedzinie bhp mają charakter obligatoryjny, a proponowane rozwiązania nie wpływają na ich zakres, tzn. na ich zwiększenie lub zmniejszenie

Świadczenia rodzinne i fundusz alimentacyjny - obniżenie wynagrodzenia (świadczenia z umowy cywilnoprawnej) w związku z COVID-19 jest utratą dochodu i uwzględniane jest przy ustalaniu prawa do świadczeń - finansowanie w ramach limitu określonego w ustawie budżetowej.

Pieczą zastępczą - zniesienie limitu dzieci pełnoletnich i kryterium wieku dzieci umieszczanych w związku z COVID-19 - zawieszenie ocen sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz ocen rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka. Zmiana nie skutkuje dodatkowymi kosztami po stronie sektora finansów publicznych.

Odpłatności za środowiskowe domy samopomocy - szacunkowe skutki finansowe po stronie budżetu państwa to około 650 tys. zł w skali jednego miesiąca (skutki wyliczone na podstawie informacji o wysokości dochód budżetu państwa z tytułu odpłatności za pobyt w śds w roku 2018 – 6 669 tys. zł, powiększone o szacunkowy wzrost tego dochodu w roku 2020 - wzrost liczby miejsc oraz osób zobowiązanych do odpłatności). Prowadzenie ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej, a dochody z tytułu odpłatności za usługi w tych ośrodkach stanowią dochód budżetu państwa.

Rodzinny wywiad środowiskowy – proponowana regulacja będzie wpływała na pracę ośrodków pomocy społecznej, pracowników socjalnych oraz ogólnie przyszłych i aktualnych beneficjentów pomocy społecznej, ale nie będzie ona rodziła dodatkowych skutków finansowych po stronie budżetu państwa czy jednostek samorządu terytorialnego.

Braki kadrowe m.in. w domach pomocy społecznej - proponowana regulacja umożliwia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przeniesienie pracownika samorządowego za jego zgodą, do pracy w jednostce organizacyjnej pomocy

społecznej. Przeniesienie pracownika do innej jednostki będzie dokonywane w drodze porozumienia pracodawców. Wysokość wynagrodzenia wskazanego w porozumieniu nie może być niższa od dotychczasowego. W ocenie projektodawcy proponowana regulacja nie powinna powodować dodatkowych skutków finansowych.

Skutki finansowe dla sektora finansów publicznych polegać będą także na:

- zmniejszeniu obciążenia biurokratycznego organów administracji publicznej poprzez zniesienie niektórych obowiązków o charakterze proceduralnym, wymaganych dotychczas w procesie inwestycyjnym w infrastrukturę telekomunikacyjną (np. w zakresie zniesienia obowiązku przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko dla planowanych przedsięwzięć dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych);
- możliwych przepływach finansowych pomiędzy budżetem państwa a Funduszem Szerokopasmowym, którego wdrażanie rozpocznie się już w roku 2020 i w wyniku czego Fundusz ten zasilony jednorazową dotacją z budżetu państwa w kwocie 87 mln zł z przeznaczeniem za wypłatę środków w ramach interwencji z Funduszu, jakie zostaną podjęte niezwłocznie po wejściu w życie ustawy. Zakłada się, że w pierwszej kolejności środki Funduszu zostaną przeznaczone na wsparcie wyposażenia placówek ochrony zdrowia w szybkie łącza internetowe (celem ograniczenia konieczności fizycznych kontaktów pacjentów z lekarzami) oraz równoległe wyposażenie osób ze szczególnych grup społecznych (osoby starsze, osoby niepełnosprawne) w urządzenia i usługi umożliwiające wykonywanie codziennych aktywności (w tym korzystanie z usług ochrony zdrowia) w sposób zdalny;
- zwiększeniu budżetu Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej w 2020 roku o 50 mln zł na potrzeby umożliwienia operatorowi OSE dokonywania centralnych zakupów sprzętu komputerowego i innych urządzeń multimedialnych dla szkół celem ich dalszego udostępniania uczniom zarówno na potrzeby usprawnienia prowadzenia fizycznych zajęć w szkole, jak i na potrzeby prowadzenia zajęć w formie zdalnej.

Operator wyznaczony przy świadczeniu usługi tzw. przesyłki hybrydowej będzie ponosił koszty związane z jej funkcjonowaniem. Z uwagi, że usługa ma być świadczona nieodpłatnie dla obywateli, Poczta Polska powinna mieć uruchomiony mechanizm finansowania takiej usługi pokrywający całkowity koszt realizacji usługi wraz z rozsądnym zyskiem na poziomie WACC - średni ważony koszt kapitału. Świadcząc usługę tzw. hybrydy odwróconej operator wyznaczony przy świadczeniu usługi przesyłki hybrydowej będzie ponosił koszty związane z jej funkcjonowaniem. Przewiduje się mechanizm finansowania pokrywający całkowity koszt realizacji usługi wraz z rozsądnym zyskiem na poziomie WACC - średni ważony koszt kapitału. Operator Wyznaczony oszacował koszty dla tej usługi na poziomie 16,1 mln zł.

W zakresie zmiany dotyczącej przekazywania 1% podatku - w 2019 r. 14,5 mln podatników przekazało 1% należnego podatku, wynikającego z rozliczenia podatku dochodowego za 2018 r. Wsparcie otrzymało 8 869 organizacji pożytku publicznego w kwocie 874,4 mln zł. Złożenie wniosku o przekazanie 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego zależy jednak od woli podatnika. Do 29 lutego 2020 r. zostało złożonych ponad 4 mln zeznań podatkowych (zasady ogólne). Ponadto wszystkim uprawnionym organy rentowe dokonały rocznego obliczenia podatku (9,7 mln emerytów i rencistów). Trudno zatem precyzyjnie określić liczbę podatników, których proponowana regulacja obejmie, jak i kwotę 1% podatku należnego, która zostanie przekazana na podstawie dodawanego artykułu. Regulacje w zakresie zmiany ustawy o KAS oraz Ordynacji podatkowej nie mają wpływu na sektor finansów publicznych.

Wejście proponowanych zmian w zakresie:

- umożliwienia spółce prowadzącej giełdę skrócenia terminu wejścia w życie zmian w regulaminie giełdy;
- umożliwienia zdalnego składania zapisów na akcje;
- umożliwienia zdanego uczestnictwa w zgromadzeniu obligatariuszy, zgromadzeniu inwestorów;
- załączania sprawozdań finansowych za poprzedni rok obrotowy w propozycji nabycia obligacji oraz zdalnego podejmowania decyzji przez Komisję Nadzoru Finansowego, nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w szczególności nie wystąpi skutek w postaci zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Zmiany w zakresie prawa dot. szkolnictwa wyższego i nauki - nie będą miały wpływu

na sektor finansów publicznych. Wydatki na wypłatę dodatkowych zapomóg będą finansowane z budżetu państwa z części poszczególnych ministrów nadzorujących uczelnie ze środków zaplanowanych na ten cel w budżecie państwa na 2020 r. Środki na pokrycie odsetek od zawieszonych kredytów studenckich będą pokryte ze środków Funduszu Kredytów Studenckich zaplanowanych w budżecie na 2020 r.

Zmiany w zakresie prawa łowieckiego nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych.

Zmiany Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie możliwości doręczania pism sporządzonych w formie dokumentu elektronicznego nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych, ponieważ doręczenie wydruku pisma sporządzonego w formie elektronicznej odzwierciedlającego treść tego pisma generować będzie takie same koszty jak doręczenie pisma sporządzonego w formie pisemnej, choć wpłynie korzystnie na organizację tych doręczeń.

Zmiany mające na celu zagwarantowanie ciągłości dostaw energii elektrycznej i gazu ziemnego - nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych.

Zmiany dotyczące odbierania i unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych - nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych.

Założeniem uruchomienia pożyczek płatniczych dla beneficjentów korzystających już z dofinansowania pożyczkowego w NFOŚiGW jest utrzymanie realizacji prowadzonych działań w zakresie ochrony środowiska. Pożyczki płatnicze będą mogły być wykorzystane do zapewnienia finansowania przedsięwzięcia w przypadku braku wystarczających środków własnych lub pochodzących z innego źródła poza NFOŚiGW do realizowania płatności za roboty i usługi. Do wyliczeń założono, że o pożyczkę płatniczą zgłoszą się podmioty realizujące przedsięwzięcia, tj. realizujące jeszcze płatności ze środków własnych lub środków NFOŚiGW. Zakłada się, że finansowanie ze środków europejskich będzie realizowane bez zakłóceń. Łączna maksymalna kwota na uruchomienie pożyczek płatniczych została oszacowana na poziomie 2 464 mln zł. Główna kwota pożyczek w wysokości 1 750 mln zł może zostać wypłacona w 2020 r. Dla WFOŚiGW przyjęto analogiczne założenia w zakresie pożyczek płatniczych dla beneficjentów, jednocześnie zakładając, że ich wypłata w łącznej kwocie 100 mln zł nastąpi wyłącznie w 2020 r. W zakresie przedsiębiorców prowadzących działalność w oparciu o pozwolenia zintegrowane, przewiduje się, że część podmiotów może występować o pożyczki w zakresie zabezpieczenia zdolności produkcyjnych, a następnie przywrócenia zdolności produkcyjnych. Obecna liczba pozwoleń zintegrowanych wynosi około 4 tys. i dotyczy około 1,6 tys. przedsiębiorców. Przewidywana kwota wypłaconych pożyczek wyniesie 470 mln zł, z czego 270 mln zł w 2020 r., zaś po 100 mln zł w 2021 r. i 2022 r. W zakresie przedsiębiorców prowadzących działalność w oparciu o koncesje wydane na podstawie przepisów Prawa geologicznego i górniczego i działających na podstawie planu ruchu zakładu górniczego przewiduje się, że część przedsiębiorców dla których organami koncesyjnymi są marszałkowie województw oraz Minister Środowiska może ubiegać się o pożyczki w zakresie zabezpieczenia wyrobisk oraz zabezpieczenia obiektów zakładu górniczego. Obecna liczba koncesji na wydobywanie kopaliny, dla których organami koncesyjnymi są marszałkowie województw, wynosi 2,9 tys. i dotyczy około 1,8 tys. przedsiębiorców, natomiast liczba koncesji na wydobywanie kopaliny, dla których organem koncesyjnym jest Minister Środowiska, na dzień 30.03.2020 r. wynosi około 0,3 tys. i dotyczy 0,04 tys. przedsiębiorców. Przewidywana kwota wypłaconych pożyczek wyniesie około 140 mln zł, z czego 100 mln zł w 2020 r. oraz 40 mln zł w 2021 r. Przyjmuje się, że do udzielania przedmiotowych pożyczek zostaną przygotowane przez NFOŚiGW i WFOŚiGW odrębne zasady - opracowane w konsultacji z Ministrem Klimatu. Wysokość oprocentowania pożyczek NFOŚiGW i WFOŚiGW, wraz z możliwością połączenia tych pożyczek z innymi instrumentami wsparcia, będzie wynikała z aktów NFOŚiGW, tj. Zasad udzielania dofinansowania ze środków NFOŚiGW i ewentualnie programów priorytetowych oraz programu pomocowego opracowanego i zaakceptowanego przez Komisję Europejską na podstawie Komunikatu Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19. Dlatego w chwili obecnej nie można określić skutków finansowych z tytułu oprocentowania pożyczek dla NFOŚiGW/WFOŚiGW (w zakresie przychodów), a także dla przedsiębiorców (po stronie kosztów).

Przedłużenie terminu ważności uprawnień inspektora ochrony radiologicznej oraz uprawnień

do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, nadawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe co do zasady nie będzie miała wpływu na budżet państwa (część 46 – Zdrowie, część 68 – Państwowa Agencja Atomistyki) oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego, może jedynie ewentualnie spowodować przeniesienie części planowanych na obecny rok dochodów (w związku z wnoszonymi opłatami za egzamin) oraz wydatków (w związku z wypłatą wynagrodzeń oraz zwrotem kosztów podróży członkom komisji egzaminacyjnych) na następny rok.

W związku z tym, że nie da się przewidzieć, jak długo będzie trwał stan epidemii, przyjęto, że okres, w którym mają wygasnąć uprawnienia podlegające przedłużeniu zgodnie z proponowanymi przepisami, będzie trwał do końca lipca 2020 r. Przedłużenie uprawnień będzie dotyczyć 953 osób. Nie można przedstawić wyliczeń dochodów i wydatków budżetowych z uwagi na to, że przy niepewności, jak długo będzie trwał stan epidemii, nie można wykluczyć, że część osób, które skorzystają z przedłużenia ważności uprawnień, będzie jednak chciała przed końcem tego roku przystąpić do egzaminów wymaganych do uzyskania nowych uprawnień. W związku z tym, nie da się przewidzieć, ile egzaminów trzeba będzie zorganizować do końca roku, a ile w przyszłym roku. Po upływie przewidywanego w projektowanych przepisach okresu przedłużenia uprawnień zwiększy się liczba osób przystępujących do egzaminów, co pociągnie za sobą zorganizowanie dodatkowych egzaminów, w miejsce tych, które powinny były zostać zorganizowane w okresie stanu zagrożenia i stanu epidemii. Zatem w perspektywie wieloletniej projektowane przepisy będą neutralne dla sektora finansów publicznych.

Zmiany mające na celu wsparcie podmiotów uczestniczących w funduszach promocji produktów rolno-spożywczych nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych gdyż środki finansowe funduszy promocji nie są środkami publicznymi w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

Regulacje w zakresie oświadczeń składanych przez rolników, którzy ubiegają się o przyznanie płatności w ramach WPR bez wymaganego przepisami prawa podpisu dokumentu obowiązywać będą jedynie w stosunku do kampanii składania oświadczeń na rok 2020 r. i nie wpłyną na sektor finansów publicznych.

Regulacje dotyczące:

- funkcjonowania przedsiębiorstw w sektorze rolno-spożywczym;
- działań kontrolnych w rolnictwie ekologicznym;
- zmiany przepisów ustaw o środkach ochrony roślin;
- zmiany terminu zmiany podległości laboratoriów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa,

nie powodują skutków finansowych.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 nie ma wpływu na sektor finansów publicznych. Kwestie finansowe objęte zakresem projektowanej zmiany ustawy zostały uwzględnione w Ocenie Skutków Regulacji sporządzonej dla ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Projektowane regulacje, mające na celu ograniczenie negatywnych skutków epidemii dla podmiotów prowadzących działalność w obszarze kultury fizycznej, nie rodzą dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych. Wydatki na projektowane zadania realizowane będą w ramach środków pozostających w dyspozycji Ministra Sportu. Wsparcie finansowe wskazanych w ustawie podmiotów (m.in. polskich związków sportowych, COS, POLADy itp.) w zakresie realizacji przez nie zadań z obszaru kultury fizycznej realizowane będzie w ramach posiadanych środków.

Środki przewidziane na sfinansowanie wprowadzanego rozwiązania w zakresie repatriacji będą pochodziły z rezerwy celowej budżetu państwa na rok 2020 – Pomoc dla repatriantów (cz. 83 poz. 13), zabezpieczonych na pokrycie kosztów wynagrodzenia podmiotów prowadzących aktualnie ośrodki adaptacyjne dla repatriantów, w ramach limitów przewidzianych umowami zawartymi w ww. podmiotami. Koszty oszacowano na podstawie ceny pobytu repatrianta w ośrodku w ciągu jednego dnia oraz założenia, że pobyt

repatriantów zostanie przedłużony na okres maksymalnie 90 dni, a przedłużeniem pobytu będzie zainteresowanych ok. 80% osób przebywających aktualnie w ośrodkach.

Zmiany w zakresie:

- wydłużenia certyfikatów audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- przedłużenia terminu na dopełnienie obowiązku zgłoszenia wymiany drogomierza;
- zachowania ważności wydanych w kraju praw jazdy i pozwoleń do kierowania tramwajem oraz uprawnień do kierowania;
- przedłużenia ważności badania technicznego

nie generują kosztów dla budżetu państwa.

Zmiany dotyczące funkcjonowania organizacji pozarządowych nie powodują skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

Wprowadzenie przepisów z zakresu ustawy – Prawa geologicznego i górnictwa jest neutralne dla budżetu państwa, ponieważ zawiera ono wyłącznie przepisy wpływające na terminy realizacji zobowiązań koncesyjnych i ustawowych, które nie wiążą się z obciążeniami finansowymi dla budżetu państwa.

Zmiany w zakresie wydłużenia certyfikatów audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego nie mają wpływu na budżet państwa ani budżety samorządu terytorialnego. Natomiast wpłyną pozytywnie na obywateli posiadających certyfikaty audytorów bezpieczeństwa ruchu drogowego, gdyż w ten sposób będą mieli możliwość wydłużenia ważności certyfikatu audytora brd, na czas niemożności odbycia szkoleń okresowych. Ponadto oznacza to oszczędności dla audytorów bezpieczeństwa ruchu drogowego, gdyż w przypadku wygaśnięcia certyfikatu audytora brd konieczne byłoby występowanie z wnioskiem o nowy certyfikat, co wymaga spełnienia bardziej rygorystycznych wymogów niż w przypadku przedłużania certyfikatu.

Regulacje zapewnią ważność badania technicznego bez konieczności udawania się do stacji kontroli pojazdów na badanie techniczne, w przypadku gdy wyznaczony termin na jego przeprowadzenie wypadałby w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub epidemii. Jednakże przepis dotyczy osób, które są właścicielami lub posiadaczami pojazdów i przebywają na obowiązkowej kwarantannie lub zostały poddane leczeniu z powodu COVID-19. Badanie techniczne zachowa ważność przez okres 7 dni, od dnia zakończenia leczenia lub zwolnienia z obowiązkowej kwarantanny, ale jedynie w celu umożliwienia dojazdu na badanie techniczne. Tym samym za brak ważnego badania technicznego w drodze do stacji kontroli pojazdów nie będzie zatrzymywany dowód rejestracyjny (pozwolenie czasowe) przez organ kontroli ruchu drogowego. Regulacja nie generuje kosztów dla budżetu państwa, stacji kontroli pojazdów ani obywateli. Wprowadza z mocy ustawy przedłużenie badań technicznych a zatem ma wpływ na organy kontroli ruchu drogowego, które w czasie kontroli powinny uwzględnić, iż pomimo upływu terminu badania technicznego osoby wskazane w projektowanym przepisie mogą poruszać się pojazdem w celu przedstawienia pojazdu do badania technicznego w stacji kontroli pojazdów, a dowód rejestracyjny nie powinien zostać zatrzymany.

Koszty budżetu państwa związane są z proponowanymi rozwiązaniami w zakresie transportu lotniczego:

- dotacja z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 dla lotnisk, które będą zobowiązane do utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej w stanie zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, szacowana na 142,2 mln zł w roku wejścia w życie ustawy
- dotacja dla Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, szacowana na 10 mln zł w roku wejścia w życie ustawy, powoduje konieczność zwiększenia o ww. kwotę części 39 budżetu państwa – transport, z której ta dotacja będzie wypłacana;
- zwolnienie przedsiębiorstw państwowych z wpłat z zysku w roku obrotowym, w którym wystąpił stan zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii, a także w poprzedzającym go roku obrotowym i następującym po nim roku obrotowym, w zakresie dotyczącym przedsiębiorstwa państwowego „Porty Lotnicze” (PPL), szacowane na 54,6 mln zł w roku wejścia w życie ustawy, powoduje konieczność dokonania zwrotu przez budżet państwa na rzecz PPL kwoty wypłaty z zysku za 2019 r.

Wprowadzenie przepisów z zakresu ustawy – Prawa geologicznego i górnictwa jest neutralne dla budżetu państwa, ponieważ zawiera ono wyłącznie przepisy wpływające na terminy realizacji zobowiązań koncesyjnych i ustawowych, które nie wiążą się z obciążeniami finansowymi dla budżetu państwa.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby starsze i niepełnosprawne	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Utrzymanie ciągłości biznesowej/produkcyjnej i krótkoterminowej płynności finansowej małych i średnich przedsiębiorstw objętych wsparciem, umożliwiającej wypłaty wynagrodzeń pracowniczych i finansowanie bieżącej działalności gospodarczej. W zakresie sektora transportowego utrzymanie finansowania leasingowanej floty transportowej jest jednym z priorytetów utrzymania łańcucha dostaw w gospodarce.</p> <p>Zwiększenie dostępności finansowania obrotowego, w uzupełnieniu do kapitału bankowego, przyczyni się do ograniczenia ryzyka zatorów płatniczych.</p> <p>Przedmiotowa regulacja w zakresie wpływu na przedsiębiorców ma na celu uproszczenie procedur istniejących w administracji publicznej. Zaproponowane w niej rozwiązania mają być komplementarne do rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. i mają na celu zapobieganie negatywnym skutkom gospodarczym związanym z rozprzestrzenianiem się COVID-19, takim jak możliwa utrata płynności finansowej. Regulacja ma na celu ułatwienie działania przedsiębiorcom o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, w obszarze strategicznych zasobów narodowych.</p> <p>Proponowane zmiany będą również uzupełnieniem w stosunku do już przyjętych regulacji, przede wszystkim w zakresie wydłużenia terminów do dokonania określonych czynności (np. w zakresie terminów właściwych dla składania sprawozdań finansowych, wydłużenia obowiązywania określonych certyfikatów, jak również wydłużenia czasu obowiązywania koncesji i pozwoleń np. w zakresie budów prowadzonych na obszarach morskich, czy też organizacji loterii).</p> <p>Możliwość udzielania wszystkim podmiotom realizującym przedsięwzięcia proekologiczne dodatkowego wsparcia w postaci pożyczek płatniczych (pożyczek na zachowanie płynności finansowej). Ponadto zakłada się, że wsparciem będą mogły zostać objęte podmioty prowadzące działalność w oparciu o pozwolenia zintegrowane, których działalność może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych, albo środowiska, a także część przedsiębiorców prowadzących działalność wydobywczą, w oparciu o koncesje wydane na podstawie przepisów Prawa geologicznego i górniczego. Pożyczka płatnicza zagwarantuje możliwość realizacji przedsięwzięcia proekologicznego lub utrzymanie jego efektów, a także zabezpieczenia zdolności produkcyjnych, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub innych nadzwyczajnych okoliczności, a po ich ustąpieniu zagwarantowanie przywrócenia zdolności produkcyjnych. Pożyczki płatnicze z założenia mają umożliwić utrzymanie realizacji lub efektów projektów, a także zabezpieczyć zdolności produkcyjne, a następnie przywrócenia zdolności produkcyjnych podmiotom korzystającym ze środowiska (na podstawie pozwoleń zintegrowanych oraz koncesji na wydobywanie kopalin).</p>						

	<p>W zakresie regulacji odnoszących się do sektora transportowego proponowane zmiany mają przede wszystkim na celu wprowadzenie instrumentów wsparcia dla infrastruktury transportu lotniczego oraz tzw. infrastruktury krytycznej – portów lotniczych, a także zapewnienie ciągłości działania podmiotów z tego sektora.</p> <p>Część z obowiązków, jak na przykład wprowadzenie minimalnej gotowości operacyjnej (nowy obowiązek dla lotnisk) będzie podlegała rekompensacie finansowej. Jednocześnie dla szeregu działań przewiduje się możliwość różnorodnych zwolnień (np. z wpłat z tytułu zysków, w przypadku przedsiębiorstwa państwowego „Porty Lotnicze”).</p> <p>Podejmowane działania będą miały na celu również wydłużenie obowiązujących certyfikatów oraz uprawnień, tak by pracownicy sektora mogli bezproblemowo funkcjonować do czasu unormowania (się sytuacji epidemiologicznej na poziomie krajowym).</p> <p>Zaproponowane zmiany wprowadzone w obszarze telekomunikacji usprawnią proces inwestycyjny. Skrócony zostanie m.in. czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych zezwoleń inwestycyjnych oraz szybsza obsługa procesu inwestycyjnego. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej i nauczania zdalnego w sytuacjach kryzysowych.</p> <p>Wprowadzona zostanie możliwość zakupów sprzętu komputerowego i usług telekomunikacyjnych na rzecz szkół ze środków Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, oraz możliwości realizacji projektów (w tym uczestnictwa w łańcuchu dostaw) na rzecz cyfryzacji placówek ochrony zdrowia, finansowanych ze środków Funduszu Szerokopasmowego.</p>
<p>sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw</p>	<p>Ogólne wsparcie MŚP i przedsiębiorczości</p> <p>Rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Aby skorzystać z umorzenia pożyczki mikroprzedsiębiorca będzie musiał prowadzić działalność przez okres 3 miesiące od dnia udzielenia pożyczki. Warunek ten będzie miał zastosowanie do wszystkich pożyczek, tj. również tych, które zostaną udzielone do dnia wejścia w życie przedmiotowej zmiany.</p> <p>Rozszerzenie kręgu przedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z 3-miesięcznych „wakacji składowych”, tj. zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych o płatników zgłaszających do ubezpieczenia do 49 osób z zastrzeżeniem, że płatnicy zatrudniający od 10 do 49 osób podlegających ubezpieczeniom społecznym zostaliby zwolnieni z opłacania składek w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc. Dodatkowo, proponuje się objąć zwolnieniem ze składek wszystkich płatników składek będących spółdzielniami socjalnymi, bez względu na liczbę pracowników.</p> <p>Proponuje się, by w miejsce jednokrotnego wsparcia dla przedsiębiorców i osób wykonujących umowy cywilnoprawne – w postaci świadczenia postojowego wprowadzić możliwość ponownego przyznania tego świadczenia, nie więcej niż trzykrotnie, pozostawiając jednocześnie Radzie Ministrów możliwość podjęcia decyzji o ewentualnych kolejnych wypłatach w drodze rozporządzenia. Świadczenie postojowe skierowane jest do wszystkich prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, zarówno prowadzących ją jednoosobowo i zatrudniających pracowników, jak i osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, jeśli spełniają określone warunki. Ponowne przyznanie świadczenia</p>

postojowego będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty po raz pierwszy tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie.

Wprowadzenie zmian w programie pożyczkowym realizowanym przez BGK pn. „Pierwszy biznes-wsparcie w starcie”.

Zważywszy na zaistniałą, a wcześniej niemożliwą do przewidzenia sytuację epidemiologiczną w kraju (COVID-19), decyzją o ogłoszeniu stanu epidemii i związanych z nim ograniczeniem w gromadzeniu, przemieszczaniu się ludności oraz korzystaniu z usług, aktualna sytuacja polskich przedsiębiorców, w tym prowadzących działalność gospodarczą z wykorzystaniem pożyczek o preferencyjnym oprocentowaniu udzielonych w ramach Programu „Pierwszy biznes - Wsparcie w starcie”, zwanego dalej Programem, wymaga niezwłocznego wprowadzenia pakietu ulg w spłacie pożyczek. Dotychczas w ramach Programu powstało ponad 4 200 jednoosobowych działalności gospodarczych, które w większości przypadków aktualnie zmagają się z problemem płynności finansowej. Ponad 80% działalności to firmy z branży usług oraz handlu, które najmocniej odczuwają skutki wprowadzonych ograniczeń.

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie ulg w spłacie zaciągniętych pożyczek z Programu zakładających możliwość skorzystania z:

- zawieszenia spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki,
- wydłużenia karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, w przypadku gdy pożyczkobiorca nie rozpoczął spłaty rat kapitałowo-odsetkowych,
- wydłużenia okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres,
- obniżenia oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Powyższe działania będą podlegać indywidualnej ocenie pośrednika finansowego, a przyjęte rozwiązania powinny być adekwatne i dostosowane do aktualnej sytuacji pożyczkobiorcy.

Tymczasowe zawieszenie/pomniejszenie spłaty rat spowoduje, iż po wyjściu z przejściowych problemów klient zobligowany będzie do dalszej spłaty pożyczki, co ograniczy uszczerbek w budżecie Programu. W przeciwnym razie istnieje duże ryzyko, że na skutek zaburzeń koniunktury gospodarczej większość z tych przedsiębiorców nie będzie w stanie uiszczać swoich zobowiązań i tym samym nastąpią zwiększone straty w budżecie Programu.

Zgodnie z obecnymi zasadami Programu, pożyczkobiorca pozbawiony jest możliwości zawieszenia działalności w pierwszych 12 miesiącach jej prowadzenia. Konsekwencją niedotrzymania tego warunku jest obowiązek zwrotu pożyczki w krótszym, 6-miesięcznym terminie, z odsetkami ustawowymi. Ponadto pożyczkobiorcy zobowiązani są do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres 36 miesięcy. Niedotrzymanie tego warunku powoduje utratę preferencyjnego oprocentowania na rzecz spłaty zobowiązania na warunkach rynkowych. W obecnej sytuacji zasadne wydaje się umożliwienie pożyczkobiorcom zawieszenia bądź zamknięcia działalności bez ponoszenia negatywnych konsekwencji, wykazanych w art. 61o ustawy, w przypadku gdy pogorszenie się sytuacji przedsiębiorcy wynika z COVID-19.

Obszar środowisko i klimat

Jak w punkcie odnoszącym się do dużych przedsiębiorstw, pożyczki płatnicze przekazywane podmiotom realizującym przedsięwzięcia proekologiczne mają przede wszystkim na celu:

- utrzymanie płynności finansowej umożliwiającej kontynuowanie działalności podstawowej oraz realizację i utrzymanie trwałości

		<p>przedsięwzięć proekologicznych w okresie przejściowym,</p> <ul style="list-style-type: none"> • zmniejszenie skali upadłości przedsiębiorstw oraz ochrona miejsc pracy, • po okresie karencji oraz nadejścia terminu spłaty pierwszej raty nastąpi zwiększenie obciążeń finansowych. <p>Obszar telekomunikacji i cyfryzacji</p> <p>Zaproponowane zmiany wprowadzone w obszarze telekomunikacji usprawnią proces inwestycyjny. Skrócony zostanie m.in. czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych zezwoleń inwestycyjnych oraz szybsza obsługa procesu inwestycyjnego.</p> <p>Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej w sytuacjach kryzysowych.</p> <p>Możliwość uczestnictwa w zakupach sprzętu komputerowego i usług telekomunikacyjnych na rzecz szkół, finansowanych ze środków Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, oraz możliwość realizacji projektów (w tym uczestnictwa w łańcuchu dostaw) na rzecz cyfryzacji placówek ochrony zdrowia, finansowanych ze środków Funduszu Szerokopasmowego.</p>
	<p>Producenci rolni, gospodarstwa rolne, rolnicy indywidualni</p>	<p>W zakresie proponowanych działań postulowane regulacje będą przede wszystkim na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nienaliczaniu odsetek, w przypadku zastosowania ulgi w spłacie należności przypadającym agencjom płatniczym w ramach WPR. W odniesieniu do 2019 r. łączna kwota odsetek związana z należnościami z EFRG i EFROW odroczoneymi i rozłożonymi na raty przez ARiMR wyniosła ok. 2 914 tys. zł. Należy zatem zakładać, że podobnej wielkości środki nie zostaną pobrane od rolników w kolejnych latach w wyniku wejścia w życie projektowanych przepisów. Dzięki proponowanym regulacjom sytuacja finansowa rolników, którzy posiadają zadłużenie względem Agencji płatniczej nie będzie dodatkowo pogłębianą przez odsetki naliczane w przypadku udzielenia ulgi w spłacie; • odroczeniu realizacji niektórych obowiązków wynikających ze wsparcia podmiotów uczestniczących w funduszach promocji produktów rolno-spożywczych, zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2009 r. <i>o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych</i>, tj.: zawieszenie biegu terminów wykonania określonych czynności przez podmioty ubiegające się o wsparcie finansowe ze środków funduszy promocji oraz przez podmioty, którym to wsparcie zostało udzielone, jak również nienaliczanie odsetek z tytułu nieterminowego regulowania należności przypadających na rzecz danego funduszu promocji; • przyznaniu środków na pomoc samodzielnym publicznym zakładom opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS). Będzie to oznaczało udzielenie dotacji celowej na jeden z funduszy, zarządzanych przez Prezesa KRUS, z której bezpośrednio finansowane będą dotacje udzielane samodzielnym publicznym zakładom opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes tego podmiotu (Centra Rehabilitacji Rolników KRUS jako samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej). Z uwagi na dynamikę sytuacji nie jest możliwe pieniężne oszacowanie takiego przełożenia wprost na sektor (działalność podmiotów będzie miała co do zasady charakter usługowy nie zaś finansowy); • czasowe zawieszenie wymogu prowadzenia działań kontrolnych w rolnictwie ekologicznym wyłącznie przez osoby posiadające uprawnienia inspektora rolnictwa ekologicznego – jednostki certyfikujące będą mogły zwiększyć zasoby personelu, który będzie mógł wykonywać zadania nie wymagające szerokiej fachowej wiedzy. Ułatwi to procedurę prowadzenia kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym i utrzyma sprawność jednostek w których występują braki personelu związane z epidemią.

	<p>rodzina, obywatele, w tym osoby starsze i niepełnosprawne oraz gospodarstwa domowe</p>	<p>Przedkładane propozycje będą miały bezpośredni pozytywny wpływ, na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie szczególnych regulacji dotyczących przyznawania zapomóg w związku z ograniczeniem lub zawieszeniem funkcjonowania uczelni. Z uwagi na utrudnienia związane z obecną formułą działania tych podmiotów, pomoc udzielana w tej formie będzie przyznawana bez obowiązku stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe przyspieszy procedurę przyznawania doraźnego wsparcia studentom oraz doktorantom, którzy rozpoczęli studia doktoranckie przed rokiem akademickim 2019/2020, i przejściowo znajdują się w trudnej sytuacji finansowej spowodowanej m.in. działaniami zapobiegającymi rozprzestrzenianiu się COVID-19. Dzięki uproszczeniu procesu przyznawania świadczeń dla studentów i doktorantów, studenci będą mogli korzystać w pełni z uprawnień do świadczeń, mimo ograniczeń w funkcjonowaniu uczelni. Kredytobiorcy otrzymają ulgę w spłacie kredytu studenckiego (zawieszenie na okres do 3 miesięcy) bez konieczności przedstawiania dodatkowych dokumentów; • zachowanie ważności wydanych w kraju praw jazdy i pozwoleń do kierowania tramwajem oraz uprawnień do kierowania innymi pojazdami (w przypadku gdy ich termin wypadałby w okresie stanu zagrożenia epidemicznego). Przepis zapewni bezpieczeństwo obywateli i brak konieczności udawania się przez nich na badania lekarskie lub do urzędu w okresie zagrożenia (dotyczy to tylko kierowców poruszających się po terytorium Polski). Tym samym za brak ważności dokumentu lub uprawnienia dokument ten nie będzie zatrzymywany; • zawieszenie na okres zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych oraz przedłużeniu o okres 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii terminu ważności orzeczeń lekarskich i psychologicznych dla maszynistów i pracowników kolejowych zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego. Analogiczne rozwiązanie zaproponowano w zakresie przeprowadzania szkoleń (w tym szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy), okresowych sprawdzianów wiedzy i umiejętności maszynistów, a także przeprowadzania egzaminów okresowych pracowników kolejowych; • szybsze pokrycie obszaru kraju zasięgiem sieci mobilnych, co zwiększy możliwość wykonywania pracy zdalnej, prowadzenia edukacji zdalnej, dostępu do e-administracji i e-medycyny w sytuacjach kryzysowych. W ten sposób zostanie zwiększone również bezpieczeństwo obywateli. Ponadto wszyscy abonenci usług mobilnych będą mogli korzystać w sposób nielimitowany z usług publicznych, bez ograniczenia wykupionych pakietów transmisji danych; • przedłożona regulacja zakłada również wsparcie dla organizacji pozarządowych. Będzie miało to pozytywny wpływ na rynek pracy – ochronie miejsc pracy w tym sektorze działalności – a co za tym idzie pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli, w tym osoby starsze i niepełnosprawne, gdyż beneficjentami działań tego typu organizacji są osoby ze wszystkich warstw społecznych i przedziałów wieków. Na koniec 2018 r. w organizacjach „non-profit” zatrudnionych było na podstawie stosunku pracy 173,5 tys. osób, w tym dla 142,2 tys. osób praca ta stanowiła główne miejsce zatrudnienia. Udział zatrudnienia w organizacjach pozarządowych stanowił 0,9% przeciętnej liczby pracujących w gospodarce narodowej według stanu na koniec grudnia 2018 r. Organizacje non-profit zatrudniały również personel na podstawie umów cywilnoprawnych (takich pracowników
--	---	---

		<p>było 441,1 tys., z czego dla 34,4 tys. (tj. 7,8%) było to główne źródło utrzymania);</p> <ul style="list-style-type: none"> • ze środków Funduszu Szerokopasmowego będą finansowane przedsięwzięcia polegające m.in. na wyposażeniu osób niepełnosprawnych oraz osób starszych w łączność elektroniczną oraz urządzenia, umożliwiające prowadzenie ich zdalnej diagnostyki medycznej oraz korzystanie z usług telemedycyny; • przez wsparcie organizacji pozarządowych realizujących zadania publiczne wskazane w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wprowadzenie proponowanych przepisów przyczyni się do polepszenia sytuacji osób starszych oraz osób z niepełnosprawnościami.
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	<p>Zmiany w ujęciu pieniężnym związane są ze zmniejszeniem wymagań formalno-prawnych. Zmniejszenie wydatków nastąpi w związku z brakiem konieczności przedkładania dokumentacji budowlanej w postaci papierowej, przygotowania stosownej dokumentacji niezbędnej do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróceniem procesu inwestycyjnego.</p> <p>Zmiany w ujęciu niepieniężnym są trudne do określenia, ponieważ każde z przedsięwzięć, ze względu na jego skalę, lokalizację i zakres działalności jest indywidualnie wyceniane. Oszacowanie zmiany kosztów wymagałoby znaczących nakładów pracy i czasu, co z uwagi na pilną potrzebę wdrożenia przepisów nie wydaje się zasadne.</p> <p>Jednocześnie szereg kwestii odnoszących się wprost do funkcjonowania dużych przedsiębiorstw zostało opisanych w ujęciu niepieniężnym m.in. część propozycji odnoszących się do kwestii uproszczenia czy też zmiany dotychczasowych procedur.</p>
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Zmiany w ujęciu pieniężnym związane są ze zmniejszeniem wymagań formalno-prawnych. Zmniejszenie wydatków nastąpi w związku z brakiem konieczności przedkładania dokumentacji budowlanej w postaci papierowej, przygotowania stosownej dokumentacji niezbędnej do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróceniem procesu inwestycyjnego. Zmiany w ujęciu niepieniężnym są trudne do określenia, ponieważ każde z przedsięwzięć, ze względu na jego skalę, lokalizację i zakres działalności jest indywidualnie wyceniane. Oszacowanie zmiany kosztów wymagałoby znaczących nakładów pracy i czasu, co z uwagi na pilną potrzebę wdrożenia przepisów nie wydaje się zasadne.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Poza wymienionym powyżej szeregiem zmian przypisanych do konkretnych sektorów, nowe regulacje będą także wpływały na obszary niedefiniowalne (nie przypisywane jednej, konkretnej grupie). Wśród takich działań można chociażby wymienić</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie regulacji na mocy, której płatnicy składek będą mogli wnioskować do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o nienaliczanie odsetek za zwłokę od należności z tytułu składek za okres od stycznia 2020 r. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Obecnie, od zaległości płatnika składek z urzędu naliczane są odsetki za zwłokę. Zaproponowane rozwiązanie pozwala płatnikowi składek wystąpić do ZUS z wnioskiem, o zaniechanie ich poboru ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID-19. Wniosek ma uproszczoną formę, zawiera podstawowe dane oraz uzasadnienie. Pozytywne załatwienie sprawy nie wymagałoby wydania decyzji, lecz jedynie poinformowanie płatnika składek. Odmowa miałaby formę decyzji; • zmiany w zakresie funkcjonowania rynku finansowego. Wejście proponowanych zmian będzie skutkowało chociażby umożliwieniem zdalnego składania zapisów na akcje, ja również zdalnego uczestnictwa w zgromadzeniu obligatariuszy, zgromadzeniu inwestorów, czy też zdalnego podejmowania decyzji przez Komisję Nadzoru Finansowego. Przedmiotowe regulacje usprawnią proces podejmowania decyzji przez organ nadzoru, zgromadzenie obligatariuszy oraz organy funduszy inwestycyjnych oraz ułatwi spółkom proces podwyższania kapitału, przez co pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym bieżące reagowanie na dynamiczną sytuację rynkową związaną z wystąpieniem epidemii 	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

 tak
 nie
 nie dotyczy zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

 tak
 nie
 nie dotyczy**9. Wpływ na rynek pracy**

Przewiduje się, że projektowane rozwiązania będą miały pośrednio pozytywny wpływ na rynek pracy. Instrumenty wsparcia przewidziane w projekcie powinny przyczynić się do utrzymania miejsc pracy oraz istniejących przedsiębiorstw.

Stworzenie dogodnych warunków dla rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej może przyczynić się do poprawy warunków przedsiębiorczości, w tym warunków zatrudnienia w regionach. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej w sytuacjach kryzysowych.

10. Wpływ na pozostałe obszary środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: bezpieczeństwo i zarządzanie kryzysowe demografia
 mienie państwowe informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Środowisko naturalne

Jedną z przedłożonych propozycji są pożyczki ekologiczne, które mają zminimalizować ryzyko pojawienia potencjalnych zagrożeń dla środowiska i oddziaływujących bardzo poważnie na zdrowie ludzi. Zakłada się, że gospodarczym efektem udzielania pożyczek płatniczych będzie przyczynienie się do zachowania ciągłości działania pożyczkobiorców i realizowanych przez nich przedsięwzięć, a poprzez to również funkcjonowania podmiotów z nimi współpracujących, i w konsekwencji ograniczenie negatywnego wpływu nadzwyczajnych okoliczności na sytuację przedsiębiorców i zatrudnienie.

Informatyzacja, zdrowie i rozwój regionalny

Regulacja w efekcie, jaki planuje się do osiągnięcia, przez zmniejszenie obciążeń formalnych i finansowych (np. koszty poniesione z tytułu przygotowania dokumentacji niezbędnej do przedłożenia wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) dla inwestorów, przyczyni się do rozwoju inwestycji w Polsce. Wpłyne to pozytywnie na sytuację i rozwój regionalny, przez przyspieszenie realizacji inwestycji oraz absorpcję środków z zewnętrznych źródeł finansowania.

Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej, edukacji zdalnej, dostępu do e-administracji i e-medycyny w sytuacjach kryzysowych. Zwiększone zostanie również bezpieczeństwo obywateli poprzez poprawienie zasięgu telefonii komórkowej – zwiększenie dostępności do numeru alarmowego 112 oraz alertów Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Stopniowe wdrażanie interwencji ze środków Funduszu Szerokopasmowego oraz realizacja nowych zadań operatora Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej umożliwią w efekcie korzystanie przez wszystkich obywateli na równych zasadach z usług dostępu do Internetu, a przez to z usług publicznych, które mogą być świadczone za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zdecydowana większość projektowanych rozwiązań wejdzie w życie z dniem następującym pod dniem ogłoszenia ustawy.

Interwencje podejmowane na podstawie przepisów dotyczących Funduszu Szerokopasmowego oraz Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej zostaną podjęte niezwłocznie po udostępnieniu na te cele odpowiednich środków finansowych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.